

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Nieuwe zeventigers, nieuw
algemeen jongemannenpresidium
en nieuwe raadgeefster in het
algemeen jeugdwerkpresidium
geroepen

Drie nieuwe tempels
aangekondigd

© GREG OLSEN. KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

De weg naar Emmaüs, Greg Olsen

'En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp [...] waarvan de naam Emmaüs was.

*'En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden,
dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep.*

'En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende.

En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen.

En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht.

*'En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot
ons sprak en voor ons de Schriften opende?' (Lukas 24:13, 15, 30-32).*

ALGEMENE VROUWENBIJEENKOMST

- 8 **Ons huis met licht en waarheid vullen**
Cheryl A. Esplin
- 11 **God geeft ons een gezin**
Carole M. Stephens
- 14 **Verdedigsters van de Proclamatie over het gezin**
Bonnie L. Oscarson
- 17 **De Trooster**
President Henry B. Eyring

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 22 **Is dit niet het vasten dat ik verkies?**
President Henry B. Eyring
- 26 **Het plan van geluk**
President Boyd K. Packer
- 29 **Samen naar grote hoogte stijgen**
Linda K. Burton
- 32 **De gelijkenis van de zaaier**
Ouderling Dallin H. Oaks
- 36 **Kies ervoor om te geloven**
Ouderling L Whitney Clayton
- 39 **Waarom huwelijk en gezin ertoe doen – overal ter wereld**
Ouderling L. Tom Perry

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 43 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 45 **Rapport van de afdeling verificatie 2014**
Kevin R. Jergensen
- 45 **Statistisch rapport 2014**
Brook P. Hales
- 46 **Daarom onderdrukten zij hun vrees**
Ouderling David A. Bednar
- 50 **Waarom een huwelijk, waarom een gezin**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 54 **De muziek van het evangelie**
Ouderling Wilford W. Andersen
- 56 **Heiligen der laatste dagen blijven het proberen**
Ouderling Dale G. Renlund

- 59 **Werkelijk goed en zonder bedrog**
Ouderling Michael T. Ringwood
- 62 **De Heer is mijn Licht**
Ouderling Quentin L. Cook

Algemene priesterschapsbijeenkomst

- 67 **De beste generatie jongvolwassenen**
Ouderling M. Russell Ballard
- 70 **Ja, we kunnen en zullen winnen!**
Ouderling Ulisses Soares
- 77 **Het vaderschap: onze eeuwige bestemming**
Larry M. Gibson
- 80 **Echt zijn**
President Dieter F. Uchtdorf
- 84 **Priesterschap en persoonlijk gebed**
President Henry B. Eyring
- 88 **Het priesterschap – een heilige gave**
President Thomas S. Monson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 91 **Zegeningen van de tempel**
President Thomas S. Monson
- 93 **Terug naar het geloof**
Rosemary M. Wixom
- 96 **De Heer zoeken**
Ouderling José A. Teixeira
- 98 **Is het nog steeds wonderbaar voor u?**
Bisschop Gérald Caussé
- 101 **Op de verloren zoon wachten**
Ouderling Brent H. Nielson
- 104 **Genade en gerechtigheid zijn thans in liefd' vereend**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 107 **De gave van genade**
President Dieter F. Uchtdorf

Zondagmiddagbijeenkomst

- 111 **Keuzevrijheid in stand houden en godsdienstvrijheid beschermen**
Ouderling Robert D. Hales
- 114 **Blijf bij de boom**
Ouderling Kevin W. Pearson

- 117 **Het eeuwig perspectief van het evangelie**
Ouderling Rafael E. Pino
- 119 **Uw Koninkrijk kome**
Ouderling Neil L. Andersen
- 123 **Als jij de verantwoordelijkheid neemt**
Ouderling Jorge F. Zeballos
- 126 **Wees vruchtbaar, vermenigvuldig u en onderwerp de aarde**
Ouderling Joseph W. Sitati
- 129 **De sabbat is een verlustiging**
Ouderling Russell M. Nelson
- 72 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 133 **Register conferentieverhalen**
- 134 **Zij hebben tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken**
- 136 **Kerknieuws**

185ste algemene aprilconferentie

Zaterdagavond 28 maart 2015, algemene vrouwenbijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: Linda K. Burton.

Openingsgebed: Beverly Tingey.

Slotgebed: Reyna I. Aburto.

Muziek verzorgd door een gecombineerd koor van jeugdwerkkinderen, jongevrouwen en ZHV-zusters uit ringen in Salt Lake City, Murray, Kamas en Park City (Utah, VS); Erin Pike Tall, directeur; Linda Margetts, organiste: 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; muzikaal nummer, 'The Family Is of God', Neeley, arrangement door Zabriskie, niet gepubliceerd; 'From Homes of Saints Glad Songs Arise' *Hymns*, nr. 297, arrangement van Wilberg, niet gepubliceerd; Medley: 'Als er liefde heerst' *Lofzangen*, nr. 192; 'Laat ons vriend'lijke woorden steeds spreken', *Heilige lofzangen*, nr. 79; 'Our Savior's Love', *Hymns*, nr. 113, arrangement door Tall/Margetts, niet gepubliceerd.

Zaterdagmorgen, 4 april 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: ouderling Timothy J. Dyches.

Slotgebed: ouderling Larry J. Echo Hawk.

Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah' *Hymns*, nr. 83; 'Glory to God on High', *Hymns*, nr. 67; 'Have I Done Any Good?' *Hymns*, nr. 223, arrangement door. Zabriskie © HolySheetMusic.com; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'Come unto Jesus', *Hymns*, nr. 117, arrangement door Murphy, niet gepubliceerd; 'I Believe in Christ', *Hymns*, nr. 134, arrangement door Wilberg, gepubliceerd door Jackman.

Zaterdagmiddag, 4 april 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.

Leiding: president Henry B. Eyring.

Openingsgebed: Jean A. Stevens.

Slotgebed: ouderling Randy D. Funk.

Muziek verzorgd door een gecombineerd koor uit jongvolwassenenringen in de counties Davis en Weber (Utah, VS); Sonja Sperling, dirigente; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72, arrangement door Wilberg, gepubliceerd door Oxford; 'I Stand All Amazed', *Hymns*, nr. 193, arrangement door Murphy, niet gepubliceerd; 'We Thank Thee,

O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arrangement door Elliott, gepubliceerd door Jackman.

Zaterdagavond, 4 april 2015, algemene priesterschapsbijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: David L. Beck.

Slotgebed: ouderling Robert C. Gay.

Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van de Brigham Young University; Ronald Staheli, dirigent; Richard Elliott en Andrew Unsworth, organisten: 'For the Strength of the Hills', *Hymns*, nr. 35, arrangement door Tom Durham, gepubliceerd door Jackman; 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64, arrangement door Staheli, niet gepubliceerd; 'Hark, All Ye Nations!' *Hymns*, nr. 264; 'Master, the Tempest Is Raging', *Hymns*, nr. 105, arrangement door Staheli, niet gepubliceerd.

Zondagmorgen, 5 april 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.

Leiding: president Henry B. Eyring.

Openingsgebed: Linda S. Reeves.

Slotgebed: ouderling Kevin S. Hamilton.

Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliot, organisten: 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66; 'He Is Risen!' *Hymns*, nr. 199, arrangement door Wilberg, niet gepubliceerd; 'Consider the Lilies', Hoffman, arrangement door Lyon, gepubliceerd door Jackman; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 136; 'Jesus Has Risen', *Children's Songbook*, 70, arrangement door Murphy, niet gepubliceerd; 'Christ the Lord Is Risen Today', *Hymns*, nr. 200, arrangement door Wilberg, niet gepubliceerd.

Zondagmiddag, 5 april 2015, algemene bijeenkomst

Presidium: president Thomas S. Monson.

Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.

Openingsgebed: ouderling S. Gifford Nielsen.

Slotgebed: ouderling Koichi Aoyagi.

Muziek verzorgd door het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 135, arrangement door Wilberg, niet gepubliceerd; 'He Sent His Son', *Children's Songbook*, 34, arrangement door Hofheins, niet gepubliceerd; 'Come, O Thou King of Kings', *Hymns*, nr. 59; 'Tell Me the Stories of Jesus', *Children's Songbook*, 57, arrangement door Murphy, niet

gepubliceerd; 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220, arrangement door Murphy, niet gepubliceerd.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

Voor de conferentietoespraken in veel talen gaat u op het internet naar conference.lds.org en selecteert u een taal. De toespraken zijn ook op de Gospel Library mobile app. beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelse talige video- en audio-opnamen bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een handicap vindt u op disability.lds.org.

Huisonderwijs- en huisbezoekboodschappen

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

Op de omslag

Voor: foto Cody Bell

Achter: foto Leslie Nilsson

Foto's conferentie

De foto's in Salt Lake City zijn genomen door Welden C. Andersen, Cody Bell, Janae Bingham, Ale Borges, Randy Collier, Weston Colton, Mark Davis, Craig Dimond, Nathaniel Ray Edwards, Brandon Flint, Ashlee Larsen, August Miller, Leslie Nilsson, Brad Slade en Christina Smith; foto zonnebloemen gepubliceerd met toestemming van de familie Quentin L. Cook; in het vliegtuig Craig Marshall Jacobsen; in Woodbury (Minnesota, VS) Sandra Wahlquist; in McMinnville (Oregon, VS) Jade West; in Abidjan, Ivoorkust Lucien en Agathe Affoue en Philippe en Annelies Assard; foto in Perpignan (Frankrijk) Renee Castagno; in Helsinki (Finland) Kukka Fristrom; in Johannesburg (Zuid-Afrika) gepubliceerd met toestemming van de familie Christoffel Golden; in Vaticaanstad Humanum; in Bangkok (Thailand) Sathit Kaiwaivattana; in Mumbai (India) Wendy Keeler; in Montreal (Quebec, Canada) Laurent Lucuix; in Ciudad del Carmen (Campeche, Mexico) Hector Manuel Hernandez Martinez; in San Martín de Los Andes (Neuquén, Argentinië) Colton Mondragon; Hongkong, foto wedstrijd National Geographic Brian Yan; in Natal (Rio Grande do Norte, Brazilië) Clebher Tex; en in Londen (Engeland) Kami Weddick. Pagina 77: illustratie Brian Call.

**MEI 2015 115 DE JAARGANG NUMMER 5
LIAHONA 12565 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence,
James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publiciteitsassistent: Lisa Carolina López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy
Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson,
Susan Loggren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan,
Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Dietseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met
Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833
(of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief
aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens,
Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees,
Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans, Grieks,
Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets,
Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens,
Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans,
Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor
incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal
mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor
vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2015 Vol. 115 No. 5. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173)
is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Andersen, Neil L., 119
Andersen, Wilford W., 54
Ballard, M. Russell, 67
Bednar, David A., 46
Burton, Linda K., 29
Causé, Gérald, 98
Christofferson, D. Todd, 50
Clayton, L. Whitney, 36
Cook, Quentin L., 62
Esplin, Cheryl A., 8
Eyring, Henry B., 17, 22, 84
Gibson, Larry M., 77
Hales, Brook P., 45
Hales, Robert D., 111
Holland, Jeffrey R., 104
Jergensen, Kevin R., 45
Monson, Thomas S., 88, 91
Nelson, Russell M., 129
Nielson, Brent H., 101
Oaks, Dallin H., 32
Oscarson, Bonnie L., 14
Packer, Boyd K., 26
Pearson, Kevin W., 114
Perry, L. Tom, 39
Pino, Rafael E., 117
Renlund, Dale G., 56
Ringwood, Michael T., 59
Sitati, Joseph W., 126
Soares, Uliisses, 70
Stephens, Carole M., 11
Teixeira, José A., 96
Uchtdorf, Dieter F., 43, 80, 107
Wixom, Rosemary M., 93
Zeballos, Jorge F., 123

Register op onderwerp

Adam en Eva, 26, 46, 50,
104, 117
Angst, 46
Begeleiding, 93
Bekering, 32, 56, 93
Bekering, 26, 56, 107
Boek van Mormon, 8, 114
Daten, 67
Dienen, 22, 59, 80, 84, 129
Discipelschap, 32, 59, 67, 80,
114, 123
Eenheid, 11, 62
Eeuwig leven, 114, 117
Familiegeschiedenis, 129
Gebet, 22, 84, 91, 114
Geduld, 54, 101, 129
Geloof, 36, 46, 62, 84, 93,
98, 101, 114
Genade, 36, 46, 50, 59, 80,
104, 107
Getuigenis, 36, 67, 70, 80,
93, 101
Gezin, 8, 11, 14, 26, 39, 50,
62, 101, 126, 129
Goddelijke aard, 11, 126
God de Vader, 11, 77
Godsdienstvrijheid, 111
Heilige Geest, 8, 17, 54, 84,
98, 111
Heilsplan, 14, 26, 50, 111,
117, 126
Heractivering, 93, 101
Hoop, 36, 101, 117
Huisonderwijs, 84
Huwelijk, 14, 26, 29, 39, 50,
67, 126
Instituut, 67
Jezus Christus, 17, 36, 46,
50, 62, 67, 77, 80, 91, 93,
96, 101, 104, 107, 111,
114, 119
Jongvolwassenen, 67
Joseph Smith, 8, 111
Kerkgroei, 45, 119
Kerkroepingen, 59, 88

Keuzevrijheid, 36, 70,
111, 123
Licht, 8, 36
Liefde, 11, 26, 29, 50, 62, 80,
96, 101, 104
Medeleven, 11, 17
Moederschap, 14
Nederigheid, 59, 84
Openbaring, 84
Opstanding, 104, 107
Ouderschap, 14, 39, 50, 54,
126, 129
Pasen, 91, 104, 107
Perspectief, 117, 119
Plicht, 88, 123
Pornografie, 67, 70
Priesterschap, 77, 84, 88
Prioriteiten, 32
Sabbat, 36, 62, 67, 129
Schriftstudie, 98, 129
Seminarie, 67
Technologie, 67, 96
Tegenspoed, 11, 17, 36, 62,
91, 96, 117, 119
Tempels, 26, 91
Thuis, 8, 14, 54, 62
Twijfel, 36, 93, 101
Vaderschap, 14, 29, 77
Vasten, 22, 67, 84, 129
Verbonden, 11, 17, 29, 46,
59, 114, 129
Verdraagzaamheid, 111
Verleiding, 70
Verzoening, 17, 46, 50, 56,
62, 70, 96, 104, 107, 123
Volharding, 114
Vrede, 17, 46, 91
Vreugde, 26, 93, 96
Vriendelijkheid, 29
Waarheid, 8
Wederkomst, 119
Wonderen, 98, 119
Zedelijkheid, 26
Zegeningen, 22, 36, 88, 91
Zendingswerk, 91, 111, 126

het Eerste Quorum der Zeventig, een nieuw algemeen jongemannenpresidium en een nieuwe raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

- Het jaarlijks statistisch verslag vermeldde 15,3 miljoen kerkleden in 3.114 ringen en 561 districten. Er

waren afgelopen jaar drie nieuwe tempels ingewijd, wat het totaal aantal tempels in bedrijf op 144 bracht.

- De conferentie werd in 95 talen vertolkt. Drie sprekers maakten gebruik van een nieuwe optie die afgelopen jaar oktober voor het eerst was geboden om hun toespraak in een andere taal dan het Engels te houden.

Daar de conferentie in het paasweekend viel, getuigden diverse sprekers van de opstanding van de Heiland. 'Hij is de Zoon van God', getuigde president Thomas S. Monson. 'Hij is degene die op die eerste paasochtend uit het graf opstond en de gave van het eeuwige leven voor al Gods kinderen teweegbracht.' (Zie pagina 93.) ■

Verslag van de 185ste algemene aprilconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

De onderwerpen van de toespraken in de algemene conferentie worden niet op aards gezag toegewezen, maar door de influisteringen van de Geest', legde ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen uit (pagina 32). In een inspirerende algemene conferentie die begon met de algemene vrouwenbijeenkomst en besloot op paaszondag, behandelden de sprekers de onderwerpen gezin, vasten, tempelwerk, discipelschap, sabbat, de verzoening van de Heiland, en nog

veel andere evangeliebeginselen (zie pagina 3).

Hier volgen enkele hoogtepunten:

- President Thomas S. Monson kondigde nieuw te bouwen tempels aan voor Abidjan (Ivoorkust); Port-au-Prince (Haïti); en Bangkok (Thailand). Hierover zei hij: 'Wat staan onze trouwe leden in die gebieden, en in feite overal ter wereld waar tempels staan, fantastische zegeningen ter beschikking' (pagina 91).
- De kerkleden verleenden hun steun aan vijf nieuwe leden van

Cheryl A. Esplin

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Ons huis met licht en waarheid vullen

Als wij en ons gezin de druk van de wereld willen weerstaan, moeten wij van het licht en de waarheid van het evangelie vervuld zijn.

Mijn hart werd van de Geest vervuld terwijl die zusters 'God geeft ons een gezin'¹ zongen. Inspirerende muziek is een van de vele manieren waarop we de Geest kunnen voelen, waarbij Hij tot ons fluistert en ons met licht en waarheid vervult.

Het idee van licht en waarheid vervuld te zijn, werd vooral vele jaren geleden belangrijk voor mij. Ik woonde een vergadering bij waarin leden van het algemeen jongevrouwenbestuur les gaven over het vormen van geestelijk sterke gezinnen. Om dit te demonstreren liet een van de jongevrouwenleiders twee frisdrankblikjes zien. In de ene hand hield ze een leeg blikje en in de andere een nog ongeopend, vol blikje frisdrank. Eerst kneep ze in het lege blikje; het gaf mee en bezweek onder de druk. Toen kneep ze met haar andere hand in het ongeopende blikje. Het bleef zoals het was. Het gaf niet mee en bezweek niet zoals het lege blikje — omdat het vol was.

We vergeleken deze demonstratie met ons individuele leven en met ons gezin. Als we van de Geest en van de waarheid van het evangelie zijn vervuld, hebben we de macht om de krachten te

weerstaan die ons in de buitenwereld omringen en op ons inwerken. Als we echter niet geestelijk gevuld zijn, hebben we niet de innerlijke kracht om de druk van buitenaf te weerstaan en kunnen we onder de krachten bezwijken die op ons inwerken.

Satan weet dat wij, als wij en ons gezin de druk van de wereld willen weerstaan, van het licht en de waarheid van het evangelie vervuld moeten zijn. Daarom doet hij alles wat hij kan om de waarheid van het evangelie te verwateren, vervormen en vernietigen en ons van die waarheid weg te houden.

Velen van ons zijn gedoopt en hebben de gave van de Heilige Geest ontvangen. Het is zijn taak om de waarheid van alle dingen te openbaren en daarin te onderwijzen.² Met het voorrecht van die gave komt ook de verantwoordelijkheid om waarheid te zoeken, te leven naar wat we weten en erover te vertellen en het te verdedigen.

We kunnen het beste met licht en waarheid worden vervuld in ons gezin. De woorden in het refrein van het liedje dat we hebben gehoord herinneren ons aan het volgende: 'God geeft ons een gezin, om daar

te ontdekken wat wij kunnen zijn.³ Het gezin is de leerschool van de Heer op aarde waar wij het evangelie kunnen leren en naleven. Wij worden in ons gezin geboren met de heilige plicht om elkaar geestelijk te versterken.

Sterke eeuwige gezinnen en huizen die van de Geest vervuld zijn, ontstaan niet vanzelf. Het vergt veel inspanning en tijd, en het vereist dat ieder gezinslid zijn of haar deel doet. Ieder gezin is anders, maar ieder gezin waar zelfs maar één persoon naar waarheid zoekt, kan verschil uitmaken.

Ons wordt voortdurend aangeraden om onze geestelijke kennis door gebed te vergroten en door de Schriften en de

woorden van de levende profeten te bestuderen en overdenken. In zijn conferentietoespraak over het ontvangen van een getuigenis van licht en waarheid zei President Dieter F. Uchtdorf:

‘De eeuwige en almachtige God [...] zal spreken tot hen die Hem met een oprecht hart en eerlijke bedoeling benaderen.

‘Hij zal tot hen spreken in dromen, visioenen, gedachten en gevoelens.’

President Uchtdorf ging verder: ‘God geeft om u. Hij zal luisteren, en Hij zal uw vragen beantwoorden. Hij zal op zijn eigen wijze en tijd antwoord geven op uw gebeden. Daarom moet u naar zijn stem leren luisteren.’⁴

Een anekdote uit mijn familiegeschiedenis illustreert deze raad.

Enkele maanden geleden las ik het getuigenis van de zus van mijn overgrootvader, Elizabeth Staheli Walker. Als kind emigreerde Elizabeth van Zwitserland naar Amerika.

Toen Elizabeth getrouwd was, woonden zij en haar man en kinderen in Utah bij de grens van Nevada, waar ze een postkantoor hadden. Hun huis was een stopplaats voor reizigers. Ze moesten dag en nacht klaar staan om voor reizigers te koken en ze te bedienen. Het was zwaar, vermoeiend werk en ze hadden weinig rust. Maar Elizabeths grootste zorg waren de

gesprekken met de mensen met wie ze omging.

Elizabeth zei dat ze het tot die tijd vanzelfsprekend had gevonden dat het Boek van Mormon waar was, dat de profeet Joseph Smith gezag van God had ontvangen om te doen wat hij heeft gedaan en dat zijn boodschap het plan van leven en heil was. Maar haar huidige leven versterkte dat geloof helemaal niet.

Sommige reizigers die hun pleisterplaats aandeden, waren belesen, ontwikkeld en slim, en wat ze altijd in het voorbijgaan zeiden was dat Joseph Smith een ‘sluwe oplichter’ was, die het Boek van Mormon zelf had geschreven

en had verkocht om eraan te verdienen. Ze deden alsof iedere andere mening absurd was en beweerden dat het mormonisme kletsboek was.

Dergelijke woorden maakten dat Elizabeth zich eenzaam en alleen voelde. Ze kon met niemand praten en had niet eens tijd om te bidden — hoewel ze tijdens haar werk bad. Ze was te bang om iets te zeggen tegen hen die haar godsdienst belachelijk maakten. Ze zei dat ze niet beter wist of zij spraken de waarheid, en ze meende dat ze haar geloof niet had kunnen verdedigen al had ze het geprobeerd.

Later verhuisden Elizabeth en haar gezin. Elizabeth schreef dat ze meer tijd had om na te denken en niet steeds afgeleid werd. Ze ging vaak naar de kelder om tot haar hemelse Vader over haar zorgen te bidden — over de verhalen van die schijnbaar slimme mannen die haar hadden verteld dat het evangelie onzin was en dat Joseph Smith het Boek van Mormon had geschreven.

Op zekere nacht had Elizabeth een droom. Ze zegt: 'Het leek of ik bij een smalle weg stond die langs de voet van een heuvel voerde; halverwege de heuvel zag ik een man die naar

beneden keek en tegen een jongeman sprak of leek te spreken die op zijn knieën zat en over een gat in de grond heen leunde. Zijn armen waren uitgestrekt en het leek of hij iets in dat gat probeerde te pakken. Ik kon het stenen deksel zien dat kennelijk van het gat waarover de jongen zich boog was afgehaald. Er waren veel mensen op de weg, maar niemand leek geïnteresseerd in de twee mannen op de heuvel. Er gebeurde tijdens de droom nog iets dat mij zo vreemd voorkwam dat ik gelijk wakker werd; [...] ik kon met niemand over mijn droom praten, maar ik was er zeker van dat het ging om de engel Moroni die Joseph [instrueerde] toen hij de gouden platen ophaalde.'

In de lente van 1893 ging Elizabeth voor de inwijding van de tempel naar Salt Lake City. Ze beschrijft wat er gebeurde: 'In de tempel zag ik hetzelfde beeld [dat] ik in mijn droom had gezien; ik denk dat het [een] glas-in-loodraam was. Ik ben ervan overtuigd dat als ik de heuvel Cumorah zelf zag, die er niet echter uit zou zien. Ik ben ervan overtuigd dat mij in een droom een beeld werd getoond van de engel Moroni die Joseph Smith de gouden platen gaf.'

Vele jaren na die droom en een aantal maanden voordat ze op bijna 88-jarige leeftijd stierf, kreeg Elizabeth een krachtige ingeving. Ze zegt: 'De gedachte kwam zo duidelijk [...] alsof iemand het tegen me zei: "Begraaf je getuigenis niet in de grond."⁵

Generaties later put het nageslacht van Elizabeth nog steeds kracht uit haar getuigenis. Net zoals Elizabeth leven wij in een wereld met veel twijfelaars en critici die de waarheden die ons dierbaar zijn, bespotten en tegenspreken. We horen misschien verwarrende verhalen en tegenstrijdige boodschappen. Evenals Elizabeth zullen we ons best moeten doen om aan het licht en de waarheid vast te houden die we nu hebben, vooral in moeilijke omstandigheden. De antwoorden op onze gebeden zijn misschien niet sensationeel, maar we moeten rustige momenten vinden om naar meer licht en waarheid te zoeken. En als we die ontvangen, is het onze taak om ernaar te leven, erover te vertellen en die te verdedigen.

Ik geef u mijn getuigenis dat wij, als we ons hart en ons huis met het licht en de waarheid van de Heiland vullen, de innerlijke kracht zullen hebben om in iedere situatie weerstand te bieden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noot: op 4 april 2015 is zuster Esplin ontheven als tweede en geroepen als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

NOTEN

1. 'God geeft ons een gezin', *Het gezin is eeuwig, overzicht participatieperiode 2014* (2013), 28–29.
2. Zie Moroni 10:5.
3. 'God geeft ons een gezin'.
4. Dieter F. Uchtdorf, 'Een getuigenis van licht en waarheid krijgen', *Liahona*, november 2014, 21.
5. Zie Elizabeth Staheli Walker, 'My Testimony, Written for My Children and Their Children after I Am Gone', 1939, 22–26, University of Nevada, Las Vegas, Special

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

God geeft ons een gezin

Allemaal behoren we tot en zijn we nodig in het gezin van God.

Is er iets mooier of diepzinniger dan de eenvoudige en zuivere evangelie-waarheden die in een jeugdwerkliedje worden onderwezen? En de meisjes van het jeugdwerk die hier vanavond zijn, kennen het liedje waarover ik ga spreken allemaal. Je hebt het in het jeugdwerkprogramma van vorig jaar geleerd.

In het liedje ‘God geeft ons een gezin’¹ — dat eerder in deze bijeenkomst is gezongen, worden we aan zuivere leer herinnerd. Niet alleen leren we dat het gezin door God is gegeven, maar ook dat we allemaal deel uitmaken van het gezin van God.

In de eerste regel van het lied staat: **‘De Vader heeft een groot gezin, met mij, met jou, met ieder mens: wij zijn zijn kind’ren.’** In de proclamatie over het gezin lezen we: ‘In het voorsterfelijk leven kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader.’ Wij ontdekten in die sfeer onze eeuwige vrouwelijke identiteit. We wisten dat ieder van ons ‘een geliefde [...] geestdochter van hemelse Ouders was.’²

Onze komst naar de aarde veranderde niets aan die waarheden. Allemaal behoren we tot en zijn we nodig in het gezin van God. Aardse gezinnen zien er allemaal anders uit. En hoewel we ons best doen om sterke traditionele gezinnen te vormen, is het lidmaatschap van het gezin van God niet afhankelijk van

welke status dan ook — de echtelijke status, ouderlijke status, financiële status, sociale status of zelfs de status die we op de sociale media posten.

We horen erbij. ‘Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem.’³

De tweede zin van het liedje gaat verder in op de eerste. **‘Hij zond ons allen naar de aard’ en ook hier leven we in gezinnen.’**

In het voorsterfelijk leven hoorden we dat we enige tijd in de sterfelijkheid zouden moeten doorbrengen.

We ‘aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken.’⁴

Ouderling Richard G. Scott legde uit dat we ‘in de voorsterfelijke wereld leerden [...] dat ons doel hier is om beproefd te worden en te groeien.’⁵ Dat groeien gebeurt op net zoveel manieren als er mensen zijn die groei doormaken. Ik heb geen echtscheiding meegemaakt, noch de pijn en onzekerheid die het gevolg zijn van verlating, of de verantwoordelijkheid van een alleenstaande moeder. Ik heb geen ervaring met het overlijden van een kind, onvruchtbaarheid of aantrekking tot mensen van hetzelfde geslacht. Ik heb niet hoeven lijden onder misbruik, chronische ziekte of verslaving. Die zaken zouden mij kennelijk geen groei hebben gebracht.

Dus denken sommigen van u nu: 'Zie je nu wel, zuster Stephens, u begrijpt er niets van!' En mijn antwoord is dat u misschien gelijk heeft. Ik begrijp uw problemen niet ten volle. Maar door *mijn* persoonlijke toetsen en beproevingen — welke mij dikwijls op *mijn* knieën hebben gebracht — heb ik degene die het wel begrijpt leren kennen. Hij die 'een Man van smarten, bekend met ziekte'⁶ was; die alles heeft ervaren en alles begrijpt. En daarenboven heb ik alle eerder genoemde sterfelijke toetsen ervaren door de lens van een dochter, moeder, grootmoeder, zus, tante en vriendin.

Wij zijn als verbondsdochters van God niet alleen in de gelegenheid om van onze eigen moeilijkheden te leren, maar we kunnen ons ook in empathie en medeleven verenigen wanneer we leden van het gezin van God ondersteunen in hun worsteling, zoals we beloofd hebben.

Als we dat doen, gaan we ook begrijpen en erop vertrouwen dat de Heiland de moeilijkheden van het pad kent en dat Hij ons door ieder verdriet en elke teleurstelling heen kan begeleiden. Hij is ware naastenliefde en zijn liefde 'houdt eeuwig stand',⁷ — deels door ons wanneer wij Hem volgen.

Als dochters van God en discipelen van Jezus Christus 'handelen we [dan] volgens de gevoelens die God [in ons hart] heeft geplaatst'.⁸ Onze invloedssfeer is niet tot onze eigen familie beperkt.

Onlangs was ik in de gelegenheid om zuster Yazzie van de ring Chinle (Arizona) in haar hut te bezoeken. Toen ze mij bij haar thuis begroette, vielen me direct de vele verschillende gezins- en zendingsfoto's aan haar muren en op de tafels op. Dus vroeg ik: 'Zuster Yazzie, hoeveel kleinkinderen hebt u?'

Verbaasd over mijn vraag haalde ze haar schouders op. Verward door haar antwoord keek ik naar haar dochter, zuster Yellowhair, die zei: 'Ze weet niet hoeveel kleinkinderen ze heeft. We tellen ze niet. Alle kinderen noemen haar "grootmoeder" — ze is iedereen grootmoeder.'

Zuster Yazzie beperkt zich in haar liefde en invloed niet tot haar biologische familie. Ze begrijpt wat het betekent om haar invloedssfeer uit te strekken, doordat ze goed doet, verzorgt en het gezin van God verdedigt. Ze begrijpt dat 'een vrouw die het geloof van een kind voedt, bij[draagt] aan de kracht van een gezin — nu en in de toekomst'.⁹

De derde zin van het liedje beschrijft het doel van onze sterfelijkheid: '**God geeft ons een gezin, om daar te ontdekken wat wij kunnen zijn.**' De Heiland leerde: 'Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet.'¹⁰ In de proclamatie over het gezin staat dat wij als geliefde geestdochters van hemelse Ouders een goddelijke aard, en een eeuwige identiteit en bestemming hebben. God wil dat wij één zijn. Het is voor God van belang dat we één zijn — verbondsdochters vereend in de verscheidenheid van ons individuele leven¹¹ die alles willen leren wat nodig is om weer bij Hem terug te keren, als deel van zijn eeuwige gezin aan Hem verzegeld.

'Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.'¹² De verordeningen die we ontvangen en de verbonden die we sluiten bij de doop en in heilige tempels verbinden het gezin van God aan beide kanten van de sluier — zij verbinden ons met onze Vader door de

Zoon, die bad: 'Opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn.'¹³

Als we onze tijd in het sterfelijk leven benutten om de leringen van de Heiland te bestuderen en toe te passen, worden we zoals Hij. We gaan begrijpen dat Hij de weg is — de enige weg — om moeilijkheden te overwinnen, te genezen en terug te keren naar ons hemelse thuis.

De laatste zin van het liedje eindigt met: **'In gezinnen leren wij om te worden zoals Hij.'** Het plan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen is een plan van liefde. Het is een plan om zijn kinderen — zijn gezin — met Hem te verenigen. Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Onze hemelse Vader heeft slechts twee verlangens voor zijn kinderen [...] : onsterfelijkheid en het eeuwige leven, "hetgeen betekent een leven bij Hem thuis"¹⁴ Die verlangens kunnen alleen verwezenlijkt worden als wij de liefde die onze hemelse Vader voor zijn gezin heeft ook voelen en anderen over zijn plan vertellen.

Twintig jaar geleden hebben het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zich tot de hele wereld gewend toen ze de proclamatie over het gezin uitgaven. Sinds die tijd zijn de aanvallen op het gezin toegenomen.

Als we succes in onze heilige verantwoordelijkheid als dochters van God willen hebben, moeten we begrip hebben van het eeuwige belang van het plan van onze hemelse Vader voor zijn gezin en van onze individuele verantwoordelijkheid om over die waarheden te vertellen. President Howard W. Hunter legde uit:

'Volg mij is het noodzakelijk om de vrouwen van de kerk op te roepen de algemene autoriteiten te steunen

om de vloed van het kwaad dat ons omringt in te dammen en er samen voor te zorgen dat het werk van onze Heiland vooruitgaat. [...]

'Wij verzoeken u dringend uw machtige invloed ten goede aan te wenden voor de versterking van onze gezinnen, onze kerk en onze samenleving.'¹⁵

Zuster, we horen erbij. We zijn geliefd. We zijn allemaal nodig. We hebben een goddelijke bestemming, taak, plek en rol in de kerk en het koninkrijk van God en in zijn eeuwige gezin. Weet u diep in uw hart dat uw hemelse Vader van u houdt en ernaar verlangt dat u en zij die u liefhebt bij Hem zullen zijn? Net zoals 'onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, volmaakt zijn [...], zo is hun hoop voor ons volmaakt.'¹⁶ Hun plan voor ons is volmaakt en hun beloften zijn betrouwbaar. Van deze waarheden getuig ik dankbaar in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'God geeft ons een gezin', *Het gezin is eeuwig, overzicht participatieperiode*

2014 (2013), 28–29.

2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
3. 'Jongevrouwenthema', in *Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009) 3.
4. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'
5. Richard G. Scott, 'Geloofsoefening — uw eerste prioriteit', *Liahona*, november 2014, 92.
6. Jesaja 53:3.
7. Moroni 7:47.
8. Joseph Smith, in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 18.
9. *Dochters in mijn koninkrijk*, 172.
10. Leer en Verbonden 38:27.
11. Patricia T. Holland, "One Thing Needful": Becoming Women of Greater Faith in Christ', *Ensign*, oktober 1987, 26–33.
12. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'
13. Johannes 17:21.
14. R. Scott Lloyd, 'God Wants His Children to Return to Him, Elder Nelson Teaches', sectie Kerknieuws van LDS.org, 28 januari 2014, [lds.org/church/news/god-wants-his-children-to-return-to-him-elder-nelson-teaches?lang=eng](https://www.lds.org/church/news/god-wants-his-children-to-return-to-him-elder-nelson-teaches?lang=eng).
15. Howard W. Hunter, in *Dochters in mijn koninkrijk*, 169; zie ook 'Aan de vrouwen van de kerk', *De Ster*, januari 1993, 86–87.
16. M. Russell Ballard, "Let Us Think Straight" (Brigham Young University devotional, 20 aug. 2013), speeches.byu.edu.

Bonnie L. Oscarson
Algemeen jongevrouwenpresidente

Verdedigsters van de Proclamatie over het gezin

Laten we bijdragen aan de opbouw van Gods koninkrijk door moedig pal te staan en het huwelijk, het ouderschap en het gezin te verdedigen.

Het is me een voorrecht en genoeg om deel van deze geweldige bijeenkomst van meisjes en vrouwen uit te maken. Wat een zegen om vanavond in eenheid en liefde samen te zijn.

Onlangs las ik het verhaal van Marie Madeline Cardon. Samen met haar familie ontving zij de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus

Christus van de eerste zendelingen die in 1850 naar Italië gezonden waren. Ze was een jonge vrouw van zeventien of achttien jaar toen ze zich lieten dopen. Toen het gezin op een zondag een eredienst in hun huis hoog in de Alpen in Noord-Italië hielden, omsingelde een bende boze mannen, waaronder enkele plaatselijke predikanten, het huis en begon te schreeuwen en te

roepen dat de zendelingen naar buiten moesten komen. Ik denk niet dat ze de boodschap van het evangelie wilden horen — ze wilden hen kwaad doen. De jonge Marie ging naar buiten om met de bende te praten.

Ze gingen door met hun gemene geschreeuw en eisten dat de zendelingen naar buiten zouden komen. Marie hief haar Bijbel op en gebod ze weg te gaan. Ze zei dat de ouderlingen onder haar bescherming stonden en dat ze hen geen greintje kwaad mochten doen. Luister naar haar woorden: 'Ze waren allemaal verbijsterd. [...] God was bij mij. Hij legde die woorden in mijn mond; anders had ik ze niet kunnen uitspreken. Het was stil, onmiddellijk. Die hele groep woeste mannen stond hulpeloos voor een zwak, bevend, maar onverschrokken meisje.' De predikanten vroegen de bende om weg te gaan en dat deden ze stilletjes, met schaamte, angst en spijt. De kleine kudde vervolgde haar dienst in vrede.¹

Kun je je die dappere jonge vrouw voorstellen? Op dezelfde leeftijd als velen van jullie weerstond ze een bende en verdedigde ze haar nieuwe geloof met moed en overtuiging!

Zusters, slechts weinigen van ons zullen met een boze bende te maken krijgen, maar er is in deze wereld wel een oorlog gaande waarbij onze meest dierbare en fundamentele leerstellingen aangevallen worden. Ik doel specifiek op de leer van het gezin. De heiligheid en de essentiële doeleinden van het gezin worden over de hele linie in twijfel getrokken, bekritiseerd en aangevallen.

Toen president Gordon B. Hinckley twintig jaar geleden voor het eerst 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' voorlas, waren we dankbaar voor de helderheid, eenvoud en waarheid van dit geopenbaarde document en

waardeerden het. Maar we beseften toen niet hoe hard we die fundamentele verklaring nu nodig zouden hebben. Zij verschaft ons de criteria waarmee we iedere nieuwe wind van werlds dogma kunnen toetsen, die via de media, internet, wetenschappers, tv en films, en zelfs wetgevers tot ons komt. De proclamatie over het gezin is onze maatstaf geworden om de filosofieën van de wereld te toetsen, en ik getuig dat de beginselen die in die verklaring worden uiteengezet nu evenzeer waar zijn als toen zij ons bijna twintig jaar geleden door een profeet van God werden gegeven.

Mag ik iets noemen wat voor de hand ligt? Het leven gaat zelden volgens plan en we zijn ons er goed van bewust dat niet alle vrouwen meemaken wat er in de proclamatie staat. Toch is het van belang om het patroon van de Heer te begrijpen en erin te onderwijzen, en zo goed mogelijk naar de verwezenlijking van dat patroon te streven.

Ieder van ons heeft een rol in het plan en ieder van ons is even belangrijk in de ogen van de Heer. We moeten bedenken dat een liefhebbende

hemelse Vader zich bewust is van onze rechtschappen verlangens en dat Hij zijn belofte zal vervullen dat hun die hun verbonden getrouw nakomen niets onthouden zal worden. Onze hemelse Vader heeft een zending en een plan voor ieder van ons, maar Hij heeft ook zijn eigen tijdschema. Een van de moeilijkste dingen in dit leven is geloof te hebben in de timing van de Heer. Het is verstandig om een alternatief plan in gedachte te hebben dat ons in staat stelt onze verbonden na te komen en liefdevolle, rechtschappen vrouwen te zijn die het koninkrijk van God opbouwen ongeacht hoe ons leven uitpakt. We moeten onze dochters leren om naar het ideaal toe te werken maar rekening te houden met eventualiteiten.

In dit twintigste jubileumjaar van de proclamatie over het gezin wil ik ons, vrouwen van de kerk, allemaal een uitdaging geven om verdedigsters van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' te worden. Net zoals Marie Madeline Cardon de zendelingen en haar nieuwe geloof moedig verdedigde, zo moeten wij de geopenbaarde

leer van het huwelijk, het gezin, de goddelijke rol van de man en de vrouw en het belang van ons huis als heilige plek moedig verdedigen — zelfs als de wereld ons toeschreeuwt dat die beginselen verouderd, beperkend of niet meer relevant zijn. Iedere vrouw, ongeacht haar huwelijkse staat of aantal kinderen, kan een verdedigster zijn van het plan van de Heer zoals dat in de proclamatie over het gezin beschreven is. Als dat het plan van de Heer is dan zou het ook ons plan moeten zijn.

In de proclamatie worden drie beginselen besproken die volgens mij vooral standvastige verdedigsters behoeven. Het eerste is het huwelijk tussen een man en een vrouw. In de Schriften lezen we: 'Evenwel is de man niet zonder de vrouw, en de vrouw niet zonder de man, in de Heere.'² Wil men de volheid van de zegeningen van het priesterschap ontvangen, dan moeten een man en vrouw in het huis van de Heer verzegeld worden, in rechtschapenheid samenwerken en trouw aan hun verbonden blijven. Dat is het plan van de Heer voor zijn kinderen en geen enkele openbare verhandeling of mate van kritiek kan veranderen wat de Heer heeft gesproken. We moeten het voorbeeld in het rechtschappen huwelijk blijven geven, naar die zegen streven en geloof hebben als het lang duurt. Laten we verdedigsters zijn van het huwelijk zoals de Heer het heeft ingesteld en tegelijkertijd liefde en mededogen tonen voor hen die andere ideeën hebben.

Het volgende beginsel dat u met verdedigende stem meer aanzien kunt geven is de goddelijke rol van moeders en vaders. Wij leren onze kinderen maar al te graag om hoge doelen te stellen. We willen er zeker van zijn dat onze dochters weten dat ze het vermogen hebben om veel te bereiken en te worden wat ze willen zijn. We hopen

dat ze van leren houden, zich ontwikkelen, hun talenten ontplooiën en misschien zelfs de volgende Marie Curie of Eliza R. Snow worden.

Leren we onze zonen en dochters ook dat er geen grotere eer, geen verhevener titel en geen belangrijker rol is dan die van moeder of vader? Ik hoop dat wij, als we onze kinderen aanmoedigen om naar het beste in dit leven te streven, hun ook leren om de rol die moeders en vaders in het plan van onze hemelse Vader spelen te eren en waarderen.

Onze jongste dochter, Abby, kreeg een unieke kans om zich als verdedigster van de moederrol op te werpen. Op een goede dag kreeg ze bericht van de school van haar kinderen dat ze op school carriërepresentaties hadden. De ouders werd gevraagd om zich aan te melden als ze naar school wilden komen om de kinderen over hun baan te vertellen, en Abby kreeg het idee om zich aan te melden en over het moederschap te vertellen. Ze hoorde niets meer van de school en toen de carrière dag naderbij kwam, belde ze uiteindelijk de school op omdat ze dacht dat ze haar aanmelding misschien waren kwijtgeraakt. De organisatoren informeerden hier en daar en vonden twee leerkrachten bereid om Abby aan het eind van de carrière dag in hun klas haar verhaal te laten doen.

Tijdens een hele leuke presentatie leerde Abby de kinderen onder andere dat ze als moeder zo'n beetje een expert moest zijn in medische kwesties, psychologie, godsdienst, onderwijs, muziek, literatuur, kunst, versieren, kapsels, vervoer, sport, kookkunst en nog veel meer. De kinderen waren onder de indruk. Tot slot liet ze de kinderen hun moeder eren door een briefje te schrijven waarin ze haar bedankten voor de vele liefdediensten die ze dagelijks

van haar ontvingen. Abby meende dat de kinderen hun moeder in een nieuw licht zagen en begrepen dat moeder of vader zijn heel waardevol was. Ze heeft zich dit jaar opnieuw voor de carrière dag aangemeld en werd voor zes klassen uitgenodigd.

Abby zegt over haar ervaring: 'Ik denk dat een kind in deze wereld gauw het gevoel kan krijgen dat ouder zijn een tweederangsbaan is of soms zelfs een noodzakelijk kwaad. Ik wil dat ieder kind het gevoel heeft dat het de hoogste prioriteit van zijn ouders is. En als ik ze vertel hoe belangrijk het voor mij is om een ouder te zijn, gaan ze daardoor misschien beseffen wat hun ouders allemaal voor ze doen en waarom.'

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, is een prachtig

voorbeeld in het eren van de vrouw en van het moederschap, vooral ten opzichte van zijn eigen moeder. Met betrekking tot onze aardse moeders heeft hij gezegd: 'Moge ieder van ons deze waarheid goed onthouden: men kan niet zijn moeder vergeten en God gedenken. Men kan niet zijn moeder gedenken en God vergeten. Waarom? Omdat die twee heilige personen, God en [onze aardse] moeder, partners in de schepping, in liefde, in opoffering, in dienstbaarheid, als één zijn.'³

Het laatste beginsel dat we moeten verdedigen is de heiligheid van ons huis. We moeten iets waar vaak geringschattend over wordt gedaan, meer aanzien geven. Ik bedoel dat we van ons huis een *thuis* kunnen

maken. Wij allen, vrouwen, mannen, jongeren, kinderen, alleen of getrouwd, kunnen ons best doen om een thuis te creëren. We moeten van ons huis een thuis maken dat orde, bescherming, heiligheid en veiligheid biedt. Ons huis moet een plek zijn waar de Geest van de Heer overvloedig wordt gevoeld en waar de Schriften en het evangelie worden bestudeerd, onderwezen en nageleefd. Wat zou de wereld er anders uitzien als iedereen zichzelf beschouwde als de maker van een rechtschapen thuis. Laten we ons thuis verdedigen als een plek die slechts voor de tempel in heiligheid onderdoet.

Zusters, ik ben dankbaar dat ik een vrouw in deze laatste dagen ben. We hebben kansen en mogelijkheden die geen enkele andere generatie vrouwen in de wereld heeft gehad. Laten we bijdragen aan de opbouw van Gods koninkrijk door moedig pal te staan en het huwelijk, het ouderschap en het gezin te verdedigen. Het is belangrijk voor de Heer dat we moedige, standvastige, onwrikbare strijdsters zijn, die zijn plan verdedigen en de komende generaties over zijn waarheden leren.

Ik geef u mijn getuigenis dat onze hemelse Vader leeft en van ieder van ons houdt. Zijn Zoon, Jezus Christus, is onze Heiland en Verlosser. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Marie Madeline Cardon Guild, 'Marie Madeline Cardon Guild: An Autobiography', cardonfamilies.org/Histories/MarieMadelineCardonGuild.html; zie ook Marie C. Guild autobiography, circa 1909, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City (Utah).
2. 1 Korinthe 11:11.
3. Thomas S. Monson, 'Behold Thy Mother', *Ensign*, januari 1974, 32.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De Trooster

Ik geef mijn getuigenis dat de levende Christus de Heilige Geest, de Trooster, stuurt naar hen die wij volgens de belofte met Hem helpen troosten.

Geliefde zusters, het is fijn om in uw midden te zijn. Ik moest aan mijn moeder, mijn vrouw, mijn dochters, mijn schoondochters, en mijn kleindochters denken — van wie er een aantal hier zijn. Ik heb door deze geweldige bijeenkomst meer waardering voor ze gekregen. Ik besef dat mij zo'n goede familie en zo'n voldoeninggevend gezinsleven ten deel is gevallen, omdat bij ieder van hen de Heiland het middelpunt van hun leven is. We hebben vanavond aan Hem gedacht met muziek, met gebeden en met

geïnspireerde toespraken. Een van de eigenschappen van de Heiland die we het meest waarderen, is zijn oneindige mededogen.

U heeft vanavond gevoeld dat Hij u kent en liefheeft. U heeft ook zijn liefde gevoeld voor hen die om u heen zitten. Zij zijn uw zusters, geestelijke dochters van onze hemelse Vader. Hij geeft om hen zoals Hij om u geeft. Hij begrijpt al hun smart. Hij wil hen helpen.

Mijn boodschap aan u vanavond is dat u een belangrijk deel van zijn troost kunt en moet geven aan hen die troost

nodig hebben. U kunt uw rol daarin het beste vervullen als u beter begrijpt hoe Hij die gebeden om hulp verhoort.

Velen bidden tot onze hemelse Vader om verlichting; om steun bij het dragen van lasten als verdriet, eenzaamheid en angst. Onze hemelse Vader hoort die gebeden en begrijpt hun noden. Hij en zijn geliefde Zoon, de herrezen Jezus Christus, hebben hun hulp toegezegd.

Jezus Christus heeft ons deze fijne belofte gegeven:

‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

‘Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht.’¹

De lasten die zijn trouwe dienstknechten moeten dragen, worden lichter door zijn verzoening. De last van zonde kan worden weggenomen, maar de moeilijkheden in het sterfelijk leven van goede mensen kunnen toch nog een zware last zijn.

U heeft ook zulke beproevingen gezien in het leven van goede mensen van wie u houdt. U zou ze het liefst willen helpen. Er is een reden voor uw gevoel van mededogen met hen.

Door een verbond bent u lid van de Kerk van Jezus Christus. Er begon zich in uw hart een grote verandering te voltrekken toen u in de kerk kwam. U sloot een verbond, en ontving een belofte die uw hele wezen begon te veranderen.

Alma beschreef bij de wateren van Mormon wat u bij uw doop hebt

beloofd en wat dat voor uzelf en voor iedereen om u heen betekent — in het bijzonder in uw gezin. Hij sprak tot hen die op het punt stonden om het verbond te sluiten dat u hebt gesloten, en zij ontvingen ook de belofte die de Heer aan u heeft gedaan:

‘Zie, hier zijn de wateren van Mormon — want zo werden ze genoemd — en nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat gij door God zult worden verlost en onder de deelgenoten der eerste opstanding zult worden gerekend, zodat gij het eeuwige leven zult hebben.’²

Daarom bent u geneigd uw hulp aan te bieden aan iemand die ondanks een smartelijke, moeilijke last voort wil gaan. U beloofde dat u de Heer zou helpen hun lasten licht te maken en ze te troosten. Toen u de gave van de Heilige Geest ontving, ontving u het vermogen om te helpen met het verlichten van die lasten.

Vlak voordat de Heiland gekruisigd werd, beschreef Hij hoe Hij lasten helpt verlichten en kracht schenkt om die te dragen. Hij wist dat zijn discipelen zouden rouwen. Hij wist dat zij hun toekomst met vrees tegemoet zagen. Hij wist dat ze onzeker waren over hun vermogen om voort te gaan.

Daarom deed Hij hun de belofte die Hij aan ons en al zijn ware discipelen doet:

‘En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

geef Ik die u. 'Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.'⁴

In de afgelopen paar weken heb ik die belofte van het geven van de Heilige Geest in vervulling zien gaan in het leven van kinderen van God

Mumbai (India)

om te zien, zoals vaak daarvoor, hoe de Heer de getrouwen zegent met hulp en de kracht om verder te gaan.

Ik zag hoe de Heer hun zware last lichter maakte. Ik was bij hen als de verbondsdienstknegt van de Heer — zoals u dat ook vaak zult zijn — om te treuren met hen die treuren [...] en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben.'⁵

Omdat ik wist dat dat waar was, was ik blij en kalm toen de grootouders mij vroegen of ik vóór de begrafenis een gesprek met hen en de ouders van het jongetje wilde hebben.

Ik bad om te mogen weten hoe ik de Heer kon helpen om hen te troosten. We namen bij mij in de woonkamer plaats. Ik had de kamer op die koude avond met een klein haardvuur verwarmd.

Ik had het gevoel dat ik hun moest vertellen dat ik van hen hield. Ik vertelde ze dat ik de liefde van de Heer voor hen voelde. Ik probeerde in een paar woorden over te brengen dat ik met hen mee rouwde, maar dat alleen de Heer hun pijn en verdriet volmaakt kon begrijpen en doorvoelen.

Na die paar woorden, kreeg ik het gevoel dat ik in liefde naar hen moest luisteren terwijl ze over hun gevoelens spraken.

Gedurende het uur dat we bij elkaar waren, spraken zij veel meer dan ik. Ik kon aan hun stem horen en in hun ogen zien dat de Heilige Geest hen raakte. Ze vertelden, bij wijze van een eenvoudig getuigenis, wat er was gebeurd en hoe ze zich eronder voelden. De Heilige Geest had hun reeds de vrede geschonken die de hoop op het eeuwig leven met zich meebrengt, wanneer hun zoon, die zonder zonde was gestorven, voor eeuwig bij hen zal zijn.

'namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.'³

Vervolgens beloofde Hij:

'Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft,

die in gebed smeekten of hun lasten verlicht mochten worden. Het wonder van lasten die lichter werden, gebeurde op de manier die de Heer had beloofd. Hij en onze hemelse Vader zonden de Heilige Geest als trooster naar zijn discipelen om hen te helpen.

Onlangs rouwden drie generaties in een familie om de dood van een vijfjarig jongetje. Hij overleed na een ongeluk toen hij met zijn familie op vakantie was. Ik was in de gelegenheid

Toen ik ieder van hen een priesterschapszegen gaf, dankte ik voor de invloed van de Heilige Geest die aanwezig was. De Trooster was gekomen en had ons allemaal troost, moed en meer kracht gegeven.

Die avond zag ik duidelijk hoe de Heer met ons werkt om de lasten van zijn volk te verlichten. U herinnert zich wel hoe zijn volk in het Boek van Mormon bijna verpletterd werd door de lasten die hun wrede opzieners hun hadden opgelegd.

Het volk smeekte om verlichting, zoals velen die wij liefhebben en dienen dat doen. Hier is het verslag. Ik weet dat het waar is.

‘En tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang gij in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat gij voortaan als getuige voor Mij zult staan, en opdat gij zeker zult weten dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun ellende.

‘En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja, de Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil des Heren.’⁶

Ik heb dat wonder meermaals gezien. Wij kunnen de lasten van

anderen het beste verlichten door de Heer te helpen om hen te versterken. Daarom omvatte de opdracht van de Heer om anderen te troosten tevens het gebod om te allen tijde en in alle plaatsen zijn getuige te zijn.

De vader en moeder van het jongetje getuigden die avond in mijn woonkamer van de Heiland. De Heilige Geest kwam en troostte iedereen. De ouders werden versterkt. De last van droefheid verdween niet, maar ze werden in staat gesteld om het verdriet te dragen. Hun geloof werd groter. En hun kracht zal blijven toenemen als ze daar om vragen en daar naar leven.

Het getuigenis dat de Geest die avond over de verzoening gaf, versterkte ook Job lang geleden, zodat hij zijn last kon dragen:

‘Ik weet echter: mijn Verlosser leeft, en Hij zal ten laatste over het stof opstaan.

‘En als zij na mijn huid dit door-knaagd hebben, zal ik [van]uit mijn vlees God aanschouwen.’⁷

Dat getuigenis van de Geest gaf hem de kracht om te volharden. Hij maakte ellende mee en een gebrek aan troost van de mensen om hem heen, maar vond uiteindelijk de vreugde die de getrouwen kunnen genieten, nadat ze hun beproevingen getrouw hebben doorstaan.

Het was waar voor Job. Hij werd grotelijks gezegend. Het verhaal van Job eindigt met dit wonder:

‘En de Heere zegende het latere leven van Job meer dan zijn eerdere. [...]’

‘Zulke mooie vrouwen als de dochters van Job waren er in heel het land niet te vinden, en hun vader gaf hun een erfelijk bezit onder hun broers.

‘Job leefde daarna nog honderd veertig jaar, en hij zag zijn kinderen en de kinderen van zijn kinderen, vier generaties.

‘En Job stierf oud en van dagen verzadigd.’⁸

Het was het getuigenis van de Geest over de komende verzoening die Job hielp om de toetsen die het leven voor ons allen moet bevatten te doorstaan. Dat maakt deel uit van het grote plan van geluk dat de Vader ons heeft gegeven. Hij gaf zijn Zoon toestemming om ons, door zijn zoenoffer, de hoop te bieden die ons troost, hoe moeilijk het pad terug naar ons thuis bij Hem ook is.

De Vader en de Zoon hebben de Heilige Geest gezonden om de discipelen van de Meester op hun reis te versterken.

Ik zag dat wonder van troost toen ik bij het kerkgebouw aankwam waar de begrafenisdienst van het jongetje zou zijn. Een liefvallige jonge vrouw die ik niet kende hield mij aan. Ze zei dat ze naar de begrafenis gekomen was om te rouwen en zo mogelijk troost te schenken.

Ze zei dat ze deels naar de begrafenis gekomen was om zelf vertroost te worden. Ze vertelde dat haar oudste kind onlangs was overleden. Ze hield een mooi klein meisje in haar armen. Ik boog mij naar het meisje toe om haar beter te bekijken. Ze lachte me toe. Ik vroeg de moeder van het meisje: ‘Hoe heet ze?’ ‘Ze heet Joy,

zoals in vreugde', zei ze vlug en vrolijk. 'Vreugde komt altijd na verdriet.'

Ze getuigde tot mij. Ik kon zien dat ze vrede en troost uit de enige ware bron had ontvangen. Alleen God kent ons hart en daarom kan alleen Hij in waarheid zeggen: 'Ik weet hoe je je voelt.' Daarom kan ik alleen maar raden naar hoe groot haar vreugde is en haar eerdere verdriet was, maar de Heer, die haar liefheeft, begrijpt het volkomen.

Ik kan mij slechts ten dele voorstellen hoeveel vreugde Hij voelt als u Hem, als zijn discipel, helpt een mate van vrede en vreugde aan een kind van onze hemelse Vader te brengen.

Ik getuig dat de Heer ieder van ons, zijn discipelen, vraagt elkaars lasten te helpen dragen. We hebben dat beloofd. Ik geef mijn getuigenis dat de Heer, door zijn verzoening en opstanding, de macht van de dood heeft overwonnen. Ik geef mijn getuigenis dat de levende Christus de Heilige Geest, de Trooster, stuurt naar hen die wij volgens de belofte met Hem helpen troosten.

U bent allen, net als ik, getuige van de inscriptie op de speld die mijn moeder twintig jaar lang als lid van het algemeen ZHV-bestuur heeft gedragen. Namelijk: 'De liefde vergaat nooit.'⁹ Ik begrijp die woorden nog steeds niet ten volle. Maar ik heb wel enigszins een idee, omdat ik gezien heb hoe zij voor hulpbehoevenden klaarstond. In de Schrift staat deze waarheid: 'Naasteliefde is de reine liefde van Christus'.¹⁰

Zijn liefde vergaat nooit, en we zullen in ons hart altijd de drang voelen 'om te treuren met hen die treuren [...] en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben.'¹¹ Noch zal de vrede die Hij belooft ons verlaten mits wij anderen voor Hem dienen.

Als zijn getuige dank ik u voor wat u zo goed doet om de levende Heer

Jezus Christus en de Heilige Geest, de Trooster, te helpen bij het sterken van knikkende knieën en het verheffen van handen die slap neerhangen.¹² Ik ben ontzettend dankbaar voor de vrouwen in mijn leven die mij als ware discipelen van Jezus Christus hebben geholpen en mij tot zegen zijn geweest. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 11:28–30.
2. Mosiah 18:8–9.
3. Johannes 14:16–17.
4. Johannes 14:26–27.
5. Mosiah 18:9.
6. Mosiah 24:14–15.
7. Job 19:25–26.
8. Job 42:12, 15–17.
9. 1 Korinthe 13:8.
10. Moroni 7:47.
11. Mosiah 18:9.
12. Zie Leer en Verbonden 81:5.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

‘Is dit niet het vasten dat Ik verkies?’

Uw vastengave zal meer doen dan het voeden en kleden van mensen. Er zullen harten door geheeld en veranderd worden.

Geliefde broeders en zusters, met blijdschap spreek ik mijn liefde voor u uit in deze algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Die blijdschap komt door het getuigenis van de Geest dat de liefde van de Heiland naar u allen en naar alle kinderen van onze hemelse Vader uitgaat. Onze hemelse Vader wil zijn kinderen geestelijk en stoffelijk zegenen. Hij begrijpt al hun behoeften, hun pijn en hun hoop.

Als we iemand hulp bieden, voelt dat voor de Heiland alsof we Hem de helpende hand bieden.

Dat bevestigde Hij toen Hij een toekomstig moment beschreef dat we allemaal zullen meemaken wanneer we Hem na dit leven zien. Ik kreeg een duidelijker beeld van dat moment voor ogen toen ik bad en vastte om te weten wat ik vandaag moest zeggen. De Heer beschreef dat toekomstige onderhoud voor zijn discipelen, en het geeft aan wat wij met ons gehele hart ook voor onszelf wensen:

‘Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het

Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.

‘Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt mij gastvrij onthaald.

‘Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.

‘Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben

wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven?

‘Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed?

‘Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen?’

‘En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’¹

U en ik verlangen naar dat warme onthaal van de Heiland. Maar hoe komen we daarvoor in aanmerking? Er zijn meer hongerige, dakloze en eenzame kinderen van onze hemelse Vader dan wij ooit kunnen bereiken. En die toenemende aantallen raken steeds verder buiten ons bereik.

Maar de Heer heeft ons allemaal iets gegeven om er wat aan te kunnen doen. Het is een eenvoudig gebod dat zelfs een kind kan begrijpen. Het is een gebod met een prachtige belofte voor mensen in nood en voor onszelf.

Het is de wet van vasten. De woorden in het boek Jesaja geven het gebod

van de Heer en de beschikbare zegeningen voor ons in zijn kerk weer:

'Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt?

'Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt?

'Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de Heere zal uw achterhoede zijn.

'Dan zult u roepen en de Heere zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik. Als u het juk uit uw midden wegdoet, het uitsteken van de vinger en het uitspreken van ongerechtigheid;

'als u uw hart opent voor de hongerigen, en de verdrukte ziel verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid als de middag zijn.

'En de Heere zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven; u zult zijn als een bevroede tuin, als een bron waarvan het water nooit ontbreekt.'²

De Heer heeft ons dus een eenvoudig gebod met een geweldige belofte gegeven. In de kerk krijgen we tegenwoordig de gelegenheid om maandelijks te vasten en een gulle vastengave te geven via onze bisschop of gemeentepresident ten behoeve van de armen en behoeftigen. Een deel van wat u geeft, wordt gebruikt voor de mensen om u heen, misschien wel voor iemand uit uw eigen familie. De dienstknechten van de Heer bidden en vasten voor

openbaring om te bepalen wie hulp nodig heeft en wat voor soort hulp dat moet zijn. Wat er overblijft nadat de mensen in uw eigen unit zijn geholpen, komt andere behoeftige kerkleden over de hele wereld ten goede.

Aan het gebod om voor de armen te vasten zijn vele zegeningen verbonden. President Spencer W. Kimball noemde het verzaken van deze wet een passieve zonde die iemand duur komt te staan. Hij schreef: 'De Heer doet rijke beloften aan wie vasten en de behoeftigen helpen. [...] Inspiratie en geestelijke leiding dienen zich met rechtschapenheid en de nabijheid van onze hemelse Vader aan. Deze rechtschapen daad van vasten nalaten, zou ons van die zegeningen beroven.'³

Ik heb nog maar enkele weken geleden een van die zegeningen ontvangen. Aangezien de algemene conferentie in een weekend valt waarin we normaliter de vasten- en getuigenisdienst houden, heb ik gevast en gebeden hoe ik het gebod om voor mensen in nood te zorgen toch kan naleven.

Op een zaterdag was ik nog aan het vasten en werd ik om zes uur in de ochtend wakker. Ik ging weer in gebed. Ik kreeg de ingeving naar het wereldnieuws te kijken. Ik kreeg het volgende verslag te zien:

Tropische cycloon Pam treft Port Vila, de hoofdstad van Vanuatu, en heeft

vele huizen verwoest. Ten minste zes mensen op Vanuatu zijn om het leven gekomen, de eerste bevestigde slachtoffers van een van de krachtigste stormen die ooit het land hebben bereikt.

'Er stond bijna geen boom meer recht overeind [terwijl de cycloon] bulderde over' het eilandenrijk in Oceanië.⁴

Een noodhulpteam van World Vision is van plan de schade in kaart te brengen als de storm is gaan liggen.

De inwoners hadden het advies gekregen om in stevige gebouwen zoals universiteiten en scholen te schuilen.

Het verslag vervolgde: "Het sterkste wat ze hebben, is kerkgebouwen van steen", zei Inga Mephram [van] CARE International. [...] "Sommigen van hen hebben dat niet. Je zou denken dat het moeilijk is om een gebouw te vinden dat een storm in categorie 5 kan doorstaan."⁵

Toen ik dat las, zag ik de kleine huizen die ik op Vanuatu had bezocht weer voor me. Ik zag de mensen voor me, bijeengekropen in huizen die door de wind verwoest werden. Toen herinnerde ik me het warme onthaal door de mensen op Vanuatu. Ik dacht aan hen en aan hun burens die een veilig heenkomen in ons kerkgebouw van steen zochten.

Toen zag ik de bisschop en de ZHV-presidente onder hen voor me, die troost, dekens, voedsel om te eten en

‘Tijdens de oorlog hield deze deken ons warm, mij en mijn kinderen. Als de rebellen ons aanvielen, was dit het enige waar ik [mijn] hand op [kon] leggen [terwijl we een schuilplaats in het bos zochten]. Dus [namen] we de deken met ons mee. Die hield ons warm en bood bescherming tegen de muskieten.’⁸

‘Zuster Turay spreekt over haar dankbaarheid voor een zendingspresident die met [geld] op zak door het door oorlog geteisterde land trok.’ Met dat geld, uit de vastengaven van mensen als u, konden de heiligen voedsel kopen dat de meeste inwoners van Sierra Leone zich anders niet konden veroorloven.⁹

Zuster Turay zei het volgende over degenen die zo gul hadden geschonken zodat zij in leven konden blijven: ‘Als ik denk [aan] de mensen die dit hebben gedaan [...] voel ik dat [zij] door God [waren] gezonden, omdat gewone mensen dit vriendelijke gebaar naar [ons] maakten.’¹⁰

Iemand uit de Verenigde Staten was onlangs bij Abie op bezoek. Terwijl hij bij haar was, viel zijn blik ‘op een set Schriften die op tafel lag’. Hij kon zien dat de boeken op waarde geschat werden. Ze waren ‘gemarkeerd met allerlei aantekeningen in de kantlijn. De bladzijden waren [verweerd;] sommige waren gescheurd. De omslag zat los van de gebonden binnenkant.’

Hij hield de Schriften in zijn ‘hand en sloeg de bladzijden voorzichtig om. Toen [hij dat deed, vond hij een] gele kopie van een tiendespecificatieblaadje. [Hij] zag dat Abie Turay, in een land waar [een dollar zijn] gewicht in goud [waard was], één dollar als haar tiende had betaald, één dollar voor het zendingsfonds en één dollar als vastengave voor mensen die, in haar woorden, “echt arm” waren.’

water om te drinken boden. Ik zag de bange, weggekropen kinderen voor me.

Ze zijn zo ver weg van het huis waarin ik dat verslag las, en toch wist ik wat de Heer door middel van zijn dienstknechten zou gaan doen. Ik wist wat het voor hen mogelijk maakte om die kinderen van onze hemelse Vader te hulp te komen, namelijk vastengaven, vrijwillig gegeven door de discipelen van de Heer, die ver weg van hen maar dicht bij de Heer waren.

Ik wachtte dan ook niet tot zondag. Ik overhandigde die ochtend nog mijn vastengave aan mijn bisschop. Ik weet dat die offergave door de bisschop en ZHV-presidente voor iemand uit mijn buurt gebruikt kan worden. Maar mijn geringe offergave is wellicht niet nodig in mijn eigen buurt, en wat er hier ter plaatste overblijft, bereikt wellicht ooit het verre Vanuatu.

Andere stormen en tragedies zullen over de hele wereld mensen treffen die de Heer liefheeft en wier leed Hij voelt. Een deel van uw vastengaven en die van mij deze maand zal aangewend worden om iemand, ergens, te helpen, wat voor de Heer zal voelen alsof u Hem zelf tot hulp geweest bent.

Uw vastengave zal meer doen dan het voeden en kleden van mensen. Er zullen harten door geheeld en veranderd worden. Een vrijwillige offergave kan bijvoorbeeld het verlangen in het hart van de ontvanger opwekken om anderen in nood de helpende hand toe te steken. Dat gebeurt over de hele wereld.

Dat gebeurde ook met zuster Abie Turay, die in Sierra Leone woont. In 1991 brak daar een burgeroorlog uit. Het land werd er jarenlang door geteisterd. Sierra Leone was al een van de armste landen ter wereld. ‘Tijdens de oorlog was het onduidelijk wie de touwtjes in het land in handen [had] — banken [...] gingen dicht, overheidskantoren werden gesloten, de politie [kon niet veel uitrichten tegen rebellerende groeperingen], [...] en er was sprake van chaos, moord en verdriet. Tienduizenden mensen verloren hun leven en meer dan twee miljoen mensen sloegen op de vlucht om aan de slachting te ontkomen.’⁶

Zelfs in die moeilijke tijden groeide De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Een van de eerste gemeenten werd in de woonplaats van zuster Turay gesticht. Haar man was de eerste gemeentepresident. Tijdens de burgeroorlog was hij districtsresident.

‘Als zuster Turay [nu] mensen op bezoek krijgt, laat ze hun graag twee [schatten] uit de oorlog zien: een shirt met blauwe en witte strepen [dat ze had gekregen] uit een baal gebruikte kleding [gedoneerd door leden van de kerk] en een deken, die nu versleten en vol gaten zit.’⁷

Ze zegt: ‘Dit shirt is de eerste [...] kleding die ik [kreeg]. [...] Ik had het aan naar mijn werk — het was ontzettend fijn. [Ik voelde me er beeldschon in.] Ik had geen andere kleren.’

De bezoeker deed zuster Turay's Schriften dicht en dacht, toen hij naast deze trouwe Afrikaanse moeder stond, dat hij zich op heilige grond bevond.¹¹

Net zoals de zegen van uw en mijn vastengave harten kan veranderen, geldt dat ook voor vasten ten behoeve van een ander. Zelfs een kind kan dat voelen.

Veel kinderen, en sommige volwassenen, vinden 24 uur vasten om persoonlijke redenen wel eens moeilijk. Het kan voor hen voelen dat het vasten hun 'ziel verdrukt' zoals Jesaja het omschrijft. Verstandige ouders zien die mogelijkheid in en volgen nauwlettend de raad van president Joseph F. Smith op: 'U kunt ze beter het beginsel leren en het ze laten toepassen wanneer ze oud genoeg zijn om een intelligente keuze te maken.'¹²

Ik heb de zegen van die raad onlangs gezien. Een van mijn kleinzoons vond 24 uur vasten niet vol te houden. Maar zijn verstandige ouders legden het beginsel wel in zijn hart. Een van zijn schoolvriendjes had onlangs een neefje verloren dat verongelukt was. Mijn kleinzoon vroeg zijn moeder op de vastendag, omstreeks de tijd dat

hij altijd het gevoel had dat hij het vasten niet langer kon volhouden, of zijn rouwende vriend zich beter zou voelen als hij door zou gaan met vasten.

Zijn vraag was de bevestiging van president Joseph F. Smiths raad. Mijn kleinzoon was op het punt gekomen dat hij het beginsel van vasten niet alleen begreep, maar het ook in zijn hart was geplant. Hij was gaan voelen dat zijn vasten en gebeden een zegen van God voor iemand in nood konden afroepen. Als hij het beginsel vaak genoeg naleeft, zal hij de geweldige gevolgen ervan in zijn eigen leven ervaren die de Heer beloofd heeft. Hij zal de geestelijke zegening en macht ervaren om inspiratie te ontvangen en beter in staat zijn verleidingen te weerstaan.

We kennen niet alle redenen waarom Jezus Christus naar de woestijn ging om te vasten en te bidden. Maar we kennen wel minstens één van de gevolgen: de Heiland weerstond resoluut Satans verleidingen om zijn goddelijke macht te misbruiken.

De korte tijd waarin we maandelijks vasten en het kleine bedrag dat we als offergave voor de armen schenken,

dragen wellicht in geringe mate bij tot de verandering in onze aard om niet meer te verlangen kwaad te doen. Er is echter een grote belofte als wij redelijkerwijs ons uiterste best doen, bidden, vasten en donaties afstaan voor mensen in nood:

'Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de Heere zal uw achterhoede zijn.

'Dan zult u roepen en de Heere zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik.'¹³

Ik bid dat wij voor onszelf en ons gezin op die grote zegeningen aanspraak zullen maken.

Ik getuig dat Jezus de Christus is, dat we in zijn kerk worden uitgenodigd om met Hem op zijn wijze voor de armen te zorgen, en dat Hij eeuwige zegeningen belooft die voortvloeien uit onze hulp aan Hem. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 25:34–40.
2. Jesaja 58:6–11.
3. Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 98.
4. Zie Steve Almasy, Ben Brumfield en Laura Smith-Spark, 'Cleanup Begins in Vanuatu after Cyclone Batters Islands', 14 maart 2015, edition.cnn.com.
5. Zie Sean Morris, Steve Almasy en Laura Smith-Spark, "'Unbelievable Destruction' Reported in Tropical Cyclone Pam's Wake', 14 maart 2015, edition.cnn.com.
6. Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story', ongepubliceerd manuscript.
7. Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story'.
8. Abie Turay, geciteerd in Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story'.
9. Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story'.
10. Abie Turay, geciteerd in Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story'.
11. Peter F. Evans, 'Sister Abie Turay's Story'; een video over zuster Turay, 'We Did Not Stand Alone', is beschikbaar op lds.org/media-library.
12. Joseph F. Smith, 'Editor's Table', *Improvement Era*, december 1903, 149.
13. Jesaja 58:8–9.

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het plan van geluk

Het doel van alle activiteiten in de kerk is ervoor te zorgen dat een man, een vrouw en hun kinderen thuis gelukkig zijn, voor eeuwig verzegeld.

Vele jaren geleden, na de Tweede Wereldoorlog, studeerde ik aan Weber College. Daar ontmoette ik Donna Smith. Ik las in die tijd dat een koekje en een kusje twee belangrijke ingrediënten van een succesvol huwelijk zijn. Dat zag ik wel zitten.

Ik liep 's morgens college, en ging dan terug naar Brigham City om in het garagebedrijf van mijn vader te werken. Donna had aan het eind van de ochtend het vak huishoudkunde. Voordat ik vertrok, ging ik altijd even langs. De deur van haar klaslokaal had een matglazen ruit, maar als ik er dicht tegenaan ging staan, kon ze mijn schaduw zien. Dan kwam ze altijd even naar buiten met een koekje en een kusje. De rest is geschiedenis. We trouwden in de Logantempel, en daarmee begon het grote avontuur.

In de loop der jaren heb ik herhaaldelijk over een belangrijk beginsel gesproken: het doel van alle activiteiten in de kerk is ervoor te zorgen dat een man, een vrouw en hun kinderen thuis gelukkig zijn, voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld.

In het begin:

'Gingen de Goden naar beneden om de mens naar hun eigen beeld te organiseren, om hem naar het beeld

van de Goden te vormen, om hen mannelijk en vrouwelijk te vormen.

'En de Goden zeiden: Wij zullen hen zegenen. En de Goden zeiden: Wij zullen hen vruchtbaar doen zijn en zich doen vermenigvuldigen en de aarde doen vervullen en haar doen onderwerpen' (Abraham 4:27–28).

En zo begon het leven van de mens op aarde: 'Adam bekende zijn vrouw, en zij baarde hem zonen en dochters, en zij begonnen zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen.

'En [...] de zonen en dochters van Adam [begonnen] zich twee aan twee over het land af te scheiden, [...] en zij verwekten ook zonen en dochters' (Mozes 5:2–3).

Het gebod om ons te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen, is nooit ingetrokken. Het is essentieel voor het plan van verlossing en het is de bron van menselijk geluk. Door een goed gebruik van dit vermogen kunnen we dichter bij onze Vader in de hemel komen en een volheid van vreugde en zelfs goddelijkheid ontvangen. Het voortplantingsvermogen is geen ondergeschikt onderdeel van het plan; het is het plan van geluk; het is de sleutel tot geluk.

Het verlangen van de mens om zich voort te planten is constant en uitermate sterk. Ons geluk in het sterfelijk leven, onze vreugde en verhoging zijn afhankelijk van de manier waarop we met deze aanhoudende, dwingende lichamelijke verlangens omgaan. Naarmate het voortplantingsvermogen zich in de adolescentie jaren ontwikkelt, ontstaan er op natuurlijke wijze meer persoonlijke gevoelens die niet met andere lichamelijke functies te vergelijken zijn.

Een relatie begint idealiter met romantiek. Hoewel de gebruiken variëren, bloeit de romantiek op met alle opwinding en verwachtingen die je in romans leest, en soms met een afwijzing. Er wordt gesproken over maanlicht en rozen, liefdesbrieven, liefdesliedjes, gedichten, handjes vasthouden en andere uitdrukkingen van genegenheid tussen een jonge man en een jonge vrouw. De wereld bestaat niet meer voor het stel. Ze weten alleen dat ze gelukkig zijn.

En als u onderstelt dat de volledige vervoering van jonge, romantische liefde de optelsom is van de mogelijkheden die uit de bron van het leven voortkomen, hebt u nog

niet de toewijding en het welbehagen van langdurige huwelijksliefde gezien. Getrouwde stellen worden beproefd door verleidingen, misverstanden, financiële problemen, gezinsproblemen en ziekte; en al die tijd wordt hun liefde sterker. Volwassen liefde kent vreugde die pasgetrouwden zich niet eens kunnen voorstellen.

Ware liefde vereist dat een stel wacht tot ze gehuwd zijn voordat zij zich overgeven aan de genegenheid die dat heilige vermogen in die bron van leven losmaakt. Dat betekent dat ze situaties mijden waarin hun lichamelijke verlangens de overhand kunnen krijgen. Zuivere liefde veronderstelt dat alleen na de belofte van eeuwige trouw, in de vorm van een wettig huwelijk, en het liefst na de verzegelingsverordening in de tempel, dat scheppingsvermogen naar Gods wil wordt gebruikt om de liefde volledig te uiten. Dat vermogen mogen we alleen gebruiken met onze eeuwige partner.

Als we het op de juiste manier gebruiken, is die handeling een combinatie van de meest verfijnde en verheven lichamelijke, emotionele en geestelijke gevoelens die met het woord *liefde* te maken hebben. Dat onderdeel van het leven is met niets te vergelijken. Het zal, als verbonden zijn gesloten en worden nageleefd, voor eeuwig duren, 'want daarin zijn de sleutels van het heilig priesterschap verordonneerd, opdat u eer en heerlijkheid zult ontvangen' (LV 124:34), 'en die heerlijkheid zal een volheid en een voortzetting zijn van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid' (LV 132:19).

Maar romantische liefde is onvolledig — slechts een inleiding. De liefde wordt gevoed door de kinderen, die voortkomen uit de levensbron die aan echtparen wordt toevertrouwd. Conceptie vindt plaats binnen het

huwelijk van een man en een vrouw. Volgens een zeer complex patroon begint zich een lichaampje te vormen. Door het wonder van de geboorte komt er een kind ter wereld, geschapen naar het beeld van zijn of haar aardse vader en moeder. In het sterfelijk lichaam huist een geest die in staat is om geestelijke zaken te ervaren. In het sterfelijk lichaam van dit kind huist het vermogen om later zelf nakomelingen voort te brengen.

'De geest en het lichaam zijn de ziel van de mens' (LV 88:15), en er zijn geestelijke en aardse wetten die we moeten gehoorzamen als we gelukkig willen zijn. Er zijn eeuwige wetten, waaronder wetten aangaande dit vermogen om leven te scheppen, 'vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond' (LV 130:20). Het gaat hier om geestelijke wetten die de morele normen voor de mens aangeven. (Zie BJS, Romeinen 7:14–15; 2 Nephi 2:5; LV 29:34; 134:6.) Er zijn verbonden die binden, verzegelen, beveiligen en eeuwige beloften inhouden.

Alma zei tegen zijn zoon Shiblon: 'Zie ook toe dat gij al uw hartstochten beteugelt, opdat gij met liefde vervuld zult zijn' (Alma 38:12). Een teugel wordt gebruikt om te leiden en iets in toom te houden. Onze hartstocht moet worden beheerst. Als we het voortplantingsvermogen op de juiste wijze gebruiken,

zullen we gezegend en geheiligd worden. (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], 159.)

Er zijn overal verleidingen. Omdat de boze geen leven kan verwekken, is hij jaloers op iedereen die dat wel kan. Hij en zijn volgelingen werden uitgeworpen en verspeelden het recht op een sterfelijk lichaam. 'Hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf' (2 Nephi 2:27). Hij verleidt ons om deze gave, waardoor wij, als we getrouwd zijn, eeuwig nakomelingschap kunnen verwerven, te verlagen, aan te tasten en zo mogelijk te vernietigen (zie LV 132:28–31).

Als we onze levensbron verontreinigen of anderen tot zonde aanzetten, zal de straf 'hevig' en 'zwaar te dragen' zijn (LV 19:15), meer dan al het lichamelijke genot ooit waard kan zijn.

Alma zei tegen zijn zoon Corianton: 'Weet gij niet, mijn zoon, dat die dingen een gruwel zijn in de ogen des Heren; ja, gruwelijker dan alle zonden behalve het vergieten van onschuldig bloed of het verloochenen van de Heilige Geest?' (Alma 39:5). We kunnen de gevolgen van onze overtredingen niet ontlopen.

De enige wettige, toegestane uiting van het voortplantingsvermogen is die tussen echtgenoot en echtgenote, een man en een vrouw, die wettig zijn gehuwd. Enige andere uiting is een overtreding van Gods geboden. Geef niet toe aan de vreselijke verleidingen

van de tegenstander, want elke overtreding moet vergoed worden, 'totdat u de laatste kwadrant betaald hebt' (Mattheüs 5:26).

Nergens komen de edelmoedigheid en genade van God meer tot uitdrukking dan in bekering.

Ons lichaam kan zichzelf herstellen, soms met de hulp van een arts. Maar als het letsel ernstig is, blijft er vaak een litteken achter als herinnering aan het letsel.

Dat geldt niet voor ons geestelijke lichaam. Onze geest wordt geschaad als we fouten en zonden begaan. Maar in tegenstelling tot ons stoffelijk lichaam blijven er na onze bekering dankzij de verzoening van Jezus Christus geen littekens achter. De belofte luidt: 'Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan' (LV 58:42).

Als we het over het huwelijk en het gezinsleven hebben, vragen we ons onvermijdelijk af: 'En hoe zit het met de uitzonderingen?' Sommige mensen zijn met beperkingen geboren en kunnen geen kinderen krijgen. Sommige onschuldige mensen zien hun huwelijk stuklopen omdat hun partner ontrouw is. Anderen trouwen helemaal niet en leiden een rechtschapen leven.

Voorlopig bied ik u deze troost: God is onze Vader! Alle liefde en edelmoedigheid van de ideale aardse vader wordt grootgemaakt in Hem die

onze Vader en God is, meer dan het menselijk verstand kan bevatten. Zijn oordeel is rechtvaardig, zijn genade is grenzeloos, zijn macht om te compenseren gaat al het aardse te boven. 'Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen' (1 Korinthe 15:19).

Ik gebruik nu eerbiedig het woord *tempel*. Ik stel me een verzegelkamer voor met een altaar waaraan een jong echtpaar is neergeknield. Deze heilige tempelverordening is zoveel meer dan een bruiloft, want dit huwelijk kan door de Heilige Geest der belofte worden verzegeld, en in de Schriften staat dat we 'tronen, koninkrijken, prinsdommen en machten, heerschappijen en alle hoogten en diepten beërven' (LV 132:19). Ik zie de vreugde van hen die deze hemelse gave aanvaardden en verstandig gebruikten.

Mijn vrouw, Donna Smith Packer, en ik zijn nu bijna zeventig jaar getrouwd. Wat mijn vrouw betreft, de moeder van onze kinderen, schieten woorden me tekort. Het gevoel is zo diep en de dankbaarheid zo groot dat ik er bijna geen uitdrukking aan kan geven. De grootste beloning die we in dit leven en het hiernamaals hebben ontvangen, zijn onze kinderen en onze kleinkinderen. Tegen het einde van ons aardse leven samen, ben ik dankbaar voor elk moment dat we met elkaar hebben doorgebracht en voor de belofte

van de Heer dat daar geen einde aan zal komen.

Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is en de Zoon van de levende God. Hij staat aan het hoofd van de kerk. Door zijn verzoening en de macht van het priesterschap kunnen gezinnen die in het sterfelijk leven zijn begonnen, voor eeuwig bij elkaar zijn. De verzoening, die ieder van ons kan herwinnen, kent geen littekens. Dat houdt in dat Hij beloofd had dat Hij datgene wat we ook gedaan hebben, waar we ook zijn geweest of hoe iets ook gebeurd is, zou verzoenen, mits we ons oprecht bekeerden. En met zijn verzoening kwam Hij die belofte na. Zovelen van ons pijnigen als het ware onszelf met schuldgevoelens, zonder te weten hoe we daaraan moeten ontkomen. U ontkomt door de verzoening van Christus te accepteren, zodat al dat hartzeer in schoonheid, liefde en eeuwigheid kan veranderen.

Ik ben heel dankbaar voor de zegeningen van de Heer Jezus Christus, voor het voortplantingsvermogen, voor de kracht van de verlossing, voor de verzoening — de verzoening die iedere smet kan schoonwassen, hoe hardnekkig ook, hoe lang of hoeveel die ook herhaald is. De verzoening kan u weer vrijmaken, zodat u rein en waardig verder kunt gaan op het pad dat u verkozen hebt te volgen.

Ik getuig dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat de verzoening niet een algemene kerkelijke aangelegenheid is. De verzoening is persoonlijk, en als er iets is wat u dwars zit — soms iets van zo lang geleden dat u het zich haast niet meer kan herinneren — zet de verzoening dan aan het werk. Dat zal het schoonwassen, en u zult, net zoals Hij, niet meer aan uw zonden terugdenken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

Samen naar grote hoogte stijgen

Wij, mannen en vrouwen die hun verbonden naleven, moeten elkaar opbouwen en helpen om te worden zoals de Heer wil dat wij worden.

Veel zusters hebben tegen me gezegd dat ze, naast de inspirerende toespraken, de muziek en gebeden die ons in de algemene conferentie raken, vooral genieten van de aanblik van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf wanneer ze het podium met hun eeuwige partner verlaten. En vinden we het niet allemaal fijn als algemene autoriteiten hun liefde voor hun echtgenote uiten?

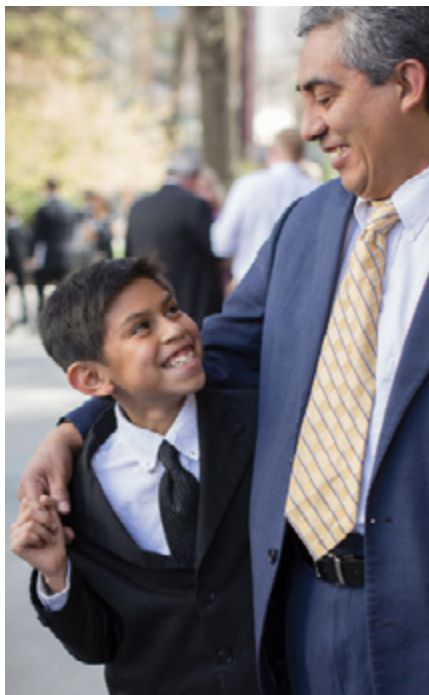
President Boyd K. Packer zei over zijn vrouw, Donna: 'Ik heb vanwege het ambt dat ik draag een plechtige plicht om de waarheid te spreken: zij is volmaakt.'¹

'Zij is het zonnetje in mijn leven',² zei President Dieter F. Uchtdorf over zijn vrouw, Harriet.

President Henry B. Eyring zei over zijn vrouw, Kathleen: 'Zij is iemand bij wie ik altijd op mijn allerbest wil zijn.'³

En president Thomas S. Monson zei over zijn geliefde Frances: 'Zij was de liefde van mijn leven, mijn vertrouweling en mijn beste vriendin. Te zeggen dat ik haar mis, is een uiterst ontoereikende beschrijving van mijn gevoelens.'⁴

Ik wil ook graag mijn liefde uiten voor mijn dierbare partner, Craig. Ik beschouw hem als een kostbaar geschenk! In mijn patriarchale zegen staat een mooie zin over mijn man met de belofte dat mijn leven en dat van mijn kinderen 'veilig onder zijn hoede' zullen zijn. Het is mij duidelijk dat Craig de vervulling van die belofte is. Met de woorden van Mark Twain zeg ik dat 'het leven zonder [Craig] geen leven zou zijn.'⁵ Ik houd met hart en ziel van hem!

Goddelijke rollen en taken

Ik wil vandaag echtgenoten, vaders, broers, zoons en ooms eren die weten wie ze zijn en hun best doen om hun van God gekregen rol te vervullen. Die rol wordt in de proclamatie over het gezin beschreven, waaronder in rechtschapenheid presideren en in de behoeften en bescherming van hun gezin voorzien. Wees ervan verzekerd dat ik me er pijnlijk van bewust ben dat het onderwerp vaderschap, moederschap en huwelijk voor velen moeilijk is. Ik weet dat sommige kerkleden denken dat hun gezin nooit het niveau zal bereiken dat zij als ideaal beschouwen. Velen lijden als gevolg van verwaarlozing, misbruik, verslaving en onjuiste tradities en cultuur. Ik vergoelijk geenszins het gedrag van mensen die opzettelijk of zonder erbij stil te staan pijn, angst en wanhoop in hun gezin veroorzaken. Maar vandaag bespreek ik een ander onderwerp.

Ik ben ervan overtuigd dat een man nooit aantrekkelijker voor zijn vrouw is dan wanneer hij in zijn van God gekregen rol als waardig priesterschapdrager dient — bovenal thuis. Ik geloof in deze mooie woorden van president Packer tot waardige echtgenoten en vaders: 'U hebt de macht van het priesterschap rechtstreeks van de Heer om uw gezin te beschermen. Er zullen tijden zijn dat die macht het enige is wat als een schild tussen uw gezin en het kwaad van de boze staat.'⁶

Geestelijke leiders en leerkrachten in het gezin

Eerder dit jaar woonde ik de uitvaartdienst van een bijzonder man bij: oom Don, een oom van mijn man. Een van de zoons van oom Don vertelde over iets wat hij als klein kind had meegemaakt, kort nadat zijn ouders hun eerste huis hadden gekocht.

Omdat vijf kinderen eten en kleren nodig hadden, was er niet genoeg geld om een hek om de tuin heen te maken. Oom Don nam zijn goddelijke rol als beschermer van zijn gezin serieus, sloeg een paar houten paaltjes in de grond, pakte wat touw en verbond het touw met de palen rondom de tuin. Toen riep hij zijn kinderen. Hij liet de palen en het touw aan ze zien en legde uit dat ze, als ze binnen dat geïmproviseerde hek bleven, veilig zouden zijn.

Op een dag zagen de huisbezoekers die naar het huis toeliepen tot hun verbazing vijf kleine kinderen gehoorzaam achter het touw staan met een verlangende blik naar een bal die over het touw de straat op was gestuiterd. Een van de kinderen holde naar hun vader, die de bal vervolgens ging halen.

Later, tijdens de uitvaartdienst, zei de oudste zoon dat alles wat hij voor dit leven hoopte was zoals zijn vader te worden.

President Ezra Taft Benson heeft gezegd:

‘O, echtgenoten en vaders in Israël, u kunt zoveel doen voor het heil en de verhoging van uw gezin! [...]’

‘Denk alstublieft aan uw heilige roeping als vader in Israël — uw belangrijkste roeping voor tijd en eeuwigheid — een roeping waarvan u nooit ontheven wordt.

‘U moet een thuis helpen creëren waar de Geest van de Heer kan verblijven.’⁷

Die profetische woorden zijn nu zeker van toepassing.

Het moet voor verbondsmannen op zijn minst moeilijk zijn om in een wereld te leven die niet alleen hun goddelijke rol en taken kleineert, maar ook verkeerde boodschappen uitzendt over wat het betekent om een ‘echte man’ te zijn. Eén zo’n verkeerde boodschap is ‘alles draait om mij.’ Aan de andere kant wordt de vernederende en spottende boodschap uitgezonden dat we geen echtgenoten en vaders meer nodig hebben. Ik smeed u om niet naar Satans leugens te luisteren! Hij heeft het heilig voorrecht verspeeld om ooit een echtgenoot of vader te worden. Omdat hij jaloers is op hen die de heilige rol vervullen die hij nooit krijgt, is het zijn doel ‘dat alle [mannen] ongelukkig zijn, net als hijzelf!’⁸

Elkaar steunen en opbouwen in onze complementaire rollen

Broeders en zusters, we hebben elkaar nodig! Wij, mannen en vrouwen die hun verbonden naleven, moeten elkaar opbouwen en helpen om te worden zoals de Heer wil dat wij worden. En we moeten samenwerken om de opkomende generatie op te

bouwen en te helpen, zodat zij hun goddelijk potentieel als erfgenaam van het eeuwige leven kunnen bereiken. We zouden het voorbeeld van ouderling Robert D. Hales en zijn vrouw, Mary, kunnen volgen en leven naar het motto: ‘U beurt mij op, en ik u, en samen stijgen we naar grote hoogte.’⁹

We weten uit de Schriften dat het ‘niet goed [is] dat de mens alleen is.’ Daarom heeft onze hemelse Vader ‘een hulp voor hem [...] als iemand tegenover hem’ gemaakt.¹⁰ De zin *als iemand tegenover hem* betekent: een hulp die geschikt of hem waardig is, of die bij hem aansluit.¹¹ Zo lijken onze twee handen ook veel op elkaar maar zijn niet precies hetzelfde. Eigenlijk zijn ze precies tegengesteld, maar ze vullen elkaar aan en passen bij elkaar. Als ze samenwerken, zijn ze sterker.¹²

In een hoofdstuk over het gezin staat in het Handboek kerkbestuur het volgende: ‘Mannelijke en vrouwelijke geesten [complementeren] elkaar wat hun aard betreft.’¹³ Let wel, er staat ‘complementeren’, niet ‘concurreren’! We zijn hier om elkaar te helpen en op te bouwen, en ons samen te verheugen omdat we proberen het beste uit onszelf te halen. Zuster Barbara B. Smith heeft wijselijk gezegd: ‘We worden veel gelukkiger als we van elkaars succes kunnen genieten en niet slechts van

ons eigen succes.¹⁴ Als we ernaar streven elkaar te complementeren in plaats van met elkaar te concurreren, kunnen we elkaar veel beter aanmoedigen!

Toen ik een jonge moeder was en een paar kindjes had, zong niemand aan het eind van een lange dag luiers verschonen, afwassen en terechtwijzen harder het jeugdwerkliedje 'Papa komt thuis'¹⁵ dan ik. Het spijt me te moeten zeggen dat ik niet altijd vrolijk was als Craig na een dag hard werken binnenkwam. Hij begroette iedereen altijd met een knuffel en een kus, en maakte van moeilijke en soms rampzalige dagen een plezierige papatijd. Ik wou dat ik iets minder door de eindeloze takenlijstjes in beslag genomen was geweest en, net als hij, me wijselijk meer had gericht op wat er het meeste toe doet. Dan zou ik het werk vaker hebben laten rusten en hebben genoten van heilige gezinstijd en zou ik hem vaker bedankt hebben voor wat hij voor ons betekende.

'Laat ons vriend'lijke woorden steeds spreken'

Niet zo lang geleden vertelde een trouwe zuster in de kerk me over een diepe zorg waarover ze al een tijdje bad. Haar zorg gold enkele zusters in de wijk. Ze zei dat ze verdrietig werd als ze merkte dat de zusters soms respectloos tegen en over hun echtgenoot spraken, zelfs waar hun kinderen bij waren. Ze vertelde dat ze er als jonge vrouw naar verlangde om met een waardig priesterschapdrager te trouwen en een gelukkig gezin met hem te stichten, en hoe ze daar ernstig om bad. Ze was opgegroeid in een gezin waar haar moeder 'de scepter zwaaide' en haar vader aan haar moeders eisen toegang om de vrede te bewaren. Ze vond dat er een betere manier van doen was. Ze had thuis geen goed voorbeeld gekregen, maar bad vurig

om leiding, en de Heer zegende haar met inzicht om met haar man een thuis te scheppen waarin de Geest warm werd onthaald. Ik ben bij hen thuis geweest en kan getuigen dat het een heilige plek is.

Zusters en broeders, hoe vaak spreken wij vriendelijke woorden tegen elkaar?¹⁶

We kunnen onszelf toetsen door middel van enkele vragen. Met wat aanpassingsvermogen kunnen we deze vragen op onszelf toepassen, of we nu getrouwd of alleenstaand zijn, of wat onze thuissituatie ook is.

1. Hoe lang is het geleden dat ik mijn partner een oprecht compliment heb gegeven, hetzij onder vier ogen of in het gezelschap van onze kinderen?
2. Hoe lang is het geleden dat ik hem of haar heb bedankt, mijn liefde heb geuit of ernstig in geloof voor hem of haar heb gebeden?

3. Hoe lang geleden is het dat ik mijn mond heb gehouden toen ik iets kwetsends wilde zeggen?
4. Hoe lang is het geleden dat ik nederig mijn verontschuldiging heb aangeboden — zonder daar 'maar als jij niet...' aan toe te voegen?
5. Hoe lang is het geleden dat ik besloot tevreden te zijn in plaats van mijn 'gelijk' te halen?

Als een van die vragen u een ongemakkelijk of misschien zelfs wel een schuldig gevoel geeft, bedenk dan dat ouderling David A. Bednar ons heeft geleerd dat 'schuldgevoel voor de geest [is] wat pijn voor het lichaam is — een waarschuwing voor gevaar en bescherming voor nog meer schade.'¹⁷

Ik nodig u allen uit om naar de innige smeekbede van ouderling Jeffrey R. Holland te luisteren: 'Broeders en zusters, mogen wij in dit lange, eeuwige streven om meer op onze Heiland te gaan lijken, proberen om "volmaakte mannen en vrouwen" te zijn in ten minste dit ene opzicht, namelijk door geen aanstoot te geven met onze woorden, of om het positiever te zeggen, door de taal der engelen te spreken.'¹⁸

Toen ik me op mijn toespraak voorbereidde, kreeg ik onderricht van de Geest en nam ik mezelf voor om vriendelijke woorden tegen en over mijn lieve partner te spreken, de mannen in mijn familie op te bouwen en dankbaarheid te uiten voor de manier waarop zij hun goddelijke, complementaire rol vervullen. En ik nam me voor om me het gezegde: 'U beurt mij op, en ik u, en samen stijgen we naar grote hoogte' eigen te maken.

Wilt u met me meedoen en om de hulp van de Heilige Geest vragen, zodat Hij ons kan leren hoe we elkaar beter kunnen opbeuren in onze

complementaire rol van verbonds-zoon of verbondsdochter van onze hemelse Ouders?

Ik weet dat we dat door de instaat-stellende kracht van de verzoening van Jezus Christus en ons geloof in Hem kunnen doen. Ik bid dat we ons vertrouwen in Hem zullen stellen, zodat we elkaar met zijn hulp kunnen steunen om gelukkig en voor eeuwig te leven en zo samen naar grote hoogte te stijgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, in 'Donna Smith Packer Receives Family History Certificate from BYU', news.byu.edu/archive12-jun-packer.aspx.
2. Dieter F. Uchtdorf, in Jeffrey R. Holland, 'Ouderling Dieter F. Uchtdorf: Op weg naar een nieuwe horizon', *Liahona*, maart 2005, 10.
3. Henry B. Eyring, in Gerald N. Lund, 'Ouderling Henry B. Eyring: Molded by "Defining Influences"', september 1995, 14.
4. Thomas S. Monson, 'Ik zal u niet begeven en u niet verlaten', *Liahona*, november 2013, 85.
5. Mark Twain, *Eve's Diary* (1905), 107.
6. Boyd K. Packer, 'De macht van het priesterschap', *Liahona*, mei 2010, 9.
7. Ezra Taft Benson, 'To the Fathers in Israel', *Ensign*, november 1987, 51, 50.
8. 2 Nephi 2:27.
9. Robert D. Hales, 'Strengthening Families: Our Sacred Duty', zie ook LaRene Gaunt, 'Ouderling Robert D. Hales: "Return with Honor"', juli 1994, 51.
10. Genesis 2:18.
11. Genesis 2:18.
12. Zie Bruce K. Satterfield, 'The Family under Siege: The Role of Man and Woman' (presentatie tijdens de Ricks College Education Week, 7 juni 2001), 4; emp.byui.edu/SATTERFIELD/PDF/RoleManWoman2.pdf.
13. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.1.
14. Barbara B. Smith, 'Hearts So Similar', *Ensign*, mei 1982, 97.
15. 'Papa komt thuis', *Kindertiedjes*, 110.
16. Zie Joseph L. Townsend, 'Laat ons vriendelijke woorden steeds spreken', *Heilige Lofzangen*, nr. 79.
17. David A. Bednar, 'Wij geloven kuis te moeten zijn', *Liahona*, mei 2013, p. 44.
18. Jeffrey R. Holland, 'De taal der engelen', *Liahona*, mei 2007, 18.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De gelijkenis van de zaaier

Het is aan ieder van ons de prioriteiten te stellen en de dingen te doen die onze aarde goed en onze oogst overvloedig maken.

De onderwerpen van de toespraken in de algemene conferentie worden niet op aards gezag toegewezen, maar door de influisteringen van de Geest. Veel onderwerpen dienen zich aan vanwege de aardse zorgen die we allemaal hebben. Maar net zoals Jezus in zijn tijd niet aangaf hoe men aardse problemen of politieke onderdrukking kon afwenden, bespreken zijn dienstknechten tegenwoordig doorgaans wat zijn volgelingen aan zichzelf kunnen verbeteren om hen voor te bereiden op hun terugkeer naar hun hemelse huis. Ik voel me dit paasweekend gedrongen om over de waardevolle, tijdloze leringen in een van de gelijkenissen van Jezus te spreken.

De gelijkenis van de zaaier is een van de weinige gelijkenissen die in elk van de drie synoptische evangeliën voorkomt. Ook behoort zij tot een nog kleinere groep gelijkenissen die Jezus aan zijn discipelen heeft uitgelegd. Het zaad dat gezaaid werd, was 'het Woord van het Koninkrijk' (Mattheüs 13:19), 'het Woord' (Markus 4:14) of 'het Woord van God' (Lukas 8:11) — de leringen van de Meester en zijn dienstknechten.

De verschillende soorten aarde waarop het zaad viel, staan voor de verschillende manieren waarop stervelingen die leringen ontvangen en volgen. Het zaad dat 'langs de weg' viel (Markus 4:4), heeft dus geen aarde bereikt waarin het tot groei had kunnen komen. Dat zaad staat voor leringen die niet tot iemands verharde of onvoorbereide hart doordringen. Daar weid ik verder niet over uit. Mijn boodschap is gericht tot wie van ons zich hebben voorgenomen om Christus te volgen. Wat doen we met de leringen van de Heiland in ons dagelijks leven?

De gelijkenis van de zaaier waarschuwt ons voor omstandigheden en gedragingen die iemand die het zaad van de evangelieboodschap heeft ontvangen ervan kunnen weerhouden een goede oogst binnen te halen.

I. Steenachtige grond, geen wortel

Een deel van het zaad 'viel op steenachtige grond, waar het niet veel aarde had, en het kwam meteen op, doordat het geen diepte van aarde had. Maar toen de zon opgegaan was, verschroeiende het, en doordat het geen wortel had, verdorde het' (Markus 4:5–6).

Jezus legde uit dat hiermee mensen worden aangeduid die ‘als zij het Woord gehoord hebben, het meteen met vreugde ontvangen’. Maar aangezien zij ‘geen wortel in zichzelf hebben, [...] als er later verdrukking of vervolging komt omwille van het Woord, struikelen zij meteen’ (Markus 4:16–17).

Hoe komt het dat hoorders ‘geen wortel in zichzelf’ hebben? Dat is het geval wanneer nieuwe leden zich voornamelijk tot de zendelingen bekeren, of tot de vele aantrekkelijke kenmerken van de kerk, of tot de vele geweldige vruchten van het kerklidmaatschap. Zonder worteling in het woord, kunnen ze bij tegenspoed verschroeien en verdorren. Maar ook zij die in de kerk

zijn opgegroeid — en al lang lid zijn — kunnen in een toestand raken dat ze geen wortel in zichzelf hebben. Ik heb sommigen van hen gekend — leden zonder diepe en blijvende bekering tot het evangelie van Jezus Christus. Als we niet in de leringen van het evangelie geworteld zijn en de gebruiken niet stelselmatig in acht nemen, kan ieder van ons een hart van steen ontwikkelen, wat steenachtige grond voor geestelijk zaad is.

Geestelijk voedsel is noodzakelijk om geestelijk in leven te blijven. Dat geldt zeker in een wereld die van geloof in God en het absolute karakter van goed en kwaad afraakt. In dit internettijdperk worden boodschappen uitvergroot die ons geloof kunnen

schaden. We moeten dan ook meer aandacht aan geestelijke waarheden besteden om ons geloof te versterken en in het evangelie geworteld te blijven.

Jonge mensen, dat klinkt jullie misschien te algemeen in de oren, dus geef ik je een specifiek voorbeeld. Als de zinnebeelden van het avondmaal worden rondgediend, en je zit te sms-en of te fluisteren, of een computerspelletje of iets anders te doen, blijf je van essentieel geestelijk voedsel verstoken. Daardoor raak je geestelijk ontworteld en schuif je op naar steenachtige grond. Verdorring ligt dan op de loer wanneer je met beproevingen zoals isolement, intimidatie of spot te maken krijgt. En dat geldt ook voor volwassenen.

Er is nog iets wat onze geestelijke wortels kan aantasten — al dan niet versneld door de huidige technologie — namelijk een tunnelvisie op het evangelie of de kerk. Die beperkte visie fixeert zich op een bepaalde leerstelling, een gewoonte of een vermeende tekortkoming van een leider en gaat voorbij aan het grootse panorama van het evangelieplan en de persoonlijke en gemeenschappelijke vruchten van de oogst ervan. President Gordon B. Hinckley heeft een treffende beschrijving van één aspect van deze tunnelvisie gegeven. Hij vertelde toehoorders aan de BYU over politieke commentatoren die ‘furieus en verontwaardigd waren’ over een toenmalige gebeurtenis die het nieuws haalde. ‘Met grote vaardigheid lieten ze hun bijtende kritiek en boosheid de vrije loop. [...] Echt waar,’ concludeerde hij, ‘dit is de tijd van de kundige gifkickers.’¹ Willen we echter diep geworteld zijn in het evangelie, dan moeten we onze kritiek beteugelen en altijd de bredere kijk op het majestueuze werk van God zoeken.

II. Dorens: zorgen van deze wereld en de verleiding van rijkdom

Jezus vertelde dat 'een ander deel viel in de dorens, en de dorens kwamen op en verstikten het, en het gaf geen vrucht' (Markus 4:7). Hij legde uit: 'Zij horen het Woord, maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom en de begeerten naar al het andere komen erbij en verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar' (Markus 4:18–19). Die waarschuwing zullen wij allemaal in de oren moeten knopen.

Ik spreek eerst over de verleiding van rijkdom. Waar we ons op onze geestelijke reis ook bevinden — wat onze staat van bekering ook is — we zijn allemaal vatbaar voor die verleiding. Als we bovenal gefixeerd zijn op de aanschaf, het gebruik of het bezit van goederen, noemen we dat materialisme. Er is al zoveel gezegd en geschreven over materialisme, dat ik er hier weinig aan toe hoeft te voegen.² Zij die de zogeheten theologie van de voorspoed aanhangen, laten zich door de verleiding van rijkdom meeslepen. Rijkdom of een hoog inkomen is geen

teken van hemelse begunstiging, en de afwezigheid ervan is geen bewijs van hemelse ongenade. Toen Jezus een trouwe volgeling vertelde dat hij het eeuwige leven kon beërven als hij alles wat hij had aan de armen gaf (zie Markus 10:17–24), wees Hij hem niet op het kwade in het *bezitten* van rijkdom, maar op het kwade in de *houding* die de volgeling in dat verband aannam. We weten allemaal dat Jezus de barmhartige Samaritaan prees die met dezelfde soort munten zijn naaste hielp als waarvoor Judas zijn Heiland zou verraden. De wortel van alle kwaad is niet geld, maar de *zucht naar geld* (zie 1 Timotheüs 6:10).

In het Boek van Mormon staat een tijd beschreven waarin de 'vooruitgang van de kerk' van God begon 'af te nemen' (Alma 4:10) omdat 'het volk der kerk [...] hun hart op rijkdommen en op de ijdelheden der wereld begon te zetten' (Alma 4:8). Wie een overvloed aan materiële bezittingen heeft, loopt gevaar geestelijk door rijkdom en andere dingen van de wereld 'verdoofd' te worden.³ Dat leidt ons tot de volgende leringen van de Heiland.

De subtielste dorens die de uitwerking van het evangeliewoord op ons verstikken, zijn de krachten in de wereld die Jezus 'de zorgen en rijkdom en genietingen van het leven' noemt (Lukas 8:14). Die zijn er teveel om op te noemen. Enkele voorbeelden volstaan.

Bij een bepaalde gelegenheid bestrafte Jezus Petrus, zijn hoofdapostel, met de woorden: 'U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen' (Mattheüs 16:23; zie ook LV 3:6–7; 58:39). De dingen van mensen bedenken, betekent dat we de zorgen van deze wereld boven de dingen van God plaatsen in onze daden, onze prioriteiten en onze gedachten.

We geven ons over aan de 'genietingen van het leven' (1) als we verslaafd zijn, wat afbreuk doet aan Gods kostbare gave van keuzevrijheid; (2) als we ons door onbenulligheden laten afleiden, wat ons zaken van eeuwig belang uit het oog doet verliezen; en (3) als we vinden dat we meer rechten dan plichten hebben, wat de noodzakelijke persoonlijke groei belemmert waarmee we ons kwalificeren voor onze eeuwige bestemming.

We worden door de 'zorgen [...] van het leven' overmand wanneer vrees voor de toekomst ons verlamt, wat ons ervan weerhoudt om met vertrouwen in God en op zijn beloften in geloof voorwaarts te gaan. Vijfentwintig jaar geleden sprak mijn geachte BYU-leraar Hugh W. Nibley over de gevaren van toegeven aan de zorgen van de wereld. In een interview werd hem gevraagd of de toestand in de wereld en onze plicht om het evangelie te verspreiden het wenselijk maakten om op de een of andere manier 'de wereld tegemoet te komen bij wat we in de kerk doen'.⁴

Zijn antwoord: 'Heeft het daar niet altijd in de kerk om gedraaid? Je moet

tegen haren durven in te strijken, je moet risico's durven te nemen. Dat is precies waar het geloof om de hoek komt kijken. [...] Onze toewijding is in feite een test, het is niet voor niets moeilijk, het is niet voor niets onpraktisch in termen van deze wereld.⁵

Die prioriteit van het evangelie is nog maar enkele maanden geleden op de BYU-campus onderstreept door een gewaardeerde katholieke leider, Charles J. Chaput, aartsbisschop van Philadelphia (VS). Hij besprak de 'gemeenschappelijke bezorgdheid onder heiligen der laatste dagen en katholieken' over kwesties zoals 'het huwelijk en het gezin, de aard van onze seksualiteit, de heiligheid van het menselijk leven en de dringende noodzaak van godsdienstvrijheid'.

Hij zei daarover:

'Ik wil opnieuw beklemtonen hoe belangrijk het is dat we werkelijk leven naar wat we beweren te geloven. Dat moet een prioriteit zijn — niet alleen in ons persoonlijke leven en in ons gezin, maar ook in onze kerken, onze politieke keuzes, ons werk, onze behandeling van de armen; kortom, in alles wat we doen.'

'Ik zal u zeggen waarom dat belangrijk is', ging hij verder. 'Trek lering uit de katholieke ervaring. Wij katholieken geloven dat we geroepen zijn om zuurdeeg in de samenleving te zijn. Er is echter een dunne scheidingslijn tussen zuurdeeg *in* de samenleving zijn en *door* de samenleving verzwolgen worden.'⁶

De waarschuwing van de Heiland tegen de verstikkende uitwerking van de zorgen van deze wereld op het woord van God in ons leven zet ons er zeker toe aan om onze prioriteiten gefixeerd te houden — ons hart gericht — op de geboden van God en de leiders van zijn kerk.

Op basis van de voorbeelden van de Heiland zouden we deze gelijkenis als de gelijkenis van de soorten aarde kunnen opvatten. De geschiktheid van de aarde wordt bepaald door het hart van ieder van ons die aan het evangeliezaad wordt blootgesteld. Wat de ontvankelijkheid voor geestelijke leringen aangaat, zijn sommige harten verhard en onvoorbereid, zijn sommige harten steenachtig door onbruik en zijn sommige harten op de dingen van de wereld gericht.

III. Valt in goede aarde en brengt vrucht voort

De Heiland eindigde de gelijkenis van de zaaier met de beschrijving van het zaad dat 'viel in de goede aarde' en in uiteenlopende mate 'vrucht' voortbracht (Mattheüs 13:8). Hoe kunnen we ons zo voorbereiden dat we die goede aarde zijn en een rijke oogst kunnen hebben?

Jezus legde uit: 'De goede aarde [...] zijn zij die het Woord horen, het in een oprecht en goed hart vasthouden, en in volharding vruchten voortbrengen' (Lukas 8:15). Wij hebben het zaad van het evangeliewoord. Het is aan ieder van ons de prioriteiten te stellen en de dingen te doen die onze aarde goed en onze oogst overvloedig maken. We moeten stevig geworteld zijn in en bekeerd raken tot het evangelie van Jezus Christus (zie Kolossenzen 2:6–7). We bereiken deze bekering door gebed, door Schriftstudie, door dienstvaardigheid en door regelmatig van het avondmaal te nemen, opdat zijn Geest

altijd bij ons zal zijn. We moeten ook streven naar die machtige verandering van hart (zie Alma 5:12–14) die kwade verlangens en zelfzuchtige zorgen vervangt door de liefde van God en het verlangen om Hem en zijn kinderen te dienen.

Ik getuig van de waarheid van deze dingen, en ik getuig van onze Heiland, Jezus Christus, wiens leringen de weg wijzen en wiens verzoening dit alles mogelijk maakt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Let Not Your Heart Be Troubled' (devotionaal aan de Brigham Young University, 29 oktober 1974), 1; speeches.byu.edu.
2. Zie bijvoorbeeld Dallin H. Oaks, 'Materialism', hoofdstuk 5 in *Pure in Heart* (1988), 73–87.
3. Ik ben dank verschuldigd aan ouderling Neal A. Maxwell voor deze memorabele beelddispraak. (Zie 'These Are Your Days', *Ensign*, oktober 2004, 26.)
4. James P. Bell, in 'Hugh Nibley, in Black and White', *BYU Today*, mei 1990, 37.
5. Hugh Nibley, in 'Hugh Nibley, in Black and White', 37–38.
6. Charles J. Chaput, 'The Great Charter at 800: Why It Still Matters', *First Things*, 23 januari 2015, firstthings.com/web-exclusives/2015/01/the-great-charter-at-800/; zie ook Tad Walch, 'At BYU, Catholic Archbishop Seeks Friends, Says U.S. Liberty Depends on Moral People', *Deseret News*, 23 januari 2015, deseretnews.com/article/865620233/At-BYU-Catholic-archbishop-seeks-friends-says-US-liberty-depends-on-moral-people.html. Aartsbisschop Chaput zei ook dat 'sommige van onze beste katholieke instellingen hun godsdienstige identiteit verloren of enorm afgezwakt hebben. [...] Brigham Young is een uitzonderlijke universiteit [...] omdat zij als onderwijsinstelling verrijkt is met haar godsdienstige identiteit. Raak die nooit kwijt.' ('The Great Charter at 800'.)

Ouderling L. Whitney Clayton
van het Presidium der Zeventig

Kies ervoor om te geloven

*De Heiland schenkt de mensen die in Hem geloven en Hem volgen
het licht van het evangelie als leidraad.*

Afgelopen januari vloog de zeven jaar oude Sailor Gutzler met haar familie in een privévliegtuig van Florida naar Illinois. Haar vader vloog het toestel. Vlak na het vallen van de avond kregen ze mechanische problemen en stortte het vliegtuig in de pikdonkere heuvels van Kentucky neer. Het kwam ondersteboven in ruw terrein terecht. Op Sailor na kwam iedereen om. Zij had haar pols gebroken. Ze zat onder de snij- en schaafwonden, en ze was haar schoenen kwijt. Het was slechts drie graden boven nul. Het was een koude, regenachtige winteravond. Sailor droeg alleen een korte broek, een T-shirt en één sok.

Ze riep haar vader en moeder, maar niemand antwoordde. Met het laatste beetje moed ging ze blootsvoets door open velden op zoek naar hulp. Ze waadde door beekjes, stak greppels over en liep door bramenstruiken. Vanaf een kleine heuvel zag ze anderhalve kilometer verderop een lichtje branden. Ze strompelde door de duisternis en het kreupelhout naar dat lichtje toe. Toen ze er uiteindelijk aankwam, werd ze meteen liefdevol

door iemand opgevangen. Sailor was veilig. Ze werd snel naar een ziekenhuis gebracht, waar ze medische verzorging kreeg.¹

Sailor overleefde het omdat ze in de verte een lichtje zag en er naartoe liep, ondanks het ruwe landschap, de schok van het ongeluk en haar verwondingen. We kunnen ons nauwelijks voorstellen hoe Sailor dat die avond voor elkaar heeft gekregen. Maar we weten wel dat ze in het lichtje van dat huis in de verte een kans op redding zag. Er was hoop. Ze putte moed uit de gedachte dat hoe slecht haar situatie ook was, dat lichtje haar redding kon zijn.

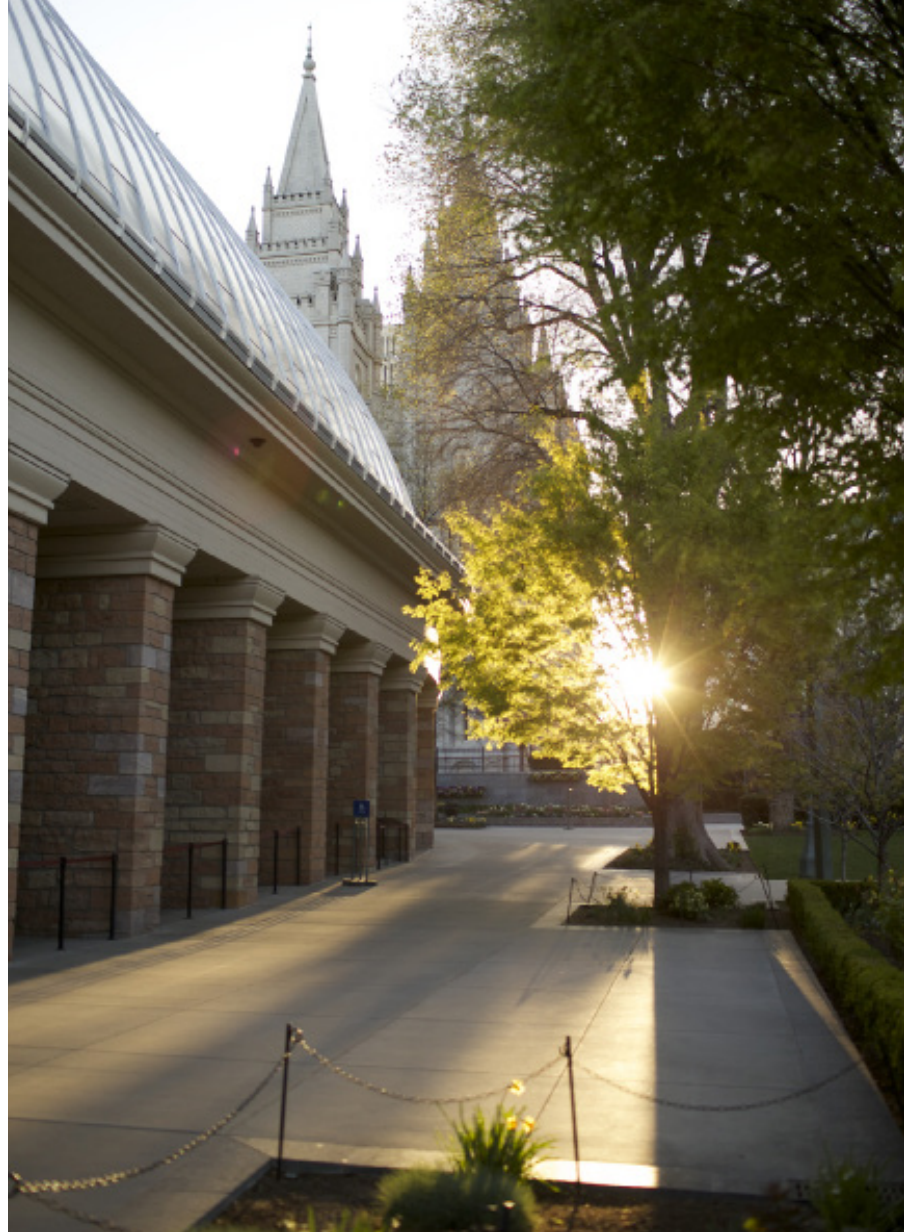

De meesten van ons zullen nooit net zoiets als Sailor meemaken. Maar we moeten allemaal weleens door onze eigen geestelijke wildernis trekken en onze eigen zware, emotionele reis doorstaan. Als we op dergelijke momenten, hoe donker of hopeloos ze ook lijken, op zoek gaan naar een geestelijk lichtje, zal dat er *altijd* zijn en ons de hoop op redding en verlichting geven. De Heiland van de hele mensheid is de bron van dat licht. Hij is het licht der wereld.

Geestelijk licht zien is anders dan aards licht zien. Als we het geestelijke licht van de Heiland willen herkennen, moeten we eerst bereid zijn om te geloven. God verwacht van ons dat we eerst het verlangen hebben om te geloven. De profeet Alma heeft gezegd: 'Indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden [...], en een *sprankje* geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan *verlangen* te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van [de Heilands] woorden.'²

Alma's appèl om geloofsverlangen te hebben en een plaats in ons hart voor de woorden van de Heiland in te ruimen, herinnert ons eraan dat geloof een persoonlijke keuze en een handelingsbeginsel voor ons is. We moeten onze 'vermogens [...] opwekken en wakker schudden.' We vragen voordat het ons wordt gegeven; we zoeken voordat we het vinden; we kloppen voordat ons opengedaan wordt. Dan krijgen we deze belofte: 'Want eenieder die vraagt, ontvangt; en hij die zoekt, vindt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.'³

Er is een bezielender smeekbede die we moeten geloven dan die van de Heiland zelf. Tijdens zijn aardse

bediening zei Hij tegen zijn ongelovige luisteraars:

'Als Ik niet de werken van mijn Vader doe, geloof Mij dan niet, maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.'⁴

We worden allemaal dagelijks getoetst. Het is de toets van ons leven: kiezen we ervoor in Hem te geloven en laten we het licht van zijn evangelie in ons toenemen? Of weigeren we te geloven en blijven we alleen in het duister tasten? De Heiland schenkt de mensen die in Hem geloven en Hem volgen het licht van het evangelie als leidraad.

Na het vliegtuigongeluk moest Sailor een beslissing nemen. Ze had in het

donker bij het vliegtuig kunnen blijven — alleen en bang. Maar ze had nog een lange nacht voor de boeg, en het werd steeds kouder. Ze nam een andere beslissing. Sailor klom de heuvel op, waar ze aan de horizon een lichtje zag.

En toen ze langzaam maar zeker in het donker naar het lichtje toeliep, werd het steeds helderder. Toch moesten er momenten zijn geweest waarop ze het licht niet zag. Misschien was het even uit het zicht toen ze door een greppel liep of zich achter een boom of struikgewas bevond. Maar toch liep ze verder. Elke keer dat ze het licht kon zien, wist Sailor dat ze op de goede weg was. Ze wist nog niet precies wat het licht was, maar met de kennis die ze had, bleef ze er naartoe lopen. Ze

Geloof in daden omzetten

Sailor wist eerst niet of het haar zou lukken toen ze zich door het kreupelgewas worstelde. Ze was verdwaald en gewond, en het was donker en koud. Maar ze verliet de plaats van het ongeluk en ging op pad, in de hoop dat ze gered zou worden. Ze kroop en strompelde verder totdat ze in de verte een lichtje zag. Toen ze dat eenmaal had gezien, deed ze haar best om er naartoe te gaan, want ze wist wat ze had gezien.

Evenzo moeten wij plaatsmaken voor de hoop dat we geestelijk licht zullen vinden als we geloven en niet twifelen. Onze daden zijn het bewijs van ons geloof en worden de essentie ervan. We kiezen ervoor te geloven als we bidden en de Schriften bestuderen. We kiezen ervoor te geloven als we vasten, als we de sabbat heiligen, en als we naar de tempel gaan. We kiezen ervoor te geloven als we ons laten dopen en als we van het avondmaal nemen. We kiezen ervoor te geloven als we ons bekeren en naar de vergeving en genezende liefde van God streven.

Geef nooit op

Soms lijkt het wel of onze geestelijke vooruitgang langzaam of wisselvallig is. Soms hebben we het gevoel dat we achteruitgaan, dat we fouten hebben gemaakt, of dat onze inspanningen om de Heiland te vinden geen resultaat opleveren. Als u dat gevoel hebt, geef dan niet de moed op — nooit. Blijf vooral in Hem, zijn evangelie en zijn kerk geloven. Breng uw gedrag in overeenstemming met dat geloof. En als het licht van uw geloof is afgezwakt, probeer uw twijfel dan te overwinnen door uw hoop op de liefde en genade van de Heiland, zijn evangelie en zijn kerk te richten. Ik beloof u dat Hij klaarstaat om u te ontvangen. Na

hoopte en vertrouwde erop dat ze het opnieuw zou zien als ze in de juiste richting bleef gaan. Waarschijnlijk heeft ze het juist daardoor overleefd.

Dat kunnen wij ook op onszelf toepassen. Er zijn momenten waarop we pijn hebben of moe zijn, en wanneer ons leven donker en koud lijkt. Er zijn wellicht momenten waarop we helemaal geen licht aan de horizon zien. Dan willen we misschien de moed opgeven. Als we bereid zijn te geloven, als we het verlangen hebben te geloven, als we ervoor kiezen te geloven, zullen de leringen en het voorbeeld van de Heiland ons de juiste weg laten zien.

Kies ervoor om te geloven

Net zoals Sailor moest geloven dat ze veilig zou zijn als ze het licht zou bereiken, zo moeten wij ons hart openstellen voor de goddelijkheid van de Heiland — voor zijn eeuwige licht en zijn genezende barmhartigheid. Profeten hebben ons eeuwenlang gemaand en zelfs gesmeekt om in Christus te geloven. Hun aanmoedigen weerspiegelen een fundamenteel feit: God zal ons niet tot geloof dwingen. Maar wel nodigt Hij ons uit te geloven door de leringen van levende profeten en apostelen, door

de Schriften en door de influisteringen van zijn Geest. Wij zijn degenen die ervoor moeten kiezen deze geestelijke uitnodigingen te aanvaarden, en met ons innerlijke oog het geestelijke licht te zien waarmee Hij ons roept. De beslissing om te geloven is de belangrijkste beslissing die we ooit zullen nemen. Die beslissing beïnvloedt al onze andere beslissingen.

God dwingt ons niet tot geloof, en Hij dwingt ons niet om de geboden te onderhouden, ondanks zijn oprechte verlangen om ons te zegenen. Toch is zijn oproep om in Hem te geloven, om een sprankje geloof te oefenen en ruimte te maken voor zijn woorden, nog steeds van kracht. De Heiland heeft gezegd: 'Ik getuig dat de Vader alle mensen overal gebiedt zich te bekeren en in Mij te geloven.'⁵

Geloof en getuigenis zijn geen passieve beginselen. Ze overkomen ons niet. Geloof is iets waar we voor kiezen — iets waar we op hopen, waar we ons voor inspannen en waar we offers voor brengen. We gaan niet per ongeluk in de Heiland en zijn evangelie geloven, net zo min als we per ongeluk bidden of tiende betalen. We nemen een actieve beslissing om te geloven, net zoals we ervoor kiezen om andere geboden te onderhouden.

verloop van tijd gaat u inzien dat u de allerbeste beslissing hebt genomen. Uw moedige beslissing om in Hem te geloven, zal een immense, eeuwige zegen zijn.

De zegeningen van geloof

Ik heb de barmhartige liefde van de Heiland gevoeld. Ik heb op mijn eigen momenten van duisternis naar Hem gezocht, en Hij heeft mij met zijn genezende licht hulp geboden. Een van de grootste vreugden in mijn leven is om met mijn vrouw, Kathy, op reis te gaan en wereldwijd leden van de kerk te bezoeken. Door die geweldige ontmoetingen heb ik en hebben wij meer inzicht in Gods liefde voor ons gekregen. Daardoor heb ik de oneindige mogelijkheden tot geluk gezien die uiteindelijk de mensen die de leringen van de Heer Jezus Christus volgen tot zegen zullen zijn. Ik heb geleerd dat in Christus en zijn verlossende macht geloven het juiste pad is dat naar 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld' leidt.⁶

Ik getuig dat Jezus Christus voor ons allen de bron van licht en hoop is. Ik bid dat we allemaal ervoor kiezen om in Hem te geloven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Lindsey Bever, 'How 7-Year-Old Sailor Gutzler Survived a Plane Crash', *Washington Post*, 5 januari 2015, washingtonpost.com; 'Girl Who Survived Plane Crash Hoped Family "Was Just Sleeping"', 4 januari 2015, myfox8.com; 'Kentucky Plane Crash: Four Killed, Little Girl Survives', 4 januari 2015, news.com.au; Associated Press, 'Young Girl, Sole Survivor of Kentucky Plane Crash', 3 januari 2015, jems.com.
2. Alma 32:27; cursivering toegevoegd.
3. 3 Nephi 14:8; zie ook vers 7.
4. Johannes 10:37–38.
5. 3 Nephi 11:32.
6. Leer en Verbonden 59:23.

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Waarom huwelijk en gezin ertoe doen – overal ter wereld

Het gezin is het middelpunt van het leven en de sleutel tot eeuwig geluk.

Afgelopen november was ik — samen met president Henry B. Eyring en bisschop Gérald Caussé — uitgenodigd voor een colloquium over huwelijk en gezin in het Vaticaan te Rome (Italië). Er waren religieuze vertegenwoordigers van veertien verschillende godsdiensten en uit zes van de zeven werelddelen

aanwezig. Allen waren uitgenodigd om hun opvattingen uiteen te zetten over wat er in de huidige wereld met het gezin gebeurt.

Paus Franciscus opende het eerste gedeelte van de bijeenkomst met de volgende verklaring: 'We leven nu in een cultuur van het tijdelijke, waarin steeds meer mensen het huwelijk als openbare toewijding simpelweg opgeven. Deze revolutie van manieren en moraliteit vond vaak plaats onder de vlag van vrijheid, maar het heeft in feite voor geestelijke en materiële verwoesting gezorgd voor ontelbare mensen, vooral de armsten en meest kwetsbaren. [...] Het zijn steeds zij die het meest te lijden hebben in deze crisis.'¹

Met betrekking tot de opkomende generatie beklemtoonde hij het belang dat zij 'zichzelf niet verliezen aan [de] giftige [mentaliteit] van het tijdelijke, maar juist revolutionairen zullen zijn, met de moed om ware en blijvende liefde te zoeken, tegen de algemene stroom in'.² Dat moet er gebeuren.

Dit werd gevolgd door drie dagen met presentaties en besprekingen over

Conferentie over huwelijk en gezin, Vaticaanstad

het onderwerp van het huwelijk tussen man en vrouw. Ik hoorde de meest uiteenlopende groep religieuze leiders uit de hele wereld in volledige overeenstemming met elkaar en met steunbetuiging voor elkaars opvattingen aan over de heiligheid van het huwelijk als instituut en over het belang van het gezin als basiseenheid van de samenleving. Ik voelde een sterke gemeenschappelijkheid en eensgezindheid met hen.

Vele anderen merkten die eensgezindheid ook op en brachten die op verschillende manieren tot uiting. Ik was vooral ingenomen met een islamitische wetenschapper uit Iran die twee alinea's uit onze eigen proclamatie over het gezin woordelijk aanhaalde.

Tijdens het colloquium merkte ik dat eensgezindheid onder verschillende geloven, kerkgenootschappen en religies met betrekking tot het huwelijk en het gezin ook eensgezindheid met betrekking tot de waarden, loyaliteit en toewijding inhield die op natuurlijke wijze met het gezin in verband worden gebracht. Ik vond het opmerkelijk om te zien dat prioriteiten inzake huwelijk en gezin alle politieke, economische of religieuze verschillen overstegen. Op het gebied van liefde voor onze wederhelft en van hoop, zorgen en dromen voor onze kinderen zijn we allemaal hetzelfde.

Het was geweldig om bijeen te zijn met sprekers uit de hele wereld die universeel hun gevoelens over het belang van het huwelijk tussen man en vrouw uiteenzetten. Elke presentatie werd gevolgd door het getuigenis van andere religieuze leiders. President Henry B. Eyring gaf het laatste getuigenis op het colloquium. Hij getuigde krachtig hoe

schitterend een toegewijd huwelijk is, en van ons geloof in de beloofde zegening van eeuwige gezinnen.

President Eyrings getuigenis was een passend slot van die drie bijzondere dagen.

Nu stelt u misschien de vraag: 'Als de meerderheid gelijkgestemd was inzake de prioriteit en opvattingen aangaande het gezin, als al die geloven en religies het eigenlijk eens waren over hoe een huwelijk eruit moet zien, en als iedereen de waarde onderschrijft die het gezin en de familieband dienen te hebben, waarin verschillen we dan? In welke opzichten onderscheidt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zich van de rest van de wereld?'

Hier is het antwoord: hoewel het fantastisch was om te zien en te horen dat we zoveel met de rest van de wereld gemeen hebben wat het gezin

aangaat, hebben alleen wij het eeuwige perspectief van het herstelde evangelie.

Wat het herstelde evangelie aan de discussie over huwelijk en gezin toevoegt, is zo omvangrijk en zo relevant dat we het niet voldoende kunnen onderstrepen: wij maken het onderwerp eeuwig! We tillen de toewijding aan en heiligheid van het huwelijk naar een hoger niveau vanwege ons geloof en begrip dat het gezin al vóór deze aardse periode van belang was en dat het in de eeuwigheid kan voortbestaan.

Deze leer wordt heel eenvoudig, krachtig en prachtig weergegeven in Ruth Gardners tekst van het jeugdwerkliedje 'Ons gezin kan eeuwig zijn'. Denk eens even aan de jeugdwerkkinderen over de hele wereld die deze woorden in hun eigen taal zingen, uit volle borst, met een enthousiasme zoals alleen liefde voor het gezin die kan opwekken:

Ja, ons gezin kan altijd zo blijven door Vaders mooie plan. Het is toch o zo fijn om bij elkaar te zijn, en de Heer vertelt ons hoe dat kan.³

De hele theologie van ons herstelde evangelie draait om het gezin en om het nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geloven wij in een voorsterfelijk bestaan waar wij allemaal als letterlijke geestkinderen van God, onze hemelse Vader, leefden. Wij geloven dat wij deel van zijn gezin uitmaakten en nog steeds uitmaken.

Wij geloven dat de huwelijks- en gezinsband na de dood kan voortduren — dat een huwelijk dat met het juiste gezag in een tempel van de Heer is gesloten, in de toekomstige wereld van kracht blijft. In onze huwelijksceremonie komen de woorden ‘tot de dood ons scheidt’ niet voor. In plaats daarvan wordt er ‘voor tijd en alle eeuwigheid’ gezegd.

Wij geloven ook dat sterke traditionele gezinnen niet alleen de basis van een stabiele samenleving, een stabiele economie en een stabiele cultuur met waarden vormen — maar dat ze ook de basiseenheid van de eeuwigheid en van het koninkrijk en het bestuur van God vormen.

Wij geloven dat de organisatie en het bestuur in de hemel rondom gezinnen en families gevestigd zullen worden.

Vanwege ons geloof dat het huwelijk en het gezin eeuwig zijn, willen wij, als kerk, vooroplopen in en deelnemen aan wereldwijde initiatieven om beide te versterken. Wij beseffen dat niet alleen mensen die actief geloven de gemeenschappelijke waarden en prioriteiten van een blijvende huwelijksrelatie en sterke familieband onderschrijven. Ook veel niet-gelovige

mensen zijn tot de conclusie gekomen dat een goed huwelijks- en gezinsleven de zinvolste, financieel gunstigste en gelukkigste manier van leven is.

Als het gaat om de volgende generatie grootbrengen, heeft niemand ooit iets beters kunnen bedenken dan het huishouden met getrouwde ouders en kinderen.

Waarom doen huwelijk en gezin ertoe — waar dan ook? Uit opiniepeilingen blijkt dat het huwelijk nog steeds het ideaal en de hoop voor de meerderheid onder elke leeftijdsgroep is — zelfs onder de millenniumgeneratie, die zoveel rept over bewust vrijgezel blijven, persoonlijke vrijheid en samenwonen in plaats van trouwen. Het is een feit dat mensen wereldwijd in meerderheid nog steeds kinderen willen krijgen en een hecht gezin willen vormen.

Als we eenmaal getrouwd zijn en kinderen hebben, komen de gemeenschappelijke kenmerken onder het hele mensdom zelfs nog meer aan het licht. Als ‘gezinsmensen’ — waar we ook wonen of wat voor geloof we ook aanhangen — hebben we veelal met dezelfde moeilijkheden, dezelfde

aanpassingen en dezelfde hoop, zorgen en dromen voor onze kinderen te maken.

New York Times-columnist David Brooks schreef: ‘Mensen zijn niet beter af als ze maximale persoonlijke vrijheid krijgen om te doen wat ze willen. Ze zijn beter af als ze verplichtingen hebben die persoonlijke keuzes overstijgen — verplichtingen jegens familie, God, beroep en vaderland.’⁴

Een van de problemen is dat de media en amusementswereld vaak niet de prioriteiten en waarden van de meerderheid weerspiegelen. Om uiteenlopende redenen zijn televisie, films, muziek en internet te vaak een klassiek geval van een minderheid die zich als een meerderheid voordoet. Onzedelijkheid en amoraliteit, variërend van expliciet geweld tot vrijblijvende seks, worden als norm afgeschilderd. Ze kunnen mensen met heersende traditionele waarden het gevoel geven dat ze ouderwets of uit de tijd zijn. In een dergelijke wereld waarin media en internet dominant aanwezig zijn, is het moeilijker dan ooit om verantwoorde kinderen groot te brengen en een huwelijk en gezin bijeen te houden.

Maar ondanks wat veel media- en amusementskanalen ons willen wijsmaken, en ondanks de werkelijke afbreuk van het huwelijk en gezin door sommigen, is de stevige meerderheid nog steeds van mening dat het huwelijk tussen één man en één vrouw te verkiezen is. Zij geloven in trouw binnen het huwelijk en zij onderschrijven de huwelijksgelofte 'in tijden van ziekte en gezondheid' en 'tot de dood ons scheidt'.

We moeten af en toe weer door-drongen raken, zoals mij in Rome gebeurde, van het heerlijke, geruststellende en troostende feit dat het huwelijk en gezin voor de meeste mensen nog steeds de aspiratie en het ideaal vormen, en dat we in die opvatting niet alleen staan. Het is nog nooit zo moeilijk geweest om een praktische balans

te vinden tussen werk, gezin en persoonlijke behoeften als tegenwoordig het geval is. Als kerk willen wij al het mogelijke in het werk stellen om sterke huwelijken en gezinnen te scheppen en te steunen.

Daarom neemt de kerk actief deel aan en loopt zij voorop in diverse coalities en oecumenische initiatieven om het gezin te versterken. Daarom delen wij onze gezinsgerichte waarden in de media en op sociale media. Daarom stellen wij onze genealogische documenten en familieverslagen voor alle landen beschikbaar.

Wij willen onze stem laten horen tegen alle namaak- en alternatieve levensstijlen in die het gezin proberen te vervangen dat God zelf heeft ingesteld. Wij willen onze stem ook laten

horen om te wijzen op de vreugde en voldoening die het traditionele gezin met zich meebrengt. Wij moeten die stem over de wereld blijven laten horen en verklaren waarom het huwelijk en gezin zo belangrijk zijn, waarom het huwelijk en gezin er werkelijk toe doen, en waarom dat altijd zo zal blijven.

Broeders en zusters, het herstelde evangelie is op het huwelijk en gezin gericht. Huwelijk en gezin zijn ook de onderwerpen waarmee we het meest met andere geloven kunnen optrekken. Huwelijk en gezin verbinden ons het meest met de rest van de wereld. Juist op het gebied van huwelijk en gezin kan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een licht op de heuvel zijn.

Ik besluit met mijn getuigenis (en mijn negen decennia op deze aarde geven mij daar alle recht toe) dat hoe ouder ik word, hoe meer ik besef dat het gezin het middelpunt van het leven en de sleutel tot eeuwig geluk is.

Ik dank mijn vrouw, mijn kinderen, mijn kleinkinderen en mijn achterkleinkinderen, en al mijn neven, nichten, aangetrouwde en verdere familie die mijn leven zo verrijken en, ja, eeuwig maken. Van die eeuwige waarheid getuig ik uit alle kracht en met grote heiligheid. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Paus Franciscus, toespraak ter gelegenheid van Humanum: een internationaal inter-religieus colloquium over de complementariteit van man en vrouw, 17 november 2014, humanum.it/en/videos; zie ook <http://www.rkddocumenten.nl/rkddocs/index.php?mi=600&doc=5713>.
2. Paus Franciscus, Colloquium over de complementariteit van man en vrouw.
3. 'Ons gezin kan eeuwig zijn', *Lofzangen*, nr. 204.
4. David Brooks, 'The Age of Possibility', *New York Times*, 16 november 2012, A35, nytimes.com/2012/11/16/opinion/brooks-the-age-of-possibility.html.

Gepresenteerd door president Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

Broeders en zusters, wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan Boyd Kenneth Packer als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Dank u. Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij hebben nota van de uitgebrachte stemmen genomen.

Wij stellen u voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2015 te ontheffen: Juan C. A vila, Philip K. Bussey, René J. Cabrera, Renato Capelletti, Paul D. M. Christensen, Samuel W. Clark, Rogério G. R. Cruz, George R. Donaldson, Ini B. Ekong, Christian H. Fingerle, Craig G. Fisher, Jerry L. Garns, M. Keith Giddens, Allen D. Haynie, Jui Chang Juan, George M. Keele, Von G. Keetch, Katsumi Kusume, German Laboriel, J. Christopher Lansing,

Koo, Ming-Shun Kuan, Johnny L. Leota, Carlo M. Lezano, Joel Martinez, J. Vaun McArthur, Kyle S. McKay, Helamán Montejó, A. Fabio Moscoso, Michael R. Murray, Norman R. Nemrow, S. Mark Palmer, Ferdinand P. Pangan, Jairus C. Perez, Steven M. Petersen, Wolfgang Pilz, Jay D. Pimentel, John C. Pingree Jr., Edvaldo B. Pinto Jr., Evan A. Schmutz, K. David Scott, Paul H. Sinclair, Benjamin T. Sinjoux, Rulon F. Stacey, David L. Stapleton, Karl M. Tilleman, William R. Titera, Seiji Tokuzawa, Carlos R. Toledo, Cesar E. Villar, Juan Pablo Villar, David T. Warner, Gary K. Wilde en Robert K. William.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor Cheryl A. Esplin steun te verlenen als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en Mary R. Durham als tweede raadgeefster.

Tevens stellen we voor broeder Stephen W. Owen te steunen als algemeen jongemannenpresident, met Douglas Dee Holmes als eerste raadgever en Monte Joseph Brough als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

President Monson, er is nota van de uitgebrachte stemmen genomen. Wij verzoeken degenen die tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd contact met hun ringpresident op te nemen. Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en uw gebeden voor de leiders van de kerk.

Wij nodigen de nieuwe algemene autoriteiten en de nieuwe presidiums van de hulporganisaties uit hun plaats op het podium in te nemen. ■

Gustavo Lopez, Dmitry V. Marchenko, Peter F. Meurs, T. Jackson Mkhabela, Hugo Montoya, Valentín F. Nuñez, Hee Keun Oh, Jeffery E. Olson, R. Ingvar Olsson, Norbert K. Ounleu, Robert N. Packer, Nathaniel R. Payne, Cesar A. Perez Jr., Michael J. Reall, Edson D. G. Ribeiro, Brad K. Risenmay, Walter C. Selden, Mozart B. Soares, Carlos Solis, Norland Souza, Vern P. Stanfill, T. Marama Tarati, Kouzou Tashiro, Ruben D. Torres, Omar Villalobos, Jack D. Ward, Alan J. Webb, Gerardo J. Wilhelm en Jim L. Wright.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de broeders David L. Beck, Larry M. Gibson, en Randall L. Ridd met welgemeende dank als het algemeen jongemannenpresidium te ontheffen. Eveneens ontheffen wij alle leden van het algemeen jongemannenbestuur.

Tevens ontheffen wij zuster Jean A. Stevens als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en

zuster Cheryl A. Esplin als tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat deze broeders en zusters verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig: Kim B. Clark, Von G. Keetch, Allen D. Haynie, Hugo Montoya, en Vern P. Stanfill.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, met hetzelfde teken.

Wij stellen de volgende broeders voor als nieuwe gebiedszeventigers: Nelson Ardila, Jose M. Batalla, Lawrence P. Blunck, Bradford C. Bowen, Mark A. Bragg, Sergio Luis Carboni, Armando Carreón, S. Marc Clay Jr., Z. Dominique Dekaye, Osvaldo R. Dias, Michael M. Dudley, Mark P. Durham, James E. Evanson, Paschoal F. Fortunato, Patricio M. Giuffra, Daniel P. Hall, Toru Hayashi, Paul F. Hintze, J. K. Chukwumeka Igwe, Seung Hoon

Rapport van de afdeling verificatie over 2014

Gepresenteerd door Kevin R. Jergensen
Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding, bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, en de Presiderende Bisschop, de uitgaven van de kerk. De entiteiten van de kerk besteden deze middelen in overeenstemming met goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en werkwijzen.

De afdeling verificatie van de kerk bestaat uit gekwalificeerde vakmensen en is volkomen onafhankelijk van alle andere afdelingen van de kerk. Zij is verantwoordelijk voor het uitvoeren van verificaties zodat men zicht krijgt op de ontvangen bijdragen, gedane

uitgaven en de bescherming van kerkelijke middelen.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en middelen van de kerk voor het jaar 2014 in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en boekhoudpraktijken van de kerk zijn ingeschreven en beheerd. De kerk past de richtlijnen toe die ze aan haar leden onderwijst, namelijk binnen een budget blijven, schulden vermijden, en geld sparen voor noodgevallen.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Kevin R. Jergensen
Algemeen directeur ■

Statistisch rapport 2014

Gepresenteerd door Brook P. Hales
Secretaris van het Eerste Presidium

Ter informatie van de leden van de kerk heeft het Eerste Presidium het volgende statistische rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2014.

Kerkunits

Ringen	3.114
Zendingsgebieden	406
Districten	561
Wijken en gemeenten	29.621

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden	15.372.337
Ingeschreven kinderen	116.409
Bekeerlingen gedoopt	296.803

Zendingen

Voltijdzendingen	85.147
Kerkwerkdendingen	30.404

Tempels

In 2014 ingewijde tempels (Fort Lauderdale Florida, Gilbert Arizona en Phoenix Arizona)	3
Opnieuw ingewijde tempels (Ogden Utah)	1
Tempels in gebruik op w31 december	144

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Daarom onderdrukten zij hun vrees

Wereldse vrees wekt onrust en angst op, maar godvrezendheid is een bron van innerlijke vrede, zekerheid en vertrouwen.

Ik herinner me nog goed wat me ooit als kleine jongen is overkomen. Op een dag speelde ik met mijn vrienden buiten en brak per ongeluk een winkelruit bij ons in de buurt. Het versplinterde glas en het loeiende beveiligingsalarm verlamden me van angst. Ik besepte meteen dat ik de rest van mijn leven in de gevangenis door zou moeten brengen. Mijn ouders kregen me uiteindelijk zover dat ik onder mijn bed vandaan kroop en hielpen me het met de winkelier goed te maken. Gelukkig hoefde ik mijn gevangenisstraf niet uit te zitten.

De angst die ik die dag voelde was torenhoog en echt. U hebt ongetwijfeld veel heftigere angsten uitgestaan toen u hoorde dat u iets ernstigs mankeerde, ontdekte dat een gezinslid in moeilijkheden of gevaar verkeerde, of wanneer u ziet wat er allemaal in de wereld gebeurt. In dergelijke gevallen komen de verontrustende angstgevoelens voort uit dreigend gevaar, onzekerheid of pijn, en uit gebeurtenissen die zich onverwacht en soms plotseling voordoen en waarschijnlijk negatief zullen uitpakken.

In ons dagelijks leven kunnen de eindeloze verhalen over misdaad en

geweld, hongersnood, oorlogen, corruptie, terrorisme, afbrokkelende waarden, ziekte en de verwoestende krachten van de natuur angst en ongerustheid inboezemen. We leven inderdaad in een tijd die de Heer voorspeld heeft: 'En te dien dage [zal] de gehele aarde [...] in beroering zijn en het hart van de mensen zal bezwijken' (IV 45:26).

Ik wil graag uiteenzetten hoe vrees verdwijnt door de juiste kennis van en geloof in de Heer Jezus Christus. Ik bid oprecht dat de Heilige Geest ieder van

ons zal zegenen als we dit belangrijke onderwerp samen overwegen.

Menselijke vrees

Toen Adam en Eva de stem van God hoorden nadat zij van de verboden vrucht hadden genomen, verborgen zij zich in de hof van Eden. God riep Adam en vroeg: 'Waar bent u?' En [Adam antwoordde]: 'Ik hoorde Uw stem [...] en ik werd bevreesd' (Genesis 3:9–10). Opmerkelijk genoeg was een van de eerste gevolgen van de val dat Adam en Eva vrees ervoeren. Dat krachtige gevoel is een belangrijk element van ons aardse bestaan.

Een voorbeeld uit het Boek van Mormon beklemtoont de kracht van de kennis van de Heer (zie 2 Petrus 1:2–8; Alma 23:5–6) om vrees te verjagen en gemoedsrust te bieden, zelfs in tijden van grote tegenspoed.

In het land Helam was het volk van Alma zeer bang voor een oprukkend Lamanitisch leger.

'Maar Alma trad naar voren en stond in hun midden en spoorde hen ertoe aan niet bang te zijn, maar aan de Heer, hun God, te denken, en Hij zou hen verlossen.

‘Daarom onderdrukten zij hun vrees’ (Mosiah 23:27–28).

Er staat niet dat Alma de vrees van het volk onderdrukte. Nee, Alma gaf de gelovigen de raad aan de Heer te denken en aan de verlossing die alleen Hij kon bieden (zie 2 Nephi 2:8). En kennis van de bescherming en waakzame zorg van de Heiland bracht het volk ertoe hun eigen vrees te onderdrukken.

Juiste kennis van en geloof in de Heer stellen ons in staat onze vrees te onderdrukken omdat Jezus Christus de enige bron van blijvende vrede is. Hij verklaarde: ‘Leer van Mij en luister naar mijn woorden; wandel in de zachtmoedigheid van mijn Geest, en u zult vrede hebben in Mij’ (LV 19:23).

De Meester zette ook uiteen dat ‘wie de werken van gerechtigheid doet, zijn loon ontvangen zal, ja, vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld’ (LV 59:23).

Geloof en vertrouwen in Christus en volkomen vertrouwen op zijn verdiensten, barmhartigheid en genade leiden, dankzij zijn verzoening, tot hoop op de opstanding en het eeuwige leven (zie

Moroni 7:41). Dat geloof en die hoop bieden ons de innerlijke vrede waar we allemaal naar verlangen. De kracht van de verzoening maakt bekering mogelijk en verdrijft de wanhoop die met zonde gepaard gaat. Daardoor kunnen wij ook het goede zien en doen, en zelf goed worden op een manier die ons beperkt menselijk verstand en vermogen te boven gaat. Een van de grote zegeningen van toegewijd discipelschap is werkelijk ‘de vrede van God, die alle begrip te boven gaat’ (Filippenzen 4:7).

De vrede die Christus geeft, stelt ons in staat de sterfelijkheid in het prachtige perspectief van de eeuwigheid te zien. Dat biedt ons het geestelijke houvast (zie Kolossenzen 1:23) waardoor wij onze hemelse bestemming voortdurend voor ogen kunnen houden. Dan zullen we de kracht hebben om onze vrees te onderdrukken, omdat zijn leer aan alle aspecten van ons leven zin en richting verleent. Zijn verordeningen en verbonden bieden ons in goede en slechte tijden kracht en troost. En zijn priesterschapsgezag verzekert ons dat

hetgeen er het meest toe doet, in tijd en in eeuwigheid kan voortduren.

Maar kunnen we de vrees onderdrukken die ons in de huidige wereld zo vaak en gemakkelijk overvalt? Het antwoord op die vraag is volmondig ja. Die zegen ontvangen wij als de volgende drie basisbeginselen naleven: (1) naar Christus opzien, (2) op het fundament van Christus bouwen en (3) met geloof in Christus voorwaarts streven.

Naar Christus opzien

De raad van Alma aan zijn zoon Helaman is evenzeer op ieder van ons van toepassing: ‘Ja, zie toe dat gij vertrouwt op God en leeft’ (Alma 37:47). We moeten te allen tijde en op alle plaatsen opzien naar en ons oog gefixeerd houden op de Heiland.

Denk aan de apostelen van de Heer die midden op de onstuimige zee in een schip waren. Jezus ging naar hen toe, lopend over het water; maar zij herkenden Hem niet en schreeuwden het uit van angst.

‘Jezus [sprak] hen aan en zei: Heb goede moed, Ik ben het, wees niet bevreesd.

‘Petrus antwoordde Hem en zei: Heere, als U het bent, geef mij dan bevel over het water naar U toe te komen.

‘Hij zei: Kom!’ (Mattheüs 14:27–29.)

Toen liep Petrus over het water naar Jezus.

Maar toen hij op de sterke wind lette, werd hij bang, begon hij te zinken en riep hij: ‘Heere, red mij!

‘Jezus stak meteen Zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld?’ (Mattheüs 14:30–31.)

Ik zie Petrus voor me die enthousiast en direct op de uitnodiging van de Heiland inging. Met zijn ogen op de Heer gericht, stapte hij uit de boot en liep hij wonderlijk genoeg over het water. Pas toen zijn blik door de wind en de golven werd afgeleid, werd hij bang en begon hij te zinken.

We kunnen onze angsten overwinnen en ons geloof versterken als we de woorden van de Heer ter harte nemen: ‘Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet’ (LV 6:36).

Op het fundament van Christus bouwen

Helaman spoorde zijn zonen, Nephi en Lehi, als volgt aan: ‘Bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon

Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen’ (Helaman 5:12).

Verordeningen en verbonden zijn de bouwstenen waarmee we ons leven op het fundament van Christus en zijn verzoening bouwen. We staan veilig en vast in verbinding met de Heiland als we oprecht verordeningen ontvangen en verbonden sluiten, die heilige beloften trouw indachtig zijn en nakomen, en ons best doen in overeenstemming te leven met de verplichtingen die we op ons genomen hebben. Die band is de bron van geestelijke kracht en stabiliteit in alle fasen van onze leven.

We kunnen onze vrees gelukkig onderdrukken als we onze verlangens en daden door onze verordeningen en verbonden op het vaste fundament van de Heiland vestigen.

Met geloof in Christus voorwaarts streven

Nephi verklaarde: ‘Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben’ (2 Nephi 31:20).

De in dit vers genoemde gedisciplineerde volharding is het resultaat van geestelijk begrip en visie, doorzettingsvermogen, geduld en Gods genade. Geloof in en door de heilige naam van Jezus Christus oefenen, ons leven bereidwillig naar zijn wil en timing voegen en nederig zijn hand in alles erkennen, leveren ons de vredige dingen van Gods koninkrijk op die vreugde en eeuwig leven brengen (zie LV 42:61). Zelfs wanneer we met moeilijkheden en onzekerheden te maken krijgen, kunnen we met goede moed volharden en een ‘rustig en stil leven [...] leiden, in alle godsvrucht en waarheid’ (1 Timotheüs 2:2).

We kunnen onze vrees gelukkig onderdrukken als we kracht putten uit kennis en naleving van evangeliebeginselen en vastberaden op het verbondspad voorwaarts streven.

De vrees des Heeren

De Schriften spreken over een andere vrees dan die wij vaak voelen, maar die er wel verband mee houdt, namelijk godvrezendheid (zie Hebrëeën 12:28) ofwel ‘de vrees des Heeren’ (Job 28:28; Spreuken 16:6; Jesaja 11:2–3). Wereldse vrees wekt onrust en angst op, maar godvrezendheid is een bron van innerlijke vrede, zekerheid en vertrouwen.

Maar hoe kan iets wat of iemand die vrees inboezemt nu opbouwend of geestelijk van nut zijn?

De godvrezendheid die ik bedoel, omvat een diep gevoel van eerbied, respect en ontzag voor de Heer Jezus Christus (zie Psalmen 33:8; 96:4), gehoorzaamheid aan zijn geboden (zie Deuteronomium 5:29; 8:6; 10:12; 13:4; Psalmen 112:1) en besef van het laatste oordeel en gerechtigheid door zijn hand. Godvrezendheid of ontzag voor God komt dus voort uit een juist begrip van de goddelijke natuur en zending van de Heer Jezus Christus, de bereidheid onze wil aan die van Hem te onderwerpen, en het besef dat iedere man en vrouw op de dag des oordeels rekenschap verschuldigd zal zijn van zijn of haar eigen zonden (zie LV 101:78; Geloofsartikelen 1:2).

Godvrezendheid of ontzag voor God is volgens de Schriften 'het beginsel van de kennis' (Spreuken 1:7), 'vermaning tot wijsheid' (Spreuken 15:33), een 'sterk vertrouwen' (Spreuken 14:26) en 'een bron van leven' (Spreuken 14:27).

Godvrezendheid is onlosmakelijk verbonden met begrip van het laatste oordeel en onze individuele rekenschap voor onze verlangens, gedachten, woorden en daden (zie Mosiah 4:30). De vreeze des Heeren betekent niet dat we vrezen vóór Hem te verschijnen om geoordeeld te worden. Ik geloof niet dat we enige angst voor Hem zullen hebben. Het gaat veeleer om het vooruitzicht om in zijn tegenwoordigheid dingen over onszelf onder ogen te zien zoals ze werkelijk zijn en 'een volmaakte kennis' te hebben (2 Nephi 9:14; zie ook Alma 11:43) van al onze rationalisaties, voorwendselen en zelfbedrog. Uiteindelijk zijn er geen uitvluchten meer.

Ieder die op aarde heeft geleefd of nog zal leven, zal 'voor het gerecht van God worden gebracht om door Hem te worden geoordeeld naar [zijn

of haar] werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn' (Mosiah 16:10). Als we naar rechtvaardigheid verlangd hebben en onze werken goed zijn geweest, dan zal het oordeel voor het gerecht aangenaam zijn (zie Jakob 6:13; Enos 1:27; Moroni 10:34). En op die laatste dag zullen wij 'met rechtvaardigheid worden beloond' (Alma 41:6).

Omgekeerd geldt: als we naar het kwade verlangd hebben en onze werken slecht zijn geweest, dan zal het oordeel voor het gerecht ons angst inboezemen. 'Wij [zullen] niet naar onze God durven opzien; en wij zouden het liefst willen dat wij de rotsen en de bergen konden gebieden op ons te vallen om ons voor zijn tegenwoordigheid te verbergen' (Alma 12:14). En op die laatste dag zullen wij '[onze] beloning van het kwaad ontvangen' (Alma 41:5).

In Prediker staat de slotsom:

'Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen.

'God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad' (Prediker 12:13–14).

Geliefde broeders en zusters, godvrezendheid verdrijft menselijke angsten. Zij tempert zelfs de hardnekkige vrees dat we in geestelijk opzicht nooit goed genoeg kunnen zijn en nooit aan de vereisten en verwachtingen van de Heer zullen voldoen. We kunnen inderdaad nooit alleen op eigen kracht goed genoeg zijn of aan alle eisen voldoen. Onze werken en verlangens alleen redden ons niet en kunnen dat ook niet. 'Na alles wat wij kunnen doen' (2 Nephi 25:23), worden wij alleen door de barmhartigheid en genade volmaakt dankzij het oneindige en eeuwige zoenoffer van de Heiland (zie Alma 34:10, 14). Inderdaad, 'wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:3).

God vrezen betekent Hem liefhebben en vertrouwen. Hoe meer we God vrezen, hoe volmakter we Hem liefhebben. En 'de volmaakte liefde drijft alle vrees uit' (Moroni 8:16). Ik beloof u dat het heldere licht van godvrezendheid de donkere schaduwen van menselijke angsten zal verdrijven (zie LV 50:25). Maar dan moeten we wel naar de Heiland opzien, ons fundament op Hem bouwen en met toegewijde volharding op zijn verbondspad voorwaarts streven.

Getuigenis en belofte

Ik heb liefde en eerbied voor de Heer. Zijn macht en vrede zijn echt. Hij is onze Verlosser, en ik getuig dat Hij leeft. Dankzij Hem hoeft ons hart niet in beroering of bevreesd te raken (zie Johannes 14:27), en zullen wij de kracht hebben om onze vrees te onderdrukken. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Waarom een huwelijk, waarom een gezin

Een gezin dat op het huwelijk van een man en een vrouw is gebaseerd, biedt de beste omstandigheden voor de optimale uitwerking van Gods plan.

Boven de grote deur aan de westzijde van de bekende Westminster Abbey in Londen bevinden zich de standbeelden van tien christelijke martelaren uit de twintigste eeuw. Een van hen is Dietrich Bonhoeffer, een briljante Duitse theoloog die in 1906 werd geboren.¹ Bonhoeffer sprak zich uit tegen de nazidictatuur en de wijze waarop men Joden en anderen behandelde. Hij belandde voor zijn actieve verzet in de gevangenis en werd uiteindelijk in een concentratiekamp geëxecuteerd. Bonhoeffer was een

productief schrijver. Tot zijn bekendste pennenvruchten behoren brieven die meelevende bewakers hem uit de gevangenis hielpen smokkelen, en die later als *Letters and Papers from Prison* werden uitgegeven.

Een van die brieven was aan zijn nicht gericht vóór haar huwelijk. Daarin verwoordde hij onder meer de volgende belangrijke inzichten: ‘Het huwelijk is meer dan jullie wederzijdse liefde. [...] In je liefde zie je op de wereld alleen elkaar, in het huwelijk ben je een schakel in de keten der geslachten, die God tot zijn eer laat komen en gaan en roept tot zijn Rijk. In je liefde zie je alleen de hemel van je eigen geluk, door je huwelijk aanvaard je de verantwoordelijkheid tegenover de wereld en het mensdom. Je liefde is van niemand dan van jullie alleen. Ze is persoonlijk. Het huwelijk is iets bovenpersoonlijks, het is een levensstaat, een ambt. Net als de kroon de koning maakt en niet slechts de wil om te heersen, zo maakt het huwelijk en niet je wederzijdse liefde jullie tot een echtpaar voor God en de mensen. [...] De liefde komt voort uit jullie zelf, het huwelijk komt van boven, van God.’²

In welk opzicht overstijgt het huwelijk van een man en een vrouw hun liefde voor elkaar en hun eigen geluk, en wordt het een ‘verantwoordelijkheid tegenover de wereld en het mensdom’? In welke zin komt het ‘van boven, van God’? Om dat te begrijpen moeten we terug naar het begin.

Profeten hebben geopenbaard dat we aanvankelijk als intelligentie bestonden en dat God ons van een geestlichaam voorzag. Aldus formeerde Hij ons als zijn geestkinderen — zonen en dochters van hemelse Ouders.³ Op een gegeven moment stelde onze hemelse Vader in dit voorsterfelijke bestaan van geesten een plan op, omdat Hij verlangde dat wij ‘het voorrecht kon[den] krijgen om net zoveel vooruitgang te maken als Hijzelf’.⁴ In de Schriften wordt dit plan onder meer ‘het heilsplan’,⁵ ‘het grote plan van geluk’⁶ en ‘het verlossingsplan’⁷ genoemd. De twee voornaamste doeleinden van het plan werden Abraham in de volgende woorden uitgelegd:

‘En er stond Een in hun midden die gelijk God was, en Hij zeide tot hen die bij Hem waren: Wij zullen naar beneden gaan, want er is ruimte daar, en wij zullen van deze stoffen nemen en wij zullen een aarde maken waarop deze [geesten] kunnen wonen;

‘en wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden;

‘en aan hen die hun eerste staat behouden, zal worden toegevoegd; [...] en zij die hun tweede staat behouden, op hun hoofd zal heerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd.’⁸

Dankzij onze hemelse Vader waren we al geestwezens geworden. Nu bood Hij ons een manier om dat wezen te vervolmaken. De toevoeging van het stoffelijke element is essentieel om een volkomen wezen te worden en

de heerlijkheid te ontvangen die God zelf bezit. Als we in de voorsterfelijke geestenwereld bij God met zijn plan zouden instemmen — ofwel '[onze] eerste staat behouden' — zou een stoffelijk lichaam aan ons 'worden toegevoegd' wanneer we naar de aarde kwamen die Hij voor ons had geschapen.

Als wij er dan in de loop van ons sterfelijk leven voor kozen om 'alles [te] doen wat de Heer, [onze] God, [ons] ook [zou] gebieden', zouden wij onze 'tweede staat' behouden. Dat betekent dat we God (en onszelf) door middel van onze keuzes zouden tonen dat we bereid en in staat zijn om zijn celestiale wet na te leven, terwijl wij niet in zijn tegenwoordigheid zijn maar ons in een stoffelijk lichaam bevinden, met alle vermogens, begeerten en hartstochten van dien. Zouden we het vlees kunnen beteugelen zodat het vóór ons in plaats van tegen ons werkt? Zouden zowel in tijd als in de eeuwigheid goddelijke vermogens aan ons kunnen worden toevertrouwd, met inbegrip van het vermogen om leven te scheppen? Zouden we als individu het kwaad kunnen overwinnen? Op het hoofd van wie dat deden, zou 'heerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd'. Een zeer belangrijk aspect van die heerlijkheid zou een herrezen, onsterfelijk en verheerlijkt stoffelijk lichaam zijn.⁹ Geen wonder dat we 'juichten' vanwege die geweldige mogelijkheden en beloften.¹⁰

Er zijn ten minste vier dingen nodig om dit goddelijke plan te laten slagen:

Ten eerste: de schepping van de aarde als onze woonplaats. Wat de details van het scheppingsproces ook zijn, we weten dat er geen toeval aan te pas kwam maar dat Jezus Christus het op aanwijzing van God de Vader uitvoerde: 'Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.'¹¹

Ten tweede: de sterfelijke staat. Adam en Eva handelden ten behoeve van allen die met het grote plan van geluk van de Vader hadden ingestemd.¹² Hun val zorgde voor de omstandigheden die nodig waren voor onze geboorte en een sterfelijke proeftijd en leerschool buiten Gods tegenwoordigheid. Met de val kwam het besef van goed en kwaad en de door God gegeven macht om te kiezen.¹³ De val bracht ook de lichamelijke dood teweeg, zodat onze tijd op aarde tijdelijk werd en we niet eeuwig in onze zonden zouden leven.¹⁴

Ten derde: verlossing van de val. We zien de rol van de dood in het plan van onze hemelse Vader, maar dat plan zou inhoudsloos zijn zonder een manier om uiteindelijk zowel de lichamelijke als geestelijke dood te overwinnen. Aldus leed en stierf er een Verlosser, de eniggeboren Zoon van God, Jezus Christus, om verzoening te brengen voor Adams en Eva's overtreding, waarmee Hij de opstanding en onsterfelijkheid voor allen bewerkstelligde. En aangezien niemand van ons volmaakt en consequent gehoorzaam aan de evangeliewet zal zijn geweest, verlost zijn verzoening ons op voorwaarde van bekering ook van onze eigen zonden. De verzoenende genade van de Heiland schenkt ons vergeving van zonden en heiliging van de ziel, zodat we geestelijk wedergeboren en met God verzoend kunnen worden. Onze geestelijke dood — onze scheiding van God — zal eindigen.¹⁵

Ten vierde en tot slot: onze lichamelijke geboorte en daaropvolgende

geestelijke wedergeboorte in het koninkrijk van God. Om zijn werk te laten slagen 'zodat [wij] net als Hij de verhoging kunnen ontvangen',¹⁶ heeft God verordonneerd dat mannen en vrouwen dienen te huwen en kinderen dienen te krijgen. Daarmee scheppen zij, in partnerschap met God, het stoffelijk lichaam dat de aardse proeftijd mogelijk maakt en dat noodzakelijk is voor onze eeuwige heerlijkheid bij Hem. Hij heeft ook verordonneerd dat ouders een gezin moeten stichten en hun kinderen in licht en waarheid grootbrengen¹⁷ en tot hoop in Christus leiden. De Vader gebiedt ons:

'[Leer] uw kinderen deze dingen vrijelijk [...], zeggende:

'Dat [...] zoals gij in de wereld geboren zijt door water en bloed en de geest, die Ik heb gemaakt, en aldus van stof tot een levende ziel geworden zijt, zo moet gij ook in het koninkrijk des hemels wedergeboren worden uit water en uit de [Heilige] Geest en gereinigd worden door bloed, ja, het bloed van mijn Eniggeborene; opdat gij geheiligd kunt worden van alle zonde, en de woorden van het eeuwige leven kunt genieten in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld, ja, onsterfelijke heerlijkheid.'¹⁸

Met de kennis waarom we bij onze hemelse Vader zijn weggegaan en wat er voor nodig is om terug te keren en net als Hij de verhoging te ontvangen, is het zonnklaar dat er met betrekking tot onze aardse proeftijd niets belangrijker kan zijn dan de lichamelijke geboorte

en geestelijke wedergeboorte, de twee voorwaarden voor het eeuwige leven. Dat is, om de woorden van Dietrich Bonhoeffer te gebruiken, het 'ambt' van het huwelijk en de 'verantwoordelijkheid tegenover [...] het mensdom' die dit goddelijke instituut 'van boven, van God' vervult. Het is de 'schakel in de keten der geslachten', zowel hier als in het hiernamaals — de hemelse orde.

Een gezin dat op het huwelijk van een man en een vrouw is gebaseerd, biedt de beste omstandigheden voor de optimale uitwerking van Gods plan — de omstandigheden voor de geboorte van kinderen, die in reinheid en onschuld van God komen, en de omgeving waarin zij het nodige kunnen leren en zich kunnen voorbereiden op een geslaagd leven op aarde en eeuwig leven in de toekomstige wereld. Een samenleving kan alleen voortbestaan en gedijen als er voldoende gezinnen zijn die op een dergelijk huwelijk zijn gebouwd. Daarom bevorderen en beschermen gemeenschappen en landen het huwelijk en het gezin doorgaans als bevoorrecht instituut. Het heeft nooit om de liefde en het geluk van volwassenen alleen gedraaid.

Maatschappelijke studies staven dat het huwelijk en gezin met een gehuwde man en vrouw aan het hoofd overtuigende voordelen heeft.¹⁹ En dus 'waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorgezegd hebben'.²⁰ Maar onze opvatting over de rol van het huwelijk en gezin berust niet zozeer op maatschappelijke studies als wel op de waarheid dat ze een goddelijke oorsprong hebben. God zelf heeft Adam en Eva in het begin naar zijn beeld geschapen, mannelijk en vrouwelijk, en hen als man en vrouw tot 'één vlees'

samen gevoegd om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen.²¹ Ieder individu draagt het beeld van God in zich, maar in de echtelijke vereniging van man en vrouw als één verwezenlijken we wellicht pas de volledige betekenis van onze schepping naar het beeld van God — mannelijk en vrouwelijk. Wij noch andere stervelingen kunnen deze hemelse orde van het huwelijk veranderen. Die is niet door mensen bedacht. Een dergelijk huwelijk is inderdaad 'van boven, van God' en maakt net zozeer deel uit van het plan van geluk als de val en de verzoening.

In de voorsterfelijke wereld kwam Lucifer tegen God en zijn plan in opstand, en zijn verzet wordt alleen maar intenser. Hij strijdt tegen en ontmoedigt het huwelijk en het stichten van een gezin. En hij doet er alles aan om bestaande huwelijken en gezinnen te ontwrichten. Hij richt zijn pijlen op alles wat heilig is aan de menselijke seksualiteit. Hij plaatst die buiten de context van het huwelijk met een schier oneindig arsenaal aan immorele gedachten en daden. Hij wil mannen en vrouwen maar al te graag overtuigen hun prioriteiten in het huwelijk en hun gezin te verwaarlozen of aan de kant te schuiven, of op zijn minst ondergeschikt te maken aan een carrière, andere prestaties en de zoektocht naar zelfvervulling en de zelfbeschikking van het individu. De boze spint van genoegens als ouders verzuimen hun kinderen te leren geloof in Christus te oefenen en geestelijk wedergeboren te worden. Broeders en zusters, vele zaken zijn goed, vele zijn belangrijk, maar slechts enkele zijn essentieel.

Met de verkondiging van de fundamentele waarheden aangaande het huwelijk en het gezin wil ik geenszins voorbijgaan of afbreuk doen aan de offers en het succes van degenen voor

wie het huwelijksideaal momenteel buiten bereik ligt. Sommigen van u lijkt de zegening van een huwelijk niet beschoren wegens een gebrek aan geschikte potentiële partners, aantrekkingskracht tot hetzelfde geslacht, lichamelijke of psychische beperkingen, of eenvoudigweg de angst om te falen die, zoals het er nu in elk geval voor staat, uw geloof overschaduwde. Of misschien bent u getrouwd geweest maar is dat huwelijk gestrand en moet u het alleen zien te rooien, wat voor twee mensen samen al een hele klus is. Sommigen van u die getrouwd zijn, kunnen geen kinderen krijgen, hoewel u er wel erg naar verlangt en de Heer erom smeekt.

Niettemin heeft iedereen bepaalde gaven; iedereen heeft talenten; iedereen kan het goddelijke plan in elke generatie helpen ontvouwen. Er kan veel goeds, veel wat essentieel is — soms zelfs alles wat op dit moment nodig is — worden bereikt in minder dan ideale omstandigheden. Velen van u doen uw uiterste best. En als u, die uitermate zwaar beproefd wordt, pal staat voor Gods plan ter verhoging van zijn kinderen, dan zijn wij er om u te steunen. Met vertrouwen getuigen wij dat de verzoening van Jezus Christus alle ontberingen en

verliezen heeft voorzien en uiteindelijk alles zal rechtzetten voor wie zich tot Hem wenden. Niemand is voorbestemd om minder te ontvangen dan alles wat de Vader voor zijn kinderen heeft.

Een jonge moeder vertrouwde me onlangs haar bezorgdheid toe dat ze in deze hoogste roeping tekortschoot. Ik vond de kwesties waarover ze zich zorgen maakte onbeduidend; ze deed het prima. Maar ik wist dat ze bovenal God wilde behagen en zijn vertrouwen waardig wilde zijn. Ik probeerde haar gerust te stellen en smeekte God, haar hemelse Vader, in mijn hart of Hij haar met zijn liefde en de verzekering van zijn goedkeuring wilde opbeuren terwijl zij met zijn werk bezig is.

Dat bid ik vandaag voor ons allemaal. Mogen wij allemaal goedkeuring in zijn ogen vinden. Mogen huwelijken gedijen en gezinnen voorspoedig zijn. En of ons in dit leven nu een volheid van die zegeningen is vergund of niet, moge de genade van de Heer ons nu geluk en geloof in zekere beloften voor de toekomst schenken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Kevin Rudd, 'Faith in Politics', *The Monthly*, oktober 2006; themonthly.com.au/monthly-essays-kevin-rudd-faith-politics--300.
2. Dietrich Bonhoeffer, *Letters and Papers from Prison*, red. Eberhard Bethge (1953), 42–43.
3. Zie bijvoorbeeld Psalmen 82:6; Handelingen 17:29; Hebreeën 12:9; Leer en Verbonden 93:29, 33; Mozes 6:51; Abraham 3:22. De profeet Joseph Smith heeft daarover gezegd: 'De eerste beginselen met betrekking tot de mens bestaan onafhankelijk bij God. God, die Zich te midden van geesten [of intelligenties] en heerlijkheid bevond, achtte het raadzaam, daar Hij intelligenter was, om wetten in te stellen waardoor de rest het voorrecht kon krijgen om net zoveel vooruitgang te maken als Hijzelf. [...] Hij heeft de macht om wetten uit te vaardigen om de zwakkere intelligenties te instrueren, zodat zij net als Hij de verhoging kunnen ontvangen.' (*Leringen van*

kerkpresidenten: Joseph Smith [2007], 227.)

4. *Leringen: Joseph Smith*, 227.
5. Alma 24:14.
6. Alma 42:8.
7. Alma 12:25; zie ook verzen 26–33.
8. Abraham 3:24–26.
9. De profeet Joseph Smith heeft de volgende beknopte verklaring gegeven: 'Het doel van God was al vóór de grondlegging van de wereld dat we een tabernakel [lichaam] zouden krijgen, dat we door getrouwheid kunnen overwinnen en zo een opstanding uit de dood kunnen bewerkstelligen en op die wijze heerlijkheid, eer, macht en heerschappij kunnen krijgen.' De profeet heeft ook gezegd: 'We zijn naar deze aarde gekomen om een lichaam te ontvangen, dat wij in zuivere staat aan God in het celestiale koninkrijk moeten presenteren. Het grote beginsel van geluk ligt in het bezitten van een lichaam. De duivel heeft geen lichaam en dat is zijn straf. Hij is tevreden als hij een lichaam van een mens kan innemen, en toen hij door de Heiland werd uitgedreven, vroeg hij of hij in een kudde zwijnen mocht gaan, wat aangeeft dat hij het lichaam van een zwijn verkiest boven helemaal geen lichaam. Allen die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die dat niet bezitten.' (*Leringen: Joseph Smith*, 228.)
10. Job 38:7.
11. Johannes 1:3; zie ook Leer en Verbonden 76:23–24.
12. Zie 1 Korinthe 15:21–22; 2 Nephi 2:25.
13. Zie 2 Nephi 2:15–18; Alma 12:24; Leer en Verbonden 29:39; Mozes 4:3. Joseph Smith heeft gezegd: 'Alle mensen hebben recht op keuzevrijheid, want dat heeft God zo ingesteld. Hij heeft de mensen verantwoordelijk voor hun keuzen gemaakt en hun het vermogen gegeven om tussen goed en kwaad te kiezen; om het goede na te streven door in dit leven te kiezen voor een pad dat tot heiliging leidt, dat hier gemoedsrust schenkt en vreugde in de Heilige Geest, en hierna een volheid van vreugde en geluk aan zijn rechterhand; of om een kwade koers te volgen, op te gaan in zonde en rebellie tegen God, waarmee ze in deze wereld verdoemenis over hun ziel afroepen en zichzelf eeuwige schade toebrengen in de toekomstige wereld.' De profeet merkte eveneens op: 'Satan kan ons niet verleiden met zijn verzoeken, tenzij we er in ons hart mee instemmen en eraan toegeven. Ons bestaan is zo georganiseerd dat we de duivel kunnen weerstaan; als we zo niet waren georganiseerd, zouden we geen keuzevrijheid hebben.' (*Leringen: Joseph Smith*, 230.)
14. Zie Genesis 3:22–24; Alma 42:2–6; Mozes 4:28–31.
15. Zelfs wie zich niet bekeren, worden in die zin dankzij de verzoening van de geestelijke dood verlost, omdat zij wederom in de tegenwoordigheid van God komen voor het laatste oordeel (zie Helaman 14:17; 3 Nephi 27:14–15).
16. *Leringen: Joseph Smith*, 227.
17. Zie Leer en Verbonden 93:36–40.
18. Mozes 6:58–59.
19. Mensen kunnen trouw zijn aan elkaar in een relatie zonder huwelijk, en men kan kinderen krijgen en grootbrengen, soms met groot succes, in andere omstandigheden dan een gezin met twee gehuwde ouders. Maar door de bank genomen en in de meeste gevallen zijn er omvangrijke bewijzen van de maatschappelijke voordelen van het huwelijk en van de relatief betere vooruitzichten voor kinderen in gezinnen met een gehuwde man en vrouw aan het hoofd. Aan de andere kant drukken de maatschappelijke en economische kosten van wat een commentator 'de wereldwijde vlucht uit het gezin' noemt, steeds zwaarder op de samenleving. Nicholas Eberstadt brengt de wereldwijde terugloop van het huwelijk, het krijgen van kinderen, de trends met betrekking tot gezinnen zonder vader en echtscheiding in kaart en meldt: 'De ongunstige gevolgen voor het niet onaanzienlijke aantal kinderen dat benadeeld wordt door de vlucht uit het gezin is al duidelijk genoeg. Dat geldt ook voor de nadelige rol van echtscheiding en het krijgen van kinderen zonder getrouwd te zijn in het vergroten van inkomensongelijkheid en de welvaarts kloof — voor de samenleving als geheel, maar met name voor kinderen. Zeker, kinderen zijn veerkrachtig. Maar de vlucht uit het gezin gaat onherroepelijk ten koste van de kwetsbare jongeren. Diezelfde vlucht heeft ook keiharde gevolgen voor de kwetsbare ouderen.' (Zie 'The Global Flight from the Family', *Wall Street Journal*, 21 februari 2015, wsj.com/articles/nicholas-eberstadt-the-global-flight-from-the-family-1424476179.)
20. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
21. Zie Genesis 1:26–28; 2:7, 18, 21–24; 3:20; Mozes 2:26–28; 3:7–8, 18, 20–24; 4:26.

Ouderling Wilford W. Andersen
van de Zeventig

De muziek van het evangelie

De muziek van het evangelie is het vreugdevolle geestelijke gevoel dat van de Heilige Geest komt. Het leidt tot een verandering van hart.

Jaren geleden hoorde ik een radio-interview met een jonge arts die in een ziekenhuis onder de Navajoindianen werkte. Hij vertelde over een voorval toen een oude indiaanse man met lange vlechten de eerstehulpafdeling binnenkwam. De jonge arts pakte zijn klembord, stapte op de man af en zei: 'Wat kan ik voor u doen?' De oude man keek strak voor zich uit en zei niets. De arts werd een tikkeltje ongeduldig en probeerde het nog eens. 'Ik kan u niet helpen als u niets zegt', zei hij. 'Waarom bent u naar het ziekenhuis gekomen?'

Toen keek de oude man hem aan en zei: 'Danst u ook?' De jonge arts wist zich even geen raad met die rare vraag en bedacht toen dat zijn patiënt wellicht een medicijnman was die volgens oud indianengebruik de zieken door zang en dans probeerde te genezen in plaats van medicatie voor te schrijven.

'Nee,' zei de arts, 'ik dans niet. Danst u wel?' De oude man knikte. Toen vroeg de arts: 'Kunt u mij leren dansen?'

Het antwoord van de oude man heeft me jarenlang aan het denken gezet. 'Ik kan u wel leren dansen,' zei hij, 'maar dan moet u zelf de muziek horen.'

Soms lukt het bij ons thuis wel om de danspassen aan te leren, maar lukt het ons niet om onze gezinsleden de muziek te laten horen. En de oude medicijnman wist drommels goed dat je zonder muziek moeilijk kunt dansen. Dansen zonder muziek is ongemakkelijk en onplezierig — zelfs gênant. Hebt u het wel eens geprobeerd?

In afdeling 8 van de Leer en Verbonden liet de Heer aan Joseph Smith en Oliver Cowdery weten: 'Ja, zie, Ik zal in uw gedachten en in uw hart

tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en die in uw hart zal wonen' (vers 2). We leren de danspassen aan met ons verstand, maar we horen de muziek met ons hart. De danspassen van het evangelie zijn de dingen die we doen; de muziek van het evangelie is het vreugdevolle geestelijke gevoel dat van de Heilige Geest komt. Dat resulteert in een verandering van hart en is de bron van alle rechtschapen verlangens. De danspassen vergen discipline, maar de vreugde van de dans is alleen te beleven wanneer we de muziek erbij kunnen horen.

Sommige mensen bespotten de leden van de kerk om de dingen die we doen. Dat is te begrijpen. Mensen die dansen, komen vaak raar of apart of, om een andere term te gebruiken, 'eigenaardig' (zie 1 Petrus 2:9) over op anderen die de muziek niet kunnen horen. Hebt u wel eens voor een verkeerslicht naast een auto gestaan waarin de bestuurder zat te swingen en luidkeels zat te zingen — maar u hoorde geen geluid omdat de ramen dicht waren? Zag hij er inderdaad niet een beetje raar uit? Als uw kinderen de danspassen leren zonder de prachtige muziek van het evangelie erbij te

horen en voelen, zullen ze het dansen mettertijd ongemakkelijk gaan vinden en ermee ophouden of, bijna net zo erg, alleen blijven dansen omdat ze de druk voelen van anderen die om hen heen dansen.

Ieder van ons die het evangelie wil overbrengen, staat voor de uitdaging om meer dan alleen de danspassen door te nemen. Het geluk van onze kinderen staat of valt met hun vermogen om de prachtige muziek van het evangelie te horen en ervan te genieten. Hoe pakken we dat aan?

Ten eerste moeten we zelf op de juiste geestelijke frequentie afgestemd blijven. Vroeger, vóór het digitale tijdperk, zochten we onze favoriete radiozender op door voorzichtig aan de radioknop te draaien tot die precies op de frequentie van de zender stond. In de buurt van de frequentie hoorden we alleen maar ruis. Maar zodra we de frequentie precies te pakken hadden, was onze lievelingsmuziek duidelijk te horen. We moeten ons leven ook op de juiste frequentie afstemmen om de muziek van de Geest te horen.

Wanneer we na de doop de gave van de Heilige Geest ontvangen, worden we vervuld van de hemelse muziek die met bekering gepaard gaat. Ons hart ondergaat een verandering en wij zijn 'niet meer geneigd om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen' (Mosiah 5:2). De Geest kan echter geen onvriendelijkheid, hoogmoed of afgunst verduren. Als we die milde invloed in ons leven verliezen, kunnen de rijke harmonieuze klanken van het evangelie al snel ontstemd raken en uiteindelijk stilvalen. Alma stelde de indringende vraag: 'Indien gij gestemd waart het lied der verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: kunt gij nu zo gestemd zijn?' (Alma 5:26.)

Ouders, als ons leven niet op de muziek van het evangelie is afgestemd, moeten we het afstemmen. President Thomas S. Monson spoorde ons afgelopen oktober aan om te letten op het pad dat onze voeten bewandelen. (Zie 'Let op het pad dat uw voeten bewandelen', *Liahona*, november 2014, 86–88.) We weten hoe dat moet. We moeten hetzelfde pad bewandelen als toen we de hemelse akkoorden van de muziek van het evangelie voor het eerst hoorden. We oefenen geloof in Christus, bekeren ons en nemen van het avondmaal; dan voelen we de invloed van de Heilige Geest sterker en begint de muziek van het evangelie weer in ons leven te spelen.

Ten tweede, wanneer we de muziek zelf kunnen horen, moeten we die thuis proberen ten uitvoer te brengen. Dat is niet iets wat valt af te dwingen. 'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd' — of krachtens het feit dat u de vader, de moeder, de grootste of de luidste bent — 'dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, [...] door ongeveinsde liefde [en] door vriendelijkheid' (LV 121:41–42).

Waarom zouden deze eigenschappen iemand thuis meer macht en invloed opleveren? Omdat die eigenschappen de Heilige Geest uitnodigen.

Die eigenschappen stemmen ons hart op de muziek van het evangelie af. Zijn die aanwezig, dan zullen de danspassen op natuurlijker wijze en met meer genoegen worden uitgevoerd door alle dansers en danseressen in het gezin, zonder er dreigementen of intimidatie of dwang bij te halen.

Wanneer onze kinderen klein zijn, kunnen we het slaapliedje van ongeveinsde liefde voor ze zingen. En wanneer ze koppig zijn en weigeren te gaan slapen, moeten we wellicht het slaapliedje van lankmoedigheid zingen. Wanneer ze tiener zijn, kunnen we de kakofonie van ruzies en dreigementen uitzetten en op de prachtige muziek van overreding overgaan — en wellicht het tweede couplet van het slaapliedje van lankmoedigheid zingen. Ouders kunnen in perfecte harmonie de bij elkaar horende eigenschappen mildheid en zachtmoedigheid tentoon spreiden. We kunnen onze kinderen uitnodigen om eenstemmig met ons mee te zingen terwijl we vriendelijkheid tonen jegens iemand in nood.

Dat komt niet zomaar tot stand. Iedere succesvolle musicus weet dat er ijverig geoefend moet worden om prachtige muziek ten gehore te brengen. Als bij onze eerste pogingen om muziek te maken wanklanken en disharmonie te horen zijn, bedenk dan dat kritiek geen oplossing biedt. Disharmonie thuis is als

een donkere kamer. Het heeft weinig zin om de duisternis een standje te geven. We moeten de duisternis *verdrijven* door het licht aan te doen.

Zijn de bassen bij u thuis dus wat te luid en te nadrukkelijk aanwezig, of zijn de strijkers in het gezinsorkest iets te schel of aan de scherpe kant, of spelen die ongedurige piccolo's uit de toon of zijn ze onhandelbaar: wees dan geduldig. Als u de muziek van het evangelie bij u thuis niet hoort, denk dan aan deze twee woorden: *blijf oefenen*. Met Gods hulp zal de dag komen dat de muziek van het evangelie uw huis met onuitsprekelijke vreugde zal vervullen.

Zelfs als we prachtige muziek ten gehore brengen, zijn al onze problemen daarmee niet opgelost. Er zullen nog steeds crescendo's en decrescendo's in ons leven voorkomen, staccato's en legato's. Die horen nu eenmaal bij ons bestaan op deze aarde.

Maar als we muziek aan de danspassen toevoegen, raakt het soms gecompliceerde ritme van het huwelijk en ons gezinsleven eerder in een harmonieuze balans. Zelfs onze grootste moeilijkheden voegen rijke weemoedige klanken en ontroerende motieven toe. De leringen van het priesterschap zullen zich op onze ziel beginnen te vormen als dauw uit de hemel. De Heilige Geest zal onze constante metgezel zijn. En onze scepter — een duidelijke verwijzing naar macht en invloed — zal een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid zijn. Onze heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn. En zonder dwang zal die ons toevloeien, voor eeuwig en altijd (zie LV 121:45–46).

Moge dat in ieders leven en bij ieder van ons thuis zo zijn; dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Dale G. Renlund
van de Zeventig

Heiligen der laatste dagen blijven het proberen

Maar als we het blijven proberen, volharden en anderen daarbij helpen, zijn we ware heiligen der laatste dagen.

Lieve broeders en zusters, in december 2013 rouwde de wereld om het overlijden van Nelson Mandela. Nadat hij 27 jaar in de gevangenis had gezeten voor zijn strijd tegen het apartheidregime, werd Mandela de eerste democratisch gekozen president van Zuid-Afrika. Het was opmerkelijk hoe vergevingsgezind hij was ten opzichte van hen die hem gevangen hadden gezet. Hij ontving wereldwijd roem en

eer.¹ Mandela wimpelde lofbetuigingen vaak af met de woorden: 'Ik ben geen heilige, tenzij u vindt dat een heilige een zondaar is die het blijft proberen.'²

Deze woorden: 'dat een heilige een zondaar is die het blijft proberen', zouden de leden van de kerk moeten geruststellen en aanmoedigen. Hoewel we 'heiligen der laatste dagen' worden genoemd, deinzen we daar soms voor terug. Het woord *heiligen* wordt vaak gebruikt om aan te geven dat iemand een verheven staat van heiligheid of zelfs volmaaktheid heeft bereikt. En we weten maar al te goed dat we niet volmaakt zijn.

Toch leren we in de kerk dat we volmaakt kunnen worden als we ons herhaaldelijk en geheel 'verlaten op' de leer van Christus: geloof in Hem oefenen, ons bekeren, aan het avondmaal deelnemen om de zegeningen van ons doopverbond te hernieuwen, en de Heilige Geest in grotere mate als constante metgezel te hebben. Naarmate we dat doen, zullen we meer op Christus lijken en tot het einde toe

kunnen volharden, met alles wat dat tot gevolg heeft.³ In minder formele termen kunnen we zeggen dat God het veel belangrijker vindt wie we zijn en wie we worden, dan wie we ooit waren.⁴ Hij vindt het belangrijk dat we het blijven proberen.

De komedie *Neem 't zoals u wilt* van de Engelse toneelschrijver William Shakespeare gaat over de grote verandering in het leven van de hoofdpersoon. Een oudere broer probeert zijn jongere broer van het leven te beroven. Hoewel de jongere broer dat weet, redt hij zijn slechte broer van een zekere dood. Als de oudere broer op de hoogte wordt gesteld van dat onverdiende mededogen, verandert hij volledig en blijvend. Hij noemt die verandering een 'beking'. Later spreken enkele vrouwen de oudere broer aan en vragen: 'Was u niet de man die meer dan eens [zijn broer] door list wilde ombrengen?'

De oudere broer antwoordt: 'Dat was ik, maar dat ben ik niet meer. Ik schaam me er niet voor u te vertellen wie ik was, aangezien mijn beking zo zoet smaakt, en ik een ander mens ben geworden.'⁵

Vanwege Gods barmhartigheid en de verzoening van Jezus Christus is zo'n verandering voor ons geen literaire fictie. Bij monde van Ezechiël heeft de Heer gezegd:

'Wat de goddeloosheid van de goddeloze betreft, hij zal er niet door

struikelen op de dag dat hij zich van zijn goddeloosheid bekeert [...]

'[...] en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet —

'[...] de goddeloze geeft het onderpand terug, hij vergoedt het roofgoed, hij wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen — dan zal hij zeker in leven blijven. [...]

'Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan.'⁶

In zijn barmhartigheid belooft God ons vergeving als wij ons bekeren en ons van goddeloosheid afwenden. Hij gaat daarin zo ver dat Hij het niet eens met ons over onze zonden zal hebben. Dankzij de verzoening van Christus en onze beking kunnen we naar ons verleden kijken en zeggen: 'Die was ik, maar die ben ik niet meer.' Hoe goddeloos we ook zijn geweest, we kunnen zeggen: 'Zo ben ik geweest. Maar die goddeloze uit het verleden, die ben ik niet meer.'⁷

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Een van Gods grootste gaven aan ons is de vreugde van het opnieuw proberen, want geen enkel falen hoeft definitief te zijn.'⁸ Zelfs als we een bewuste, opzettelijke zondaar zijn geweest of herhaaldelijk met falen en teleurstelling zijn geconfronteerd,

kan de verzoening ons helpen op het moment dat we besluiten het opnieuw te proberen. En we moeten bedenken dat het niet de Heilige Geest is die zegt dat we te ver heen zijn en dat we net zo goed de moed kunnen opgeven.

Gods wens dat de heiligen der laatste dagen het blijven proberen, reikt ook verder dan het overwinnen van zonde. Of we nu lijden onder een slechte relatie, financiële problemen, ziekte, of ten gevolge van andermans zonden, de oneindige verzoening van de Heiland kan zelfs — en wellicht in het bijzonder — mensen genezen die onschuldig lijdten. Hij begrijpt maar al te goed hoe het is om onschuldig te lijden ten gevolge van andermans overtredingen. Zoals geprofeteerd, zal de Heiland 'de gebrokenen van hart [verbinden], [...] sieraad in plaats van as [geven], vreugdeolie in plaats van rouw, [en] een lofgewaad in plaats van een benauwde geest.'⁹ Wat er ook gebeurt, God verwacht van de heiligen der laatste dagen dat ze het met zijn hulp blijven proberen.

Net zoals God blij is als wij volharden, is Hij teleurgesteld als wij niet inzien dat ook anderen het blijven proberen. Onze lieve vriendin Thoba heeft ons verteld dat ze deze les van haar moeder, Julia, heeft geleerd. Julia en Thoba waren onder de eerste zwarte bekeerlingen in Zuid-Afrika. Toen het apartheidsregime voorbij was, mochten zwarte en blanke kerkleden samen de kerkdienst volgen. Voor velen was de gelijkheid onder de rassen nieuw en moeilijk. Toen Julia en Thoba een keer in de kerk waren, hadden ze het gevoel dat ze door enkele blanke leden minder vriendelijk behandeld werden. Op weg naar huis klaagde Thoba verbitterd tegen haar moeder. Julia luisterde rustig totdat Thoba haar frustratie had geuit. Toen zei Julia: 'O, Thoba, de kerk is net een groot ziekenhuis. We hebben

allemaal onze eigen ziekten. We komen naar de kerk om te genezen.’

Die opmerking van Julia biedt een waardevol inzicht. We moeten niet alleen tolerant zijn als anderen aan hun ziekten werken; we moeten ook vriendelijk, geduldig, hulpvaardig en begripvol zijn. God moedigt ons aan om het te blijven proberen. En Hij verwacht van ons dat we anderen ook de ruimte geven om dat te doen, in hun eigen tempo. Dan heeft de verzoening nog meer invloed op ons. Dan zullen we inzien dat we allemaal de oneindige verzoening nodig hebben, ongeacht vermeende verschillen.

Enkele jaren geleden kreeg de geweldige jongeman Curtis zijn zendingsoep. Hij was de soort zending waar iedere zendingpresident om bidt. Hij was gemotiveerd en werkte hard. Hij kreeg een keer een collega die onvolwassen en onbeholpen was, en die niet bepaald stond te popelen om zendingswerk te doen.

Toen ze op een dag ergens naartoe fietsten, keek Curtis achterom en zag hij dat zijn collega om onverklaarbare redenen was afgestapt en was gaan lopen. In zichzelf mopperde hij tegen God. Waarom was hij opgezadeld met een collega die hij overal mee naartoe moest slepen? Even later kreeg Curtis een ingeving. Het leek wel of God tegen hem zei: ‘Weet je, Curtis, vergeleken met Mij verschillen jullie niet zoveel van elkaar.’ Curtis leerde dat hij geduldig moest zijn met een onvolmaakte collega die op zijn eigen manier zijn best deed.

Laten we ons leven onder de loep nemen, ons bekeren en het blijven proberen. Als we het niet blijven proberen, zijn we slechts zondaars der laatste dagen. Als we niet volharden, zijn we weglopers der laatste dagen. En als we anderen niet de ruimte

geven om het te blijven proberen, zijn we huichelaars der laatste dagen.¹⁰ Maar als we het blijven proberen, volharden en anderen daarbij helpen, zijn we ware heiligen der laatste dagen. Als we veranderen, zullen we merken dat God het veel belangrijker vindt wie we zijn en wie we worden, dan wie we ooit zijn geweest.¹¹

Ik ben heel dankbaar voor de Heiland, voor zijn oneindige zoenoffer en voor de hedendaagse profeten die ons aanmoedigen om heiligen der laatste dagen te zijn, en het te blijven proberen.¹² Ik getuig tot u dat de Heiland echt bestaat. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. See Nelson Rolihlahla Mandela, *Long Walk to Freedom* (1994); ‘Biography of Nelson Mandela,’ nelsonmandela.org/content/page/biography; en de grafrede van president Barack Obama op 10 december 2013, eulogy for Nelson Mandela, at whitehouse.gov/the-press-office/2013/12/10/remarks-president-obama-memorial-service-former-south-african-president. Mandela heeft een verscheidenheid aan onderscheidingen ontvangen: de Nobelprijs voor de vrede, de Amerikaanse Presidential Medal of Freedom en de Sovjet-Orde van Lenin.
2. Zie bijvoorbeeld de toespraak van Nelson Mandela aan het Rice University’s Baker

Institute op 26 oktober 1999, bakerinstitute.org/events/1221. Hij parafraseerde waarschijnlijk de bekende uitspraak die aan Robert Louis Stevenson wordt toegeschreven: ‘De heiligen zijn de zondaars die het blijven proberen.’ Door de jaren heen hebben velen soortgelijke woorden gesproken. Confucius heeft bijvoorbeeld gezegd: ‘Onze grootste roem ligt niet in het nooit vallen, maar in het iedere keer weer opstaan na een val.’

3. Zie bijvoorbeeld: 2 Nephi 31:2–21; 3 Nephi 11:23–31; 27:13–21; Moroni 6:6; Leer en Verbonden 20:77, 79; 59:8–9; *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.2.
4. Dat ‘God het veel belangrijker vindt wie we zijn en wie we worden, dan wie we ooit zijn geweest’, betekent niet dat de Heiland voorbij gaat aan de gevolgen van iemands zonden ten aanzien van anderen. De Heiland geeft juist oneindig veel om de mensen die pijn en verdriet lijden door de overtredingen van anderen. De Heiland ‘zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, [...] opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden’ (Alma 7:12).
5. William Shakespeare, *As You Like It*, vierde bedrijf, derde toneel, regels 134–137.
6. Ezechiël 33:12, 14–16.
7. Het gebruik van de tegenwoordige tijd is opmerkelijk in veel Schriftteksten die over het laatste oordeel gaan. Zie bijvoorbeeld: 2 Nephi 9:16; Mormon 9:14; Leer en Verbonden 58:42–43.
8. Thomas S. Monson, ‘The Will Within’, *Ensign*, mei 1987, 68.
9. Jesaja 61:1–3; zie ook Lukas 4:16–21.
10. *Huichelaar* zoals gebruikt in het Nieuwe Testament is de vertaling van het Griekse ‘hupokritēs’ wat ook ‘toneelspeler’ kan betekenen, ofwel iemand die doet alsof, zich aanstelt of zijn rol overdrijft (zie Mattheüs 6:2). Als we anderen niet de kans geven om in hun eigen tempo te veranderen, doen we alleen maar alsof we heiligen der laatste dagen zijn.
11. Zie noot 4 hierboven.
12. Het is opvallend hoe vaak deze boodschap in toespraken van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen verschijnt. President Dieter F. Uchtdorf heeft dat duidelijk gemaakt met deze woorden: ‘Een beginsel dat door de eeuwen heen door de profeten verkondigd en steeds weer is beklemtoond, is de hoopgevende en hartverwarmende boodschap dat de mens zich kan bekeren, van richting kan veranderen en het ware pad van discipelschap weer kan bewandelen.’ (‘Je kunt het nu wel!’), *Liahona*, november 2013, 56.)

Ouderling Michael T. Ringwood
van de Zeventig

Werkelijk goed en zonder bedrog

Het goede nieuws van het evangelie van Jezus Christus is dat de verlangens van ons hart kunnen veranderen en onze motieven kunnen worden gevormd en bijgeschaafd.

Jammer genoeg waren status en gezag lang geleden behoorlijk belangrijk voor mij. Het begon heel onschuldig. Toen ik mij op mijn voltijdzending voorbereidde, werd mijn oudere broer zoneleider in zijn zendingsgebied. Veel mensen spraken zo lovend over hem, dat ik wilde dat ze ook zo over mij zouden spreken. Ik hoopte op en heb misschien zelfs voor een dergelijke positie gebeden.

Gelukkig leerde ik, toen ik op zending was, een belangrijke les. Tijdens de vorige conferentie werd ik daaraan herinnerd.

In oktober zei president Dieter F. Uchtdorf: 'In de loop van mijn leven ben ik in aanraking gekomen met diverse uiterst bekwame en intelligente mannen en vrouwen in deze wereld. In mijn jongere jaren was ik onder de indruk van mensen die goed opgeleid, deskundig, succesvol en bij de wereld in aanzien waren. Maar in de loop der jaren ben ik gaan beseffen dat ik veel meer onder de indruk ben van die fantastische en gezegende mensen die *werkelijk goed en zonder bedrog* zijn.'¹

Mijn held uit het Boek van Mormon is een volmaakt voorbeeld van een

geweldige en gezegende ziel die werkelijk goed en zonder bedrog was. Shiblon was een van de zoons van Alma de jonge. We kennen allemaal zijn broers wel: Helaman, die zijn vader als kroniekschrijver en profeet van God opvolgde, en Corianton, die enigszins als zendeling berucht was en enige raad van zijn vader nodig had. Aan Helaman schreef Alma 77 verzen (zie Alma 36–37). Aan Corianton schreef Alma 91 verzen (zie Alma 39–42). Aan Shiblon schreef Alma slechts 15 verzen (zie Alma 38). Toch zijn zijn woorden in die 15 verzen krachtig en leerzaam.

'En nu, mijn zoon, vertrouw ik erop dat ik grote vreugde aan u zal beleven wegens uw standvastigheid en uw getrouwheid aan God; want evenals gij in uw jeugd begonnen zijt op de Heer, uw God, te vertrouwen, zo hoop ik ook dat gij ermee zult voortgaan zijn geboden te onderhouden; want gezegend is hij die tot het einde volhardt.

'Ik zeg u, mijn zoon, dat ik, wegens uw getrouwheid en uw ijver en uw geduld en uw lankmoedigheid onder het volk [...], reeds grote vreugde aan u heb beleefd' (Alma 38:2–3).

Alma sprak niet alleen *tot* Shiblon, maar hij had het ook *over* hem tegen Corianton. Alma zei: 'Hebt gij de standvastigheid van uw broeder, zijn getrouwheid en zijn ijver in het onderhouden van de geboden Gods niet opgemerkt? Zie, heeft hij u niet een goed voorbeeld gegeven?' (Alma 39:1.)²

Schijnbaar was Shiblon een zoon die zijn vader wilde behagen; hij ging rond en deed wat juist was omdat het juist was, niet omdat hij uit was op lof, status, macht, eerbetoen of gezag. Helaman was hier vast van op de hoogte en waardeerde dat aan zijn broer, want hij liet Shiblon de heilige verslagen onder zijn hoede nemen die hij van zijn vader had ontvangen.

Woodbury (Minnesota, VS)

Helaman vertrouwde Shiblon, want 'hij was een rechtvaardig man, en hij wandelde in oprechtheid voor het aangezicht van God; en hij was nauwgezet in het voortdurend goedgevoelen, in het onderhouden van de geboden van de Heer, zijn God' (Alma 63:2). Wat blijkbaar kenmerkend is voor Shiblon, is dat er verder niet veel over hem staat vanaf het moment dat hij de heilige verslagen in zijn bezit kreeg totdat hij ze aan Helamans zoon Helaman overhandigde (zie Alma 63:11).

Shiblon was werkelijk goed en zonder bedrog. Hij was iemand die zijn tijd, talenten en energie opofferde om anderen te helpen en op te bouwen omdat hij van God en zijn medemensen hield (zie Alma 48:17–19; 49:30). President Spencer W. Kimball beschreef hem voortreffelijk met de woorden: 'Grote vrouwen en mannen dienen liever dan dat ze heersen.'³

In een wereld waarin men overal uit is op lof, status, macht, eerbetoon of gezag, eer ik de geweldige, gezegende mensen die werkelijk goed en zonder bedrog zijn, die gedreven worden door hun liefde voor God en hun medemensen, die grote vrouwen en mannen die 'liever dienen dan dat ze heersen'.

Er zijn tegenwoordig mensen die ons proberen wijs te maken dat onze zoektocht naar betekenis alleen geslaagd is

als we status of macht krijgen. Gelukkig zijn er nochtans velen die zich door dat perspectief niet laten beïnvloeden. Zij vinden betekenis in hun streven om werkelijk goed en zonder bedrog te zijn. Ik ben hen in alle rangen en standen en in vele geloofstradities tegengekomen. En ik kom hen in groten getale onder de echte bekeerde volgelingen van Christus tegen.⁴

Ik breng eer aan wie wekelijks onbaatzuchtig in wijken en gemeenten over de hele wereld dienen door meer voor hun roeping te doen dan er van hen verlangd wordt. Maar roepingen komen en gaan. Wat ik nog indrukwekkender vind, zijn de vele mensen die zonder roeping een manier bedenken om anderen consequent te dienen en op te bouwen. Een broeder komt vroeg naar de kerk om stoelen neer te zetten en hij brengt na afloop de kapel weer

op orde. Een zuster kiest opzettelijk een plek naast een blinde zuster in haar wijk, niet alleen om haar te begroeten maar ook om de lofzangen hard genoeg te zingen, zodat de blinde zuster de woorden kan horen en kan meezingen. Als u goed in uw wijk of gemeente kijkt, zult u zulke voorbeelden tegenkomen. Er zijn altijd wel leden die lijken te weten wie er hulp nodig heeft en wanneer ze die kunnen bieden.

Wellicht vond de eerste les die ik over werkelijk goede heiligen zonder bedrog leerde plaats toen ik een jonge zendeling was. Ik werd overgeplaatst naar een gebied met een zendeling die ik niet kende. Ik had andere zendingen horen zeggen dat hij nog nooit een leidinggevende functie had vervuld en dat hij moeite met de Koreaanse taal had, hoewel hij al lang in het land was. Maar toen ik die zendeling leerde kennen, kwam ik erachter dat hij een van de gehoorzaamste en trouwste zendingen was die ik kende. Hij studeerde als het tijd was om te studeren; hij werkte als het tijd was om te werken. Hij ging op tijd van huis en was op tijd terug. Hij bestudeerde de Koreaanse taal ijverig, ook al vond hij de taal heel moeilijk.

Toen ik besepte dat wat ik over hem had gehoord niet klopte, had ik het gevoel dat men hem ten onrechte als een mislukking beschouwde. Ik wilde iedereen in de zending laten weten dat hij geen mislukte zendeling was. Ik vertelde mijn zendingspresident dat ik dit misverstand uit de weg wilde ruimen. Zijn antwoord was: 'Onze hemelse Vader weet dat deze jonge man een succesrijk zendeling is, en ik ook.' Daarna zei hij: 'En nu weet jij het ook, dus wat maakt het verder uit?' Die verstandige zendingspresident leerde me waar het bij dienstvaardigheid om draaide, en dat was geen lof, status, macht, eerbetoon of gezag. Het was een

geweldige les voor een jonge zending die zich teveel op status concentreerde.

Met die les in gedachte begon ik op mijn leven terug te kijken en toen viel het mij op hoe vaak ik door mannen en vrouwen was beïnvloed die destijds geen belangrijke positie of hoge status hadden. Een van die mensen die me aan Shiblón doet denken, was mijn seminariëleerkracht toen ik in de bovenbouw van de middelbare school zat. Deze goede man gaf nog maar twee of drie jaar les, maar hij wist mijn hart te openen, waardoor ik een getuigenis kreeg. Hij was waarschijnlijk niet de populairste leerkracht op school, maar hij was altijd voorbereid en hij had een krachtige, blijvende invloed op me. Een van de weinige keren dat ik hem in de veertig jaar na mijn seminarietijd zag, was toen hij naar mijn vaders begrafenis kwam. En die daad werd echt niet ingegeven door een verlangen naar status of macht.

Ik breng eer aan die toegewijde leerkracht en aan vele anderen zoals hij, die werkelijk goed en zonder bedrog zijn. Ik breng eer aan de zondagsschoolleerkracht die zijn leerlingen niet alleen op zondag lesgeeft maar diezelfde leerlingen ook onderricht en beïnvloedt door ze bij hem thuis voor het ontbijt uit te nodigen. Ik breng eer aan jeugdleiders die de sport- en culturele activiteiten van de jongemannen en jongevrouwen in hun wijk bijwonen. Ik breng eer aan de man die bemoedigende briefjes aan

zijn burenschrijft en de vrouw die haar kerstkaarten niet gewoon op de post doet, maar ze persoonlijk naar familieleden en vriendinnen toebrengt die behoefte aan een bezoekje hebben. Ik breng eer aan de broeder die stelselmatig tijd vrijmaakte om met zijn buurman, die veel sombere Alzheimerdagen te verduren had, een ritje te maken — waarmee hij hem en zijn vrouw wat hoognodige afleiding bezorgde.

Die dingen worden niet voor lof of eerbetoon gedaan. De drijfveer voor deze mannen en vrouwen is niet dat ze misschien status of meer macht krijgen. Zij zijn discipelen van Christus die voortdurend rondgaan en goeddoen en net als Shiblón hun hemelse Vader proberen te behagen.

Het doet mij verdriet als ik hoor dat mensen niet meer dienen of zelfs niet meer naar de kerk gaan, omdat ze van hun roeping ontheven zijn of een bepaalde functie of positie niet hebben gekregen. Hopelijk leren ze op een dag dezelfde les die ik als jonge zending geleerd heb — dat alleen God de dienstvaardigheid opmerkt die er het meeste toe doet. Wordt in onze jacht naar status en macht niet meer aan God gedacht?

Sommigen zeggen wellicht: 'Maar ik moet nog zoveel doen als ik wil worden zoals Shiblón.' Het goede nieuws van het evangelie van Jezus Christus is dat de verlangens van ons hart kunnen veranderen en onze motieven kunnen

worden gevormd en bijgeschaafd. Als we ons in de ware kudde van God laten dopen, beginnen we aan een proces waardoor we een nieuw schepsel worden (zie 2 Korinthe 5:17; Mosiah 27:26). Telkens wanneer we ons doopverbond hernieuwen door van het avondmaal te nemen, zijn we één stap dichterbij dat doel.⁵ Door dat verbond te blijven nakomen, hebben we toegang tot de kracht om te treuren met hen die treuren en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben (zie Mosiah 18:9). In dat verbond vinden we de genade zodat we God kunnen dienen en zijn geboden kunnen onderhouden, waaronder God liefhebben met heel ons hart en onze naasten als onszelf.⁶ In dat verbond komen God en Christus ons te hulp, zodat wij hulp kunnen bieden aan wie dat nodig hebben (zie Mosiah 4:16; zie ook de verzen 11-15).

Alles wat ik in dit leven echt wil, is mijn vaders — zowel mijn aardse als mijn hemelse — te behagen en om meer op Shiblón te lijken.⁷

Ik dank mijn hemelse Vader voor mensen zoals Shiblón, wier voorbeeld mij — en ons allen — hoop geeft. In hen zien we het getuigenis van een liefdevolle hemelse Vader en een zorgzame Heiland vol mededogen. Ik voeg mijn getuigenis bij dat van hen, met de belofte dat ik probeer meer op hen te lijken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Ben ik het, Heere?', *Liahona*, november 2014, 58; cursivering toegevoegd.
2. Helaman vervulde geen zending onder de Zoramieten, dus weten we dat Alma het over Shiblón heeft als hij 'uw broeder' zegt (zie Alma 31:7; 39:2).
3. Spencer W. Kimball, 'The Role of Righteous Women', *Ensign*, november 1979, 104.
4. 'De Heer heeft ons geleerd dat ons hart, als we echt tot inkeer zijn gekomen en zijn evangelie geloven, zich van zelfzuchtige zorgen afkeert en zich tot dienstbetoon

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

- wendt waarmee we anderen op het pad naar het eeuwige leven opbouwen. Om tot die inkeer te komen, kunnen we in geloof bidden en werken om de nieuwe mens te worden die we dankzij de verzoening van Jezus Christus kunnen worden. We kunnen eerst bidden om het geloof dat ons ertoe brengt om ons van zelfzucht te bekeren en om de gave die ertoe leidt dat we meer om anderen dan om onszelf geven. We kunnen bidden om de kracht om hoogmoed en afgunst af te leggen.' (Henry B. Eyring, 'Getuigenis en bekering', *Liahona*, februari 2015, 4–5.)
5. 'God is onsterfelijk en volmaakt. Wij zijn sterfelijk en onvolmaakt. Niettemin streven we in het sterfelijk leven naar geestelijke éénwording met Hem. Doen wij dat, dan putten we uit de genade en de grootsheid van zijn macht. Zulke bijzondere momenten doen zich voor als we [...] dopen en bevestigen [en] nemen van de zinnebeelden van het avondmaal des Heren.' (Jeffrey R. Holland, *To My Friends* [2014], 80.)
6. 'De leden van de kerk die zich in al hun handelingen als kinderen van God zien, doen vanzelf beloften en komen die na. Het heilsplan wordt gekenmerkt door verbonden. Wij beloven geboden te onderhouden. En God belooft ons zegeningen in dit leven en in de eeuwigheid. Hij geeft nauwgezet aan wat Hij vereist en Hij houdt zich volmaakt aan zijn woord. Hij eist nauwgezetheid van ons, omdat Hij van ons houdt en omdat het doel van het plan is om zoals Hij te worden. En de beloften die Hij ons doet, houden altijd in dat ons vermogen toeneemt om verbonden na te komen. Hij maakt het mogelijk dat wij zijn regels kennen. Als we met heel ons hart zijn normen na proberen te leven, geeft Hij ons het gezelschap van de Heilige Geest. Daardoor neemt ons vermogen toe om beloften na te komen en om goedheid en waarheid te onderscheiden. En dat is de kracht om te leren, zowel in onze aardse studies als wat we in de eeuwigheid moeten leren.' (Henry B. Eyring, 'A Child of God' [devotional aan de Brigham Young University, 21 oktober 1997], 4–5; speeches.byu.edu.) Zie ook David A. Bednar, 'Hun lasten met gemak dragen', *Liahona*, mei 2014, 87–90.
7. Zolang als ik me kan herinneren, wilde ik mijn vader behagen. Toen ik opgroeide en een getuigenis kreeg, kreeg ik ook het verlangen om mijn hemelse Vader te behagen. Later kwam ik meer over Shilbon te weten en stelde ik me ook ten doel om meer op hem te lijken.

De Heer is mijn Licht

Ons vermogen om, ondanks de wisselvalligheden van het leven, sterk te staan, trouw te zijn en de Heiland te volgen, wordt in de hand gewerkt door een rechtschapen gezin en een op Christus gebaseerde eensgezindheid in onze wijk of gemeente.

In deze paastijd denken we na over en verheugen ons in de verlossing die ons door onze Heiland, Jezus Christus, is gegeven.¹

De onrust die overal op aarde ten gevolge van wereldsgezindheid toeneemt, legt onze kwetsbaarheid bloot. Onze moderne communicatiemiddelen brengen zoveel kwaad, ongelijkheid en onrechtvaardigheid in beeld dat veel mensen het idee hebben dat het leven in wezen oneerlijk is. Hoeveel gewicht die problemen ook in de schaal leggen, ze mogen ons er niet toe brengen dat we de vreugde vergeten die Christus' goddelijke bemiddeling ons schenkt. De Heiland heeft letterlijk 'de overwinning op de dood behaald'. Hij heeft onze zonden en overtredingen met barmhartigheid en mededogen op Zich genomen, zodat Hij ons kon verlossen en de eisen van de gerechtigheid kon bevredigen voor allen die zich bekeren en in zijn naam geloven.²

Zijn magistrale zoenoffer is van zo'n verregaande betekenis dat de mens het niet kan bevatten. Die daad van genade brengt de vrede die alle begrip te boven gaat.³

Hoe moeten we dan omgaan met de harde werkelijkheid om ons heen?

Mijn vrouw, Mary, is dol op zonnebloemen. Ze geniet ervan als ze op de meest onwaarschijnlijke plekken langs de weg verschijnen. Er is een zandweg die naar het huis leidt waar mijn grootouders woonden. Als we die weg insloegen, riep Mary vaak uit: 'Denk je dat we die prachtige zonnebloemen vandaag weer zullen zien?' We waren verbaasd dat zonnebloemen gedijden in grond die te lijden had gehad onder landbouwmachines en sneeuwschuivers en een arsenaal aan stoffen die

Een van de opmerkelijke kenmerken van jonge wilde zonnebloemen is hoe de jonge knop de zon langs de hemel volgt.

niet als ideale grond voor wilde bloemen kunnen worden beschouwd.

Een van de opmerkelijke kenmerken van jonge wilde zonnebloemen, naast het feit dat ze groeien op ongestructureerde grond, is hoe de jonge knop de zon aan de hemel volgt. Op die manier krijgt ze vitale energie, voordat ze in haar roemrijke gele kleur openbarst.

Net zoals de jonge zonnebloem zullen wij, als we de Heiland van de wereld volgen, bloeien en roemrijk worden, ondanks de vreselijke toestanden om ons heen. Hij is waarlijk ons licht en ons leven.

In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid maakte de Heiland zijn discipelen duidelijk dat zij die kwetsen en kwaad doen *uit* zijn koninkrijk verwijderd zullen worden.⁴ Maar sprekend over de getrouwen zei Hij: ‘Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader.’⁵ Als persoon, als discipel van Christus, kunnen wij, in een vijandige wereld die letterlijk in beroering is, gedijen en bloeien als we geworteld zijn in onze liefde voor de Heiland en zijn leringen nederig volgen.

Ons vermogen om, ondanks de wisselvalligheden van het leven, sterk

te staan, trouw te zijn en de Heiland te volgen, wordt in de hand gewerkt door een rechtschapen gezin en een op Christus gebaseerde eensgezindheid in onze wijk of gemeente.⁶

De juiste tijd thuis

God heeft het gezin ingesteld ‘met ons geluk voor ogen, zodat we in een liefdevolle sfeer juiste beginselen leren en ons op het eeuwige leven voorbereiden.’⁷ De mooie tradities van godsdienstbeleving thuis moeten in het hart van onze kinderen worden geplant.

Mijn oom Vaughn Roberts Kimball was een goede student, een gepassioneerd schrijver en een quarterback in het BYU football team. De dag na Pearl Harbor, op 8 december 1941, nam hij dienst bij de Amerikaanse marine. Toen hij in Albany (New York) was om mannen te rekruteren, stuurde hij een kort artikel naar *Reader's Digest*. Het tijdschrift betaalde hem 200 dollar en publiceerde zijn stuk in de uitgave van mei 1944 onder de titel ‘De juiste tijd thuis’.

In deze bijdrage voor de *Reader's Digest* voert hij zichzelf als zeeman op. Hij schrijft onder andere:

‘De juiste tijd thuis:

‘Op een avond in Albany (New York) vroeg ik een zeeman hoe laat het was. Hij haalde een enorm horloge tevoorschijn en antwoordde: “Het is tien voor half acht.” Ik wist dat het later was. “Uw horloge staat stil, nietwaar?” vroeg ik.

“Nee,” zei hij, “het staat nog op de standaard tijdzone gebergte. Ik kom namelijk uit het zuiden van Utah. Toen ik de marine inging, gaf pa mij dit horloge. Hij zei dat ik zo ons thuis niet zou vergeten.

“Als mijn horloge vijf uur ’s ochtends aangeeft, dan weet ik dat pa de koeien gaat melken. En iedere avond als het half acht aangeeft, weet ik dat het hele

gezin rond een rijkelijk gedekte tafel zit en dat pa God ervoor dankt en Hem vraagt om over mij te waken. Ik kan makkelijk te weten komen hoe laat het is op de plek waar ik ben. Maar ik wil weten hoe laat het in Utah is.”⁸

Kort nadat hij zijn artikel had opgestuurd, werd Vaughn naar de Stille Oceaan uitgezonden. Terwijl hij op 11 mei 1945 dienst deed op het vliegdek van de USS *Bunker Hill* bij Okinawa, werd het schip door twee kamikazevliegtuigen gebombardeerd.⁹ Bijna 400 bemanningsleden, waaronder mijn oom Vaughn, kwamen om.

Ouderling Spencer W. Kimball bracht zijn innige deelneming aan Vaughns vader over, waarbij hij Vaughns waardigheid en de belofte van de Heer memoreerde ‘dat zij die in Mij sterven, de dood niet zullen smaken, want die zal zoet voor hen zijn.’¹⁰ Vaughns vader zei vertederd dat Vaughn, hoewel hij op zee begraven was, door de hand van God naar zijn hemelse huis zou worden gebracht.¹¹

President Spencer W. Kimball sprak 28 jaar later in een algemene conferentie over Vaughn. Onder andere zei hij: ‘Ik kende dit gezin goed. [...] Ik heb in gebed met [hen] geknield. [...] De opvoeding thuis heeft geleid tot de eeuwige zegeningen van dit grote gezin.’

President Kimball riep ieder gezin op ‘tweemaal daags op hun knieën te gaan [...] om voor hun zoons en dochters te bidden.’¹²

Broeders en zusters, als we getrouwd zijn in gezinsgebed, Schriftstudie, gezinsavond, priesterschapszegens en sabbatheiliging zullen onze kinderen weten hoe laat het thuis is. Ze zullen voorbereid zijn op een eeuwig thuis in de hemel, ongeacht wat hun in deze moeilijke wereld zal overkomen. Het is van essentieel belang dat onze kinderen weten dat ze thuis geliefd en veilig zijn.

Man en vrouw zijn gelijkwaardige partners.¹³ Zij hebben verschillende, aanvullende taken. De vrouw kan kinderen baren; een zegen voor het hele gezin. De man kan het priesterschap ontvangen; een zegen voor het hele gezin. Maar man en vrouw nemen de voornaamste beslissingen als gelijkwaardige partners in de gezinsraad. Ze beslissen hoe de kinderen onderwezen en tot de orde geroepen worden, waar geld aan wordt besteed, waar ze wonen en veel andere beslissingen. Die nemen ze samen nadat ze om leiding van de Heer hebben gebeden. Het doel is een eeuwig gezin.

Het licht van Christus plant het eeuwige karakter van het gezin in het hart van alle kinderen van God. Een

van mijn favoriete auteurs, niet van ons geloof, heeft het zo gezegd: ‘Zoveel in het leven is niet van belang, [maar] het gezin is wel van belang, substantieel van belang, eeuwig van belang. Daar moeten we over waken en voor zorgen en trouw aan zijn.’¹⁴

Door de kerk kunnen we ons als een vereend gezin op de Heiland richten

Naast het gezin is de rol van de kerk ook van belang. ‘De kerk biedt de organisatie en de middelen om alle kinderen van God in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen. De kerk beschikt ook over het priesterschapsgesetz om de verordeningen van heil en verhoging te bedienen aan allen die waardig en bereid zijn die te ontvangen.’¹⁵

In de wereld heerst steeds meer tweestrijd, ongerechtigheid en een sterke nadruk op verschillende culturen en ongelijkheid. In de kerk zijn de wijken en gemeenten geografisch ingedeeld, met uitzondering van units met een specifieke taal. We delen niet in naar klasse of status.¹⁶ We verheugen ons in het feit dat alle rassen en culturen in een rechtschapen gemeenschap met elkaar omgaan. Ons wijkgezin is van belang voor onze vooruitgang, ons geluk en ons persoonlijk streven om op Christus te lijken.

Culturen verdelen mensen vaak en zijn soms een bron van geweld en discriminatie.¹⁷ In het Boek van Mormon wordt de meest verontrustende taal gebruikt om de tradities van slechte vaders te beschrijven die tot geweld, oorlog, slecht gedrag, onrechtvaardigheid en zelfs de vernietiging van volken en naties leidden.¹⁸

Er is geen beter beginpunt in de Schriften dan 4 Nephi voor een beschrijving van de kerkcultuur die essentieel voor ons is. In vers 2 staat

onder andere: 'Het gehele volk op het gehele oppervlak van het land [was] tot de Heer bekeerd, zowel de Nephieten als de Lamanieten, en er was geen twist of woordenstrijd onder hen, en eenieder behandelde de ander rechtvaardig.' In vers 16 lezen we: 'Er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand Gods waren geschapen.' Het feit dat er geen twist was, wordt toegeschreven aan 'de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden.'¹⁹ Dat is de cultuur die we nastreven.

Diepe culturele waarden en overtuigingen liggen ten grondslag aan wie we zijn. We moeten tradities van opoffering, dankbaarheid, geloof en rechtschapenheid koesteren en in stand houden. Gezinnen moeten genieten van geloofsopbouwende tradities en die beschermen.²⁰

Een van de belangrijkste kenmerken van elke cultuur is zijn taal. In het gebied San Francisco in Californië waar ik toen woonde, waren zeven units voor anderstaligen. Onze leer met betrekking tot talen staat in afdeling 90, vers 11 van de Leer en Verbonden: 'Want te dien dage zal het geschieden

dat eenieder de volheid van het evangelie zal horen in zijn eigen tong, en in zijn eigen taal.'

Als Gods kinderen in hun moedertaal tot Hem bidden is dat de taal van hun hart. Het is duidelijk dat de taal van hun hart alle mensen dierbaar is.

Mijn oudere broer, Joseph, is dokter en heeft jarenlang een praktijk in het gebied rond San Francisco Bay gehad. Een bejaard Samoans lid van de kerk, een nieuwe patiënt, kwam naar zijn praktijk. Hij leed onder hevige, slopende pijn. Er werd vastgesteld dat hij nierstenen had. De gebruikelijke behandeling werd gestart. Dit getrouwe lid zei dat het aanvankelijk alleen zijn doel was om te weten wat er mis met hem was, zodat hij in het Samoans tot zijn hemelse Vader over zijn gezondheidsprobleem kon bidden.

Het is belangrijk voor de kerkleden om het evangelie in de taal van hun hart te begrijpen, zodat ze kunnen bidden en handelen in overeenstemming met de evangeliebeginselen.²¹

Zelfs met de verscheidenheid aan talen en prachtige, opbouwende culturele tradities in de kerk moeten we in ons hart in eenheid en liefde

verbonden zijn.²² De Heer heeft nadrukkelijk gezegd: 'Laat ieder mens zijn broeder achten als zichzelf. [...] zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet.'²³ Terwijl we gepaste culturele verscheidenheid waarderen, is het ons doel om in ieder opzicht in de cultuur, gewoonten en tradities van het evangelie van Jezus Christus verenigd te worden.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is nog nooit zo sterk geweest

We beseffen dat sommige leden die hun geloof en getuigenis proberen te versterken vragen en twijfels hebben. We doen er verstandig aan geen kritiek op leden met twijfels te hebben, of het nu om grote of geringe twijfel gaat. Evenzo moeten twijfelende leden al het mogelijke doen om hun geloof en getuigenis op te bouwen. Geduldige en nederige studie, nadenken, bidden, het evangelie naleven en met de juiste leiders overleggen, zijn de beste manieren om antwoord te krijgen of twijfels weg te nemen.

Sommigen beweren dat er nu meer mensen de kerk verlaten en dat er nu meer twijfel en ongeloof is dan in het verleden. Dat is eenvoudigweg niet waar. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is nog nooit zo sterk geweest. Het aantal leden dat zich uit de boeken van de kerk laat uitschrijven is altijd heel klein geweest en is de laatste jaren aanzienlijk kleiner dan in het verleden.²⁴ Er is een enorme toename op vlakken die duidelijk te meten zijn, zoals begiftigde leden met een tempelaanbeveling, volwassenen die een volledige tiende betalen en het aantal zendelingen. Laat mij het nog eens herhalen: de kerk is nog nooit zo sterk geweest. Maar 'bedenkt dat de waarde van zielen

groot is in de ogen van God.²⁵ Wij reiken iedereen de hand.

Als de harde werkelijkheid die u momenteel in het gezicht staart er donker, zwaar en bijna ondraaglijk uitziet, bedenk dan dat de Heiland in het hartverscheurende duister van Gethsémané en de onbegrijpelijke foltering van Golgota de verzoening teweeg heeft gebracht die de verschrikkelijkste lasten van dit leven wegneemt. Hij heeft dat voor u gedaan en Hij heeft dat voor mij gedaan. Hij heeft het gedaan omdat Hij van ons houdt en omdat Hij zijn Vader gehoorzaamt en liefheeft. Wij zullen van de dood gered worden — zelfs uit de diepten van de zee.

Onze bescherming in dit leven en voor eeuwig ligt in rechtschapenheid, individueel en in het gezin, in de verordeningen van de kerk, en in het volgen van de Heiland. Die vormen een veilige

haven tegen de storm. Voor hen die het gevoel hebben dat ze er alleen voor staan: u kunt vastberaden rechtschapen leven in de zekerheid dat de verzoening u zal beschermen en u tot zegen zal zijn, ook al begrijpt u die niet ten volle.

We moeten de Heiland gedenken, onze verbonden nakomen en de Zoon van God volgen zoals de jonge zonnebloem het zonlicht volgt. Als we zijn licht en voorbeeld volgen, vinden we vreugde, geluk en vrede. In psalm 27 en in een geliefde lofzang staat: 'De Heer is mijn Licht.'²⁶

Tijdens dit paasweekend getuig ik als een van de apostelen van de Heiland plechtig van de opstanding van Jezus Christus. Ik weet dat Hij leeft. Ik ken zijn stem. Ik getuig dat Hij de Zoon van God is en dat Hij ons met God verzoend heeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 9:20–22.
2. Zie Mosiah 15:8–9.
3. Zie Filippienzen 4:7.
4. Zie Mattheüs 13:41.
5. Mattheüs 13:43.
6. Zie Leer en Verbonden 115:5–6).
7. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.4.
8. Vaughn R. Kimball, 'The Right Time at Home', *Reader's Digest*, mei 1944, 43.
9. Zie brief van G. A. Seitz, Captain, U.S. Navy, USS *Bunker Hill*, gedateerd 25 mei 1945, aan Vaughn Kimballs vader, Mr. Crozier Kimball, Draper (Utah).
10. Zie brief van Spencer W. Kimball, gedateerd 2 juni 1945, aan Crozier Kimball; *Doctrine and Covenants* 42:46.
11. Zie Crozier Kimball, in Marva Jeanne Kimball Pedersen, *Vaughn Roberts Kimball: A Memorial* (1995), 5253.
12. Spencer W. Kimball, 'The Family Influence', *Ensign*, juli 1973, 17. Spencer W. Kimball was toen president van het Quorum der Twaalf Apostelen.
13. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
14. Carla Carlisle, 'Pray, Love, Remember', *Country Life*, 29 september 2010, 120.
15. *Handboek 2*, 1.1.5.
16. Zie 4 Nephi 1:26.
17. Er wordt in de huidige wereld veel over cultuur gesproken. Het woord *cultuur* is door Merriam-Webster.com. zelfs tot woord van het jaar 2014 uitgeroepen.
18. Zie Alma 9; Helaman 5.
19. 4 Nephi 1:15.
20. Een beroemde uitspraak van de Duitse dichter Goethe luidt: 'Zorg dat je wat je van het erfgoed van je vader leent, opnieuw verdient zodat je het werkelijk bezit!' (Johann Wolfgang von Goethe, *Faust*, trans. Bayard Taylor [1912], 1:28).
21. Dit is een van de redenen dat de kerk het evangelie in 50 talen onderwijst en het Boek van Mormon in 110 talen heeft vertaald. Niettemin is een van de uitdagingen wereldwijd de taal te leren van het land waarin je woont. Als ouders moeten we offers brengen om de opkomende generatie te steunen als ze de taal leren van het land waarin ze nu wonen. Help ze zodat die taal de taal van hun hart wordt.
22. Zie Mosiah 18:21.
23. Leer en Verbonden 38:25, 27.
24. In feite is het aantal leden dat de kerk heeft verlaten in de laatste 25 jaar afgenomen en heeft de kerk zich in aantal bijna verdubbeld. Het percentage dat weggaat is sterk verminderd.
25. Leer en Verbonden 18:10.
26. Zie Psalmen 27:1; zie ook 'De Heer is mijn Licht', *Lofzangen*, nr. 57.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De beste generatie jongvolwassenen

Wat wij nu nodig hebben, is de beste generatie jongvolwassenen in de geschiedenis van de kerk. We hebben je hele hart en ziel nodig.

En van de dingen die ik het leukst vind aan rondreizen, is de mogelijkheid om over de hele wereld met onze zendelingen te spreken. Die geweldige mannen en vrouwen stralen het licht van Christus uit. Hun liefde voor de Heer Jezus Christus en toewijding aan Hem inspireren me keer op keer. Telkens als ik hun de hand schud en hun opmerkelijke geest en geloof voel, denk ik bij mezelf: onze fantastische zonen en dochters zijn echt een wonder!

In de algemene priesterschapsbijeenkomst in oktober 2002 gaf ik bisschoppen, ouders en toekomstige zendelingen de uitdaging om de lat voor een voltijdzending hoger te leggen.

Ik zei toen: 'Wat wij [...] nodig hebben, is de beste generatie zendelingen in de geschiedenis van de kerk. We willen zendelingen die hun roeping waardig zijn, die bekwaam en geestdriftig zijn. [...]

'We hebben je hele hart en ziel nodig. We hebben levendige, nadenkende, enthousiaste zendelingen nodig, die weten hoe ze moeten luisteren naar de influisteringen van de Heilige Geest en er gehoor aan geven.'¹

Er zijn tegenwoordig meer problemen in de wereld dan dertien jaar geleden. Onze jongemannen en jongevrouwen krijgen met veel meer afleidingen te maken die hen in hun voorbereiding op zowel een zending als een gelukkig leven op een zijspoor kunnen brengen. De technologie is erop vooruitgegaan. Bijna iedereen heeft nu een mobiele telefoon of tablet. Daarmee kunnen we als kind van God zowel enorm goede als kwade dingen doen.

Vanavond spreek ik tot de zendelingen die nu op zending zijn, de toekomstige zendelingen, teruggekeerde zendelingen en alle jongvolwassen mannen van de kerk. Ik bid dat je in deze spannende en veeleisende jaren van je leven zult begrijpen wat ik zeg en er goed over na zult denken.

In de beginperiode van de kerk hadden zendelingen voor ze op zending gingen een gesprek met een algemeen autoriteit. Vandaag de dag heb je voor je op zending gaat een gesprek met de bisschop en de ringpresident, en de meesten van jullie zullen nooit een gesprek met een algemeen autoriteit hebben. Dat kan nu eenmaal niet in een wereldwijde kerk met ruim vijftien miljoen leden. Ik weet dat ik ook voor de andere algemene autoriteiten spreek als ik zeg dat ik wou dat het mogelijk was om ieder van jullie persoonlijk te leren kennen en je te vertellen dat we je liefhebben en steunen.

Gelukkig heeft de Heer in manieren voorzien waarop we contact met jullie kunnen leggen. Een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen wijst bijvoorbeeld iedere zending aan zijn

of haar zendingsgebied toe. Hoewel dit niet in een persoonlijk gesprek gebeurt, zorgt de combinatie van technologie en openbaring voor een bijzonder intieme en persoonlijke ervaring. Ik zal je vertellen hoe we te werk gaan.

Je foto en belangrijke informatie die we van je bisschop en ringpresident krijgen, worden op een computerscherm getoond. Als je foto verschijnt, kijken we in je ogen en nemen we je antwoorden op de vragen van de zendingsaanbeveling door. Op dat moment lijkt het alsof je aanwezig bent en ons rechtstreeks antwoordt.

Terwijl we naar je foto kijken, vertrouwen we erop dat je de lat op alle gebieden hoger gelegd hebt om een trouwe, succesvolle zending te kunnen zijn. Vervolgens wijzen we je met de macht van de Geest van de Heer en onder leiding van president Thomas S. Monson toe aan een van de 406 zendingsgebieden van de kerk over de hele wereld.

Nee, dat is niet hetzelfde als een persoonlijk gesprek. Maar het komt in de buurt.

Per videoconferentie kunnen we ook met kerkleiders en leden in verafgelegen gebieden contact leggen.

Met dat idee in gedachten wil ik wie zich op een zending aan het voorbereiden zijn, de teruggekeerde zendingen en alle jongvolwassenen vragen om je even in te beelden dat dit een persoonlijke videochat is. Beeld je alsjeblieft een paar minuten in dat jij en ik de enigen in de kamer zijn, waar je ook bent.

Ik zal me op mijn beurt inbeelden dat ik je in de ogen kijk en aandachtig naar je antwoorden luister op enkele vragen die me veel inzicht in de kracht van je getuigenis en je toewijding aan God zullen geven. Ik wil parafaseren wat ik dertien jaar geleden tegen de zendingen zei: wat wij nu nodig hebben, is de beste generatie jongvolwassenen in de geschiedenis van de kerk. We hebben je hele hart en ziel nodig. We hebben levendige, nadenkende, enthousiaste jongvolwassenen nodig, die weten hoe ze moeten luisteren naar de influisteringen van de Heilige Geest en er gehoor aan geven, terwijl ze de dagelijkse beproevingen en verleidingen

het hoofd bieden die hedendaagse heiligen der laatste dagen krijgen.

Met andere woorden, het is niet alleen voor de zendingen, maar ook voor de teruggekeerde zendingen en jullie hele generatie tijd om de lat hoger te leggen. Ik wil je daarom vragen om in stilte deze vragen te beantwoorden:

1. Bestudeer je de Schriften regelmatig?
2. Kniel je elke ochtend en avond neer om in gebed met je hemelse Vader te praten?
3. Vast je maandelijks en geef je daarbij een vastengave — zelfs als je een arme student bent die het zich niet kan veroorloven veel te geven?
4. Denk je diep over de Heiland en zijn zoenoffer na als je het avondmaal klaarzet, zegent, ronddient of ervan neemt?
5. Ga je naar de kerk en streef je ernaar de sabbat te heiligen?
6. Ben je thuis, op school, in de kerk en op je werk eerlijk?
7. Ben je mentaal en geestelijk rein? Mijd je het bekijken van pornografie, websites, tijdschriften, films en apps, waaronder foto's op Tinder en Snapchat, die je in verlegenheid zouden brengen als je ouders, kerkleiders of de Heiland je zouden zien?
8. Besteed je je tijd nuttig — mijd je ongepast gebruik van technologie en sociale media, waaronder games, die je geestelijke gevoeligheid kunnen afstompen?
9. Is er iets in je leven dat je nu moet veranderen of rechtzetten?

Bedankt voor dit korte persoonlijke gesprek. Ik hoop dat je elke vraag eerlijk hebt beantwoord en er goed over nagedacht hebt. Als je in een van deze eenvoudige beginselen tekortschiet, spoor ik je aan om je moed bij elkaar

te rapen, je te bekeren en je leven weer in overeenstemming met de evangelienormen van het rechtschapen discipelschap te brengen.

Broeders, ik wil jullie graag wat extra advies geven waarmee je je getuigenis van het evangelie diep in je hart en ziel kunt planten.

Ik wil de teruggekeerde zendelingen eraan herinneren dat je je voortdurend op het leven en een gezin dient voor te bereiden. Je bent na je zending geen gepensioneerd mormoon! Als teruggekeerde zending, dien je 'gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen en veel gerechtigheid tot stand te brengen.'²

Gebruik de vaardigheden die je op zending geleerd hebt alsjeblieft om de mensen om je heen dagelijks tot zegen te zijn. Hou nadat je op zending anderen gediend hebt je nu niet alleen maar met je studie, werk of sociale activiteiten bezig. Breng in plaats daarvan evenwicht in je leven met geestelijke ervaringen die je herinneren aan, en voorbereiden op, voortdurende dagelijkse hulp aan anderen.

Op zending heb je geleerd dat het belangrijk is om mensen thuis te bezoeken. Ik hoop dat al onze jongvolwassenen, of je nu op zending geweest bent of niet, inzien dat het belangrijk is om de eenzamen, zieken en ontmoedigden te bezoeken — niet alleen omdat het je gevraagd wordt, maar ook omdat je je hemelse Vader en zijn kinderen oprecht liefhebt.

Ik wil de leerlingen aan de middelbare school onder jullie aanmoedigen om aan het seminarie deel te nemen en dat diploma te behalen. Jongvolwassenen dienen zich voor het instituut in te schrijven.³ Als je naar een school van de kerk gaat, plan dan voor elk semester godsdienstlessen in. In deze

belangrijke tijd van voorbereiding op je zending of eeuwig huwelijk en je leven als volwassene moet je blijven zoeken naar manieren om te leren, te groeien en inspiratie en leiding van de Heilige Geest te ontvangen. Een zorgvuldige, gebedsvolle studie van het evangelie door het seminarie, instituut of godsdienstlessen kan je daarbij helpen.

Of je nu naar een school van de kerk gaat of niet, of je nu aan een hogeschool studeert of niet, denk niet dat je het te druk hebt om het evangelie te bestuderen. Het seminarie, het instituut of de godsdienstlessen zullen je evenwicht geven en aan je seculier onderwijs bijdragen door je een extra mogelijkheid te geven om de Schriften en leringen van de profeten en apostelen te bestuderen. Er zijn vier nieuwe geweldige cursussen die ik iedere jongvolwassene wil aanbevelen.⁴

En vergeet niet dat de lessen en activiteiten in het instituut of met andere jonge alleenstaanden je ook de kans bieden om met andere jonge mannen en jonge vrouwen om te gaan en elkaar op te bouwen door samen geestelijk te leren en te groeien. Broeders, als je je mobiele telefoon neerlegt en af en toe eens om je heen kijkt, vind je

misschien zelfs in het instituut je toekomstige eeuwige metgezellin.

Nu we het daar toch over hebben, geef ik je nog wat raad die je ongetwijfeld zag aankomen: jullie jonge alleenstaanden moeten daten en trouwen. Stop alsjeblieft met uitstellen! Ik weet dat enkelen van jullie bang zijn om een gezin te stichten. Maar als je met het juiste meisje op het juiste moment en op de juiste plaats trouwt, hoeft je niet bang te zijn. Je kunt trouwens veel problemen op je pad mijden als je gedreven en gepast date, verkering hebt en trouwt. Stuur haar niet gewoon een sms'je! Gebruik je eigen stem om jezelf voor te stellen aan de rechtschapen dochters van God om je heen. Ze zal verrast zijn een echte menselijke stem te horen en misschien ja zeggen.

Broeders, ik getuig tot jullie dat de Heer Jezus Christus ons dankzij zijn zoenoffer kan helpen om alles te veranderen wat we in ons leven moeten veranderen.

Nu we ons vanavond voorbereiden om morgen Pasen te vieren, wil ik jullie vragen even met mij bij het geschenk van de verzoening van Christus stil te staan. Onthoud dat onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus,

je het beste kennen en het meeste liefhebben.

De Heiland heeft door middel van de verzoening onze zorgen, pijn en zonden op Zich genomen. De Heiland van de wereld leerde ieder van ons kennen toen Hij onze verbrijzelde dromen, moeilijkheden en tragische voorvallen tijdens zijn lijden in Gethsémané en aan het kruis ervaarde.⁵ Hij is als allerlaatste liefdesdaad voor ons gestorven en werd die noodlottige avond in een nieuwe grafombe begraven.

Op zondagochtend stond Jezus uit de doden op en beloofde ieder van ons een nieuw leven. De herrezen Heer gaf zijn discipelen vervolgens de opdracht iedereen te leren om geloof in Christus te hebben, zich van zonde te bekeren, zich te laten dopen, de gave van de Heilige Geest te ontvangen en tot het einde toe te volharderen. Broeders, we weten dat God onze Vader en zijn geliefde Zoon aan de profeet Joseph Smith verschenen zijn en door hem de volheid van het eeuwige evangelie van Jezus Christus hersteld hebben.

Wees sterk, broeders. Onderhoud de geboden van God. De Heer Jezus Christus belooft dat we alles wat rechten is, kunnen doen en ontvangen. De leiders van de kerk rekenen op jullie. Jullie moeten je allemaal voorbereiden om in de toekomst te trouwen, te dienen en te leiden. Daarvoor bid ik nederig in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen', *Liahona*, november 2002, 47.
2. Leer en Verbonden 58:27.
3. Zie brief van het Eerste Presidium, 21 april 2011.
4. Zie 'New Religion Classes to Be Offered at Church Universities and Institutes of Religion', lds.org/topics/education/new-religion-classes.
5. Zie Mosiah 3:5-13.

Ouderling Ulisses Soares
van het Presidium der Zeventig

Ja, we kunnen en zullen winnen!

We moeten ons aan ons getuigenis van het evangelie van Jezus Christus vastklampen. Dan zullen we de dagelijkse strijd tegen het kwade winnen.

Geliefde broeders, het stemt me nederig tot u, de dragers van Gods priesterschap in deze tijd, te mogen spreken.

President Thomas S. Monson heeft gezegd:

'De wereld kan soms een beangstigende plek zijn. Het stelsel van normen en waarden in de samenleving brokkelt razendsnel af. Niemand — jong, oud, of daartussenin — is vrijgesteld van de invloeden die ons kunnen verzwakken en vernietigen. [...]

'Maar we mogen niet wanhopen. [...] Wij voeren oorlog [...] tegen de zonde. [...] Het is een oorlog die we kunnen en zullen winnen. Onze Vader in de hemel heeft ons daartoe de middelen in handen gegeven.'¹

Iedereen, jong of oud, raakt dagelijks verwickeld in de oorlog waarover president Monson gesproken heeft. De vijand en zijn engelen proberen ons af te leiden. Het is hun doel om ons van onze verbonden met de Heer te laten afdwalen, waardoor we ons eeuwig erfgoed uit het oog verliezen. Ze kennen het plan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen maar al te goed, want ze waren samen met ons bij de

raadsvergadering in de hemel waar het voorgesteld werd. Ze maken gebruik van onze zwakheden en misleiden ons met 'misten van duisternis [...] die de ogen van de mensenkinderen verblinden en hun hart verstokken en hen wegvoeren naar brede wegen, zodat zij omkomen en verloren gaan.'²

Ondanks de tegenstand die we krijgen, is dit, zoals president Monson gezegd heeft, een oorlog die we kunnen en zullen winnen. De Heer vertrouwt op ons vermogen en onze vastberadenheid om dat te doen.

In de Schriften staan ontelbare voorbeelden van mensen die in heel vijandige situaties een oorlog gewonnen hebben. Een van hen was bevelhebber Moroni in het Boek van Mormon. Die opmerkelijke jonge man had de moed om de waarheid te verdedigen in een tijd waarin verdeeldheid en oorlog het bestaan van de hele Nephitische samenleving in gevaar brachten. Moroni vulde zijn taken uitmuntend, maar bleef toch nederig. Door die eigenschap en andere kwaliteiten werd hij een buitengewoon werktuig in de handen van God. In het boek Alma staat dat als alle mensen zoals Moroni waren geweest

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

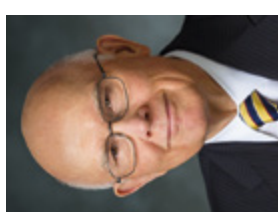
Boyd K. Pecker

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

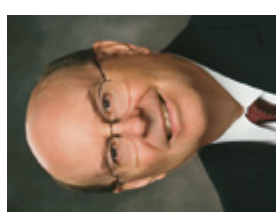
Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

Lynn G. Robbins

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

Marcos A. Adukanlis

Jose L. Alonso

Ian S. Ardern

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Craig A. Candon

Yoon Hwan Choi

Kim B. Clark

Don R. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Conbridge

Wilford W. Andersen

Koichi Aogagi

Randall K. Bennett

Bruce A. Carlson

Claudio R. M. Costa

LeGrand R. Curtis Jr.

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Durcan

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Falabella

Eduardo Gavaret

Robert C. Gay

Carlos A. Godoy

J. Dean Comishi

Timothy J. Dydtes

Bradley D. Foster

Randy D. Turk

Christoffer Golden

Genit W. Gong

Walter F. González

C. Scott Grow

James J. Hamub

Allen D. Haynie

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Keanon

Von G. Keetich

Jung Klebingat

Erich W. Kopschke

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

Larry S. Kacher

Larry R. Lawrence

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Allan F. Packler

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

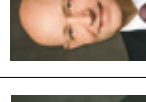
Bruce D. Porter

Dale G. Reuland

Michael T. Ringwood

Per G. Malm

Hugo E. Martinez

James B. Mattino

Jairo Mazzagardi

Joseph W. Slati

Steven E. Snow

Ven P. Stanfill

Michael John U. Teh

Jose A. Teixeira

Juan A. Uceda

Amilfo Valenzuela

Francisco J. Vinas

W. Christopher Waibel

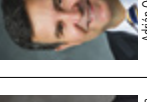
Scott D. Whiting

Chi Hong (Sam) Wong

Kazuhiko Yamashita

Adrian Ochoa

Kent E. Richards

Gregory A. Schwizer

Terence M. Vinson

Larry Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

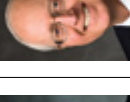
Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

Lary Y. Wilson

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Gérald Caussé
Eerste raadgever

Gay E. Stevenson
Presiderende bisschop

Dean M. Dawes
Tweede raadgever

Dean M. Dawes
Tweede raadgever

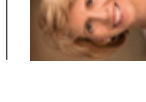
John S. Tanner
Eerste raadgever

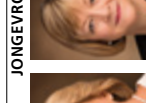
Tad R. Callister
President

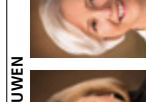
Devin C. Durrant
Tweede raadgever

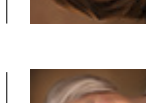
Devin C. Durrant
Tweede raadgever

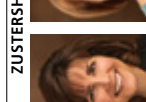
Carol F. McConkie
Eerste raadgever

Bonnie L. Osarson
President

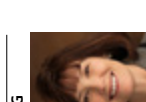
Neill F. Marriott
Tweede raadgever

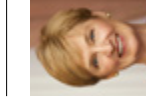
Carole M. Stephens
Eerste raadgever

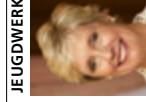
Linda K. Burton
President

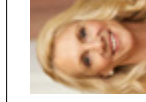
Linda S. Reeves
Tweede raadgever

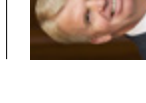
Cheryl A. Espin
Eerste raadgever

Rosemary M. Vinson
President

Mary K. Durham
Tweede raadgever

Douglas D. Holmes
Eerste raadgever

Stephen W. Owen
President

M. Joseph Brough
Tweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

ZONDAGSSCHOOL

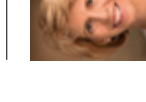
John S. Tanner
Eerste raadgever

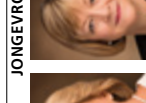
Tad R. Callister
President

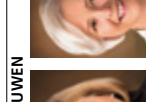
Devin C. Durrant
Tweede raadgever

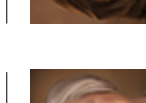
Carol F. McConkie
Eerste raadgever

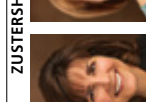
Bonnie L. Osarson
President

Neill F. Marriott
Tweede raadgever

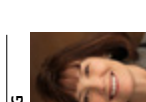
Carole M. Stephens
Eerste raadgever

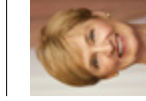
Linda K. Burton
President

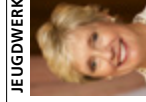
Linda S. Reeves
Tweede raadgever

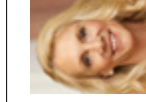
Cheryl A. Espin
Eerste raadgever

Rosemary M. Vinson
President

Mary K. Durham
Tweede raadgever

Douglas D. Holmes
Eerste raadgever

Stephen W. Owen
President

M. Joseph Brough
Tweede raadgever

M. Joseph Brough
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

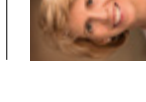
John S. Tanner
Eerste raadgever

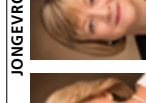
Tad R. Callister
President

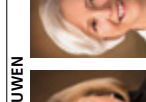
Devin C. Durrant
Tweede raadgever

Carol F. McConkie
Eerste raadgever

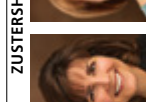
Bonnie L. Osarson
President

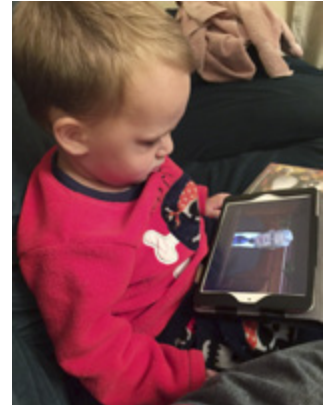
Neill F. Marriott
Tweede raadgever

Carole M. Stephens
Eerste raadgever

Linda K. Burton
President

Met de klok mee vanaf linksboven: kerkleden en zendelingen in McMinnville (Oregon, VS); San Martín de Los Andes (Neuquén, Argentinië); Johannesburg (Zuid-Afrika); Helsinki (Finland); Natal (Rio Grande do Norte, Brazilië); Ciudad del Carmen (Campeche, Mexico); Perpignan (Frankrijk); Montreal (Quebec, Canada); Londen (Engeland).

‘dan zouden zelfs de machten der hel voor eeuwig hebben gewankeld; [en] de duivel zou nooit macht hebben over het hart der mensenkinderen.’³ Alle eigenschappen van Moroni kwamen voort uit zijn grote geloof in God en in de Heer Jezus Christus⁴ en uit zijn vaste voornemen om de stem van God en zijn profeten te volgen.⁵

Ieder van ons moet als het ware een hedendaagse bevelhebber Moroni worden om de oorlog tegen het kwade te winnen. Ik ken een erg trouwe diaken die in een hedendaagse bevelhebber Moroni veranderde. Hij probeert de raad van zijn ouders en kerkleiders op te volgen en dagelijks worden zijn geloof en vastberadenheid zelfs op die jonge leeftijd beproefd. Hij vertelde me dat hij op een dag in een erg moeilijke en vervelende situatie terecht kwam: zijn vrienden bekeken op hun mobiele telefoons pornografische afbeeldingen. Op dat moment moest deze jongeman beslissen wat het belangrijkste was: zijn populariteit of zijn rechtschapenheid. In de daaropvolgende seconden zei hij moedig tegen zijn vrienden dat wat ze aan het doen waren niet goed was. Hij vertelde hun zelfs dat ze ermee moesten stoppen omdat ze er anders verslaafd aan zouden raken. De meeste klasgenoten spotten met zijn raad en zeiden dat het normaal was en dat er niets mis mee was. Maar een van hen luisterde wél naar zijn raad en besloot ermee te stoppen.

Het voorbeeld van die diaken had een positieve invloed op minstens één klasgenoot. Hij en zijn vriend werden ongetwijfeld uitgelachen en lastiggevallen vanwege die beslissing. Aan de andere kant hadden ze gehoor aan deze aansporing van Alma tot zijn volk gegeven: ‘Gaat weg uit het midden der goddelozen, en zondert u af, en raakt hun onreine dingen niet aan.’⁶

Het boekje *Voor de kracht van de jeugd* bevat de volgende raad van het Eerste Presidium aan de jongeren van de kerk: ‘Jij bent verantwoordelijk voor je eigen keuzes. God weet wat er in je leven speelt en zal je helpen om goede keuzes te maken, zelfs als je familie en vrienden hun keuzevrijheid niet goed gebruiken. Heb de morele moed om de wil van God te doen, zelfs als je daar alleen in staat. Zo stel je een voorbeeld dat anderen kunnen volgen.’⁷

De oorlog tussen goed en kwaad zal ons hele leven blijven woeden aangezien de tegenstander iedereen even ongelukkig wil maken als hij zelf is. Satan en zijn engelen proberen onze gedachten te verduisteren en ons te overmeesteren door ons tot zonde te verleiden. Als dat hun lukt, bezoedelen ze al het goede. Niettemin is het essentieel om te begrijpen dat ze alleen macht over ons hebben als wij dat toestaan.

In de Schriften staan ook voorbeelden van mensen die de tegenstander die toestemming gaven en daardoor uiteindelijk verward of zelfs vernietigd werden, zoals Nehor, Korihor en Sherem. We moeten voor dit gevaar op onze hoede zijn. We mogen onszelf niet laten verwarren door populaire boodschappen die makkelijk door de wereld aanvaard worden en de leer en ware beginselen van het evangelie van Jezus Christus tegenspreken. Veel

van die wereldse boodschappen zijn in feite niets meer dan een poging van de samenleving om zonde te rechtvaardigen. We moeten onthouden dat we uiteindelijk allemaal voor Christus zullen staan en naar onze werken geoordeeld zullen worden, of ze nu goed of kwaad zijn.⁸ Als we met die wereldse boodschappen geconfronteerd worden, hebben we grote moed en een grondige kennis van het plan van onze hemelse Vader nodig om het juiste te kunnen kiezen.

Iedereen kan de kracht ontvangen om het goede te kiezen door tot de Heer te komen, volledig op Hem te vertrouwen en in Hem te geloven. Maar we moeten, zoals in de Schriften staat, ‘een oprecht hart’ en ‘een eerlijke bedoeling’ hebben. Dan zal de Heer in zijn oneindige barmhartigheid ‘de waarheid [...] aan [ons] openbaren door de macht van de Heilige Geest. En door de macht van de Heilige Geest [kunnen we] de waarheid van alle dingen kennen.’⁹

Die kennis van de Heilige Geest is niets meer dan ons getuigenis, dat ons geloof en onze vastberadenheid aandrijft om de leerstellingen van het herstelde evangelie in deze laatste dagen te volgen, ongeacht de populaire boodschappen die we in de wereld horen. Ons getuigenis moet een schild zijn dat ons tegen de brandende pijlen van de tegenstander beschermt

als hij ons aanvalt.¹⁰ Het leidt ons veilig door de duisternis en verwarring van deze wereld.¹¹

Dat beginsel leerde ik als jonge zending. Mijn collega en ik waren in een erg kleine en verafgelegen gemeente van de kerk werkzaam. We probeerden met iedereen in de stad te spreken. We werden vriendelijk ontvangen, maar de mensen vonden het leuk om over de Schriften te discussiëren en vroegen ons om concrete bewijzen voor de waarheid van wat we hun onderwezen.

Ik weet nog dat telkens als mijn collega en ik iemand iets probeerden te bewijzen, de Geest ons verliet en we ons totaal verdwaald en verward

voelden. We hadden het gevoel dat we ons getuigenis meer op één lijn moesten brengen met de waarheden van het evangelie waarin we onderwezen. Daarna kwam er telkens als we met ons hele hart getuigden een stille bevestigende kracht van de Heilige Geest die de kamer vulde, en waardoor er geen mogelijkheid tot verwarring of discussie was. Ik kwam erachter dat er geen kwade krachten zijn die de kracht van een oprecht getuigenis van een ware volgeling van Jezus Christus kunnen verwarren, misleiden of ondermijnen.

De Heiland heeft gezegd dat de tegenstander ons als tarwe wil ziften,

waardoor we geen goede invloed op de wereld kunnen uitoefenen.¹²

Geliefde broeders, aangezien een golf van verwarring en twijfel de wereld overspoelt, moeten we ons aan ons getuigenis van het evangelie van Jezus Christus vastklampen. Dan zullen we de waarheid en gerechtigheid veel beter kunnen verdedigen. We zullen de dagelijkse strijd tegen het kwade winnen en in plaats van op het slagveld van het leven te vallen, zullen we anderen tot de normen van de Meester brengen.

Ik nodig iedereen uit om de veiligheid in de leringen in de Schriften te ontdekken. Bevelhebber Moroni bracht zijn geloof in God en zijn getuigenis van de waarheid in overeenstemming met de kennis en wijsheid in de Schriften. Zo vertrouwde hij erop dat hij de zegeningen van de Heer zou ontvangen en als overwinnaar uit de strijd zou komen. Dat gebeurde ook.

Ik nodig iedereen uit om veiligheid in de wijze woorden van onze hedendaagse profeten te ontdekken. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Wij die tot het priesterschap van God geordend zijn, kunnen invloed hebben. Wanneer we onze persoonlijke reinheid bewaren en ons priesterschap eren, worden we een rechtschapen voorbeeld dat anderen kunnen volgen [en brengen we] licht in een wereld die steeds duisterder wordt.'¹³

Ik nodig iedereen uit om op de verdiensten en kracht van de verzoening van Jezus Christus te vertrouwen. Dankzij zijn zoenoffer krijgen we de moed om alle oorlogen in deze tijd te winnen, zelfs in moeilijkheden, beproevingen en verleidingen. Laten we geloven in zijn liefde en macht om ons te redden. Christus heeft zelf gezegd:

'Ik ben de Weg, de Waarheid en het

Larry M. Gibson

Onlangs ontheven eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.¹⁴

‘Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.’¹⁵

‘Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.’¹⁶

Ik getuig van deze waarheden in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Terugkijken en vooruitgaan’, *Liahona*, mei 2008, 90.
2. 1 Nephi 12:17.
3. Alma 48:17.
4. Zie Alma 48:13.
5. Zie Alma 43:23–24; 48:16.
6. Alma 5:57.
7. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), 2.
8. Zie 3 Nephi 27:14.
9. Moroni 10:4–5.
10. Zie Efeze 6:16; Leer en Verbonden 27:17.
11. Zie Openbaring 12:11.
12. Zie Lukas 22:31–32.
13. Thomas S. Monson, ‘Veilig naar huis geleid’, *Liahona*, november 2014, 68.
14. Johannes 14:6.
15. Johannes 8:12.
16. Johannes 16:33.

Het vaderschap: onze eeuwige bestemming

Ik bid dat we in dit leven van de volheid van Vaders zegeningen mogen genieten en van de vervulling van zijn werk en zijn heerlijkheid door zelf eeuwige vaders te worden.

Mijn vader leerde me in mijn jeugd een belangrijke les. Hij zag dat ik mijn zinnen te veel op materiële zaken zette. Telkens als ik wat geld had, gaf ik het meteen weer uit — bijna altijd aan zaken voor mezelf.

Op zekere dag ging hij nieuwe schoenen met me kopen. Op de eerste verdieping van het warenhuis vroeg hij me uit het raam te kijken.

‘Wat zie je?’ vroeg hij.

‘Gebouwen, de lucht, mensen’, antwoordde ik.

‘Hoeveel?’

‘Heel veel!’

Vervolgens haalde hij dit muntstuk uit zijn zak. Hij gaf het me en vroeg: ‘Wat is dit?’

Ik zei meteen: ‘Een zilveren dollar!’

Hij wist wel wat van chemie en vertelde: ‘Als je die zilveren dollar smelt en dan met de juiste ingrediënten vermengt, krijg je zilvernitraat. Wat zou je zien als we dit raam met een laag zilvernitraat bedekten?’

Ik had geen flauw idee en dus bracht hij me naar een grote spiegel en vroeg: ‘Wat zie je nu?’

‘Ik zie mezelf.’

‘Nee,’ zei hij, ‘je ziet zilver dat je beeltenis reflecteert. Als je je op het zilver concentreert, zul je alleen jezelf zien. Het zal je er als een sluier van weerhouden om duidelijk de eeuwige bestemming te zien die je hemelse

‘Als je je op het zilver concentreert,’ antwoordde mijn vader, ‘zul je alleen jezelf zien. Het zal je ervan weerhouden om duidelijk de eeuwige bestemming te zien die je hemelse Vader speciaal voor jou bereid heeft.’

Vader speciaal voor jou voorbereid heeft.’

‘Larry,’ zei hij, “[zoek] niet de dingen van deze wereld, maar [streef] er eerst naar het koninkrijk Gods op te bouwen en [zijn] gerechtigheid te vestigen, en al deze dingen zullen [je] toegevoegd worden.” (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 6:38.)

Hij droeg me op de dollar te houden en nooit kwijt te raken. Telkens als ik ernaar keek, moest ik denken aan de eeuwige bestemming die mijn hemelse Vader voor me heeft.

Ik hield van mijn vader en van de manier waarop hij me onderwees. Ik wilde net zoals hij zijn. Hij zaaide het verlangen in mijn hart om een goede vader te zijn en ik hoop met heel mijn hart dat ik zijn voorbeeld eer aan doe.

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft vaak gezegd dat onze beslissingen onze bestemming bepalen en eeuwige gevolgen hebben. (Zie ‘Decisions Determine Destiny’ [CES-haardvuuravond, 6 november 2005], 2, lds.org/broadcasts.)

Behoren we ons dan geen duidelijk beeld van onze *eeuwige bestemming* te vormen, in het bijzonder van de bestemming die onze hemelse Vader wil dat we bereiken, namelijk het eeuwig vaderschap? Laat onze *eeuwige bestemming* de motivatie voor *al* onze beslissingen zijn. Onze Vader zal ons steunen, hoe moeilijk die beslissingen ook zijn.

Ik ontdekte hoe krachtig zo’n visie is toen ik met mijn zoons van twaalf en dertien aan een wandelwedstrijd deelnam. We moesten in minder dan twintig uur tachtig kilometer afleggen. We begonnen om negen uur ’s avonds en stapten de hele nacht en bijna heel de volgende dag door. Die negentien uur waren verschrikkelijk, maar we haalden het.

Toen we thuiskwamen, kropen we het huis in. Daar had een geweldige vrouw en moeder een heerlijke avondmaaltijd klaargemaakt, die we met geen vinger aanraakten. Mijn jongere zoon zakte totaal uitgeput op de zitbank in elkaar, terwijl de oudste de trap naar zijn slaapkamer afkroop.

Nadat ik zelf wat uitgerust had, ging ik naar mijn jongere zoon toe om te kijken of hij nog leefde.

‘Alles in orde?’ vroeg ik.

‘Pa, dat was het moeilijkste wat ik ooit gedaan heb, en ik wil het nooit meer doen.’

Ik vertelde hem niet dat ik het zelf ook nooit meer wilde doen. In plaats daarvan vertelde ik hem hoe trots ik was dat hij zoiets zwaars gepresteerd had. Ik wist dat het een goede voorbereiding was op andere moeilijke ervaringen in de toekomst. Met die gedachte in mijn hoofd zei ik: ‘Jongen, ik geef je een belofte. Als je op zending gaat, zul je nooit tachtig kilometer op één dag moeten wandelen.’

‘Goed, pa! Dan ga ik op zending.’

Die eenvoudige woorden vullden mijn ziel met dankbaarheid en vreugde.

Daarna ging ik naar mijn oudste zoon beneden. Ik ging naast hem liggen, raakte hem even aan en zei: ‘Alles in orde, jongen?’

‘Pa, dat was het moeilijkste wat ik ooit gedaan heb, en ik wil het nooit meer doen.’ Hij sloot zijn ogen, deed ze weer open en zei: ‘Tenzij mijn zoon wil dat ik het doe.’

Met tranen in de ogen vertelde ik hem hoe dankbaar ik voor hem was. Ik vertelde hem dat ik wist dat hij een veel betere vader dan ik zou zijn. Ik was zo blij omdat hij op die leeftijd al begreep dat het vaderschap een van zijn heiligste priesterschapsplichten was. Hij was niet bang van die taak en titel — dezelfde titel waarmee God door ons aangesproken wil worden. Ik wist dat het mijn taak was om de vlammetjes van het vaderschap die in mijn zoon brandden aan te wakkeren.

Als vader kregen de volgende woorden van de Heiland een veel diepere betekenis voor me:

‘De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze’ (Johannes 5:19).

‘Ik [doe niets] vanuit Mijzelf, maar [wat] Mijn Vader Mij heeft onderwezen’ (Johannes 8:28).

Ik hou van echtgenoot en vader zijn — getrouwd met een uitverkoren dochter van hemelse Ouders. Ik hou van haar. Het is een van de aspecten van mijn leven dat me de meeste voldoening schenkt. Ik hoopte die avond dat mijn vijf zoons en hun zus in mij altijd de vreugde zouden zien die voortvloeit uit het eeuwig huwelijk, het vaderschap en het gezin.

Vaders, ik ben er zeker van dat u deze uitspraak weleens gehoord hebt: ‘Predik het evangelie te allen tijde, en gebruik daarbij woorden als dat nodig is’ (toegeschreven aan Franciscus van Assisi). U leert uw kinderen elke dag wat het betekent om vader te zijn. U legt het fundament voor de volgende generatie. Uw zoons leren hoe ze echtgenoot en vader moeten zijn door u in die taken te observeren. Bijvoorbeeld:

Weten ze hoeveel u van hun moeder houdt en haar koestert en hoe graag u hun vader bent?

Zij leren hoe ze hun toekomstige vrouw en kinderen behoren te behandelen door te zien hoe u *ieder van hen* behandelt, zoals onze hemelse Vader dat zou doen.

Dankzij uw voorbeeld leren ze dat ze vrouwen behoren te respecteren, eren en beschermen.

Ze kunnen in uw gezin leren om in liefde en rechtschapenheid hun eigen gezin te presideren. Ze kunnen leren om in zowel de stoffelijke als de geestelijke levensbehoeften en de bescherming van hun gezin te voorzien. (zie

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, 129.)

Broeders, met alle kracht van mijn ziel vraag ik u om over het volgende na te denken: zien uw zoons dat u ernaar streeft om te doen wat onze hemelse Vader wil dat *zij* doen?

Ik hoop dat het antwoord ‘ja’ is. Als het antwoord ‘nee’ is, is het nog niet te laat om te veranderen, maar u moet er vandaag mee beginnen. En ik getuig dat uw hemelse Vader u zal helpen.

Jongemannen, ik heb jullie lief. Jullie weten dat jullie je voorbereiden om het Melchizedeks priesterschap en heilige tempelverordeningen te ontvangen, je *plicht* om op zending te gaan te vervullen, en daarna, zonder al te lang te wachten, in de tempel met een dochter van God te trouwen en een gezin te stichten. Vervolgens behoor je je gezin in geestelijke zaken te leiden volgens de ingevingen van de Heilige Geest (zie LV 20:44; 46:2; 107:12).

Ik heb aan veel jongemannen over de hele wereld gevraagd: ‘Waarom ben je hier?’

Tot nu toe heeft niet een van hen geantwoord: ‘Om te leren om een vader te zijn, zodat ik voorbereid ben en in aanmerking kom om alles wat mijn hemelse Vader heeft te ontvangen.’

Laten we *jouw* Aäronische-priesterschapsplichten die in afdeling 20 van de Leer en Verbonden staan

eens doornemen. Schenk aandacht aan wat *jij* voelt terwijl ik deze plichten op het gezin toepas.

‘[Al je gezinsleden] uitnodigen om tot Christus te komen’ (vers 59).

‘Altijd over [hen] waken, en bij hen [...] zijn en hen [...] versterken’ (vers 53).

Tot de leden van het gezin prediken, hun onderwijzen, uitleggen, hen aansporen en dopen (zie vers 46).

‘Hen [...] vermanen overluid en in het verborgen te bidden, en alle huishoudelijke plichten na te komen’ (vers 47).

‘Erop [toezien] dat er geen ongerechtigheid in [het gezin] is, noch hardheid onder elkaar, noch liegen, laster of kwaadsprekerij’ (vers 54).

‘Erop [toezien] dat [het gezin] dikwijls tezamen komt’ (vers 55).

Je vader in zijn taken als patriarch bijstaan. Je moeder bij afwezigheid van je vader met priesterschapskracht bijstaan (zie verzen 52, 56).

Indien gevraagd ‘anderen [in het gezin] ordenen tot priester, leraar of diaken’ (vers 48).

Klinkt dit niet als *het werk en de taak van een vader*?

Als je je plichten in het Aäronisch priesterschap vervult, bereid je je op het *vaderschap* voor. Het boekje *Plicht jegens God* leert je over je plichten en kan je helpen specifieke plannen te maken om die te vervullen. Het kan

een gids en steun zijn als je ernaar streeft om de wil van je hemelse Vader te weten te komen en doelen stelt die je wilt uitvoeren.

Je Vader in de hemel heeft je in deze tijd naar de aarde gestuurd voor een bijzonder werk en een eeuwig doel. Hij wil dat je dat doel duidelijk ziet en begrijpt. Hij is je Vader en je kunt je voor leiding altijd tot Hem wenden.

Ik weet dat onze hemelse Vader om ieder van ons geeft en een persoonlijk plan voor ons heeft waarmee we onze eeuwige bestemming kunnen bereiken. Hij heeft ons zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, gezonden die ons door de verzoening onze tekortkomingen helpt overwinnen. Hij heeft ons met de Heilige Geest gezegend die tot ons getuigt, ons gezelschap houdt en ons naar onze *eeuwige bestemming* leidt als we op Hem vertrouwen. Ik bid dat we in dit leven van de volheid van Vaders zegeningen mogen genieten en van de vervulling van *zijn werk* en *zijn heerlijkheid* door zelf eeuwige vaders te worden (zie Mozes 1:39). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Echt zijn

Ik bid dat we de verleiding zullen weerstaan om de aandacht op onszelf te vestigen en in plaats daarvan naar een veel grotere eer zullen streven, namelijk: nederige, echte volgelingen van Jezus Christus worden.

Tegen het eind van de achttiende eeuw kondigde Catharina de Grote van Rusland aan dat ze vergezeld van enkele buitenlandse ambassadeurs een rondreis in het zuidelijke deel van haar rijk wilde maken. De gouverneur van dat gebied, Grigori Potemkin, wilde erg graag een goede indruk op deze bezoekers maken. En dus deed hij zijn uiterste best om de prestaties van het land tentoon te stellen.

Als onderdeel van de reis voer Catharina de Dnjepr af terwijl ze de ambassadeurs trots op de welvarende

gehuchten aan de oever met hun ijverige en gelukkige bewoners wees. Maar er was één probleem: het was allemaal schijn. Men zegt dat Potemkin kartonnen gevels van winkels en huizen opgetrokken had. Hij had er zelfs boeren geplaatst die deden alsof ze het druk hadden om zo de indruk van een welvarende economie te wekken. Zodra het gezelschap uit het zicht verdwenen was, braken Potemkins mannen het nepdorp af en haastten ze zich stroomafwaarts om het klaar te zetten voor Catherina's volgende passage.

Hoewel hedendaagse historici de waarachtigheid van dit verhaal in twiifel trekken, is de term *potemkindorp* wereldwijd bekend. Hij verwijst naar een poging om ons beter voor te doen dan we echt zijn.

Hebben we het hart op de juiste plaats?

Het ligt in de menselijke aard om er opperbest uit te willen zien. Daarom werken velen van ons zo hard aan de buitenkant van ons huis en zorgen onze jongemannen ervoor dat elk haar-tje goed ligt. Ze zouden zomaar eens dat ene bijzondere meisje tegenkomen. Er is niets mis met onze schoenen opblinken, wat deodorant gebruiken of zelfs de vuile vaat verstoppert voordat

de huisonderwijzers aanbellen. Maar als we er te ver in gaan, kan dit verlangen om indruk te maken bedrieglijk in plaats van nuttig worden.

De profeten van de Heer hebben altijd gewaarschuwd voor wie tot de Heer naderen 'met [hun] mond en [Hem] eren met hun lippen, maar hun hart ver van [Hem] houden.'¹

De Heiland had begrip en medeleven voor zondaars wier hart nederig en oprecht was. Maar zijn toorn tegen huichelaars was gerechtvaardigd, zoals tegen de schriftgeleerden, Farizeeën en Sadduceeën, die zich rechtschapen voordeden om wereldse lof, invloed en rijkdom te krijgen, terwijl ze het volk onderdrukten dat ze tot zegen hadden moeten zijn. De Heiland vergeleek hen met 'witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.'²

In deze tijd heeft de Heer ook krachtig gesproken tegen priesterschapsdragers die trachten hun 'zonden te bedekken, of [hun] hoogmoed, [of hun] ijdele eerezucht te bevredigen.' Als ze dat doen, zei Hij, 'dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd; en wanneer die zich heeft teruggetrokken, vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man.'³

Waarom komt dit voor? Waarom proberen we ons soms actief, welvarend en toegewijd voor te doen, terwijl we vanbinnen — zoals de openbaarder over de Efeziërs gezegd heeft — onze 'eerste liefde [hebben] verlaten'?⁴

Soms concentreren we ons gewoon niet meer op de kern van het evangelie en verwarren we de 'schijn van godsvrucht' met 'de kracht daarvan'.⁵ Dat is vooral gevaarlijk als we met ons voorgewend discipelschap indruk willen maken om eigen gewin of gezag te verkrijgen. Dan lopen we het gevaar als de

Farizeeën te worden en is het hoog tijd om ons hart onder de loop te nemen en onmiddellijk onze koers te wijzigen.

Potemkinprogramma's

De verleiding om ons beter voor te doen dan we zijn, komt niet alleen in ons persoonlijk leven, maar ook in onze kerkroeping voor.

Ik ken bijvoorbeeld een ring waar de leiders enkele ambitieuze jaardoelen stelden. Hoewel de doelen allemaal de moeite waard leken, richtten ze zich op imposante en indrukwekkende verklaringen of op cijfers en percentages.

Nadat ze de doelen besproken en vastgelegd hadden, begon er iets de ringpresident dwars te zitten. Hij moest aan de leden van zijn ring denken, zoals de jonge moeder met kleine kinderen die onlangs weduwe geworden was. Hij moest denken aan de leden die met twijfel of eenzaamheid te kampen hadden of met ernstige gezondheidsproblemen, maar geen verzekering hadden. Hij moest denken aan de leden die met een stukgelopen huwelijk, verslaving, werkloosheid of mentale ziekte worstelden. En hoe meer hij aan hen dacht, hoe meer hij zich deze verootmoedigende vraag stelde: hebben deze leden iets aan onze nieuwe doelen?

Hij begon zich af te vragen welke doelen ze gesteld zouden hebben, als ze zich eerst afgevraagd hadden: wat houdt onze bediening in?

En dus riep deze ringpresident zijn raden opnieuw bijeen en richtte zich samen met hen op andere zaken. Ze spraken af dat ze niet zouden toelaten dat 'de hongerigen [...], de behoeftigen [...], de naakten [...], de zieken en de ellendigen' aan hen zouden voorbijgaan of dat ze hen niet zouden opmerken.⁶

Ze stelden nieuwe doelen en beseften dat het succes van *deze* nieuwe doelen niet altijd gemeten kon worden, in ieder geval niet door de mens — want hoe kan men een persoonlijk getuigenis, liefde voor God of medeleven met anderen meten?

Maar ze wisten ook: 'Veel dingen die je kunt tellen, tellen niet mee. Veel dingen die je niet kunt tellen, tellen wél mee.'⁷

Ik vraag me af of de doelen van onze organisatie en onze persoonlijke doelen soms een hedendaags potemkindorp zijn. Lijken ze van veraf indrukwekkend, maar doen ze niets aan de behoeften van onze dierbare naasten?

Geliefde vrienden en medepriesterschapsdragers, als Jezus Christus ons zou vragen om verslag van ons rentmeesterschap uit te brengen, denk ik niet dat Hij lang bij programma's en statistieken zou stilstaan. De Heiland zou willen weten hoe ons hart ervoor staat. Hij zou willen weten hoe we de mensen liefhebben en helpen over wie we verantwoordelijk zijn, hoe we onze echtgenote en ons gezin onze liefde

Natal (Rio Grande do Norte, Brazilië)

betuigen en hoe we hun dagelijkse lasten verlichten. En de Heiland zou willen weten hoe we dichter tot Hem en onze hemelse Vader komen.

Waarom zijn we hier?

Het is goed om ons hart eens onder de loep te nemen. We kunnen ons bijvoorbeeld afvragen waarom we in de Kerk van Jezus Christus dienen.

We kunnen ons zelfs afvragen waarom we vandaag deze bijeenkomst bijwonen.

Als ik die vraag oppervlakkig zou beantwoorden, zou ik kunnen zeggen dat ik hier ben omdat president Monson me de opdracht gegeven heeft tot u te spreken.

Dus ik had eigenlijk geen keus.

Bovendien verwacht mijn vrouw, van wie ik erg veel hou, dat ik hier ben. En ik kan haar toch niet teleurstellen?

Maar we weten allemaal dat er betere redenen zijn om onze bijeenkomsten bij te wonen en een trouwe volgeling van Jezus Christus te zijn.

Ik ben hier omdat ik met heel mijn hart mijn Meester, Jezus Christus, wil volgen. Ik verlang ernaar alles te doen wat Hij in dit grote werk van me vraagt.

Ik snak ernaar door de Heilige Geest opgebouwd te worden en de stem van de Heer bij monde van zijn geordende dienstknechten te horen. Ik ben hier om een beter mens te worden, om door het inspirerende voorbeeld van mijn broeders en zusters in Christus opgebouwd te worden en te leren hoe ik hulpbehoevenden beter kan helpen.

Kortom, ik ben hier omdat ik mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, liefheb.

Ik ben er zeker van dat dat ook de reden is waarom u hier bent. Daarom zijn we bereid offers te brengen in plaats van alleen maar te zeggen dat we de Heiland volgen. Daarom dragen we zijn heilig priesterschap met eer.

Van vonk tot vlammenzee

Of uw getuigenis nu bloeiend en gezond is of uw activiteit in de kerk meer op een potemkindorp lijkt, het goede nieuws is dat u op uw huidig niveau van kracht kunt voortbouwen. Hier in de Kerk van Jezus Christus kunt u geestelijk volwassen worden en dichtert tot de Heiland komen door *dag na dag* evangeliebeginselen *toe te passen*.

Met geduld en doorzettingsvermogen kan zelfs de kleinste daad

van discipelschap of het allerkleinste vonkje van geloof een felle vlammenzee van een toegewijd leven worden. Dat is trouwens hoe de meeste vlammenzeeën ontstaan — door een klein vonkje.

Als u zich dus klein en zwak voelt, kom alstublieft dan gewoon tot Christus, die zwakke dingen sterk maakt.⁸ De zwakste onder ons kan dankzij Gods genade een geestelijke reus worden omdat God 'iemand [niet] om de persoon aanneemt.'⁹ Hij is onze 'getrouwe God, Die het verbond en de goedertierenheid in acht neemt voor wie Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen.'¹⁰

Ik ben ervan overtuigd dat als God een arme Duitse vluchteling uit een bescheiden familie in een door oorlog verscheurd land aan de andere kant van de wereld van hieruit gezien de hand kan reiken en steunen, dan kan Hij ook u de hand reiken.

Geliefde broeders in Christus, de God van de schepping die het heeel leven ingeblazen heeft, heeft ongetwijfeld ook de macht om u leven in te blazen. Hij kan van u ongetwijfeld het echte, geestelijke wezen van licht en waarheid maken dat u verlangt te zijn.

Gods beloftes zijn betrouwbaar. We kunnen vergeving van onze zonden krijgen en van alle goddeloosheid gereinigd worden.¹¹ En als we als persoon en met ons gezin ware beginselen blijven aannemen en toepassen, zullen we uiteindelijk het punt bereiken waarop we 'geen honger of dorst meer [zullen] hebben. [...] Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal [ons] weiden en zal [ons] geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van [onze] ogen afwissen.'¹²

De kerk is een genezingsoord, geen schuilplaats

Maar dat kan niet gebeuren als we ons achter persoonlijke, dogmatische of organisatorische façades verschuilen. Zo'n kunstmatig discipelschap weerhoudt ons er niet alleen van onszelf te zien zoals we echt zijn, maar verhindert ook dat we dankzij het wonder van de verzoening van de Heiland echt veranderen.

De kerk is geen autoshowroom — een plek waar we onszelf tentoonstellen zodat anderen onze geestelijke instelling, vaardigheden of welvaart kunnen

bewonderen. Het is eerder een garage waar voertuigen die stuk zijn voor onderhoud en herstelling heengaan.

En hebben we niet allemaal behoefte aan onderhoud en herstelling?

We gaan niet naar de kerk om onze problemen te verbergen, maar ze te genezen.

En als priesterschapsdrager hebben we een extra taak: 'Hoed de kudde van God [...], niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn.'¹³

Broeders, onthoud goed: 'God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.'¹⁴

De grootste, bekwaamste, meest volleerde man die ooit geleefd heeft, was ook de nederigste. Hij verrichtte zijn indrukwekkendste dienstbetoon op privémomenten met slechts enkele toeschouwers die Hij vroeg om niemand te vertellen wat Hij gedaan had.¹⁵ Als iemand Hem 'goed' noemde, weigerde Hij het compliment meteen en zei dat alleen God echt goed is.¹⁶ Wereldse lof

deed Hem duidelijk niets; zijn enige doel was zijn Vader te dienen en 'altijd [te doen] wat Hem welgevallig is.'¹⁷ We doen er goed aan het voorbeeld van onze Meester te volgen.

Laten we liefhebben zoals Hij liefhad

Broeders, dit is onze hoge en heilige roeping: Jezus Christus vertegenwoordigen, liefhebben zoals Hij liefhad, dienen zoals Hij diende, 'de handen die slap neerhangen [verheffen] en [...] de knikkende knieën [sterken]'¹⁸ ons 'om de armen en behoeftigen bekommeren,¹⁹ en voor de weduwen en wezen zorgen.'²⁰

Broeders, ik bid dat we, als we in ons gezin, ons quorum, onze wijk, onze ring, onze gemeenschap en ons land dienen, de verleiding zullen weerstaan om de aandacht op onszelf te vestigen en in plaats daarvan naar een veel grotere eer zullen streven, namelijk: nederige, echte volgelingen van onze Heer en Heiland, Jezus Christus worden. Als we dat doen, zullen we merken dat we het pad bewandelen dat naar ons beste, echtste en edelste zelf leidt. Daarvan getuig ik in de naam van onze Meester, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 29:13.
2. Mattheüs 23:27.
3. Leer en Verbonden 121:37.
4. Openbaring 2:4.
5. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:19; zie ook Leer en Verbonden 84:20.
6. Mormon 8:39.
7. Toegeschreven aan Albert Einstein.
8. Zie Ether 12:27.
9. Handelingen 10:34.
10. Deuteronomium 7:9.
11. Zie 1 Johannes 1:9.
12. Openbaring 7:16–17.
13. 1 Petrus 5:2–3.
14. Jakobus 4:6.
15. Zie Lukas 8:56.
16. Zie Markus 10:17–18.
17. Johannes 8:29.
18. Leer en Verbonden 81:5.
19. Leer en Verbonden 38:35.
20. Zie Leer en Verbonden 83:6.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Priesterschap en persoonlijk gebed

*God kan ons in elke situatie macht in het priesterschap verlenen.
We moeten er alleen maar in nederigheid om bidden.*

Ik ben dankbaar voor het vertrouwen dat ik krijg om tot de wereldwijde priesterschap van God te spreken. Ik voel die verantwoordelijkheid op mijn schouders omdat ik weet dat de Heer vertrouwen in u heeft. Toen u het priesterschap ontving, kreeg u het recht om in de naam van God te spreken en te handelen.

Van dat recht kunt u alleen gebruikmaken als u inspiratie van God ontvangt. Anders kunt u niet in zijn naam spreken. Of in zijn naam handelen. U hebt misschien ten onrechte gedacht: o, dat is niet zo moeilijk. Ik zal wel inspiratie krijgen als mij ooit gevraagd wordt om een toespraak te houden of een priesterschapszegen te geven. Jonge diakenen of leraars denken misschien: als ik ouder ben of op zending ga, zal ik wel weten wat God zou zeggen of doen.

Maar wanneer moet u weten wat God zou zeggen of doen? Dat moet u nu al weten — ongeacht welk ambt u in het priesterschap bekleedt. Ik groeide tijdens de Tweede Wereldoorlog in het oosten van de Verenigde Staten in het zendingsveld op. De leden van de kerk woonden ver van elkaar en we

moesten zuinig met benzine zijn. Ik was de enige diaken in de gemeente. De leden gaven de gemeentepresident hun vastengavenenvelop als ze de vasten-en-getuigenisdienst bij ons thuis bijwoonden.

Toen ik dertien was, verhuisden we naar Utah, waar we van een grote wijk deel uitmaakten. Ik weet nog dat ik voor de eerste keer de vastengaven bij de leden thuis ging ophalen. Ik keek naar de naam op een van de enveloppen en zag dat de achternaam die van

een van de drie getuigen van het Boek van Mormon was. Ik klopte dus met vertrouwen aan. Een man deed open, keek me kwaad aan en schreeuwde dat ik me weg moest scheren. Ik ging ontmoedigd weg.

Dat is bijna zeventig jaar geleden, maar ik kan me nog steeds het gevoel herinneren dat ik toen had. Ik had iets moeten zeggen en doen. Had ik die dag maar van tevoren in geloof gebeden, dan zou ik misschien de ingeving gekregen hebben om wat langer te blijven staan, te glimlachen en iets te zeggen, zoals: 'Aangename kennismaking. Bedankt voor wat u en uw gezin in het verleden bijgedragen hebben. Ik kijk ernaar uit om u volgende maand weer te zien.'

Als ik dat gezegd en gedaan had, zou hij misschien nog kwader geworden zijn. Maar ik weet nu hoe ik me gevoeld zou hebben. In plaats van droevig of ontmoedigd weg te gaan, zou ik misschien de stille goedkeuring 'Goed gedaan' in mijn hoofd en hart gevoeld hebben.

Ieder van ons moet in de naam van God spreken en handelen wanneer ons eigen oordeel zonder inspiratie ontoereikend is. Soms krijgen we geen tijd om ons voor te bereiden. Dat heb ik vaak meegemaakt. Bijvoorbeeld toen een vader mij en mijn collega vele jaren geleden in het ziekenhuis vertelde dat zijn ernstig gewonde driejarige dochtertje volgens de dokters nog maar een paar minuten te leven had. Toen ik mijn handen op het ene plekje op haar hoofd plaatste dat niet met verbanden omwikkeld was, moest ik als dienstknecht van God weten wat Hij zou doen en zeggen.

Ik kreeg de woorden en zei dat ze het zou halen. De dokter die erbij stond, snoof minachtend en vroeg me uit de weg te gaan. Ik verliet het ziekenhuis

met een gevoel van vrede en liefde. Het meisje haalde het en ik zag haar op mijn laatste dag in die stad in de avondmaalsdienst. Ik voel nog steeds de vreugde en voldoening van wat ik in dienst van de Heer voor dat meisje en haar familie gezegd en gedaan heb.

Het verschil tussen die gevoelens en de droefheid die ik ervoer toen ik als diaken bij die man wegging, heeft te maken met wat ik over het verband tussen gebed en priesterschapsmacht geleerd had. Als diaken wist ik nog niet dat de macht om in Gods naam te spreken en te handelen openbaring vereist, en dat we moeten bidden en in geloof naar het gezelschap van de Heilige Geest streven om er altijd een beroep op te kunnen doen.

De avond voor ik die vastengaven ging ophalen, had ik voor het slapengaan gebeden. Maar ik had weken en maanden voor ik dat telefoontje uit het ziekenhuis kreeg een patroon van gebed gevolgd en de inspanning geleverd waarover president Joseph F. Smith gezegd heeft dat ze God in staat stelt om ons de nodige inspiratie te geven zodat we macht in het priesterschap hebben. Hij heeft eenvoudig gezegd:

‘Wij hoeven Hem niet met veel woorden aan te roepen. Wij hoeven

Hem niet te vermoeien met lange gebeden. Wat wij wel moeten, en wat wij als heiligen der laatste dagen voor ons eigen welzijn zouden moeten doen, is vaak tot Hem gaan, tot Hem getuigen dat wij Hem gedenken en bereid zijn om zijn naam op ons te nemen, zijn geboden te onderhouden, goede werken te doen; en dat wij willen dat zijn Geest ons helpt.’¹

En vervolgens leerde president Smith ons waarvoor we moeten bidden als dienstknecht die plechtig beloofd heeft om in Gods naam te spreken en te handelen. Hij zei: ‘Waar bidt u om? U bidt dat God u mag erkennen, dat Hij uw gebeden mag horen, en dat Hij u met zijn Geest mag zegenen.’²

Uw woordkeuze is niet zo belangrijk, maar het kan wat geduld vergen. U benadert uw hemelse Vader om persoonlijk door Hem erkend te worden. Hij is de allerhoogste God, de Vader van allen, en toch bereid om een van zijn kinderen zijn volle aandacht te geven. Misschien is dat de reden dat de Heiland de volgende woorden gebruikte: ‘Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd.’³

Het is makkelijker om de gepaste eerbied te voelen als je neerknielt of

je hoofd buigt, maar je kunt ook in minder formeel en zelfs stil gebed het gevoel hebben dat je je hemelse Vader benadert, en dat zal vaak in uw priesterschapstaken voorkomen. Overdag zijn er meestal lawaai en mensen om u heen. God hoort uw stille gebeden, maar u moet misschien leren om afleiding te negeren omdat de ogenblikken waarop u de verbinding met God nodig hebt in onrustige omstandigheden kunnen voorkomen.

President Smith onderwees dat u moet bidden dat God uw roeping om Hem te dienen, mag erkennen. Hij kent uw roeping tot in de kleinste details. Hij heeft u geroepen en door tot Hem over uw roeping te bidden, zal Hij u meer kennis openbaren.⁴

Ik geef u een voorbeeld van hoe een huisonderwijzer kan bidden. U weet misschien al dat u het volgende behoort te doen:

‘Elk lid thuis bezoeken, en hen aansporen om overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen. [...]

‘Altijd over de kerk [...] waken, en bij hen [...] zijn en hen [...] versterken;

‘en erop [toezien] dat er geen ongerechtigheid in de kerk is, noch hardheid onder elkaar, noch liegen, laster of kwaadsprekerij;

‘en erop [toezien] dat de kerk dikwijls tezamen komt, en er ook op [toezien] dat alle leden hun plicht nakomen.’⁵

Dat is voor een ervaren huisonderwijzer en zijn junior collega uiteraard onmogelijk zonder de hulp van de Heilige Geest. Denk eens na over de gezinnen of personen die u zijn toegevoegd. Uw gezond verstand en goede bedoelingen zijn niet voldoende.

Daarom moet u bidden om hun hart te kennen, om te weten wat er misgaat in het leven en hart van de mensen die u niet goed kent en die niet willen dat

u hen kent. U moet weten wat God wil dat u doet om hen te helpen en dan Gods liefde daarbij zo goed mogelijk benaderen.

Aangezien uw priesterschapstaken zo belangrijk en moeilijk zijn, raadt president Smith u aan om God altijd om zijn Geest te smeken als u bidt. U hebt de Heilige Geest nodig, niet slechts één keer, maar zo vaak als God Hem bij u laat zijn. Daarom moeten we voortdurend bidden dat God ons in ons dienstbetoon aan zijn kinderen zal leiden.

Omdat u uw priesterschapspotentieel niet zonder de Geest kunt bereiken, bent u een doelwit voor de vijand van alle geluk. Als hij u tot zonde kan verleiden, kan hij uw vermogen verminderen om leiding van de Geest te ontvangen, waardoor uw priesterschapsmacht afneemt. Daarom zei

president Smith dat u voortdurend moet bidden dat God u tegen het kwade zal waarschuwen en beschermen.⁶

Hij waarschuwt ons op verschillende manieren. Waarschuwingen maken deel uit van het heilsplan. Profeten, apostelen, ringpresidenten, bisschoppen en zendelingen waarschuwen ons allemaal om onheil te vermijden door geloof in Jezus Christus, bekering en het sluiten en naleven van heilige verbonden.

Als priesterschapdrager maakt u deel uit van de waarschuwende stem van de Heer. Maar u moet ook zelf naar de waarschuwing luisteren. Zonder de bescherming en het gezelschap van de Heilige Geest in uw dagelijkse bezigheden zult u geestelijk niet overleven.

U moet erom bidden en er moeite voor doen. Alleen met die gids zult u

door de mist van het kwade het enge en smalle pad kunnen bewandelen. De Heilige Geest zal u leiden door u waarheid te openbaren als u de woorden van de profeten bestudeert.

Maar u moet er meer voor doen dan slechts luisteren en lezen. U moet erom bidden en er in geloof naar streven om de waarheid in uw hart op te nemen. U moet bidden dat God u met zijn Geest zal zegenen, dat Hij u naar alle waarheid zal leiden en u het goede pad zal tonen. Zo zal Hij u in uw eigen leven en uw priesterschapstaken waarschuwen en op het goede pad begeleiden.

De algemene conferentie is een mooie gelegenheid om de Heer uw vermogen te laten sterken om in Gods priesterschap te dienen. U kunt zich voorbereiden door te bidden, wat u

ongetwijfeld voor deze conferentie hebt gedaan. U kunt zich in geloof bij anderen voegen die tijdens de conferentie bidden. Ze bidden om zegeningen voor vele mensen.

Ze bidden dat de Geest bij de profeet mag zijn als spreekbuis van de Heer. Ze bidden voor de apostelen en alle dienstknechten van God. Onder wie ook u, van de jongste diaken tot de ervaren hogepriester, en zowel jong als oud die spoedig naar de geestenwereld zullen gaan, waar ze zullen horen: 'Goed gedaan, goede en trouwe [dienstknecht].'⁷

Sommigen zullen verrast zijn dat te horen. Ze hebben misschien nooit een voornaam ambt in het koninkrijk van God op aarde bekleed. Sommigen hebben misschien het gevoel gehad dat hun werkzaamheden weinig opgeleverd hebben of dat ze bepaalde kansen om te dienen nooit gekregen hebben. Anderen hebben misschien het gevoel dat ze in dit leven minder tijd gekregen hebben dan gehoopt.

Het zijn niet de roepingen of de bestede tijd die de Heer belangrijk zal vinden. Dat weten we dankzij de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard voor wie de beloning dezelfde was, ongeacht de tijd of plek waar ze dienden. Ze worden beloond voor hun manier van dienen.⁸

Ik ken een man, een goede vriend, die zijn sterfelijke bediening in de wijngaard gisteravond om elf uur beëindigd heeft. Hij was jaren tegen kanker behandeld. In die verschrikkelijk pijnlijke en moeilijke jaren aanvaardde hij een roeping om bijeen te komen met en verantwoordelijk te zijn voor leden van de wijk wier kinderen het huis verlaten hadden. Sommigen van hen waren weduwen. Het was zijn roeping om hen te troosten door sociale omgang en evangeliestudie.

Toen hij de laatste ontzuisterende prognose kreeg dat hij nog maar een korte tijd te leven had, was zijn bisschop op zakenreis. Twee dagen later stuurde hij zijn bisschop via zijn groepsleider hogepriesters een bericht. Hij zei over zijn opdracht: 'Ik heb vernomen dat de bisschop er niet is, dus kom ik in actie. Ik wil aanstaande maandag een bijeenkomst voor onze groep houden. Er zijn twee leden die ons een rondleiding van het conferentiecentrum kunnen geven. We hebben wat vervoer nodig en wat scouts om de rolstoelen te duwen. Naargelang de inschrijvingen hebben we misschien genoeg ouderen om het zelf te doen, maar het zou leuk zijn om te weten dat we indien nodig mensen in reserve hebben. Het zou ook een fijne gezinsavondactiviteit voor de helpers kunnen zijn als ze hun gezinsleden mee willen brengen. Laat me maar iets weten voor ik het plan bekendmaak. [...] Bedankt.'

Hij verraste de bisschop vervolgens door hem op te bellen. Zonder ook maar iets over zijn eigen toestand of moedige inspanningen te zeggen, vroeg hij: 'Bisschop, kan ik iets voor u doen?' Alleen de Heilige Geest kon hem de last op de schouders van de bisschop laten voelen toen de zijne zo zwaar was. En alleen de Geest kon hem in staat stellen om een plan voor zijn broeders en zusters uit te werken

met dezelfde zorgvuldigheid waarmee hij in zijn jongere jaren scoutingactiviteiten gepland had.

Als we in geloof bidden, kan God ons in elke situatie macht in het priesterschap verlenen. Daartoe is het gewoon nodig dat we in nederigheid bidden dat de Geest ons zal tonen wat God wil dat we zeggen en doen, het vervolgens doen en die gave waardig blijven.

Ik getuig tot u dat God de Vader leeft, ons liefheeft en al onze gebeden verhoort. Ik getuig dat Jezus de levende Christus is, wiens verzoening ons in staat stelt om rein te worden en het gezelschap van de Heilige Geest waardig te zijn. Ik getuig dat we dankzij ons geloof en onze ijver op een dag de woorden zullen horen die ons vreugde brengen: 'Goed gedaan, goede en trouwe [dienstknecht].'⁹ Het is mijn gebed dat de Meester die we dienen ons met die prachtige woorden zal begroeten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 23.
2. *Leringen: Joseph F. Smith*, 26.
3. Lukas 11:2.
4. Zie Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e ed. (1939), 215–221.
5. *Leer en Verbonden* 20:51, 53–55.
6. Zie *Leringen: Joseph F. Smith*, 26.
7. Mattheüs 25:21.
8. Zie Mattheüs 20:1–16.
9. Mattheüs 25:21.

President Thomas S. Monson

Het priesterschap — een heilige gave

Ieder van ons is een van de waardevolste gaven toevertrouwd die ooit aan de mensheid gegeven is.

Ik kan me nog levendig herinneren dat ik als pasgeordend diaken de priesterschap bijwoonde en tijdens de openingslofzang 'Komt, alle zonen Gods met 't priesterschap gezegend' meezong.¹ Vanavond wil ik voor de aanwezigen in het Conferentiecentrum, en voor iedereen over de hele wereld, de geest van die bijzondere lofzang weergeven en tot u zeggen: *komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend*, laten we aan onze roeping denken; laten we over onze taken nadenken; laten we vaststellen wat onze plicht is; en laten we Jezus Christus, onze Heer, volgen. Ook al verschillen we in leeftijd, gewoontes en nationaliteit, toch zijn we één in onze priesterschapsroeping.

De herstelling van het Aäronisch priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery door Johannes de Doper is voor ieder van ons uiterst belangrijk. Ook de herstelling van het Melchizedeks priesterschap aan Joseph en Oliver door Petrus, Jakobus en Johannes is een gebeurtenis die ons nauw aan het hart ligt.

Laten we onze roeping, taken en plichten die verbonden zijn aan het

priesterschap dat we dragen, zeer ernstig nemen.

Ik voelde een grote verantwoordelijkheid op mijn schouders rusten toen ik als secretaris van mijn diakenenquorum geroepen werd. Ik ging erg zorgvuldig met de papieren die ik bijhield om, want ik wilde die roeping zo goed mogelijk vervullen. Ik was erg trots op mijn werk. In elke roeping die ik ooit gehad heb, heb ik steeds geprobeerd mijn uiterste best te doen.

Ik hoop dat iedere jongeman die het Aäronisch priesterschap draagt, zich van de heiligheid van zijn roeping bewust is en gelegenheden krijgt om die roeping groot te maken. Ik kreeg zo'n gelegenheid toen de bisschop me als diaken vroeg om een aan huis gekluisterd lid dat anderhalve kilometer van het kerkgebouw woonde het avondmaal te brengen. Toen ik op die bijzondere zondagochtend bij broeder Wright aanklopte en zijn zwakke stem 'Kom binnen' hoorde roepen, ging ik niet alleen zijn bescheiden huisje in, maar ging ik ook een kamer in waar de Geest van de Heer sterk aanwezig was. Ik ging naar broeder Wright toe, die in bed lag, en stopte voorzichtig een

stukje brood in zijn mond. Vervolgens hield ik het bekertje water vast zodat hij kon drinken. Toen ik wegging, zei hij met tranen in zijn ogen: 'God zegene je, jongen.' En God zegende me inderdaad — met waardering voor de heilige zinnebeelden van het avondmaal en voor het priesterschap dat ik droeg.

Geen enkele diaken, leraar of priester uit onze wijk zal onze gedenkwaardige bezoeken aan het graf van Martin Harris, een van de drie getuigen van het Boek van Mormon, in Clarkston (Utah, VS) ooit vergeten. Toen we rondom de grote granieten zuil aan zijn graf plaatsnamen en een van de leiders van het quorum de doordringende woorden van 'Het getuigenis van drie getuigen' voorlas, dat vooraan in het Boek van Mormon staat, groeide onze liefde voor dat heilige boek en de waarheden die erin staan.

In die tijd wilden we op de zonen van Mosiah lijken. Er is over hen gezegd: 'Zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.'

‘Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.’²

Ik kan geen beter doel voor een jongeman bedenken dan aan de beschrijving van de moedige, rechtschapen zonen van Mosiah te voldoen.

Toen ik bijna achttien jaar was en me op de dienstplicht voorbereidde die in de Tweede Wereldoorlog voor alle jonge mannen gold, werd ik voor het Melchizedeks priesterschap voorgedragen. Maar eerst moest ik mijn ringpresident, Paul C. Child, opbellen om een gesprek aan te vragen. Hij was iemand die de Schriften erg goed kende en waardeerde, en het was zijn doel om iedereen diezelfde waardering en kennis te laten ontwikkelen. Mijn vrienden hadden me over zijn nogal uitgebreide en grondige gesprekken verteld en ik had liever niet dat hij ontdekte dat mijn kennis van de Schriften vrij beperkt was; daarom stelde ik hem aan de telefoon voor om de daaropvolgende zondag één uur voor zijn avondmaalsdienst af te spreken.

Zijn reactie: ‘Maar broeder Monson, dan hebben we maar weinig tijd om samen de Schriften door te nemen.’ Vervolgens stelde hij voor om drie uur voor zijn avondmaalsdienst af te spreken en vroeg hij me mijn Schriften met markeringsen en verwijzingen mee te brengen.

Toen ik die zondag bij hem thuis aankwam, werd ik vriendelijk begroet, waarna we ons gesprek hielden. President Child zei: ‘Broeder Monson, je draagt het Aäronisch priesterschap. Heb je ooit de bediening van engelen gehad?’ Ik zei van niet. Hij vroeg me of ik wist dat ik daar recht op had en ik antwoordde nogmaals van niet.

Hij vroeg: ‘Broeder Monson, wil je voor mij de dertiende afdeling van de Leer en Verbonden opzeggen?’

Ik begon: ‘Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik, in de naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen ...’

‘Stop’, zei president Child. Toen zei hij op kalme, vriendelijke toon: ‘Broeder Monson, vergeet nooit dat je als drager van het Aäronisch

priesterschap recht op de bediening van engelen hebt.’

Het leek wel of er die dag een engel in de kamer was. Ik ben dat gesprek nooit vergeten. Ik voel nog steeds de geest van die plechtige gebeurtenis waarin we samen over de taken, plichten en zegeningen van het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap lazen — zegeningen die niet alleen wij ontvangen, maar ook ons gezin en anderen die we mogen dienen.

Ik werd tot ouderling geordend, en op de dag van mijn vertrek naar de marine kwam een lid van de bisschop me met mijn familie en vrienden in het treinstation uitwuiwen. Vlak voor de trein vertrok, gaf hij me het boekje *Handboek zendeling*. Ik moest lachen en zei dat ik niet op zending ging.

Hij antwoordde: ‘Neem het toch maar mee. Misschien heb je er wat aan.’

En ik had er inderdaad iets aan. Ik had een hard, rechthoekig voorwerp nodig om onderaan in mijn rugzak te stoppen zodat mijn kleding niet zou kreuken. Het *Handboek zendeling* was net wat ik nodig had en bleef gedurende twaalf weken in mijn rugzak zitten.

Door de jaren heen heb ik ontelbare gelegenheden gekregen om hulpbehoevenden een priesterschapszegen te geven. Telkens voelde ik me heel dankbaar dat God me deze heilige gave toevertrouwd heeft. Ik vereer het priesterschap. Ik heb de macht ervan keer op keer gezien. Ik heb de kracht ervan gezien. Ik heb me verbaasd over de wonderen die het tot stand heeft gebracht.

Broeders, ieder van ons is een van de waardevolste gaven toevertrouwd die ooit aan de mensheid gegeven is. Als we ons priesterschap eren en zo leven dat we het altijd waardig zijn, zullen de zegeningen van het priesterschap door ons heen stromen. Ik hou van de woorden in Leer en Verbonden afdeling 121, vers 45 die ons vertellen wat we moeten doen om het waardig te zijn: 'Laat [...] uw binnenste vol naastenliefde zijn jegens alle mensen en jegens uw geloofsgenoten, en laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.'

Als drager van het priesterschap van God doen we het werk van de Heer Jezus Christus. We geven gehoor aan zijn oproep; we zijn in zijn dienst. Laten we van Hem leren. Laten we in zijn voetspoor treden. Laten we zijn voorschriften naleven. Dan zijn we altijd voorbereid om alles te doen wat Hij ons vraagt. Dit is zijn werk. Dit is zijn kerk. Hij is onze aanvoerder, de Koning van heerlijkheid, de Zoon van God. Ik getuig dat Hij leeft en doe dat in zijn heilige naam, de naam van Jezus Christus, amen. ■

NOTEN

1. 'Komt, alle zonen Gods', *Lofzangen*, nr. 202.
2. Alma 17:2-3.

De avond voor onze kerstvakantie dachten we alleen maar aan thuis. Het was stil in onze barak, maar de stilte werd verbroken door mijn makker in het stapelbed naast me, een mormoonse jongen, Leland Merrill genaamd, die kreunde van de pijn. Ik vroeg hem wat er scheelde en hij zei dat hij zich ernstig ziek voelde. Hij wilde niet naar de apotheek op de basis gaan omdat ze hem dan zouden verbieden de daaropvolgende dag naar huis te gaan.

Het leek alleen meer erger te worden. Hij wist dat ik ouderling was en vroeg me uiteindelijk om een priesterschapszalving.

Ik had nog nooit een zalving gegeven, ontvangen of iemand er een zien verrichten. Toen ik in stilte om hulp bad, moest ik aan het *Handboek zendeling* onderaan in mijn rugzak denken. Ik haalde mijn rugzak snel leeg en hield het boekje tegen het nachtlucht. Ik las hoe ik de zieken moest zalven. Onder het oog van veel nieuwsgierige matrozen gaf ik hem de zalving. Voordat ik mijn spullen weer had ingepakt, lag Leland Merrill als een roos te slapen. Toen hij de volgende ochtend wakker werd, voelde hij zich goed. We voelden ons allebei enorm dankbaar voor de macht van het priesterschap.

President Thomas S. Monson

De zegeningen van de tempel

In de tempel kunnen we een spirituele dimensie en een gevoel van vrede ervaren.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik deze prachtige paasochtend bij u ben, nu we aan de Heiland van de wereld denken. Ik begroet u liefdevol en bid dat onze hemelse Vader mij zal inspireren.

Het is nu zeven jaar geleden dat ik als president van de kerk werd gesteund. Het zijn drukke jaren geweest — met niet alleen moeilijkheden, maar ook met talloze zegeningen. Een van de fijnste en heiligste zegeningen waren de tempels die ik mocht inwijden en herinwijden.

De meest recente was afgelopen november, toen ik het voorrecht had om de schitterende nieuwe tempel in Phoenix, in de staat Arizona, in te wijden. Ik werd vergezeld door president Dieter F. Uchtdorf en de ouderlingen Dallin H. Oaks, Richard J. Maynes, Lynn G. Robbins en Kent F. Richards. De avond voor de inwijding was er een geweldige culturele viering met een prachtig optreden van ruim vierduizend jongeren uit het tempeldistrict. De volgende dag werd de tempel in drie heilige en inspirerende diensten ingewijd.

De tempelbouw is een duidelijke indicatie van de groei die de kerk

doormaakt. Momenteel zijn er wereldwijd 144 tempels in gebruik, er worden er vijf gerenoveerd en er zijn er nog dertien in aanbouw. Daarnaast bevinden dertien eerder aangekondigde tempels zich in verschillende voorbereidingsstadia voor de bouw. Dit jaar verwachten we twee tempels opnieuw in te wijden en vijf nieuwe tempels te voltooien en in te wijden.

De afgelopen tijd zijn er geen nieuwe tempels aangekondigd, omdat we ons

wilden concentreren op de voltooiing van de tempels die we al eerder hadden bekendgemaakt. Het doet mij vanmorgen tevens groot genoeg om nieuwe tempels aan te kondigen voor de volgende plaatsen: Abidjan (Ivoorkust); Port-au-Prince (Haïti) en Bangkok (Thailand). Wat staan onze trouwe leden in die gebieden, en in feite overal ter wereld waar tempels staan, fantastische zegeningen ter beschikking.

We blijven bovendien vaststellen of er behoefte is aan extra tempels, en we blijven naar locaties zoeken, want we willen zoveel mogelijk leden de kans geven om zonder al te grote opofferingen van tijd en middelen naar de tempel te gaan. Net als in het verleden, houden wij u op de hoogte van onze beslissingen.

Denk ik aan de tempel, dan denk ik aan de vele zegeningen die we er ontvangen. Als we de tempel betreden, laten we de afleidingen en verwarring van de wereld achter ons. In dat heilige toevluchtsoord treffen we schoonheid en orde aan. Er is rust voor onze ziel en we zijn even uit de zorgen van ons leven.

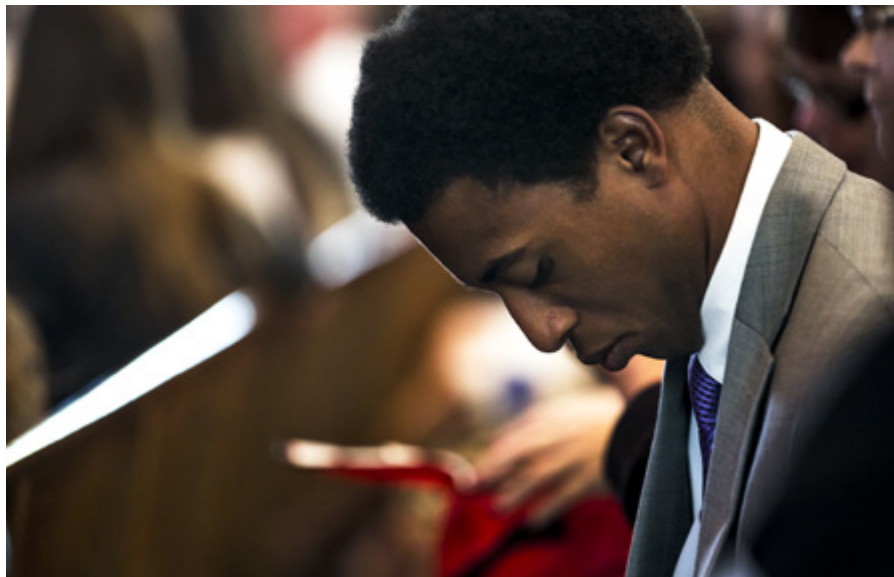
In de tempel kunnen we een spirituele dimensie en een gevoel van vrede ervaren die elk ander gevoel in het menselijk hart overstijgen. We begrijpen dan de ware betekenis van deze woorden van de Heiland: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; [...] Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.'¹

Die vrede kan elk hart doordringen — elk hart dat in beroering is, elk hart dat bezwaard is met leed, elk hart dat verward is, elk hart dat smeekt om hulp.

Ik hoorde laatst uit de eerste hand over een jonge man die met een hulpbehoevend hart naar de tempel ging. Vele maanden eerder had hij een oproep gekregen om in Zuid-Amerika op zending te gaan. Maar het duurde zo lang om een visum te krijgen, dat hij in plaats daarvan aan een zendingsgebied in de Verenigde Staten werd toegewezen. Hoewel hij teleurgesteld was dat hij niet in het gebied kon werken waar hij oorspronkelijk naartoe geroepen was, werkte hij hard in zijn nieuwe gebied, vastbesloten om zijn uiterste best te doen. Maar hij raakte ontmoedigd door negatieve ervaringen met zendelingen die er eerder op uit leken te zijn om pret te maken dan andere mensen over het evangelie te vertellen.

Slechts enkele maanden later kreeg deze jonge man een ernstig probleem met zijn gezondheid waardoor hij deels verlamd raakte, en hij werd met medisch verlof naar huis gestuurd.

Enkele maanden daarna was hij volledig genezen en was er geen spoor van verlamming meer. Hij kreeg te horen dat hij weer het zendingsveld in kon, een zegen waar hij dagelijks om had gebeden. Het enige teleurstellende nieuws was dat hij naar hetzelfde zendingsgebied zou terugkeren, waar hij vond dat het gedrag en de houding van enkele zendelingen te wensen over liet.

Hij was naar de tempel gegaan om troost en een bevestiging te krijgen dat hij als zending een goede ervaring kon krijgen. Zijn ouders hadden ook gebeden dat het tempelbezoek hun zoon de nodige hulp zou bieden.

Toen de jonge man na de dienst de celestiale zaal betrad, ging hij in een stoel zitten en vroeg hij zijn hemelse Vader om leiding.

Kort daarna kwam er een jonge man, Landon, de celestiale zaal binnen. Toen hij binnenkwam, viel zijn blik meteen op de jonge man die daar met zijn ogen dicht in een stoel zat en duidelijk aan het bidden was. Landon kreeg een onmiskenbare ingeving om de jonge man aan te spreken. Hij aarzelde echter om hem te storen, en besloot te wachten. Toen er enkele minuten waren verstreken, was de jonge man nog steeds aan het bidden. Landon wist dat hij niet langer kon wachten met gehoor geven aan zijn ingeving. Hij liep op de jonge man af en raakte zachtjes zijn schouder aan. De jonge man deed geschrokken zijn ogen open. Landon zei zachtjes: 'Ik kreeg de ingeving om met je te praten, hoewel ik niet zeker weet waarom.'

Ze begonnen een gesprek, en de jonge man stortte zijn hart uit voor Landon. Hij legde zijn omstandigheden uit en eindigde met zijn verlangen om troost en bemoediging voor zijn zending te krijgen. Landon was zelf een

jaar eerder van een geslaagde zending teruggekeerd. Hij vertelde over zijn eigen zendingservaringen, de moeilijkheden en zorgen die hij had gehad, hoe hij zich om hulp tot de Heer had gewend, en de zegeningen die hij vervolgens had ontvangen. Zijn woorden boden troost en bemoediging, en zijn zendingsenthousiasme was aanstekelijk. Uiteindelijk verdwenen de angsten van de jonge man en kreeg hij een vredig gevoel. Hij was erg dankbaar toen hij beseftte dat zijn gebed was verhoord.

De twee jonge mannen baden samen, en toen Landon aanstalten maakte om te vertrekken, was hij blij dat hij naar zijn ingeving had geluisterd. Toen Landon opstond, vroeg de jonge man aan hem: 'In welk zendingsgebied ben je geweest?' Tot op dat moment had geen van beiden de naam van hun zendingsgebied genoemd. Toen Landon antwoordde in welk zendingsgebied hij was geweest, kwamen er tranen in de ogen van de jonge man. Landon was op zending geweest in hetzelfde zendingsgebied waar de jonge man naar zou terugkeren!

Landon schreef mij onlangs een brief waarin hij vertelde met welke woorden de jonge man afscheid nam: 'Ik geloofde dat mijn hemelse Vader me zou zegenen, maar ik had me nooit kunnen indenken dat Hij iemand zou sturen die in hetzelfde zendingsgebied was geweest. Nu weet ik dat het

allemaal goed komt.² Het nederige gebed van een oprecht hart was gehoord en verhoord.

Broeders en zusters, we krijgen allemaal met verleiding te maken; we krijgen allemaal beproevingen en moeilijkheden. Gaan we naar de tempel, worden we herinnerd aan de verbonden die we daar sluiten, dan zijn we beter in staat om die verleidingen te overwinnen en onze beproevingen te verdragen. In de tempel kunnen we gemoedsrust vinden.

De zegeningen van de tempel zijn van onschatbare waarde. Eén waar ik elke dag van mijn leven dankbaar voor ben, is de zegening die mijn geliefde echtgenote, Frances, en ik ontvingen toen we aan een heilig altaar knielden en een verbond sloten dat ons voor de eeuwigheid verbindt. Er is wat mij betreft geen grotere zegening dan de vrede en troost die ik ontvang omdat ik weet dat zij en ik herenigd zullen worden.

Moge onze hemelse Vader ons zo zegenen dat we de geest van aanbidding in de tempel hebben, zijn geboden gehoorzamen, en nauwkeurig de voetsporen van onze Heer en Heiland, Jezus Christus volgen. Ik getuig dat Hij onze Verlosser is. Hij is de Zoon van God. Hij is degene die op die eerste paasochtend uit het graf opstond en de gave van het eeuwige leven voor al Gods kinderen teweegbracht. Mogen wij op deze prachtige dag, nu we dat gedenkwaardige moment vieren, gebeden van dankzegging voor zijn grote en wonderbaarlijke gaven aan ons uitspreken. Dat wij dat zullen doen, bid ik nederig in zijn heilige naam. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 14:27.

2. Privécorrespondentie in het bezit van Thomas S. Monson.

Rosemary M. Wixom

Algemeen jeugdwerkpresidente

Terug naar het geloof

Wij kunnen op onze individuele reis allemaal ons geloof in Jezus Christus versterken en vreugde vinden.

President Monson, we vinden het erg fijn om op deze paasmorgen de stem van onze levende profeet te horen. We waarderen uw woorden, waaronder: ‘Vind vreugde in de reis’¹ en ‘De toekomst is net zo stralend als uw geloof.’²

Dit jaar uiten jeugdwerkkinderen de vreugde van hun stralende geloof in Jezus Christus als ze het liedje ‘Ik weet dat de Heer van mij houdt’ zingen. Ze zingen de waarheid: ‘Ik weet dat Hij leeft! [...] Ik geef mijn hart aan Hem.’³ Net zoals de jeugdwerkkinderen kunnen wij op onze individuele reis allemaal ons geloof in Jezus Christus versterken en vreugde vinden.

Onlangs luisterde ik in de ZHV op zondag naar een jonge moeder die een deel van haar bekeringsverhaal vertelde. Ze was in de kerk opgegroeid, bij ouders die haar in het evangelie onderwezen. Ze ging naar het jeugdwerk, de jongevrouwen en het seminarie. Ze vond leren en nieuwe waarheden ontdekken fijn. Ze was altijd op zoek naar het *waarom*. Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘De Heer kan alleen een onderzoekende geest onderwijzen.’⁴ En deze jongevrouw was onderwijsbaar.

Na de middelbare school ging ze studeren, werd ze in de tempel aan

een teruggekeerde zending verzegeld en met prachtige kinderen gezegend.

Die moeder met haar onderzoekende geest bleef vragen stellen. Maar naarmate de vragen ingewikkelder werden, werden de antwoorden dat ook. En soms kwam er geen antwoord — of geen geruststellend antwoord. Uiteindelijk kwamen er in haar zoektocht naar antwoorden steeds meer vragen in haar op en begon ze aan de kern van haar geloof te twijfelen.

In die verwarrende periode zeiden sommigen om haar heen: ‘Leun maar

op mijn geloof.' Maar zij dacht: dat kan ik niet. Jij begrijpt het niet; jij worstelt niet met deze vraagstukken. Ze legde uit: 'Ik wilde de mensen zonder twijfels wel respecteren als zij ook respect voor mij wilden tonen.' En velen deden dat ook.

Ze zei: 'Mijn ouders kenden mijn hart en gaven me de ruimte. Ze bleven van me houden in een tijd dat ik de dingen op een rijtje probeerde te krijgen.' Ook sprak de bisschop vaak met die jonge moeder en uitte zijn vertrouwen in haar.

De wijkleden aarzelden niet om haar erbij te betrekken en ze voelde dat ze erbij hoorde. In haar wijk hoefde je je niet mooi voor te doen; het was een plek waar je gevoed werd.

'Het was interessant', herinnert ze zich. 'In die tijd voelde ik me sterk verbonden met mijn grootouders die overleden waren. Ze moedigden me aan om door te gaan. Ik had de indruk dat ze zeiden: "Concentreer je op wat je weet."'

Ondanks alle steun die ze kreeg werd ze minderactief. Ze zei: 'Ik ging niet weg bij de kerk vanwege slecht gedrag, geestelijke onverschilligheid, een excuus om de geboden niet na te leven of gemakzucht. Ik had het gevoel dat ik een antwoord nodig had op de vraag: "Wat geloof ik nu eigenlijk?"'

Rond die tijd las ze een boek met brieven van moeder Teresa die

soortgelijke gevoelens had ervaren. In een brief uit 1953 schreef moeder Teresa: 'Bid alstublieft voor mij dat ik zijn werk niet zal verknoeien en dat onze Heer Zich mag openbaren — want er is zoveel duisternis in mij; alsof alles dood is. Het is al min of meer zo vanaf de tijd dat ik aan dit werk begon. Vraag onze Heer om me moed te geven.'

Aartsbisschop Périer antwoordde: 'God leidt u, lieve moeder, u verkeert niet in zo'n diepe duisternis als u denkt. Het pad dat u moet volgen, is misschien niet altijd direct helder. Bid om licht; neem geen haastige beslissingen, luister naar wat anderen zeggen, overweeg hun argumenten. U zult altijd iets vinden waar u baat bij hebt. [...] Als u zich door geloof, gebed en logica laat leiden, heeft u genoeg aan een goede bedoeling.'⁵

Mijn vriendin meende dat als moeder Teresa haar godsdienst na kon leven zonder alle antwoorden en zonder over alles een gevoel van duidelijkheid te hebben, zij het misschien ook kon. Ze kon in geloof één stapje vooruitzetten, en dan nog één. Ze kon zich concentreren op de waarheden waarin ze wel geloofde en die waarheden haar verstand en hart laten vullen.

Terwijl ze terugblikte, zei ze: 'Mijn getuigenis was een hoopje as geworden. Het was helemaal afgebrand. Het enige dat nog over was, was Jezus

Christus.' Ze vervolgde: 'Maar Hij laat je niet in de steek als je vragen hebt. Als je probeert de geboden te onderhouden, staat de deur wijd open. Gebed en Schriftstudie werden ongelooflijk belangrijk.'

Haar eerste stap om haar geloof weer op te bouwen begon bij fundamentele evangeliewaarheden. Ze kocht het liedjesboek van het jeugdwerk en begon de woorden van de liedjes te lezen. Dat waren schatten voor haar. Ze bad om geloof om de zware last die ze voelde te verlichten.

Ze merkte dat ze afstand kon nemen als ze iets las wat haar deed twijfelen, en 'naar het hele plaatje kon kijken en het evangelie persoonlijk maken.' Ze zei: 'Ik vroeg dan: "Is dit de juiste weg voor mij en mijn gezin?" Soms stelde ik mezelf de vraag: "Wat wil ik voor mijn kinderen?" Ik besepte dat ik wilde dat ze in de tempel trouwden. Toen kwam er weer geloof in mijn hart.'

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Nederigheid, geloof en de invloed van de Heilige Geest [zullen] altijd elementen van *iedere* zoektocht naar waarheid zijn.'⁶

Hoewel ze vragen had over het ontstaan van het Boek van Mormon, kon ze de waarheden in het Boek van Mormon niet ontkennen. Ze had zich op de studie van het Nieuwe Testament gericht om de Heiland beter te leren kennen. 'Maar uiteindelijk', zei ze, 'was ik toch weer het Boek van Mormon aan het lezen, omdat ik me zo fijn voelde als ik over Jezus Christus en zijn verzoening las.'

Ze zei: 'Je moet zelf geestelijke ervaringen hebben met de waarheden in dat boek,' en die had zij ook. Ze legde uit: 'Ik las in Mosiah en voelde me volledig geleid: "Geloof in God; geloof dat Hij bestaat, en dat Hij alle dingen heeft geschapen, [...] geloof dat Hij

alle wijsheid en alle macht bezit, zowel in de hemel als op aarde; gelooft dat de mens niet alle dingen doorgrondt die de Heer kan doorgronden.”⁷

Rond die tijd ontving ze een roeping als pianiste in het jeugdwerk. ‘Het was veilig’, zei ze. ‘Ik wilde dat mijn kinderen naar het jeugdwerk gingen en zo kon ik bij ze zijn. En ik was nog niet klaar om les te geven.’ In haar roeping ervoer ze van allen om haar heen acceptatie: ‘Kom maar, wij willen jou erbij hebben ongeacht hoe ver je bent, en wij komen je daar tegemoet. Geef ons wat je te geven hebt.’

Ze speelde de jeugdwerklidjes en dacht dan vaak bij haarzelf: ‘Dit zijn de waarheden waar ik dol op ben. Ik kan nog steeds getuigen. Ik zeg alleen wat ik weet en waar ik op vertrouw. Het is dan misschien geen volmaakte gave van kennis, maar het is mijn gave. Waar ik me op concentreer, zal in mij groeien. Het is prachtig om terug te gaan naar de kern van het evangelie en helderheid te ervaren.’

Toen ik die zondagmorgen naar die jonge zuster luisterde terwijl ze haar verhaal vertelde, bedacht ik dat wij ons fundament op de rots van onze Verlosser moeten bouwen.⁸ Ik

dacht ook aan de raad van ouderling Jeffrey R. Holland: ‘Houd [...] vast aan wat je al weet en wees sterk totdat er meer kennis komt.’⁹

Tijdens haar les ging ik vuriger geloven dat wij antwoorden op onze oprechte vragen ontvangen als we ijverig zoeken en de geboden onderhouden. Ik werd eraan herinnerd dat ons geloof de grenzen van de huidige logica kan overtreffen.

En ik wil graag lijken op hen die met deze jonge moeder omgingen, die haar liefhadden en steunden. Zoals president Dieter F. Uchtdorf zei: ‘Uiteindelijk zijn we allemaal pelgrims die op zoek zijn naar Gods licht op onze reis over het pad van het discipelschap. Wij veroordelen anderen niet om de hoeveelheid licht die zij wel of niet hebben. In plaats daarvan voeden en stimuleren we alle licht tot het duidelijk, helder en waar is.’¹⁰

Als de jeugdwerkkinderen ‘Gebed van een kind’ zingen, vragen ze: ‘Hemelse Vader, hoort U mijn gebed, en is het waar dat u daar boven op mij let?’¹¹

Wij vragen ons misschien ook af: ‘Let onze hemelse Vader op ons?’ En dan raken we — net zoals mijn

vriendin — van vreugde vervuld als de antwoorden als zachte, eenvoudige geruststellingen tot ons komen. Ik getuig dat zulke eenvoudige geruststellingen komen als zijn wil de onze wordt. Ik getuig dat de waarheid weer op aarde is en dat u zijn evangelie in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kunt vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Terugkijken en vooruitgaan’, *Liahona*, mei 2008, 90.
2. Thomas S. Monson, ‘Terugkijken en vooruitgaan’, *Liahona*, mei 2008, 90.
3. ‘Ik weet dat de Heer van mij houdt’, in *Ik weet dat mijn Heiland leeft: Overzicht participatieperiode* (2014), 29.
4. Russell M. Nelson, in M. Russell Ballard, ‘What Came from Kirtland’ (Brigham Young University fireside, 6 november 1994); speeches.byu.edu.
5. In *Mother Teresa: Come Be My Light; The Private Writings of the Saint of Calcutta*, red. Brian Kolodiejchuk (2007), 149–150.
6. Jeffrey R. Holland, ‘Be Not Afraid, Only Believe’ (evening with Elder Jeffrey R. Holland, 6 februari 2015); lds.org/broadcasts.
7. Mosiah 4:9.
8. Zie Helaman 5:12.
9. Jeffrey R. Holland, ‘Ik geloof, Heere’, *Liahona*, mei 2013, 94.
10. Dieter F. Uchtdorf, ‘Een getuigenis van licht en waarheid krijgen’, *Liahona*, november 2014, 22.
11. ‘Gebed van een kind’, *Kinderliedjes*, 6.

Ouderling José A. Teixeira
van de Zeventig

De Heer zoeken

Als we de Heiland beter leren kennen, krijgen we een groter verlangen om vreugdevol te leven en de overtuiging dat vreugde mogelijk is.

Geliefde broeders en zusters, ik vind het fijn om in deze algemene conferentie voor u te staan. Mijn vrouw, mijn kinderen en ik vinden het altijd een enorme zegen als we in de algemene conferentie naar wijze, adviseerende, vertroostende en waarschuwendende woorden kunnen luisteren.

In dit bijzondere jaargetijdje, vooral op deze paaszonntag, ben ik me ervan bewust hoe belangrijk de leringen van de Heiland en zijn liefdevolle voorbeeld zijn.

Als we Jezus Christus beter leren kennen, krijgen we meer hoop in de toekomst en, ondanks onze zwakheden, meer zelfvertrouwen dat we onze rechtschapen doelen kunnen bereiken.

Dan krijgen we ook een groter verlangen om onze naasten te dienen.

De Heer heeft gezegd: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.'¹ Op de Heer vertrouwen en zijn aanwezigheid ervaren, is een dagelijks streven, een zinvolle inspanning.

Broeders en zusters, tegenwoordig hebben we meer dan ooit uitzonderlijke mogelijkheden en informatiebronnen tot onze beschikking om een beter begrip te krijgen van de leringen van Jezus Christus en zijn verzoening. Als we die informatiebronnen op de juiste wijze gebruiken, kunnen we een vruchtbaar, vreugdevol leven leiden.

In de gelijkenis die de Heiland over de wijnstok en de ranken vertelde, zei Hij: 'Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.'²

Hoe meer we de bijzondere rol begrijpen die de Heiland in ons leven speelt, hoe meer we ons bewust zijn van ons doel op aarde, namelijk om vreugde te hebben. Die vreugde wil echter niet zeggen dat we geen beproevingen en moeilijkheden krijgen, die soms zo groot en ingewikkeld zijn dat we ons afvragen of vreugde in dergelijke omstandigheden nog wel mogelijk is.

Ik weet uit eigen ervaring dat we de vreugde die uit een rechtschapen en christelijk leven voortkomt, kunnen blijven ervaren ondanks de beproevingen die kenmerkend voor dit leven zijn. Uiteindelijk verrijken en verfijnen die beproevingen ons, en geven ze ons een beter begrip van het doel van ons bestaan en van de verzoening van Jezus Christus. De volheid van vreugde kan in feite alleen door middel van Jezus Christus worden bereikt.³

Hij heeft gezegd: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.'⁴

Ik geloof dat we, als we de Heiland beter leren kennen, een groter verlangen om vreugdevol te leven krijgen, alsmede de overtuiging dat vreugde mogelijk is. Dan zijn we beter in staat om het leven elke dag enthousiast tegemoet te treden en de geboden van God te onderhouden, ook in moeilijke omstandigheden.

Laten we niet uitstellen tot morgen wat we vandaag nog kunnen doen. We moeten nu tot Christus komen, want indien wij Hem geloven, zullen wij 'arbeiden terwijl het heden wordt genoemd.'⁵

Neem u voor om meerdere malen per dag de leringen van Christus in u op te nemen. Kleine, eenvoudige, dagelijkse handelingen zullen:

1. Ons duidelijk maken hoe belangrijk de Heiland voor ons is, en
2. ertoe bijdragen dat wij dat begrip aan de opkomende generaties overbrengen, die de liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zullen voelen als zij zien dat wij oprecht het evangelie naleven.

Wat zijn dus in deze moderne tijd enkele eenvoudige handelingen die een balsem voor onze ziel zijn en ons

getuigenis van Christus en zijn zending versterken?

In 2014 heeft de fotowedstrijd van National Geographic ruim 9.200

Boven: uitzending algemene conferentie vanuit lijnvlucht in de lucht. Links: de winnende foto van de fotowedstrijd die National Geographic in 2014 had uitgeschreven beeldt een vrouw af die andere treinpassagiers een duidelijke boodschap geeft: ondanks haar lichamelijke aanwezigheid is ze niet echt aanwezig.

inzendingen ontvangen van professionele fotografen en enthousiastelingen uit 150 landen. De winnende foto is van een vrouw die in een volle trein zit. Het licht van haar mobiele telefoon verlicht haar gezicht. Ze geeft een duidelijke boodschap aan de andere passagiers: ondanks haar lichamelijke aanwezigheid is ze niet echt aanwezig.⁶

Mobiel dataverkeer, smartphones en sociale netwerken hebben onze plaats in de wereld en hoe we met elkaar communiceren, aanzienlijk veranderd.

In dit digitale tijdperk kunnen we zonder moeite in een virtuele wereld terecht komen met activiteiten die ons gemakkelijk kunnen verwijderen van hetgeen belangrijk is voor een leven met blijvende vreugde.

Als we niet uitkijken, kan dit netwerk leven ertoe leiden dat we voorrang geven aan interactie met mensen die we niet kennen, of nooit hebben ontmoet, in plaats van met mensen met wie we samenleven — ons eigen gezin!

Aan de andere kant weten we allemaal dat we gezegend worden met uitstekende online informatiebronnen, waaronder die van de kerk, zoals teksten en audioversies van de Schriften en de algemene conferentie, videoproducties over het leven en de leringen van Jezus Christus, apps om onze familiegeschiedenis vast te leggen en mogelijkheden om naar inspirerende muziek te luisteren.

Onze keuzes en prioriteiten met betrekking tot de tijd die we online doorbrengen, zijn doorslaggevend. Ze

bepalen mede onze geestelijke vooruitgang en volwassenheid in het evangelie, ons verlangen om bij te dragen aan een betere wereld en of wij een productief leven leiden.

Daarom wil ik vandaag graag drie simpele gewoonten noemen voor gezonde bezigheden op het internet. Deze gewoonten brengen de dagelijkse zelfreflectie teweeg die nodig is om dichterbij de leringen van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te naderen.

Gewoonte 1: bezoek de officiële websites van de kerk voor informatie

Als we deze website gedurende de week geregeld bezoeken, zullen we altijd openstaan voor de leringen van het evangelie en onze familieleden en vrienden aanmoedigen om zich af te vragen wat er het meeste toe doet.

Gewoonte 2: meld u aan voor de officiële sociale netwerken van de kerk

Als u dat doet, krijgt u op uw scherm de informatie die van essentieel belang is om de Heer en zijn leringen verder uit te diepen, en krijgt u een sterker verlangen om het evangelie beter te begrijpen. Maar wat nog belangrijker is, is dat het u herinnert aan wat Christus van ieder van ons verwacht.

Net zoals er 'geen goede grond is zonder een goede landbouwer'⁷, zo zal er ook geen goede online oogst zijn,

tenzij we vanaf het begin bepalen wat toegankelijk voor onze vingers en ons verstand is.

Gewoonte 3: zet uw mobiele apparaten een tijdje uit

Het is verfrissend om onze elektronische apparaten even uit te zetten en in de Schriften te lezen of tijd met familieleden of vrienden door te brengen. Vooral op de dag van de Heer is het fijn om rust te ervaren door van het avondmaal te nemen, zonder de voortdurende drang om te kijken of er nieuwe boodschappen of berichten zijn binnengekomen.

De gewoonte om uw mobiele apparaten even uit te zetten, zal uw blik op het leven verrijken en verruimen. Het leven bestaat niet uit een scherm van tien centimeter.

De Heer Jezus Christus heeft gezegd: 'Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in mijn liefde.'⁸ God wil dat wij vreugdevol zijn en zijn liefde voelen. Christus maakt die vreugde voor iedereen mogelijk. We hebben de middelen om Hem beter te leren kennen en zijn evangelie na te leven.

Ik geef u mijn getuigenis van de vreugde die we ontvangen als we de geboden onderhouden, en van de gemoedsrust en veiligheid die we voelen als we in de liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon, onze Heiland, verblijven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 6:36.
2. Johannes 15:4.
3. Zie Johannes 15:11.
4. Johannes 15:5.
5. Leer en Verbonden 64:25.
6. Zie 'Photo Contest 2014', *National Geographic*, photography.nationalgeographic.com/photography/photo-contest/2014/.
7. Auteur onbekend.
8. Johannes 15:9.

Bisschop Gérald Caussé

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Is het nog steeds wonderbaar voor u?

De wonderen van het evangelie opmerken is een teken van geloof. Het betekent dat we de hand van de Heer in ons leven en in alles om ons heen herkennen.

Mijn vrouw en ik hebben ervan genoten onze vijf kinderen in de buurt van de prachtige stad Parijs groot te brengen. In die jaren wilden we allerlei geweldige bezienswaardigheden in de wereld met hen bezoeken. Elke zomer trokken we er met ons gezin op uit naar de belangrijkste monumenten, historische plaatsen en wonderen der natuur in Europa. Uiteindelijk, na 22 jaar in het gebied

rond Parijs te hebben gewoond, stonden we op het punt om te gaan verhuizen. Ik weet nog dat mijn kinderen naar me toe kwamen en zeiden: 'Pap, het is echt schandalig! We hebben hier ons hele leven gewoond en we zijn nog nooit op de Eiffeltoren geweest!'

Er zijn zoveel wereldwonderen. Maar soms, wanneer we er met onze neus bovenop zitten, is er voor ons niets bijzonders aan. We zien wel,

maar kijken niet echt; we horen wel, maar luisteren niet echt.

Tijdens zijn aardse bediening zei Jezus tegen zijn discipelen:

‘Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet.

‘Want Ik zeg u dat veel profeten en koningen de dingen hebben willen zien die u ziet, en zij hebben ze niet gezien, en te horen de dingen die u hoort, en zij hebben ze niet gehoord.’¹

Ik heb me vaak afgevraagd hoe het geweest zou zijn om in de tijd van onze Heiland te leven. Kunt u zich voorstellen dat u aan zijn voeten zat? Zijn armen om u heen voelde? Meemaakte hoe Hij anderen diende? En toch waren er velen in zijn omgeving die Hem niet herkenden — die niet ‘zagen’ — dat de Zoon van God zelf onder hen woonde.

Ook wij zijn bevoorrecht om in een uitzonderlijke tijd te leven. De profeten van weleer zagen het werk van de herstelling als ‘een wonderbaar werk [...], ja, een wonderbaar werk en een wonder’.² In geen enkele eerdere bedeling zijn er over de hele wereld zoveel zendelingen geroepen, zoveel landen geopend voor de evangelieboodschap en zoveel tempels gebouwd.

Ook maken wij, heiligen der laatste dagen, persoonlijk wonderen mee. Daar valt onze eigen bekering onder, de antwoorden op onze gebeden en de milde zegeningen die God dagelijks over ons uitstort.

De wonderen van het evangelie opmerken is een teken van geloof. Het betekent dat we de hand van de Heer in ons leven en in alles om ons heen herkennen. Onze verwondering geeft ons ook geestelijke kracht. We putten er de energie uit om in ons geloof verankerd te blijven en bij het heilswerk betrokken te zijn.

Maar laten we oppassen. Ons vermogen tot verwondering is fragiel. Op

de lange duur kunnen zaken als laksheid in het onderhouden van de geboden, onverschilligheid of zelfs moeheid intreden en ons ongevoelig maken voor zelfs de opmerkelijkste tekenen en wonderen van het evangelie.

In het Boek van Mormon wordt de periode beschreven, zeer vergelijkbaar met de onze, die voorafging aan de komst van de Messias naar Amerika. Opeens verschenen de tekenen van zijn geboorte aan de hemel. Dat was voor de mensen zo verbazingwekkend dat ze zich verootmoedigden en vrijwel allemaal tot bekering kwamen. Maar slechts vier jaar later begon ‘het volk [...] die tekenen en wonderen die zij hadden gehoord, te vergeten en zich steeds minder te verbazen over een teken of een wonder uit de hemel, zodat zij [...] steeds minder gingen geloven van alles wat zij hadden gehoord en gezien’.³

Broeders en zusters, is het evangelie nog steeds wonderbaar voor u? Kunt u nog steeds zien, horen, voelen en u verbazen? Of zijn uw geestelijke sensoren in de sluimerstand geraakt? Wat uw situatie ook is, ik vraag u drie dingen te doen.

Ten eerste: sta altijd open voor nieuwe of hernieuwde inzichten in

de waarheden van het evangelie. De schrijver Marcel Proust heeft gezegd: ‘De ware ontdekkingsreiziger zoekt geen nieuwe landschappen, maar kijkt met andere ogen.’⁴ Kunt u zich de eerste keer nog herinneren dat u een Schrifttekst las en voelde alsof de Heer tot u persoonlijk sprak? Weet u nog dat u voor het eerst de weldadige invloed van de Heilige Geest over u voelde komen, wellicht zonder te beseffen dat het de Heilige Geest was? Waren dat geen heilige, bijzondere momenten?

We dienen elke dag naar geestelijke kennis te hongeren en te dorsten. Die kennis verwerven we door studie, overdenking en gebed. Soms zijn we misschien geneigd om te denken: ik hoef de Schriften vandaag niet te bestuderen, ik heb alles al een keer gelezen; of: ik hoef vandaag niet naar de kerk te gaan, er valt toch niets nieuws te beleven.

Maar het evangelie is een onuitputtelijke bron van kennis. Er is elke zondag, in elke bijeenkomst en in elk vers in de Schriften altijd iets nieuws te ontdekken en te voelen. In geloof houden we vast aan de belofte: ‘Zoek, en u zult vinden.’⁵

Ten tweede: veranker uw geloof in de duidelijke en eenvoudige waarheden van het evangelie. Onze verwondering dient geworteld te zijn in de kernbeginselen van ons geloof, in de zuiverheid van onze verbonden en verordeningen, en in onze eenvoudigste vormen van aanbedding.

Een zendelingzuster vertelde eens het verhaal van drie mannen die ze in een districtsconferentie in Afrika had ontmoet. Ze kwamen uit een afgelegen dorp in de rimboe waar de kerk nog geen officiële gemeente had, maar waar wel vijftien trouwe leden en zo'n twintig onderzoekers waren. Deze mannen waren meer dan twee weken te voet onderweg geweest. Ze hadden ruim 480 kilometer afgelegd over modderige paden in het regenseizoen, zodat ze de conferentie konden bijwonen en de tiende van de leden uit hun groep konden afdragen. Ze waren van plan een hele week te blijven, zodat ze de volgende zondag van het avondmaal konden nemen, wat ze als een voorrecht beschouwden. Daarna hoopten ze de terugreis aan te vangen met dozen exemplaren van het Boek van Mormon op hun hoofd om aan hun dorpsgenoten te geven.

De zendinge getuigde dat ze geraakt was door de eerbiedige verwondering die deze broeders uitstraalden, en door hun oprechte offers om

iets te krijgen wat voor haar altijd min of meer vanzelfsprekend en beschikbaar was geweest.

Ze vroeg zich af: als ik op een zondagochtend in Arizona opstond en merkte dat mijn auto het niet deed, zou ik dan te voet naar de kerk gaan, die zich maar een paar straten van huis af bevindt? Of zou ik gewoon thuisblijven omdat het te ver was of omdat het regende?⁶ Dat zijn goede vragen die we onszelf allemaal kunnen stellen.

Tot slot: ik nodig u uit het gezelschap van de Heilige Geest te zoeken en te koesteren. De meeste wonderbare dingen van het evangelie zijn niet met onze natuurlijke zintuigen waar te nemen. Daarbij gaat het om 'wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord [...], dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben'.⁷

Als we de Geest bij ons hebben, worden onze geestelijke zintuigen aangescherpt en krijgt ons geheugen een opkikker, zodat we de wonderen en tekenen die we hebben waargenomen niet kunnen vergeten. Daarom baden de Nephitische discipelen wellicht, in het besef dat Jezus hen weldra zou verlaten, vurig 'om hetgeen zij het meest verlangden; en zij verlangden dat hun de Heilige Geest zou worden gegeven'.⁸

Hoewel zij de Heiland met hun eigen ogen hadden gezien en zijn wonden met hun eigen handen hadden

aangeraakt, wisten ze dat hun getuigenis kon verzwakken als het niet voortdurend door de macht van de Geest van God werd hernieuwd. Broeders en zusters, doe nooit iets waardoor u deze kostbare en wonderbare gave — het gezelschap van de Heilige Geest — op het spel zet en kunt verliezen. Streef ernaar door vurig gebed en een rechtschapen levenswandel.

Ik getuig dat het werk waarin wij betrokken zijn, 'een wonderbaar werk en een wonder' is. Als we Jezus Christus volgen, getuigt God tot ons 'door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil'.⁹ Op deze bijzondere dag getuig ik dat de wonderbare dingen en wonderen van het evangelie zijn verankerd in de grootste van alle gaven van God — de verzoening van de Heiland. Dat is de volmaakte gave van liefde die de Vader en de Zoon, één in doel, aan ieder van ons hebben aangeboden. Met u sta ik 'spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan. [...] O, het is wonderbaar, wonderbaar voor mij!¹⁰

Mogen wij altijd ogen hebben die zien, oren die horen en een hart dat de wonderen van dit wonderbare evangelie opmerkt. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 10:23–24.
2. 2 Nephi 27:26.
3. 3 Nephi 2:1.
4. 'Marcel Proust', *Guardian*, 22 juli 2008, theguardian.com/books/2008/jun/11/marcelproust.
5. Mattheüs 7:7.
6. Aangepast overgenomen uit Lorraine Bird Jameson, 'The Giants of Kinkondja' (artikel op de website van het gebied Afrika-Zuidoost, 2009); web.archive.org/web/20101210013757/http://www.lds.co.za/index.php/news-a-events/news/aseanews/91-the-giants-of-kinkondja.
7. 1 Korinthe 2:9.
8. 3 Nephi 19:9.
9. Hebreeën 2:4.
10. 'k Sta spraak'loos', *Lofzangen*, nr. 129.

Ouderling Brent H. Nielson
van de Zeventig

Op de verloren zoon wachten

Mogen u en ik geopenbaard krijgen hoe we het beste onze afgedwaalde dierbaren kunnen benaderen.

De Heiland Jezus Christus heeft tijdens zijn aardse bediening over zijn genezende en verlossende kracht gesproken. In Lukas 15 in het Nieuwe Testament kunnen we lezen dat Hij nota bene kritiek kreeg, omdat Hij met zondaars omging en met hen at (zie Lukas 15:2). De Heiland gebruikte die kritiek om ons allemaal te leren hoe we moeten omgaan met hen die zijn afgedwaald.

Hij reageerde op de kritiek met twee belangrijke vragen:

‘Welk mens onder u die honderd schapen heeft en er één van verliest, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn en gaat achter het verlorene aan, totdat hij het vindt?’ (Lukas 15:4).

‘Welke vrouw, die tien penningen heeft en één penning verliest, steekt niet een lamp aan en veegt het huis en zoekt zorgvuldig, totdat zij die vindt?’ (Lukas 15:8).

Daarna vertelt de Heiland de gelijkenis van de verloren zoon. Deze gelijkenis gaat niet over honderd schapen of tien penningen, maar over een dierbare zoon die is afgedwaald. Hoe moeten we volgens deze gelijkenis reageren als

een familielid afdwaalt? Wat wil Jezus ons leren?

De verloren zoon zegt tegen zijn vader dat hij zijn erfenis meteen wil hebben. Hij wil de veiligheid van de ouderlijke woning achter zich laten en een werelds leven leiden (zie Lukas 15:12–13). We zien dat de vader in de gelijkenis liefdevol reageert en de zoon zijn erfenis geeft. De vader heeft ongetwijfeld zijn uiterste best gedaan om zijn zoon ervan te overtuigen dat Hij beter thuis kan blijven. Maar als de volwassen zoon zijn

beslissing eenmaal heeft genomen, laat de wijze vader hem gaan. Vervolgens toont de vader oprechte liefde. Hij kijkt toe en hij wacht af (zie Lukas 15:20).

In onze familie hebben we ook zoiets meegemaakt. Mijn twee trouwe broers, mijn lieve zus en ik zijn door voorbeeldige ouders opgevoed. We zijn thuis in het evangelie onderricht, we zijn volwassen geworden, en we zijn alle vier in de tempel aan onze huwelijkspartner verzegeld. Maar in 1994 had onze zus, Susan, wat problemen met de kerk en enkele leerstellingen. Ze werd omgepraat door mensen die kritiek hadden op de vroegere leiders van de kerk. Ze liet toe dat haar geloof in levende profeten en apostelen verminderde. Na een tijdje won haar twijfel het van haar geloof. Ze verliet de kerk. Susan heeft me toestemming gegeven om haar verhaal te vertellen, in de hoop dat anderen er iets aan hebben.

Mijn broers, ik en onze moeder, een weduwe, waren volledig ontdaan. We wisten niet goed waarom ze haar geloof de rug had toegekeerd. De keuzes van mijn zus vielen mijn moeder zwaar.

Mijn broers en ik hadden als bisschop en quorumpresident ervaren hoe

fijn het is om afgedwaalde wijk- of quorumleden te helpen, doordat we de negenenegentig achterlieten en achter de verlorene aangingen. Maar onze zus voelde zich door onze aanhoudende inspanningen om haar te redden alleen maar nog meer klemgezet.

Toen we hemelse hulp inriepen om te weten hoe we haar moesten benaderen, werd ons duidelijk gemaakt dat we het voorbeeld van de vader in de gelijkenis van de verloren zoon moesten opvolgen. Susan had haar keuze gemaakt, en we moesten haar in figuurlijke zin loslaten — maar we moesten haar wel laten weten en laten voelen dat we oprecht van haar hielden. Dus met hernieuwde liefde en vriendelijkheid keken we toe en wachtten we af.

Mijn moeder bleef van haar houden en voor haar zorgen. Elke keer als mijn moeder naar de tempel ging, plaatste ze Susans naam op de gebedsrol en verloor nooit de hoop. Mijn oudere broer en zijn vrouw, die het dichtst bij Susan in Californië woonden, nodigden haar uit voor alle familiegebeurtenissen. En als Susan jarig was, nodigden ze haar uit voor een feestmaal bij hen thuis. Ze zorgden ervoor dat ze altijd met haar in contact bleven, en dat ze wist dat ze haar oprecht liefhadden.

Mijn jongere broer en zijn vrouw hielden contact met Susans kinderen in Utah; ze zorgden voor hen en hadden hen lief. Ze zorgden er voor dat haar kinderen altijd werden uitgenodigd voor familiefeestjes. En toen Susans

kleindochter gedoopt wilde worden, was mijn broer er om die verordening te verrichten. Susan had ook liefdevolle huisonderwijzers en huisbezoeksters die nooit de moed opgaven.

Toen onze kinderen op zending gingen en trouwden, nodigden we Susan uit en kwam ze naar die familievieringen. We probeerden ijverig om de familiegebeurtenissen zo te regelen dat Susan en haar kinderen erbij konden zijn, en dat zij zouden weten dat we hen liefhadden en dat ze deel van de familie uitmaakten. Toen Susan aan een universiteit in Californië een academische opleiding afrondde, waren we allemaal bij de diploma-uitreiking. Hoewel we het niet eens waren met al haar keuzes, konden we haar wel

liefhebben. We hielden van haar, keken toe en wachtten af.

In 2006, twaalf jaar nadat Susan de kerk had verlaten, verhuisde onze dochter Katy met haar man naar Californië, waar hij rechten ging studeren. Ze woonden in dezelfde stad als Susan. Dit jonge echtpaar riep de hulp in van hun tante Susan, en ze hielden van haar. Susan hielp met de zorg voor onze kleindochter van twee, Lucy, en hielp haar zelfs met haar avondgebed. Katy belde me op een dag op en vroeg me of Susan volgens mij ooit naar de kerk zou terugkeren. Ik zei dat ik dacht van wel, maar dat we geduldig moesten blijven. Er ging nog drie jaar voorbij, en we bleven haar liefhebben, toekijken en afwachten.

Dit weekend zes jaar geleden zaten mijn vrouw, Marcia, en ik op de voorste rij in het conferentiecentrum. Ik werd die dag als algemeen autoriteit gesteund. Marcia, die zich altijd voor de Geest openstelt, had me een briefje geschreven met de woorden: 'Ik denk dat het tijd is dat Susan terugkomt.' Mijn dochter Katy stelde voor dat ik Susan

belde om haar te vragen of ze naar de algemene conferentie wilde kijken.

Aangemoedigd door deze twee geweldige vrouwen liep ik naar de hal en belde mijn zus. Ik kreeg haar voicemail en liet een boodschap achter met de vraag om naar de algemene conferentie te kijken. Ze kreeg mijn boodschap. Tot ons genoegen had Susan het gevoel dat ze naar alle bijeenkomsten moest kijken. Ze luisterde naar profeten en apostelen die ze vroeger had liefgehad. Ze hoorde ook namen die ze nog nooit eerder gehoord had, zoals president Uchtdorf en de ouderlingen Bednar, Cook, Christofferson en Andersen. Door die conferentie en andere hemelse ervaringen kwam mijn zus — net als de verloren zoon — tot zichzelf (zie Lukas 15:17). Door de woorden van profeten en apostelen, en door de liefde van haar familieleden, begon ze terug te keren. Na vijftien jaar was onze verloren dochter en zus gevonden. Het toekijken en afwachten was voorbij.

Susan beschrijft deze ervaring zoals Lehi in het Boek van Mormon zijn droom uitlegt. Ze had de roede van ijzer losgelaten en was in een mist van duisternis terechtgekomen (zie 1 Nephi 8:23). Ze zegt dat ze niet eens beseftte dat ze verdwaald was, totdat haar geloof opnieuw was aangewakkerd door het licht van Christus, dat helder het schrille contrast vergrootte tussen wat ze in de wereld meemaakte en wat de Heer en haar familie te bieden hadden.

Er is in de afgelopen zes jaar een wonder gebeurd. Susan heeft opnieuw een getuigenis van het Boek van Mormon. Ze heeft weer een tempelaanbeveling. Ze is verordeningswerker in de tempel geweest en geeft nu de cursus evangelieleer in haar wijk. De vensters van de hemel zijn geopend voor haar kinderen en haar kleinkinderen.

En hoewel er negatieve gevolgen waren, lijkt het of ze nooit weg is geweest.

Sommigen van u hebben, net als de familie Nielson, familieleden die tijdelijk zijn afgedwaald. De instructie van de Heiland aan allen die honderd schapen hebben, is de negenennegentig achter te laten om die ene te vinden en te redden. Zijn instructie aan hen die tien penningen hebben en er één verliezen, is ernaar op zoek te gaan. Als het verloren schaap uw zoon of dochter is, of uw broer of zus, en hij of zij ervoor heeft gekozen om te vertrekken, hebben wij in onze familie geleerd dat we, na alles wat wij kunnen doen, de persoon met heel ons hart moeten liefhebben. Dan kijken we toe, bidden we en wachten we op het moment dat Gods hand zich openbaart.

De belangrijkste les die de Heer me heeft geleerd, vond wellicht plaats tijdens onze gezamenlijke Schriftstudie thuis, nadat mijn zus de kerk had verlaten. Onze zoon David las uit Lukas 15 voor. Toen hij de gelijkenis van de verloren zoon voorlas, luisterde ik er anders naar dan ik ooit tevoren had gedaan. Om de een of andere reden had ik altijd meer begrip gehad voor de zoon die was thuisgebleven. Toen David die ochtend voorlas, beseftte ik dat *ik* in sommige opzichten de verloren zoon was. Niemand van ons

voldoet aan de heerlijkheid van de Vader (zie Romeinen 3:23). Niemand van ons kan zonder de verzoening van de Heiland genezen. We zijn allemaal verdwaald en moeten gevonden worden. Die dag beseftte ik dat mijn zus en ik allebei de liefde en verzoening van de Heiland nodig hadden. Susan en ik bevonden ons namelijk op hetzelfde pad naar huis.

Als de Heiland in de gelijkenis zegt dat de vader zijn verloren zoon begroet, zijn dat krachtige woorden. Ze zijn volgens mij de beschrijving van onze ervaring met de Vader als we naar ons hemelse thuis terugkeren. Die woorden leren ons dat we een Vader hebben die ons liefheeft, die afwacht en toekijkt. Dit zijn de woorden van de Heiland: ‘Toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kustte hem’ (Lukas 15:20).

Mogen u en ik geopenbaard krijgen hoe we het beste onze afgedwaalde dierbaren kunnen benaderen. Mogen wij zo nodig het geduld en de liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus hebben, terwijl we liefdevol naar de verloren zoon uitkijken en op hem wachten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

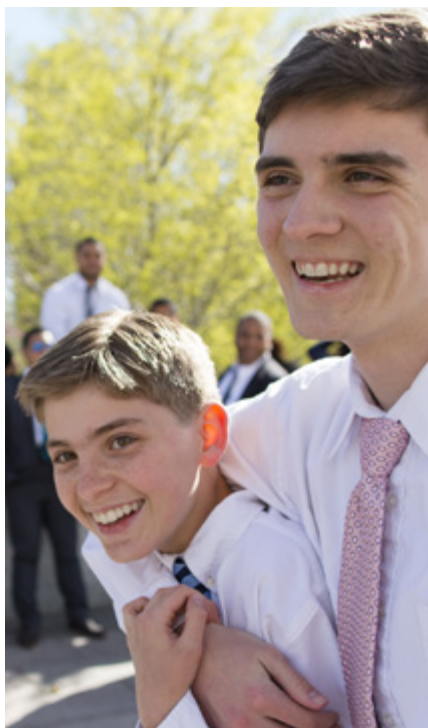
Genade en gerechtigheid zijn thans in liefde' vereend

Jezus Christus leed, stierf en herrees uit de dood, zodat Hij ons naar het eeuwige leven kon opheffen.

Twee broers — Jimmy, 14 jaar, en John, 19 jaar (hoewel dat niet hun echte namen zijn) — probeerden zonder klimtouw, integraalgordel of andere klimuitrusting een steile bergwand in Snow Canyon State Park in het zuiden van Utah, mijn geboortestreek, te beklimmen. Toen ze het eindpunt van hun inspannende beklimming bijna hadden bereikt, ontdekten ze dat een uitstekende richel hun belette om de paar laatste meters af te leggen. Ze konden er niet overheen, maar ze konden ook niet meer terug. Ze zaten vast. Na voorzichtig tasten vond John genoeg houvast om zijn jongere broer veilig naar de top van de richel te duwen. Maar hij kon zichzelf niet omhoog heffen. Hoe meer hij zich inspande om houvast voor zijn vingers of voeten te vinden, hoe meer zijn spieren verkrampten. Hij raakt in paniek en begon voor zijn leven te vrezen.

Omdat hij het niet meer volhield, besloot John dat zijn enige optie was omhoog te springen en te proberen de top van de overhangende richel vast te

grijpen. Als dat lukte, kon hij zichzelf met zijn sterke armen optrekken zodat hij veilig was.

Hij zei daarover:

'Voordat ik sprong, zei ik tegen Jimmy dat hij een tak moest gaan halen die sterk genoeg was om mij op te trekken, hoewel ik wist dat er geen tak op die rots te vinden was. Het was slechts een wanhopige list. Als mijn sprong mislukte, kon ik op zijn minst zorgen dat mijn broertje mij niet dood zag vallen.

'Ik gaf hem genoeg tijd om uit het zicht te raken, sprak mijn laatste gebed uit — dat ik wilde dat mijn familie wist dat ik van ze hield en dat Jimmy alleen veilig thuis zou komen — en toen sprong ik. Ik voelde genoeg adrenaline toen ik sprong, zodat mijn armen bijna tot aan mijn ellebogen boven de richel uitkwamen. Maar toen mijn handen op het oppervlak neerkwamen, voelde ik niets dan zand op die gladde rots. Ik weet nog precies hoe ik me voelde met die sensatie van korreltjes tussen mijn vingers en niets om me aan vast te houden — geen randje, geen richeltje, niets! Ik voelde hoe mijn vingers langzaam van het zanderige oppervlak weggleeden. Ik wist dat dit het einde was.

'Maar plotseling schoten twee handen als een bliksemflits in een onweersbui vanaf de rots naar voren en grepen mijn polsen beet met een kracht en vastberadenheid die hun grootte ver overtrof. Mijn trouwe broer was niet naar een denkbeeldige tak gaan zoeken. Aangezien hij precies had geraden wat ik van plan was, was hij nog geen centimeter geweken. Hij had gewacht — in stilte, bijna met ingehouden adem — omdat hij heel goed wist dat ik gek genoeg zou zijn om die sprong te maken. Toen ik dat deed, greep hij me vast, hield me vast en weigerde los te laten. Die sterke armen van mijn broer redden die dag mijn leven toen ik hulpeloos boven een afgrond hing waar ik een zekere dood tegemoet ging.'¹

Geliefde broeders en zusters, vandaag is het paaszondag. Hoewel we Christus *altijd* indachtig moeten zijn (wat we in onze wekelijkse avondmaalsgebeden beloven), is dit de heiligste dag van het jaar om broederlijke handen en vastberaden armen te gedenken die zich hebben uitgestrekt naar het ravijn van de dood om ons te redden van ons vallen en falen, ons leed en onze zonden. Tegen de achtergrond van dit verhaal dat door de familie van John en Jimmy is verteld, uit ik mijn dankbaarheid voor de verzoening en opstanding van de Heer Jezus Christus en bevestig de gebeurtenissen in het plan van God die leidden tot de liefde die Jezus [ons] schenken [kon]² en daar betekenis aan geven.

In onze in toenemende mate geseculariseerde maatschappij is het niet alleen ongebruikelijk maar ook passé om over Adam en Eva, de hof van Eden of een ‘fortuinlijke val’ tot sterfelijkheid te spreken. Het is echter wel zo dat we de verzoening en opstanding van Jezus Christus gewoonweg *niet* ten volle kunnen begrijpen en dat we het unieke doel van zijn geboorte en dood *niet* adequaat naar waarde kunnen schatten — met andere woorden: we kunnen Kerstmis of Pasen niet echt

vieren — zonder het inzicht dat Adam en Eva echt hebben bestaan en uit een echt Eden zijn verbannen, met alle gevolgen die deze verbanning inhield.

Mij zijn geen details bekend van wat er voordien op deze planeet gebeurd is, maar ik weet wel dat dit paar door de hand van God geschapen werd, dat ze een tijd alleen in paradijselijke omstandigheden leefden zonder de dood te smaken of kinderen te krijgen, en dat ze vanwege een reeks keuzes een gebod van God overtraden, wat ertoe leidden dat ze de hof moesten verlaten, maar wat hun ook de kans bood om vóór hun lichamelijke dood kinderen te krijgen.³ En om hun situatie nog verdrietiger en ingewikkelder te maken, had hun overtreding ook geestelijke gevolgen, namelijk dat ze voor altijd uit de tegenwoordigheid van God verbannen werden. Omdat wij daarna in die gevallen wereld werden geboren en omdat ook wij de wetten van God zouden overtreden, werd ons dezelfde straf als Adam en Eva opgelegd.

Wat een benarde situatie! Het hele mensenras in een vrije val — iedere man, vrouw en ieder kind tuimelt lichamelijk een permanente dood tegemoet, en suist geestelijk eeuwige zielsangst

tegemeet. Was dat de bedoeling van het leven? Is dat het grote slotstuk van een mensenleven? Hangen we allemaal boven een kille afgrond in een onverschillig heelal, op zoek naar een steunpunt, naar houvast — met niet meer dan wat zandkorrels die we tussen onze vingers voelen doorglijpen; niets om ons te redden, niets om ons aan vast te klampen, laat staan iets wat ons vasthoudt? Is het enige doel van het leven een lege existentiële oefening — om zo hoog mogelijk te springen, zo’n kleine honderd jaar te blijven hangen en dan te falen en vallen en voor altijd te blijven vallen?

Het antwoord op die vragen is een uitdrukkelijk en eeuwig nee! Ik getuig samen met de profeten van nu en vanouds dat ‘alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet.’⁴ Daarom heeft de God en Vader van ons allen vanaf het moment dat onze eerste ouders de hof van Eden verlieten, omdat Hij wist welke beslissing Adam en Eva zouden nemen, engelen uit de hemel gezonden om aan hen — en vanaf die tijd aan allen tot nu toe — bekend te maken dat deze hele reeks gebeurtenissen voor ons eeuwig geluk was gepland. Het maakte deel

uit van zijn goddelijk plan dat voorzag in een Heiland, de Zoon van God zelf, nog een 'Adam', zoals de apostel Paulus Hem noemde,⁵ die in het midden des tijds zou komen om voor de eerste overtreding van Adam te verzoenen. Die verzoening zou een volledige overwinning op de lichamelijke dood bewerkstelligen, zodat iedereen die op aarde is geboren of ooit zal worden geboren onvoorwaardelijk uit de dood zal opstaan. Ze zou ook genadig voorzien in vergeving voor de persoonlijke zonden van iedereen vanaf Adam tot het eind van de wereld, op voorwaarde van bekering en gehoorzaamheid aan goddelijke geboden.

Als een van zijn geordende getuigen verklaar ik op deze paasmorgen dat Jezus van Nazareth die Heiland van de wereld was en is, de 'laatste Adam',⁶ de Leidsman en Voleinder van ons geloof, de Alfa en Omega van het eeuwige leven. Paulus verkondigde: 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.'⁷ En dat verkondigde ook de profeet en patriarch Lehi: 'Adam viel, opdat de mensen zouden zijn. [...] En de Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te verlossen van de val.'⁸ De profeet Jakob in het Boek van Mormon, die er het uitgebreidst op inging, legde in een tweedaagse toespraak over de verzoening van Jezus

Christus uit dat 'de opstanding de mens wel [moet] toekomen wegens de val.'⁹

Daarom vieren we vandaag het geschenk van de overwinning over iedere valpartij die ons is overkomen, ieder leed dat we ooit hebben gekend, iedere ontmoediging die we ooit hebben gevoeld, iedere angst die we ooit hebben gehad — en dan hebben we de opstanding uit de dood en vergeving van zonden nog niet eens genoemd. Die overwinning valt ons ten deel vanwege de gebeurtenissen die in een weekend precies zoals dit weekend bijna tweeduizend jaar geleden in Jeruzalem plaatsvonden.

Vanaf de geestelijke zielsangst in de hof van Gethsémané, verder naar de kruisiging op Golgotha, tot en met een prachtige zondagmorgen in een geschonken graftombe, deed een reine, heilige man, de Zoon van God zelf, wat geen enkele overledene ooit heeft gedaan of ooit zal kunnen doen. Op eigen kracht herrees hij uit de dood, waarna zijn lichaam nooit meer van zijn geest gescheiden zou worden. Uit eigen kracht legde Hij de grafdoeken waarin Hij gewikkeld was af, waarbij Hij, volgens de Schrifttekst, de grafdoek die om zijn gezicht was gewonden 'op een andere plaats',¹⁰ neerlegde.

Die eerste Pasen, met de verzoening en de daaropvolgende opstanding, en met alles wat Jezus daarbij ervoer, vormt

het gewichtigste moment, de ruimhartigste gave, de afschuwelijkste pijn, en de verhevenste manifestatie van zuivere liefde waar ooit in de geschiedenis van deze wereld blijk van is gegeven. Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, leed, stierf en herrees uit de dood zodat Hij ons, als een bliksemflits in een onweersbui, in onze val kon vastgrijpen, ons met al zijn macht kon vasthouden, en ons, door onze gehoorzaamheid aan zijn geboden, naar het eeuwige leven kon opheffen.

Op dit paasfeest dank ik Hem en de Vader die Hem aan ons gegeven heeft, dat Jezus werkelijk de dood overwonnen heeft, hoewel Hij op verwonde voeten staat. Op dit paasfeest dank ik Hem en de Vader die Hem aan ons gegeven heeft, dat Hij zijn oneindige genade nog steeds aan ons aanbiedt, al doet Hij het met doorboorde handpalmen en gehavende polsen. Op dit paasfeest dank ik Hem en de Vader die Hem aan ons gegeven heeft, dat wij bij een hof waar zweetdruppels vielen, een met nagels doorboord kruis en een glorierijke lege graftombe kunnen zingen:

*Hoe groots, hoe heerlijk, hoe volmaakt het heilsplan, ons verleend; genade en gerechtigheid zijn thans in liefde vereend!*¹¹

In de heilige naam van de herrezen Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Correspondentie in het bezit van Jeffrey R. Holland.
2. Zie 'k Sta spraak'loos', *Lofzangen*, nr. 129.
3. Zie 2 Nephi 2:19–29, vooral deverzen 20–23; Mozes 5:10–11.
4. 2 Nephi 2:27.
5. Zie 1 Korinthe 15:45.
6. 1 Korinthe 15:45.
7. 1 Korinthe 15:22.
8. 2 Nephi 2:25–26.
9. 2 Nephi 9:6.
10. Johannes 20:7.
11. 'Hoe groot de wijsheid', *Lofzangen*, nr. 131.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De gave van genade

Gods genade staat allen die een gebroken hart en een berouwvolle geest hebben nu en voor altijd ter beschikking.

Op paaszondag vieren we de heerlijkste, meest langverwachte gebeurtenis in de wereldgeschiedenis.

Het is de dag die alles veranderde.

Die dag veranderde mijn leven.

Uw leven veranderde.

De bestemming van al Gods kinderen veranderde.

Op die gezegende dag verbrak de Heiland van de mensheid de ketenen van onze zonde en dood die Hij op Zich had genomen, en bevrijdde Hij ons.

Door het offer dat onze geliefde Verlosser bracht, heeft de dood geen prikkel, het graf geen overwinning,¹ Satan geen blijvende macht, en zijn wij ‘opnieuw geboren [...] door de [...] opstanding van Jezus Christus, waardoor wij leven in hoop.’²

De apostel Paulus had volkomen gelijk toen hij zei: ‘Troost elkaar met deze woorden.’³

Gods genade

We hebben het vaak over de verzoening van de Heiland — en terecht!

Met de woorden van Jakob: ‘Waarom zouden wij niet spreken over de verzoening van Christus en evengoed tot een volmaakte kennis van Hem geraken?’⁴ Maar terwijl we bij elke gelegenheid ‘spreken over Christus, [ons] verheugen

[...] in Christus, [...] Christus [prediken], [en] profeteren over Christus’,⁵ mogen we nooit het gevoel van ontzag en grote dankbaarheid voor het eeuwige offer van Gods Zoon kwijtraken.

De verzoening van de Heiland mag geen gemeenplaats worden in ons onderwijs, onze gesprekken of ons hart. Het is heilig, want door dit ‘grote en laatste offer’ bracht Jezus de Christus ‘het heil aan allen die in zijn naam geloven.’⁶

Ik verwonder me als ik bedenken dat de Zoon van God bereid was Zich te verwaardigen om ons — onvolmaakte, onzuivere en ondankbare mensen

die we vaak zijn — te redden. Ik heb geprobeerd de verzoening van de Heiland met mijn beperkte verstand te begrijpen, en dit is de enige verklaring die ik kan geven: God heeft ons volkomen, volmaakt en eeuwig lief. Ik kan bij lange na niet begrijpen ‘wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is [van] de liefde van Christus.’⁷

Een krachtige uiting van die liefde is wat in de Schriften vaak de *genade van God*— wordt genoemd, de goddelijke hulp en gave van kracht waardoor we van de onvolmaakte, beperkte personen die we nu zijn, uitgroeien tot verhoogde personen van ‘waarheid en licht, totdat [wij] in waarheid [zijn] verheerlijkt en alle dingen’ weten.⁸

Die genade van God is iets wonderbaarlijks. Maar hij wordt wel vaak verkeerd begrepen.⁹ Maar we moeten wel van Gods genade afweten als we willen beërven wat er voor ons in zijn eeuwig koninkrijk is bereid.

Daarom wil ik het graag over genade hebben. Allereerst, en in het bijzonder, hoe genade *de poort tot de hemel ontsluit*, en ten tweede hoe het *de vensters van de hemel opent*.

Helsinki (Finland)

Ten eerste: genade ontsluit de poort van de hemel

‘Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God’¹⁰, en omdat niets wat onrein is, [...] het koninkrijk Gods [kan] binnengaan’¹¹, is niemand onder ons het waardig om naar God terug te keren.

Al zouden we God met hart en ziel dienen, dan zou dat toch niet genoeg zijn; we zouden alsnog ‘onnutte dienstknechten’ zijn.¹² We kunnen onze toegang tot de hemel niet verdienen; de vereisten van de gerechtigheid zijn een hindernis, en we zijn zelf niet bij machte om die te overwinnen.

Maar ons heil is niet onbereikbaar.

Gods genade is onze grote en eeuwige hoop.

Door het offer van Jezus Christus bevredigt het plan van barmhartigheid de eisen van de gerechtigheid¹³ en verschaft het de mensen ‘de middelen [...] waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben’.¹⁴

Al waren onze zonden rood als scharlaken, zij kunnen wit als sneeuw worden.¹⁵ Omdat onze geliefde Heiland ‘Zich [heeft] gegeven als een losprijs voor allen’¹⁶ kunnen wij toegang krijgen tot zijn eeuwig koninkrijk.¹⁷

De poort is ontsloten!

Maar de genade van God brengt ons niet alleen terug in een vroegere toestand van onschuld. Als het heil betekent dat alleen onze vergissingen en zonden worden uitgewist, dan vervult het heil — hoe geweldig het ook

is — de verlangens niet die de Vader voor ons heeft. Zijn doel is veel groter: Hij wil dat zijn zoons en dochters net zo worden als Hij.

Met de gave van Gods genade voert het pad van het discipelschap niet achterwaarts, maar opwaarts.

Het voert ons naar hoogten die we nauwelijks bevatten kunnen! Het voert naar de verhoging in het celestiale koninkrijk van onze hemelse Vader, waar we, omringd door onze dierbaren, ‘van zijn volheid en van zijn heerlijkheid’ ontvangen.¹⁸ Alles is van ons, en wij zijn van Christus.¹⁹ Ja, alles wat de Vader heeft, zal ons gegeven worden.²⁰

Willen we die heerlijkheid beërven, dan hebben we meer nodig dan een ontsloten poort; we moeten door die poort gaan met een verlangen in ons hart om een verandering te ondergaan — een verandering die zó groot is dat die in de Schriften wordt beschreven

als ‘worden wedergeboren [...] ja, geboren uit God, veranderd van [onze wereldse] en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor [wij], door God verlost, zijn zonen en dochters worden.’²¹

Ten tweede: genade zet de vensters van de hemel open

Nog een element van Gods genade is dat de vensters van de hemel opengezet worden — de vensters waardoor God zegeningen van macht en kracht uitstort om ons in staat te stellen tot dingen die anders ver buiten ons bereik zouden liggen. Door Gods verbazingwekkende genade kunnen zijn kinderen aan de onderstromingen en het drijfzand van de misleider ontkomen, boven zonde uitstijgen en ‘[ver]volmaakt [worden] in Christus’.²²

Hoewel we allemaal zwakheden hebben, kunnen we ze overwinnen. Ja, het is door de genade van God dat, als we ons verootmoedigen en geloof hebben, zwakke dingen sterk voor ons kunnen worden.²³

In de loop van ons leven krijgen wij door Gods genade stoffelijke zegeningen en geestelijke gaven die onze vaardigheden vergroten en ons leven verrijken. Zijn genade verfijnt ons. Zijn genade helpt ons om het beste in onszelf naar boven te halen.

Wie komt daarvoor in aanmerking?

In de Bijbel lezen we over het bezoek dat Christus brengt aan de woning van Simon de Farizeeër.

Ogenschijnlijk leek Simon een goed en oprecht mens te zijn. Hij liep geregeld zijn takenlijstje met godsdienstige verplichtingen na: hij hield zich aan de wet, betaalde zijn tiende, hield de sabbatdag heilig, bad dagelijks en ging naar de synagoge.

Maar toen Jezus bij Simon was, kwam er een vrouw op Hem af. Zij

waste de voeten van de Heiland met haar tranen en zalfde ze met fijne olie.

Simon was niet blij met dit vertoon van aanbidding, want hij wist dat de vrouw een zondares was. Simon dacht dat als Jezus dit niet wist, Hij geen profeet was, anders had Hij niet toegestaan dat de vrouw Hem aanraakte.

De Heiland doorgrondde Simons gedachten, wendde zich tot hem en stelde een vraag. 'Een zekere schuldeiser had twee schuldenaars: De één was vijfhonderd penningen schuldig en de ander vijftig.

'Toen zij niets hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan: Wie van hen zal hem meer liefhebben?'

Simon antwoordde dat het degene was die de grotere schuld kwijtgescholden was.

Toen leerde Jezus hem een onvergetelijke les: 'Ziet u deze vrouw? [...] Haar zonden, die veel waren, zijn haar vergeven, *want zij heeft veel liefgehad*; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.'²⁴

Op wie van die twee mensen lijken wij het meest?

Lijken wij op Simon? Hebben wij vertrouwen in onze goede daden, zijn we er gerust op, en vertrouwen we op onze eigen rechtschapenheid? Zijn we misschien een beetje ongeduldig met hen die niet aan onze normen voldoen? Leven we op de automatische piloot, gaan we slechts routinematig naar onze bijeenkomsten, houden we het in de klas Evangelieer gapend uit, en kijken we tijdens de avondmaalsdienst op onze mobiele telefoon?

Of zijn we net als deze vrouw, die meende dat ze volledig en hopeloos verloren was omdat ze gezondigd had?

Hebben wij *veel lief*?

Begrijpen we wat we onze hemelse Vader verschuldigd zijn, en smeken we met hart en ziel om Gods genade?

Als we in gebed neerknielen, is dat om de grootste hits van onze eigen rechtschapenheid de revue te laten passeren, of is het om onze fouten te bekennen, om Gods genade te smeken en tranen van dankbaarheid te vergieten voor het fenomenale verlossingsplan?²⁵

We kunnen ons heil niet kopen met de valuta van gehoorzaamheid; het is gekocht met het bloed van de Zoon

van God.²⁶ Denken dat we onze goede werken kunnen ruilen voor ons heil, is net zoets als een vliegticket kopen en denken dat we daarmee de luchtvaartmaatschappij bezitten. Of denken dat we na het betalen van de huur van ons huis het eigendomsrecht op de hele planeet aarde hebben.

Waarom moeten we dan gehoorzamen?

Als genade een gave van God is, waarom is gehoorzaamheid aan Gods geboden dan zo belangrijk? Waarom zouden we dan moeite doen om Gods geboden te onderhouden — of ons te bekeren? Waarom geven we niet gewoon toe dat we zondig zijn en laten we ons door God redden?

Of om het met de woorden van Paulus te vragen: 'Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?' Paulus' antwoord is eenvoudig en duidelijk: 'Volstrekt niet!'²⁷

Broeders en zusters, wij gehoorzamen Gods geboden — uit liefde voor Hem!

Als we met hart en ziel trachten Gods gave van genade te bevatten, krijgen we des te meer reden om onze hemelse Vader zachtmoedig en dankbaar lief te hebben en te gehoorzamen. Bewandelen wij het pad van het discipelschap, dan verfijnt het ons, verbetert het ons, helpt het ons om meer op Hem te gaan lijken, en voert het ons terug naar Hem. 'De Geest van de Heer [onze God] brengt zo'n 'grote verandering in [ons] teweeg, dat [wij] niet meer geneigd [zijn] om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen.'²⁸

Daarom is onze gehoorzaamheid aan Gods geboden een natuurlijk uitvloeisel van onze eindeloze liefde en dankbaarheid voor Gods goedheid. Deze vorm van ware liefde en dankbaarheid zal onze werken op wonderbaarlijke wijze samenvoegen met Gods

genade. Dan zal deugd onophoudelijk onze gedachten sieren en zal ons vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden.²⁹

Geliefde broeders en zusters, trouw het evangelie naleven is geen last. Het is een vreugdevolle repetitie — een voorbereiding op het beërven van de grote heerlijkheid van de eeuwigheden. Wij streven ernaar om onze hemelse Vader te gehoorzamen omdat onze geest dan beter wordt afgestemd op geestelijke zaken. Er ontvouwen zich perspectieven waarvan we niet wisten dat ze bestonden. We krijgen verlichting en begrip als we de wil van de Vader doen.³⁰

Genade is een gave van God, en ons verlangen om al Gods geboden te gehoorzamen, is net als het uitstrekken van onze sterfelijke hand om die heilige gave van onze hemelse Vader in ontvangst te nemen.

Alles wat wij kunnen doen

De profeet Nephi verruimt ons begrip van Gods genade met de veelzeggende verklaring: 'Want wij arbeiden ijverig [...] teneinde onze kinderen, en ook onze broeders, ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend; want wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door *de genade worden gered*.'³¹

Maar ik vraag me af of we de zinsneede 'na alles wat wij kunnen doen' soms verkeerd uitleggen. We moeten begrijpen dat 'na' niet 'vanwege' betekent.

We worden niet gered 'vanwege' alles wat we kunnen doen. Heeft er iemand onder ons *alles* gedaan wat wij kunnen doen? Wacht God tot we alles geprobeerd hebben voordat Hij met zijn verlossende genade in ons leven ingrijpt?

Veel mensen zijn ontmoedigd omdat ze voortdurend tekortschieten. Zij weten uit eigen ervaring dat 'de geest [...]

wel gewillig [is], maar het vlees [...] zwak.'³² Zij verheffen met Nephi hun stem en zeggen: 'Mijn ziel rouwt wegens mijn ongerechtigheden.'³³

Ik ben er zeker van dat Nephi wist dat de genade van de Heiland ons *toestaat* en *in staat stelt* om zonde te overwinnen.³⁴ Daarom werkte Nephi zo hard om zijn kinderen en broeders te bewegen 'in Christus te geloven en met God te worden verzoend.'³⁵

Tenslotte is *dát* wat wij wél kunnen doen! En *dat is* onze opgave in het sterfelijk leven!

Genade is er voor ons allemaal

Als ik bedenk wat de Heiland voor ons in de aanloop naar die eerste paas-zondag heeft gedaan, wil ik mijn stem verheffen en de allerhoogste God en zijn Zoon, Jezus Christus, lof bezingen!

De poort van de hemel is ontsloten!
De vensters van de hemel zijn opengezet!

Gods genade staat allen die een gebroken hart en een berouwvolle geest hebben nu en voor altijd ter beschikking.³⁶ Jezus Christus heeft de weg vrijgemaakt zodat wij tot hoogten kunnen stijgen die het sterfelijk verstand niet kan bevatten.³⁷

Ik bid dat we met nieuwe ogen en een nieuw hart het eeuwige belang van het zoenoffer van de Heiland zullen aanschouwen. Ik bid dat wij God onze liefde en dankbaarheid voor de gave van zijn oneindige genade zullen tonen door zijn geboden te onderhouden

en vreugdevol 'in een nieuw leven [te] wandelen.'³⁸ In de heilige naam van onze Meester en Verlosser, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 1 Korinthe 15:55; Mosiah 16:8.
2. 1 Petrus 1:3; cursivering toegevoegd.
3. 1 Thessalonicenzen 4:18; zie ook vss. 13–17.
4. Jakob 4:12.
5. 2 Nephi 25:26.
6. Alma 34:10, 15.
7. Efeze 3:18–19.
8. Leer en Verbonden 93:28.
9. Wij zijn echt 'kinderkens, en [hebben] [...] nog niet begrepen welke grote zegeningen de Vader [...] voor [ons] heeft bereid' (Leer en Verbonden 78:17).
10. Romeinen 3:23.
11. 1 Nephi 15:34; zie ook 1 Nephi 10:21; Mozes 6:57.
12. Mosiah 2:21.
13. Zie Alma 42:15.
14. Alma 34:15.
15. Zie Jesaja 1:18.
16. 1 Timotheüs 2:6.
17. Zie 2 Petrus 1:11.
18. Leer en Verbonden 76:56.
19. Zie Leer en Verbonden 76:59.
20. Zie Leer en Verbonden 84:38.
21. Mosiah 27:25.
22. Zie Moroni 10:32.
23. Zie Ether 12:27.
24. Zie Lukas 7:36–50; cursivering toegevoegd.
25. Christus' gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar illustreert dit duidelijk (zie Lukas 18:9–14).
26. Zie Handelingen 20:28.
27. Romeinen 6:1–2.
28. Mosiah 5:2.
29. Zie Leer en Verbonden 121:45.
30. Zie Johannes 7:17.
31. 2 Petrus 25:23; cursivering toegevoegd.
32. Mattheüs 26:41; zie ook Romeinen 7:19.
33. 2 Nephi 4:17.
34. Zie 2 Nephi 4:19–35; Alma 34:31.
35. 2 Nephi 25:23.
36. Zie 3 Nephi 9:19–20.
37. Zie 1 Korinthe 2:9.
38. Romeinen 6:4.

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Keuzevrijheid in stand houden en godsdienstvrijheid beschermen

Nauwgezet gebruik maken van onze keuzevrijheid is alleen mogelijk als we godsdienstvrijheid hebben.

Het is paaszondag: een dag van dankbaarheid om de verzoening en opstanding van de Heiland Jezus Christus voor de hele mensheid te gedenken. Wij aanbidden Hem, we zijn dankbaar voor onze godsdienstvrijheid, onze vrijheid van vergadering, onze vrije meningsuiting, en de keuzevrijheid die God ons heeft gegeven.

Zoals profeten over deze laatste dagen waarin wij leven voorzegt hebben, weten veel mensen niet wie wij zijn en wat wij geloven. Sommigen zijn 'kwaadsprekers [...] zonder liefde voor het goede.'¹ Anderen noemen 'het kwade goed en het goede kwaad; [en stellen] duisternis voor [...] als licht, en licht als duisternis.'²

Terwijl de mensen om ons heen besluiten hoe zij op onze geloofs-overtuiging reageren, mogen wij niet vergeten dat morele keuzevrijheid een essentieel onderdeel van Gods plan voor al zijn kinderen uitmaakt. Dat

eeuwige plan, dat in de voorsterfelijke raadsvergadering in de hemel aan ons werd voorgesteld, omvatte de gave van keuzevrijheid.³

In die grote raadsvergadering gebruikte Lucifer, beter bekend als Satan, zijn keuzevrijheid om tegen Gods plan in te gaan. God zei: 'Omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, [...] liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene neerwerpen.'⁴

Hij zei verder: Daarnaast 'keerde hij een derde deel van de heerscharen des hemels van Mij af wegens hun keuzevrijheid', vervolgde Hij.⁵

Als gevolg daarvan raakten de geestkinderen van onze hemelse Vader die zijn plan verwierpen en Lucifer volgden hun goddelijke bestemming kwijt.

Jezus Christus gebruikte zijn keuzevrijheid en zei:

'Hier ben ik, zend Mij.'⁶

'Uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig.'⁷

Jezus, die zijn keuzevrijheid had uitgeoefend om het plan van onze hemelse Vader te steunen, werd door de Vader als onze Heiland aangewezen, en in het voorsterfelijk bestaan geordend om voor allen het zoenoffer te brengen. En als wij onze keuzevrijheid gebruiken om de geboden te onderhouden, kunnen we volledig begrijpen wie wij zijn en alle zegeningen van onze hemelse Vader ontvangen — inclusief de kans om een lichaam te krijgen, vooruitgang te maken, vreugde te ervaren, een gezin te hebben en het eeuwige leven te beërven.

Om de geboden te onderhouden, moeten we de officiële kerkleer kennen zodat we niet door de steeds wisselende grillen van anderen van Christus' leiding worden afgeleid.

De zegeningen die we nu hebben, zijn voortgevloeid uit onze voorsterfelijke keuze om de Heiland te volgen. Ieder die deze woorden hoort of leest, wie u ook bent en hoe uw verleden er ook uitziet, wil ik aansporen om dit te onthouden: het is niet te laat om

nogmaals diezelfde keuze te doen en Hem te volgen.

Door ons geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering van onze zonden en de doop, kunnen wij de goddelijke gave van de Heilige Geest ontvangen. Die gave verschaft kennis en begrip, leiding en kracht om te leren en een getuigenis te verkrijgen, macht en reiniging om zonde te overwinnen, en troost en aanmoediging om in beproeving trouw te blijven. Deze onvergelijkelijke zegeningen van de Geest vergroten onze vrijheid en macht om het goede te doen, want 'waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid'.⁸

Nu wij in deze laatste dagen het pad van geestelijke vrijheid bewandelen, moeten we begrijpen dat nauwgezet gebruik van onze keuzevrijheid alleen mogelijk is als we godsdienstvrijheid hebben. We weten al dat Satan niet wil dat we die vrijheid hebben. Hij heeft in de hemel geprobeerd onze morele keuzevrijheid te vernietigen, en nu is hij op aarde hard bezig om godsdienstvrijheid te ondermijnen, tegen te werken en er verwarring over te stichten — over wat het is en waarom het onmisbaar is voor ons geestelijke leven en heil.

Er zijn vier hoekstenen van godsdienstvrijheid waar wij ons als heiligen der laatste dagen op moeten verlaten en die we moeten beschermen.

De eerste is de vrijheid om te geloven. Niemand mag bekritiseerd, vervolgd of aangevallen worden door burgers of de overheid om wat hij of zij met betrekking tot God gelooft. Het is heel persoonlijk en erg belangrijk. In een van de eerste verklaringen omtrent onze overtuiging aangaande godsdienstvrijheid staat:

'Geen overheid [kan] in vrede [...] bestaan, tenzij er wetten worden ontworpen en onschendbaar gehouden die ieder mens gewetensvrijheid [...] verzekeren. [...]

'De overheid [moet] de misdaad [...] bedwingen, maar [mag] nooit aan het geweten beperkingen [...] opleggen [of] de vrijheid van de ziel [...] onderdrukken.'⁹

Deze fundamentele geloofsvrijheid is sindsdien door de Verenigde Naties erkend in hun Universele verklaring van de rechten van de mens en door andere nationale en internationale organisaties in documenten over mensenrechten.¹⁰

De tweede hoeksteen van godsdienstvrijheid is de vrijheid om anderen te vertellen over ons geloof en onze overtuiging. De Heer gebiedt ons: 'Leer [...] uw kinderen [het evangelie] door erover te spreken als u in uw huis zit.'¹¹ Hij heeft bovendien tegen zijn discipelen gezegd: 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.'¹² Als ouders, voltijdzendingen en zendingsactieve leden verlaten wij ons op onze godsdienstvrijheid om thuis en in de hele wereld de leer van de Heer te verkondigen.

De derde hoeksteen van godsdienstvrijheid is de vrijheid om een godsdienstige organisatie te stichten en in vrede met anderen te aanbidden. Het elfde geloofsartikel luidt: 'Wij eisen het goed recht de almachtige God te aanbidden

volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe: laat hen aanbidden hoe, waar of wat zij willen.' Dit beginsel wordt gesteund door internationale documenten aangaande mensenrechten en veel landelijke grondwetten.

De vierde hoeksteen van godsdienstvrijheid is de vrijheid om ons geloof na te leven — vrije geloofsuitoefening, niet alleen thuis en in de kerk, maar ook in het openbaar. De Heer gebiedt ons niet alleen om in het geheim te bidden¹³, maar ook om erop uit te gaan en ons 'licht zo [te laten] schijnen voor de mensen, dat zij [onze] goede werken zien en [onze] Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.'¹⁴

Sommige mensen nemen aanstoot als we onze godsdienst in de openbaarheid brengen, maar diezelfde mensen die erop staan dat hun eigen standpunten en handelingen door de samenleving getolereerd worden, zijn er vaak erg moeilijk toe te bewegen om diezelfde tolerantie op te brengen voor gelovigen die ook willen dat hun standpunten en handelingen getolereerd worden. Het algehele gebrek aan respect voor religieuze standpunten is heel snel aan het verworden tot een gebrek aan sociale en politieke tolerantie voor godsdienstige mensen en instellingen.

Nu we onder toenemende druk staan om aan wereldse normen toe te geven, onze godsdienstige vrijheden te verspelen en onze keuzevrijheid op te geven, doen we er goed aan te bedenken wat er in het Boek van Mormon staat over onze verantwoordelijkheid hierin. In het boek Alma lezen we over Amlici, 'een zeer geslepen' en 'goddeloos man' die koning over het volk wilde worden en hun 'hun rechten en voorrechten ontnemen' wat 'veront-rustend voor het volk der kerk' was.¹⁵ Koning Mosiah had ze geleerd om zich

uit te spreken over wat volgens hen goed was.¹⁶ Daarom kwamen zij ‘overal in het land in afzonderlijke groepen bijeen [...], *iedereen volgens zijn overtuiging*, hetzij voor of tegen Amlici, met veel woordenstrijd en verbazingwekkende twistgesprekken onder elkaar.’¹⁷

In die discussies kregen kerkleden en anderen de kans om bijeen te komen, een eensgezinde geest te voelen en de invloed van de Heilige Geest te voelen. ‘En het geschiedde dat de stem van het volk zich tegen Amlici verklaarde, zodat hij niet koning [...] werd gemaakt.’¹⁸

Als discipelen van Christus hebben we een verantwoordelijkheid om samen te werken met gelijkgestemde gelovigen, om onze stem voor het goede te laten horen. Hoewel leden nooit mogen beweren of impliceren dat zij namens de kerk spreken, worden wij als burgers allemaal aangemoedigd om vol overtuiging en liefde onze eigen mening te verkondigen, — ‘iedereen volgens zijn [eigen] overtuiging’.¹⁹

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘[Ik ben] stoutmoedig genoeg om voor de hemel te verklaren dat ik net zo bereid ben om te sterven ter verdediging van de rechten van een presbyteriaan, een baptist of een goed mens die tot een andere godsdienst behoort [als van een mormoon]; want hetzelfde beginsel dat de rechten van de heiligen der laatste dagen zou vertrappen, zou de rechten van de rooms-katholieken vertrappen of van welke andere godsdienst dan ook die te onpopulair en te zwak is om zich te verdedigen.

‘Het is vrijheidsliefde die mijn ziel inspireert — burgerlijke en godsdienstige vrijheid voor de hele mensheid.’²⁰

Broeders en zusters, wij zijn verantwoordelijk voor het waarborgen van deze heilige vrijheden en rechten voor onszelf en ons nageslacht. Wat kunnen u en ik doen?

Allereerst moeten we goed geïnformeerd zijn. Let op kwesties in uw gemeenschap die gevolgen kunnen hebben voor de godsdienstvrijheid.

Sluit u ten tweede bij anderen aan die de zaak van de godsdienstvrijheid ook zijn toegedaan. Werk samen om de godsdienstvrijheid te beschermen.

Leef ten derde zó dat u een goed voorbeeld bent van wat u gelooft — zowel in woord als daad. Hoe we onze godsdienst naleven, is veel belangrijker dan wat we over onze godsdienst zeggen.

De wederkomst van onze Heiland komt naderbij. We mogen ons in dit goede werk niet laten vertragen. Denk aan aanvoerder Moroni die de banier der vrijheid hees, met de woorden: ‘Ter gedachtenis aan onze God, onze godsdienst en vrijheid, en onze vrede, onze vrouwen en onze kinderen.’²¹ Laten wij denken aan de reactie van het volk: ze oefenden hun keuzevrijheid uit, en liepen ‘te hoop’ met een verbond om actie te ondernemen.²²

Geliefde broeders en zusters, wandel niet! Ren! Ren om de zegeningen van de keuzevrijheid te ontvangen door gehoor te geven aan de Heilige Geest en de vrijheden te gebruiken die God ons heeft gegeven om zijn wil te doen.

Ik geef mijn bijzondere getuigenis op deze speciale paasdag dat Jezus Christus zijn keuzevrijheid gebruikte om de wil van onze Vader te doen.

Wij zingen over onze Heiland: ‘Onschuldig vloei eens zijn bloed, [...] zijn leven gaf Hij ons tot heil.’²³ En omdat Hij dat deed, hebben wij de onbetaalbare kans om ‘vrijheid en eeuwig leven te kiezen’ door de kracht

en zegeningen van zijn verzoening.²⁴ Mogen wij er vrijelijk voor kiezen om Hem nu en altijd te volgen, dat bid ik in zijn heilige naam, de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timotheüs 3:3.
2. Jesaja 5:20.
3. Zie Mozes 6:56.
4. Mozes 4:3.
5. Leer en Verbonden 29:36.
6. Abraham 3:27.
7. Mozes 4:2.
8. 2 Korinthe 3:17.
9. Leer en Verbonden 134:2, 4.
10. Zie de Universele verklaring van de rechten van de mens, aangenomen door de algemene vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948, <http://www.amnesty.nl/mensenrechten/encyclopedie/universele-verklaring-de-rechten-de-mens-uvrm-volledige-tekst> In artikel 18 staat: ‘Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven zijn godsdienst of overtuiging te belijden door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing, door eredienst en de inachtneming van de geboden en voorschriften.’ Zie artikel 9 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, geratificeerd op 3 september 1953, <http://www.tiye-international.org/wordpress/wp-content/uploads/2009/09/EVRM1.pdf>.
11. Deuteronomium 11:19.
12. Markus 16:15.
13. Zie Mattheüs 6:6.
14. Mattheüs 5:16.
15. Zie Alma 2:1–4.
16. Zie Mosiah 29:25–26.
17. Alma 2:5; cursivering toegevoegd.
18. Alma 2:7.
19. Alma 2:5.
20. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 372.
21. Alma 46:12.
22. Alma 46:21.
23. ‘Hoe groot de wijsheid’, lofzang 131.
24. 2 Nephi 2:27.

Ouderling Kevin W. Pearson
van de Zeventig

Blijf bij de boom

Lehi's visioen van de boom des levens is een krachtige gelijkenis over tot het einde toe volharden.

Vlak voordat president Heber J. Grant overleed, ging een van de algemene autoriteiten bij hem op bezoek. Voordat hij wegging, bad president Grant: 'O God, zeg me dat ik mijn getuigenis niet zal kwijtraken en tot het einde toe zal volharden!'¹ Na bijna 27 jaar president van de kerk te zijn geweest, was dat zijn vurige gebed. Zijn voorbeeld is een treffende herinnering dat niemand, hoe oud ook, immuun is voor Satans invloed. Twee van Satans krachtigste wapens zijn afleiding en misleiding.

Tot het einde toe volharden is het waarmerk van waar discipelschap en is essentieel voor het eeuwige leven. Maar als beproevingen en moeilijkheden op ons pad komen, krijgen we vaak het advies: 'doorbijten'. 'Doorbijten' is duidelijk geen evangeliebeginsel. Tot het einde toe volharden houdt in dat we voortdurend tot Christus komen en in Hem vervolmaakt worden.

Als tot het einde toe volharden zo belangrijk voor het eeuwige leven is, waarom hebben we dan zoveel moeite om getrouw te blijven? Het is moeilijk om tussen concurrerende prioriteiten te moeten kiezen. Oppervlakkige gehoorzaamheid en lauwe toewijding verzwakken geloof. Tot het einde toe volharden houdt in dat we ons volledig

aan de Heiland toewijden en onze verbonden nakomen.

Lehi's visioen van de boom des levens is een krachtige gelijkenis over tot het einde toe volharden. Ik moedig u aan om die droom onder gebed te bestuderen en te bepeinen en die vervolgens toe te passen. Overweeg daarbij dan zorgvuldig zes belangrijke beginselen waarmee we tot het einde toe kunnen volharden.

1. Vergeet niet te bidden

We beginnen met Lehi, die 'zich in een donkere en sombere woestenijs bevond.'² We hebben allemaal weleens perioden van duisternis of eenzaamheid. 'Wat het leven verontruste, denk toch aan 't gebed.'³ Volg het voorbeeld van president Heber J. Grant. Bid voor de kracht om tot het einde toe te volharden. Vraag uw hemelse Vader: 'Wat verwacht u nog meer van mij?'

2. Kom tot Christus en word in Hem vervolmaakt

De boom des levens is de kern van Lehi's droom. Alles wijst op de boom des levens. De boom symboliseert Christus, die de duidelijke manifestatie van Gods liefde is. De vrucht is zijn oneindige verzoening, en is het onmiskenbare bewijs van Gods liefde. Het eeuwige leven met onze dierbaren is beter en begeerenswaardiger dan wat dan ook. Om die gave te ontvangen, moeten we tot Christus komen en in Hem vervolmaakt

worden.⁴ 'Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven.'⁵ We kunnen in ons leven prestaties leveren en goede werken verrichten, maar als we uiteindelijk geen heilige verbonden sluiten en nakomen om Christus te volgen, hebben we de plank volledig misgeslagen.

3. Ga voorwaarts in geloof

Er is een pad dat naar de boom des levens, naar Christus, leidt. Het is nauw en smal, strikt en nauwkeurig. Gods geboden zijn strikt, maar ze beperken niet. Ze beschermen ons tegen geestelijk en lichamelijk gevaar en voorkomen dat we verdwalen.

Gehoorzaamheid versterkt ons geloof in Christus. Geloof is een handelings- en machtsbeginsel. Als we consequent het voorbeeld van de Heiland volgen, krijgen we meer geestelijke macht en mogelijkheden. Zonder de versterkende en instaatstellende kracht van de verzoening is het onmogelijk om op het pad te blijven en te volharden.

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven.'⁶

4. Het Boek van Mormon is de sleutel tot geestelijke overleving

Onze levensreis is dikwijls zwaar. We kunnen gemakkelijk afgeleid worden, van het pad afdwalen en verdwalen. Beproevingen zijn een onvermijdelijk en onafwendbaar onderdeel van onze eeuwige vooruitgang. Als u beproefd wordt, laat u dan niet in de war brengen door iets wat u niet volledig begrijpt. Wees geduldig en houd u aan de waarheid vast. Dan zal begrip volgen. Beproevingen zijn als de dichte misten van duisternis die onze ogen kunnen verblinden en ons hart kunnen verharderen. Tenzij we ons 'voortdurend vasthouden'⁷ aan het woord van God en het naleven, worden we geestelijk blind in plaats van geestelijk ingesteld.

Bestudeer het Boek van Mormon en de woorden van onze hedendaagse profeten. Elke dag, elke dag, elke dag! Dat is de sleutel om geestelijk te overleven en misleiding uit de weg te gaan. Als we dat niet doen, zijn we geestelijk verloren.

5. Word niet afgeleid of misleid

'Acht slaan op' betekent 'zorgvuldig aandacht besteden aan'. Als we acht slaan op mensen die niet in Christus geloven, zullen we Hem niet vinden. Zoeken naar #ruimgebouw zal ons niet tot kennis en waarheid leiden. Die zullen we daar niet vinden. Alleen de Heiland heeft de 'woorden van eeuwig leven.'⁸ Al het andere is slechts tekst. Het grote en ruime gebouw is een symbool van de 'ijdele inbeelding en de hoogmoed'⁹ van de wereld. Met andere woorden, afleiding en misleiding. Het gebouw zit vol met goedgeklede mensen die alles lijken te hebben. Maar ze bespotten de Heiland en de mensen die Hem volgen. Het

zijn mensen 'die altijd leren en nooit tot kennis van de waarheid kunnen komen.'¹⁰ Ze zijn wellicht politiek correct, maar ze zijn geestelijk verloren.

6. Blijf bij de boom

Lehi's boodschap is dat we bij de boom moeten blijven. We blijven er omdat we ons tot de Heer bekeerd hebben. Alma heeft gezegd: 'Zie, Hij veranderde hun hart; ja, Hij wakte hen uit een diepe slaap en zij ontwaakten tot God.'¹¹ Als we ons hart aan God overgeven, verandert de Heilige Geest ons wezen, raken we ten diepste bekeerd tot de Heer en proberen we niet meer het ruime gebouw te bereiken. Als we niet meer datgene doen wat onze bekering verdiept, verzwakken we geestelijk. Afvalligheid is het tegenovergestelde van bekering.

Aan alle zendingen in het heden en verleden: ouderlingen en zusters, u kunt niet van uw zending thuis komen om in Babylon rond te gaan hangen,

van de grote kracht die van het Boek van Mormon uitgaat. Uw leven zal erdoor veranderen en uw voorne-
men om Christus te volgen zal sterker worden. De Heilige Geest zal uw hart veranderen en u doen inzien hoe de dingen ‘werkelijk zijn’.¹² Hij zal u laten zien wat u vervolgens moet doen. Dit is de belofte van Nephi:

‘En ik zeide tot hen [...] wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeken en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang.

‘Daarom spoorde ik [...] hen aan om acht te slaan op het woord des Heren [...] en eraan [te] denken zijn geboden altijd en in alles te onderhouden.’¹³

Broeders en zusters, tot het einde toe volharden is de grote toets van ons discipelschap. Ons dagelijkse discipelschap zal onze eeuwige bestemming bepalen. Ontwaak tot God, houd vast aan de waarheid, kom uw heilige tempelverbonden na en blijf bij de boom!

Ik geef u mijn getuigenis van de herrezen, levende Christus. Ik weet dat Hij leeft. Ik hoop van harte dat ik tot het einde toe trouw zal blijven en zijn uitmuntende voorbeeld zal blijven volgen. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geciteerd door John Longden, Conference Report, oktober 1958, 70.
2. 1 Nephi 8:7.
3. ‘Dacht gij aan ‘t gebed?’ *Lofzangen*, nr. 96.
4. Moroni 10:32.
5. Johannes 14:6.
6. 2 Nephi 31:20.
7. 1 Nephi 8:30.
8. Johannes 6:68.
9. 1 Nephi 12:18.
10. 2 Timotheüs 3:7.
11. Alma 5:7.
12. Jakob 4:13.
13. 1 Nephi 15:24–25.

en eindeloze uren te besteden aan het scoren van nietszeggende punten in onzinnige computerspellen zonder in een diepe geestelijke slaap te vallen. Ook kunt u zich niet aan online pornografie bezondigen en deugd en kuisheid negeren, zonder de trieste geestelijke gevolgen daarvan te onder- vinden. Als u de Geest verliest, bent u verloren. Word niet afgeleid of misleid.

Ware discipelen ontwaken elke dag tot God door zinvolle, persoonlijke gebeden, oprechte Schriftstudie, gehoorzaamheid en onzelfzuchtig dienstbe- toon. Blijf bij de boom en blijf wakker.

Enkele jaren geleden werden mijn vrouw en ik geropen om het zendings- gebied Tacoma (Washington, VS) te pre- sideren. De roeping was een volledige verrassing. Met enige schroom sprak ik met de voorzitter en de algemeen direc- teur van het bedrijf waarvoor ik werkte en vertelde ze over mijn zendingsop- roep. Ze waren duidelijk niet blij met mijn beslissing om het bedrijf te verlaten. ‘Wanneer heb je die beslissing genomen, en waarom heb je ons niet eerder op de hoogte gesteld?’ vroegen ze.

In een helder moment schoot me een duidelijk antwoord te binnen. Ik zei: ‘Ik heb die beslissing als 19-jarige jongeman genomen, toen ik in de tem- pel heilige verbonden met God sloot om de Heiland te volgen. Ik heb mijn hele leven op die verbonden geba- seerd, en ik ben van plan om me er ook nu aan te houden.’

Als we verbonden met God sluiten, is er geen weg terug. Toegeven en opgeven zijn geen opties. In het konink- rijk van God geldt een norm van uit- muntendheid voor de verhoging. Daar is kloekmoedig discipelschap voor nodig! Er is geen ruimte voor gemiddelde of zelfvoldane discipelen. Gemiddeld is de vijand van uitmuntend, en gemiddelde toewijding weerhoudt ons ervan om tot het einde toe te volharden.

Als u strijd voert, in de war bent of geestelijk verdwaald bent, spoor ik u aan om datgene te doen waar- door u volgens mij weer op het juiste spoor komt. Bestudeer nogmaals met een gebed in uw hart het Boek van Mormon en leef de leringen erin na. Elke dag, elke dag, elke dag! Ik getuig

Ouderling Rafael E. Pino
van de Zeventig

Het eeuwig perspectief van het evangelie

Voor beslissingen met eeuwige gevolgen hebben we een eeuwig perspectief nodig.

In een openbaring aan Mozes verklaarde onze hemelse Vader zijn intentie: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹ Volgens die verklaring heeft de Vader het verlangen om iedereen de kans te bieden een volheid van vreugde te ontvangen. In hedendaagse openbaringen staat dat onze hemelse Vader een groot plan van geluk voor al zijn kinderen heeft ontworpen, een bijzonder plan waardoor we bij Hem kunnen terugkeren.

Als we dat plan van geluk begrijpen, krijgen we een eeuwig perspectief, waarmee we de geboden, verordeningen, verbonden en beproevingen oprecht gaan waarderen.

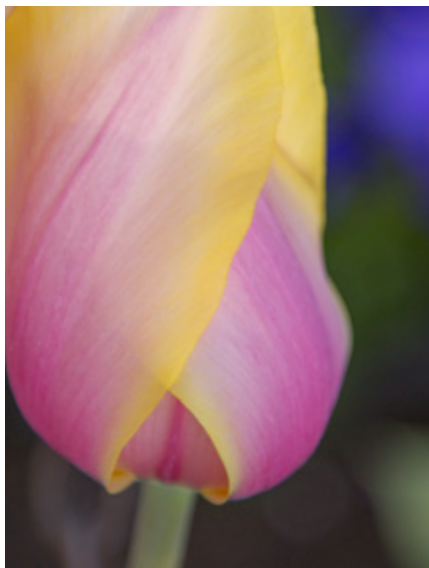
Alma brengt een belangrijk beginsel onder woorden: 'Daarom gaf God hun geboden, na hun het verlossingsplan te hebben bekendgemaakt.'²

Het is interessant om de volgorde in het leerproces te zien. Onze hemelse Vader onderwees Adam en Eva eerst in het verlossingsplan, waarna Hij ze geboden gaf.

Dat is een belangrijk gegeven. Als mensen het plan begrijpen, is

het gemakkelijker om de geboden te onderhouden, betere beslissingen te nemen en de juiste motivatie te hebben.

In de jaren dat ik in de kerk heb gediend, heb ik de toewijding en getrouwheid van kerkleden in verschillende landen gezien, van wie sommigen in politieke, maatschappelijke of economische conflictsituaties leven. Een gemeenschappelijke factor die ik vaak onder die leden heb waargenomen, is het perspectief dat zij van de eeuwigheid hebben. Het eeuwig perspectief van het evangelie leidt ertoe dat we begrijpen welke plek we in Gods plan innemen, dat we moeilijkheden accepteren en daardoor

voortgang maken, dat we beslissingen nemen en ons leven op ons goddelijk potentieel richten.

Iets in perspectief zien, is ergens vanaf een bepaalde afstand naar kijken. Daardoor kunnen we er waardering voor hebben.

Soms lijkt het wel of we door de bomen het bos niet meer zien. Tenzij we een stap terug nemen, zijn we niet in staat om waardering voor het bos te hebben. Ik was een keer in het Amazonegebied in Leticia (Colombia), vlakbij de grens van Brazilië en Peru. Ik had er geen idee van hoe groot het eigenlijk is, totdat ik eroverheen vloog en het in perspectief zag.

Toen onze kinderen nog klein waren, keken ze op tv vaak naar een kinderkanal met het programma *Wat zie je?* Op het scherm was een voorwerp te zien waarop was ingezoomd. De kinderen moesten raden wat het was, terwijl er langzaam werd uitgezoomd. Als het hele voorwerp te zien was, kon je gemakkelijk vaststellen dat het een kat, een plant, een vrucht, enzovoort was.

Ik kan me nog herinneren dat ze een keer naar dat programma keken en iets zagen dat volgens hen van dichtbij heel lelijk was, weerzinwekkend zelfs. Maar zodra er uitgezoomd werd, zagen ze dat het een heerlijke pizza was. Toen vroegen ze me: 'Papa, wilt u er precies zo één voor ons kopen?' Toen ze begrepen wat het was, iets wat er eerst onsmakelijk uitzag, bleek het heel aantrekkelijk te zijn.

Ik zal u een ander voorbeeld geven. Bij ons thuis maakten de kinderen graag legpuzzels. We hebben wellicht allemaal weleens een puzzel gemaakt. Sommige puzzels hebben veel kleine stukjes. Ik weet nog dat een van onze kinderen (ik zal zijn naam niet noemen om zijn identiteit te beschermen)

zich op de afzonderlijke puzzelstukjes concentreerde. Als een stukje niet op de plek paste die hij in gedachten had, werd hij kwaad. Hij dacht dat het niet goed was en wilde het weggooien. Uiteindelijk kreeg hij het onder de knie toen hij begreep dat elk stukje een plek in het uiteindelijke plaatje innam, ook als hij eerst niet wist waar het in de puzzel paste.

Dat is een manier om het plan van de Heer te bekijken. We hoeven ons niet druk te maken over elk stukje van de puzzel, maar we moeten proberen het hele plaatje te zien, het uiteindelijke resultaat. De Heer weet waar elk stukje hoort, zodat het in zijn plan past. Alle geboden zijn van eeuwig belang in de context van het grote plan van geluk.

Het is uitermate belangrijk dat we niet vanuit een aards perspectief beslissingen met eeuwige gevolgen nemen. Voor beslissingen met eeuwige gevolgen hebben we een eeuwig perspectief nodig.

Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Hoewel we in de hoogste en

meest ultieme hoop "verankerd" zijn, zijn bepaalde hoopvolle verwachtingen een andere kwestie. We hopen wellicht op een salarisverhoging, een veelbelovende date, een verkiezingsoverwinning of een groter huis — zaken die al dan niet verwezenlijkt worden. Geloof in het plan van de Vader schenkt ons kracht, ook als die hoopvolle verwachtingen schipbreuk lijden. Hoop houdt ons "gedreven voor [goede zaken] werkzaam", zelfs als dat verloren zaken lijken te zijn (zie LV 58:27).³

Als we geen eeuwig perspectief hebben, of het kwijtraken, kunnen onze persoonlijke normen op een aards perspectief gebaseerd zijn. Dan nemen we beslissingen die niet in overeenstemming met de wil van God zijn.

In het Boek van Mormon staat de houding van Nephi en die van Laman en Lemuël beschreven. Ze hadden alle drie vele moeilijkheden en talloze benauwingen doorstaan, maar hun houding verschilde nogal. Nephi zei: 'En zo groot waren de zegeningen des Heren over ons, dat onze vrouwen, terwijl wij

in de wildernis van rauw vlees leefden, overvloedig voor hun kinderen te zogen hadden en sterk waren, ja, even sterk als de mannen; en zij begonnen hun reizen zonder morren te verdragen.'⁴

Daarentegen klaagden Laman en Lemuël verbitterd. 'En aldus morden Laman en Lemuël, de oudsten zijnde, tegen hun vader. En zij morden omdat zij geen kennis hadden van de handelwijzen van die God die hen had geschapen.'⁵ Als wij 'de handelwijzen van [...] God' niet kennen of negeren, raken we ons eeuwig perspectief kwijt. Morren is slechts een van de symptomen. Hoewel Laman en Lemuël net als Nephi veel wonderen hadden gezien, zeiden ze: 'En gij zijt als onze vader, die door de dwaze inbeeldingen van zijn hart is misleid; ja, hij heeft ons uit het land Jeruzalem geleid, en wij hebben al deze jaren in de wildernis rondgezworven; en onze vrouwen hebben gezwoegd tijdens hun zwangerschap; en zij hebben kinderen in de wildernis gebaard en alles doorstaan, behalve de dood; en het zou beter zijn geweest als zij waren gestorven alvorens Jeruzalem te verlaten, dan deze ellende te doorstaan.'⁶

Dat waren twee verschillende zienswijzen, hoewel ze vergelijkbare moeilijkheden en beproevingen hadden doorstaan. Ze hadden kennelijk een ander perspectief.

President Spencer W. Kimball heeft het volgende geschreven: 'Als wij dit leven zouden zien als ons volledige bestaan, dan zouden de pijn, het verdriet, de mislukking en het korte leven een ramp zijn. Maar zien we het leven als iets eeuwig dat zich ver uitstrekt van het voorsterfelijke verleden tot in de eeuwige toekomst na de dood, dan kunnen we alle gebeurtenissen in het juiste perspectief zien.'⁷

Ouderling David B. Haight heeft een verhaal verteld over de

beeldhouwer Michelangelo om duidelijk te maken hoe belangrijk het is om alles in het juiste perspectief te zien: ‘Toen de beeldhouwer met een blok marmer bezig was, kwam er elke dag een jongetje langs dat verlegen toekeek. Toen de gedaante van David uit die steen tevoorschijn kwam, om door de hele wereld bewonderd te worden, vroeg het jongetje aan Michelangelo: “Hoe wist u dat hij daarin zat?”’⁸

Het perspectief waarmee de beeldhouwer dat blok marmer zag, verschilde van het perspectief van het jongetje dat naar zijn werk keek. De mogelijkheden die de kunstenaar in de steen zag, stelden hem in staat om een kunstwerk te creëren.

De Heer weet wat Hij met ieder van ons wil bereiken. Hij weet wat Hij in ons leven wil veranderen. En wij hebben niet het recht om Hem advies te geven. Zijn gedachten zijn hoger dan onze gedachten.⁹

Ik getuig dat we een liefdevolle, rechtvaardige en barmhartige hemelse Vader hebben die een plan voor ons eeuwige geluk heeft ontworpen. Ik getuig dat Jezus Christus zijn Zoon en de Heiland van de wereld is. Ik weet dat president Thomas S. Monson een profeet van God is. Ik laat deze woorden bij u achter in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. Alma 12:32.
3. Neal A. Maxwell, ‘Brightness of Hope’, *Ensign*, november 1994, 35–36.
4. 1 Nephi 17:2.
5. 1 Nephi 2:12.
6. 1 Nephi 17:20.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 16.
8. David B. Haight, ‘Your Purpose and Responsibility’ (devotionaal op de Brigham Young University, 4 september 1977), 2–3, speeches.byu.edu.
9. Zie Jesaja 55:8–9.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Uw Koninkrijk kome

De gedachte aan zijn komst beroert mijn ziel. Het wordt adembenemend! Het bereik en de grootsheid, de omvang en de indrukwekkendheid zullen alles overtreffen wat het mensenoog ooit heeft gezien of meegemaakt.

Bij het zingen werd ik diep geraakt door de gedachte dat er op dat moment honderdduizenden, misschien wel miljoenen, heiligen in meer dan 150 landen, en in een verbazingwekkende 75 verschillende talen¹, samen hun stem tot God verhieven, zingend:

*Kom, o Gij Vredevorst
Lang hebben w'u verwacht;
ons heil is in uw hand,
verlos uit de nacht.*²

‘Kom, o Gij Vredevorst.’³ We zijn een wereldwijde familie van gelovigen, discipelen van de Heer Jezus Christus.

We hebben zijn naam op ons genomen. En elke week als we aan

het avondmaal deelnemen, beloven we Hem indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. We zijn verre van volmaakt, maar we zijn niet nonchalant in ons geloof. We geloven in Hem. We aanbidden Hem. We volgen Hem. We hebben Hem zeer lief. Zijn zaak is de grootste zaak ter wereld.

We leven in de dagen vóór de wederkomst, een tijd waar gelovigen in de loop der eeuwen naar hebben uitgekeken. We leven in een tijd vol oorlogen en geruchten van oorlogen, natuurrampen, en wereldwijde verwarring en beroering.

Maar we leven ook in de tijd van de herstelling, waarin het evangelie aan de hele wereld wordt gebracht — een tijd waarin de Heer beloofd heeft ‘een rein volk [...] te doen opstaan’⁴ dat Hij zal wapenen ‘met gerechtigheid en met de macht Gods’.⁵

We verheugen ons in deze dagen en bidden dat wij in staat mogen zijn om onze worstelingen en onzekerheden moedig tegemoet te treden. De moeilijkheden van de een zijn erger dan die van anderen, maar iedereen maakt moeilijkheden mee. Ouderling Neal A. Maxwell heeft eens tegen me gezegd: ‘Als alles in je leven perfect verloopt, wacht dan maar af.’

Hoewel de Heer ons telkens opnieuw heeft verzekerd dat we 'niet [behoeven] te vrezen'⁶, is het bij beproevingen niet altijd makkelijk om een helder perspectief te hebben dat deze wereld overstijgt.

President Thomas S. Monson heeft mij een belangrijke les geleerd, namelijk dat we een eeuwige visie moeten houden.

Toen ik achttien jaar geleden met president Monson een treinreis door Zwitserland maakte, vroeg ik hem naar zijn zware taken. Zijn antwoord versterkte mijn geloof. 'In het Eerste Presidium', zei hij, 'doen we alles wat we kunnen om dit werk voort te stuwten. Maar dit is het werk van de Heer en Hij geeft er leiding aan. Hij staat aan het roer. Wij verwonderen ons over de deuren die Hij opendoet die wij niet open kunnen doen, en de wonderen die Hij verricht die wij ons nauwelijks kunnen indenken.'⁷

Broeders en zusters, als we de wonderen zien en geloven die de Heer bij het vestigen van zijn aardse koninkrijk verricht, kan dat ertoe bijdragen dat wij inzien en geloven dat de Heer ook actief is in ons eigen leven.

De Heer heeft verklaard: 'Ik [ben] in staat [...] mijn eigen werk te doen.'⁸ We proberen allemaal ons deel te doen, maar Hij is de grote Bouwmeester. Onder leiding van zijn Vader heeft Hij deze wereld geschapen. 'Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.'⁹ Zijn wij geestelijk wakker en oplettend, dan zien wij zijn hand over de wereld, en zien wij deze ook in ons eigen leven werken.

Ik zal u een voorbeeld geven.

In 1831, toen de kerk slechts zeshonderd leden had, verklaarde de Heer: 'De sleutels van het koninkrijk Gods zijn toevertrouwd aan het

mensdom op aarde, en vandaar zal het evangelie voortrollen naar de einden der aarde, zoals de steen die uit de berg is losgehakt zonder toedoen van mensenhanden, zal voortrollen totdat hij de gehele aarde heeft vervuld.'¹⁰

De profeet Nephi voorzag dat het ledental van de kerk in onze tijd 'klein' zou zijn in vergelijking met de wereldbevolking, maar dat de kerk zich 'op het gehele oppervlak der aarde' zou bevinden.¹¹

President Monson heeft vandaag drie prachtige voorbeelden aangekondigd van de manier waarop de Heer de hand heeft in hoe zijn koninkrijk wordt gevestigd. Wie had zich nog slechts enkele tientallen jaren geleden kunnen indenken dat er tempels zouden komen in Haïti, Thailand en Ivoorkust?

De locatie van een tempel is geen geografische beslissing die ons goed uitkomt. Die beslissing wordt door openbaring aan zijn profeet genomen en is een teken van een groot werk dat wordt verricht, en een teken van waardering voor de rechtschapenheid van de heiligen die generaties lang zijn huis zullen verzorgen en op waarde schatten.¹²

Nog maar twee jaar geleden brachten mijn vrouw, Kathy, en ik een bezoek aan Haïti. Hoog op de berg die uitkijkt over Port-au-Prince herdachten we met de Haïtiaanse heiligen de wijding van het land door de toenmalige ouderling Thomas S. Monson, die nog maar dertig jaar eerder had plaatsgevonden. Geen van ons zal ooit de verwoestende aardbeving vergeten die in 2010 Haïti trof. De kerk is op

dit eiland in ledental en kracht blijven toenemen. De trouwe leden en moedige zendingen bestaan vrijwel geheel uit Haïtianen. Het doet mijn geloof goed om me deze rechtschapen heiligen van God in te denken, gekleed in het wit, bekleed met de macht van het heilig priesterschap om de heilige verordeningen in het huis van de Heer te leiden en te verrichten.

Wie had zich een huis van de Heer kunnen indenken in de prachtige stad Bangkok? Christenen maken in dat overwegend boeddhistische land slechts één procent van de bevolking uit. Net als in Haïti zien we dat de Heer in Bangkok de uitverkorenen van de aarde heeft vergaderd. Enkele maanden geleden maakten we daar kennis

met Sathit en Juthamas Kaivaivatana en hun toegewijde kinderen. Sathit was zeventien toen hij lid van de kerk werd, en hij vervulde in zijn eigen land een zending. Later maakte hij in het instituut kennis met Juthamas. Ze lieten zich in de Manilatempel (Filipijnen) aan elkaar verzegelen. In 1993 kwamen ze in botsing met een vrachtwagen waarvan de chauffeur in slaap was gevallen. Sathit raakte vanaf zijn borst naar onderen toe verlamd. Maar hun geloof heeft nooit gewankeld. Sathit is een veelgeprezen leerkracht aan de internationale school in Bangkok. Hij is bovendien president van de ring Bangkok-Noord in Thailand. Gods wonderen komen tot uiting in zijn werk en ons privéleven.

Ik kan niet over het wonder van de kerk in Ivoorkust vertellen zonder de naam van twee echtparen te noemen: Philippe en Annelies Assard, en Lucien en Agathe Affoue. Als jonge

als Lucien, die elkaar niet kenden, terug naar het Afrikaanse vaderland om daar Gods koninkrijk op te bouwen. Zuster Assard, die Duitse is, moest veel geloof opbrengen om haar familie achter te laten en ermee in te stemmen dat broeder Assard zijn goede baan als werktuigbouwkundige opzegde. De twee echtparen ontmoeten elkaar voor het eerst in Ivoorkust

‘En in niets geeft de mens God aanstoot [...] dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden.’¹³

Gods wonderen vinden niet alleen in Haïti, Thailand of Ivoorkust plaats. Kijk eens om u heen.¹⁴ ‘God [is] ieder volk indachtig [...], ja, Hij telt zijn volk en zijn innerlijke barmhartigheid strekt zich uit over de gehele aarde.’¹⁵

Soms kunnen we de hand van Heer in het leven van anderen zien, maar vragen we ons af: ‘Hoe kan ik zijn hand beter in mijn eigen leven zien?’

De Heiland heeft gezegd:

‘Twijfel [niet].’¹⁶

‘Wees niet bevreesd.’¹⁷

‘Niet een [mus] zal op de aarde vallen buiten uw Vader om. [...]’

‘Wees dus niet bevreesd, [want] u gaat veel musjes te boven.’¹⁸

Denk aan de jonge man die, toen zij door vijanden omringd waren, tot de profeet Elisa riep: ‘Ach, [...] wat moeten wij doen?’¹⁹

Elisa antwoordde:

‘Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn.’

‘En Elisa bad en zei: Heere, open toch zijn ogen, zodat hij ziet. En de Here opende de ogen van de [jonge man] en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens.’²⁰

Als u de geboden onderhoudt en in geloof bidt om de hand van de Heer in

Linksboven: president Thomas S. Monson in Haïti voor de wijding van dat land in 1983. Boven: Ivoorkustpioniers Philippe en Annelies Assard (links) en Lucien en Agathe Affoue. Links: ringpresident Sathit Kaivaivatana en zijn vrouw, Juthamas, in Bangkok (Thailand).

echtpaartjes werden zij in Europa lid van de kerk — het ene paar in Duitsland, het ander in Frankrijk. In de jaren tachtig wilde zowel Philippe

en stichtten samen een zondagsschool. Dat was dertig jaar geleden. Er zijn nu acht ringen en 27 duizend leden in dat prachtige Afrikaanse land. Het echtpaar Assoue blijft goede diensten voor de kerk verrichten, en de Assards ook. Zij zijn onlangs van een zending in de Accratempel in Ghana teruggekeerd.

Ziet u dat de hand van de Heer zijn werk voortstuwt? Ziet u de hand van de Heer in het leven van de zendelingen op Haïti, of van de familie Kaivaivatana in Thailand? Ziet u de hand van de Heer in het leven van de families Assard en Assoue? Ziet u de hand van de Heer in uw eigen leven?

uw leven te zien, zal Hij uw geestelijke ogen verder opendoen en zult u duidelijker inzien dat u niet alleen staat.

In de Schriften staat dat we ‘standvastig [moeten blijven] in het geloof in datgene wat zal komen.’²¹ Wat zal er komen? De Heiland heeft gebeden:

‘Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd.

‘Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.’²²

We hebben net met zijn allen gezongen: ‘Kom, o Gij Vredevorst.’

Verwachten wij de glorierijke wederkomst van de Heiland op aarde, dan groeit ons geloof. De gedachte aan zijn komst beroert mijn ziel. Het wordt adembenemend! Het bereik en de grootsheid, de omvang en de indrukwekkendheid zullen alles overtreffen wat het mensenoog ooit heeft gezien of meegemaakt.

Die dag zal Hij niet ‘in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe’²³ komen, maar zal Hij verschijnen ‘in de wolken des hemels, bekleed met macht en grote heerlijkheid, met alle heilige engelen.’²⁴ We zullen ‘de stem van een aartsengel [horen] en [...] een bazuin van God.’²⁵ De zon en de maan zullen veranderd worden en ‘en de sterren [zullen] van hun plaats [...] worden geslingerd.’²⁶ U en ik, of hen die ons volgen, ‘de heiligen [...] uit [alle] hoeken der aarde’²⁷ ‘zullen worden veranderd en worden opgenomen om Hem tegemoet te gaan’²⁸, met hen die in rechtschapenheid zijn gestorven, en

ook zij zullen worden worden ‘opgenomen om Hem tegemoet te gaan te midden van de [...] hemel.’²⁹

En dan volgt er iets schijnbaar onmogelijks: ‘Alle vlees [zal] Mij tegelijkertijd [...] zien’, zegt de Heer.³⁰ Hoe zal dat gebeuren? We weten het niet. Maar ik getuig dat het zál gebeuren — precies zoals het geprofeteerd is. We zullen eerbiedig neerknielen ‘en de Heer zal zijn stem verheffen en alle einden der aarde zullen die horen.’³¹ ‘Het zal [...] zijn als de stem van vele wateren en als de stem van zware donder.’³² Dan zal ‘de Heer, ja, de Heiland, [...] te midden van zijn volk staan.’³³

Dan volgen de onvergetelijke herenigingen van de engelen uit de hemel met de heiligen op aarde.³⁴ Maar belangrijker nog is de verklaring van Jesaja: ‘Alle einden der aarde zien het heil van onze God’³⁵, en Hij zal ‘regeren over alle vlees’.³⁶

Die dag zullen de sceptici zwijgen, ‘want ieder oor zal [...] horen en iedere knie zal zich buigen, en iedere tong zal belijden’³⁷ dat Jezus de Christus, de Zoon van God, de Heiland en Verlosser van de wereld is.

Vandaag is het Pasen. Samen met christenen over de hele wereld verheugen we ons in zijn heerlijke opstanding en de belofte van onze eigen opstanding. Mogen wij ons op zijn wederkomst voorbereiden door telkens weer aan deze heerlijke gebeurtenissen te denken, alleen en met onze dierbaren, en moge zijn gebed ons gebed

zijn: ‘Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.’³⁸ Ik getuig dat Hij leeft. ‘Kom, o Gij Vredevorst.’ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. De algemene conferentie wordt in 94 talen vertaald, maar niet alle bijeenkomsten worden simultaan in alle talen uitgezonden. De zondagmiddagbijeenkomst van deze algemene conferentie is in 75 talen live uitgezonden.
2. ‘Kom, o Gij Vredevorst’, lofzang 59.
3. Op dinsdag 31 maart 2015 stuurde het kantoor van het Eerste Presidium mij een e-mail waarin mij werd meegedeeld dat ik op zondagmiddag 5 april zou spreken, meteen na de samenkomst van ‘Kom, o Gij Vredevorst’. De tekst van deze fijne lofzang uit de periode van de herstelling, met tekst van Parley P. Pratt, is een oetmoedige smeekbede aan de Heiland om naar de aarde terug te keren. Het is misschien wel een betere weergave van de bedoeling van mijn conferentietoespraak dan elke andere lofzang die we zingen. Ik was diep ontroerd door de gedachte aan gelovige heiligen overal die samen op paaszondag eensgezind hun stem tot God verheffen met het zingen van ‘Kom, o Gij Vredevorst!’ Lang hebben w’u verwacht.’ Ik besefte dat ik persoonlijk geen invloed had op de muziek die voor de algemene conferentie werd gekozen en vroeg me af of zij die verantwoordelijk waren voor de muziek de titel van mijn conferentietoespraak ‘Uw koninkrijk kome’ hadden gelezen en vervolgens deze lofzang over de wederkomst van de Heiland hadden gekozen. Ik kwam er later achter dat de dirigenten van het Tabernakelkoor de lofzang al begin maart aan het Eerste Presidium hadden aanbevolen, weken voordat mijn toespraak voor vertaling naar het Eerste Presidium werd gestuurd. De laatste keer dat ‘Kom, o Gij Vredevorst’ als samenkomst was gezongen, was tijdens de algemene conferentie van oktober 2002. We proberen allemaal ons deel te doen, maar Hij is de grote Bouwmeester.
4. Leer en Verbonden 100:16.
5. 1 Nephi 14:14.
6. Leer en Verbonden 10:55.
7. Persoonlijke ervaring, mei 1997.
8. 2 Nephi 27:20.
9. Johannes 1:3.
10. Leer en Verbonden 65:2.
11. 1 Nephi 14:12.
12. In de herfst van 2001, toen ik in Brazilië woonde, vertelde ik president James E. Faust van het Eerste Presidium enthousiast

veel indrukwekkende feiten over de heiligen in de stad Curitiba, in de hoop dat hij de informatie zou doorgeven aan president Gordon B. Hinckley. President Faust onderbrak me midden in een zin. 'Neil,' zei hij, 'we lobbyen niet bij de president. De beslissing waar we een tempel bouwen, is iets tussen de Heer en zijn profeet.' In 2008 is de Curitiba-tempel (Brazilië) ingewijd.

13. Leer en Verbonden 59:21.

14. Een van de grote wonderen van de hand van de Heer is de verbreiding van zijn koninkrijk dwars door de Verenigde Staten, naar elke stad en dorp in elke staat. Een voorbeeld. In mei 2006 had ik opdracht om in Denton, in de staat Texas, een ringconferentie te bezoeken. Ik logeerde bij de ringpresident, president Vaughn A. Andrus. Zuster Andrus vertelde me over het begin van de kerk in Denton, waarin haar ouders, John en Margaret Porter, een belangrijke rol speelden. In het begin was er alleen maar een zondagsschool. Maar de Porters vertelden de Ragsdales over het evangelie, die op hun beurt de families Noble en Martino oververtelden. En natuurlijk leverden de zendelingen een belangrijke bijdrage. Er kwamen veel gezinnen bij de kerk. En anderen verhuisden uit het westen naar Denton. Nu is er in plaats van een kleine gemeente een viertal ringen. En een van de zoons van de Martino's, ouderling James B. Martino, die lid van de kerk was geworden toen hij zeventien was, is algemeen autoriteit van de kerk.

15. Alma 26:37.

16. Mattheüs 21:21.

17. Markus 5:36.

18. Mattheüs 10:29, 31.

19. 2 Koningen 6:15.

20. 2 Koningen 6:16–17.

21. Mosiah 4:11.

22. Mattheüs 6:9–10; zie ook Leer en Verbonden 65:6.

23. Lukas 2:12.

24. Leer en Verbonden 45:44.

25. 1 Thessalonicenzen 4:16.

26. Leer en Verbonden 133:49.

27. Leer en Verbonden 45:46.

28. Leer en Verbonden 88:96.

29. Leer en Verbonden 88:97.

30. Leer en Verbonden 101:23.

31. Leer en Verbonden 45:49.

32. Leer en Verbonden 133:22.

33. Leer en Verbonden 133:25.

34. Zie Mozes 7:63.

35. Jesaja 52:10.

36. Leer en Verbonden 133:25.

37. Leer en Verbonden 88:104.

38. Mattheüs 6:10.

Ouderling Jorge F. Zeballos
van de Zeventig

Als jij de verantwoordelijkheid neemt

Laten we voorwaarts gaan door onze taken te leren kennen, de juiste beslissingen te nemen, overeenkomstig die beslissingen te handelen en de wil van de Vader te aanvaarden.

Ik was pas twaalf jaar oud toen de zendelingen voor het eerst in mijn geboortestad in het noorden van Chili kwamen prediken. Toen ik een half jaar naar de kleine gemeente was gegaan, bood een van de zendelingen me op een zondag het brood van het avondmaal aan dat

hij ronddiende. Ik keek hem aan en zei zachtjes: 'Nee, dank u.'

'Waarom niet?' fluisterde hij.

Ik zei: 'Omdat ik geen lid van de kerk ben.'¹

De zending kon zijn oren niet geloven. Zijn ogen glommen. Ik veronderstelde dat hij dacht: 'Maar deze jongeman komt elke zondag naar de kerk! Waarom is hij geen lid van de kerk?'

De volgende dag verschenen de zendelingen bij ons aan de deur. Ze wilden iedereen bij ons thuis onderwijzen. Maar aangezien de anderen geen interesse hadden, was het alleen mijn wekelijkse kerkgang van het afgelopen half jaar die de zendelingen deed besluiten om met mij verder te gaan. Uiteindelijk brak het grote moment aan waarop ik had gewacht. De zendelingen vroegen me of ik lid van de Kerk van Jezus Christus wilde worden. De zendelingen legden uit dat ik toestemming van mijn ouders nodig had omdat ik minderjarig was. Ik ging met de zendelingen naar mijn vader toe en

was ervan overtuigd dat hij zou zeggen: 'Jongen, wacht maar tot je meerderjarig bent. Dan kun je het zelf beslissen.'

Toen de zendelingen met hem spraken, bad ik vurig dat zijn hart geraakt zou worden en hij toestemming zou geven. Zijn antwoord op de vraag van de zendelingen luidde: 'Zendelingen, ik heb mijn zoon het afgelopen half jaar elke zondag vroeg zien opstaan, hem zijn beste kleren zien aantrekken en naar de kerk zien gaan. Ik heb alleen maar een goede invloed van de kerk zien uitgaan.' Toen sprak hij mij aan en zei tot mijn verbazing: 'Jongen, als jij de verantwoordelijkheid neemt voor die beslissing, heb je mijn toestemming om je te laten dopen.' Ik sloeg mijn armen om mijn vader heen, gaf hem een zoen en bedankte hem. De doopdienst was de volgende dag. Vorige week was dat belangrijke moment in mijn leven 47 jaar geleden.

Wat staat ons te doen als lid van de Kerk van Jezus Christus? President Joseph Fielding Smith heeft daarover gezegd: 'We hebben deze twee belangrijke taken. [...] Ten eerste ons eigen heil veilig te stellen; en ten tweede, onze plicht jegens onze medemens.'²

Dat zijn dus de belangrijkste taken die onze Vader ons heeft gegeven: ons eigen eeuwig heil en dat van anderen veilig stellen. Daarbij moeten we begrijpen dat *eeuwig heil* betekent dat we de hoogste graad van heerlijkheid bereiken die onze Vader voor zijn gehoorzame kinderen heeft voorbereid.³ Deze taken, die ons zijn toevertrouwd en die we

vrijwillig hebben aanvaard, bepalen onze prioriteiten, verlangens, beslissingen en ons dagelijks gedrag.

Voor iemand die begrijpt dat we dankzij de verzoening van Jezus Christus de verhoging kunnen ingaan, is het een vorm van verdoemenis als we daar niet in slagen. Het tegenovergestelde van eeuwig heil is verdoemenis, net als falen het tegenovergestelde van succes is. President Thomas S. Monson heeft gezegd dat mensen 'eigenlijk niet lang vrede [kunnen] hebben met de gedachte dat ze middelmatig zijn terwijl uitmuntendheid binnen hun bereik ligt.'⁴ Hoe kunnen we dan tevreden zijn met iets wat minder is dan de verhoging als we weten dat die verhoging binnen ons bereik ligt?

Ik wil graag vier belangrijke beginselen bespreken waarmee we onze hemelse Vader kunnen laten zien dat we verantwoordelijkheid nemen en waarmee we zijn wens inlossen, dat we zoals Hij worden.

1. Onze plicht leren kennen

Als we Gods wil moeten doen en Hem verantwoording verschuldigd zijn, moeten we allereerst zijn wil leren kennen, begrijpen, aanvaarden en naleven. De Heer heeft gezegd: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.'⁵ Alleen verlangen het goede te doen, is niet genoeg. We moeten ervoor zorgen dat we begrijpen wat onze hemelse Vader van ons verwacht.

In het verhaal *Alice in Wonderland* weet Alice niet welke weg ze moet kiezen. Dus vraagt ze aan de Kollumer Kat: 'Kun jij me alsjeblieft vertellen welke kant ik op moet?'

De kat antwoordt: 'Dat hangt ervan af waar je naartoe wil.'

Alice zegt dan: 'Dat kan me niet zoveel schelen.'

'Dan maakt het ook niet uit welke kant je opgaat', zegt de kat.⁶

Wij weten echter dat het pad dat naar de boom leidt 'waarvan de vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken'⁷ — de weg 'die naar het leven leidt' — smal is. Er is inspanning voor nodig om de weg volgen, en 'weinig zijn er die hem vinden.'⁸

Nephi leert ons: 'De woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.'⁹ Daar voegt hij aan toe dat 'de Heilige Geest [...] u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen.'¹⁰ Aldus zijn de bronnen waaruit we onze plichten kunnen leren kennen, de woorden van Christus die we bij monde van de profeten uit het heden en verleden ontvangen, en persoonlijke openbaring van de Heilige Geest.

2. De beslissing nemen

Of we nu iets over de herstelling van het evangelie leren, over een bepaald gebod, over de taken die bij een roeping horen, of over de verbonden die we in de tempel sluiten, wij moeten beslissen of we volgens die nieuwe kennis zullen handelen. Iedereen heeft de vrijheid om al dan niet heilige verbonden te sluiten, zoals de doop en de tempelverordeningen. Omdat het afleggen van een eed vroeger een onderdeel van het godsdienstige leven was, stond er in de oude wet: 'U mag geen valse eed afleggen in mijn naam.'¹¹ Maar in het midden des tijds verkondigde de Heiland de hogere wet over het naleven

van onze verbonden toen Hij zei dat *ja* ja betekende en dat *nee* nee betekende.¹² Als iemand zijn of haar woord geeft, zou dat voldoende moeten zijn om de oprechte toewijding ten opzichte van anderen te bevestigen, vooral als die ander onze hemelse Vader is. Een toezegging nakomen geeft er blijk van dat onze woorden waar en eerlijk zijn.

3. Overeenkomstig handelen

Als we eenmaal onze plicht leren kennen, en als we beslissingen nemen die bij dat leren horen, moeten we overeenkomstig handelen.

Een goed voorbeeld van hoe graag de Heiland zijn toezegging aan zijn Vader wilde nakomen, is zijn ervaring met een verlamde man, die bij Hem werd gebracht om te worden genezen. 'En toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven.'¹³ We weten dat de verzoening van Jezus Christus van wezenlijk belang is om vergeving van onze zonden te ontvangen. Maar toen Hij de verlamde genas, had die grote gebeurtenis nog niet plaatsgevonden; het lijden van de Heiland in Gethsémané en aan het kruis had

nog niet plaatsgevonden. Maar Jezus zegende de verlamde man niet alleen met de kracht om op te staan en te lopen, maar Hij schonk hem ook vergeving van zijn zonden. Dat was een onmiskenbaar teken dat Hij niet zou falen, dat Hij zijn toezegging aan de Vader zou nakomen, en dat Hij in Gethsémané en aan het kruis zou doen wat Hij had beloofd.

Het pad dat we hebben gekozen is smal. Onderweg vinden we problemen die vergen dat we geloof in Jezus Christus oefenen en ons uiterste best doen om op het pad te blijven en door te gaan. We moeten ons bekeren, en gehoorzaam en geduldig zijn, ook als we niet alle omstandigheden om ons heen begrijpen. We moeten anderen vergeven en leven naar wat we hebben geleerd en naar de keuzes die we hebben gedaan.

4. Gewillig de wil van de Vader aanvaarden

Als discipel moeten we niet alleen onze plicht leren kennen, juiste beslissingen nemen en daarnaar handelen, maar moeten we ook gewillig de wil van God aanvaarden, ook als die niet overeenstemt met onze rechtschappen verlangens en voorkeuren.

Ik ben onder de indruk van en heb bewondering voor de melaatse die bij de Heiland kwam, 'die Hem smeekte en voor Hem op de knieën viel en tegen Hem zei: Als u wilt, kunt U mij reinigen.'¹⁴ De melaatse eiste niets, hoewel zijn verlangen waarschijnlijk rechtschappen was. Hij was gewoonweg bereid de wil van de Heer te aanvaarden.

Enkele jaren geleden werd een standvastig echtpaar waarmee ik bevriend ben uiteindelijk met een zoon gezegend, waar ze zo lang om gebeden hadden. Het huis was vervuld van vreugde en onze vrienden en hun dochter, hun enige kind op dat moment, genoten van dat pasgeboren jongetje. Op een dag gebeurde er echter iets onverwachts: het jongetje, dat pas drie jaar oud was, raakte in coma. Zodra ik dat hoorde, belde ik mijn vriend op om onze hulp in die moeilijke tijd aan te bieden. Maar ik leerde iets van zijn antwoord. Hij zei: 'Als het de wil van de Vader is om hem tot Zich te nemen, hebben we daar vrede mee.' In de woorden van mijn vriend klonk geen enkele vorm van beklag, opstandigheid of

Ouderling Joseph W. Sitati
van de Zeventig

ongenoegen. Integendeel, ik voelde in zijn woorden alleen maar dankbaarheid jegens God dat ze even van hun zootje hadden mogen genieten, en de bereidwilligheid om de wil van de Vader te accepteren. Enkele dagen later ging het jongetje naar zijn celestiale woning.

Laten we voorwaarts gaan door onze taken te leren kennen, de juiste beslissingen te nemen, overeenkomstig die beslissingen te handelen en de wil van de Vader te aanvaarden.

Ik ben heel dankbaar en gelukkig dat mijn vader me 47 jaar geleden die beslissing liet nemen. In de loop der tijd ben ik gaan begrijpen dat de voorwaarde die hij stelde — dat ik verantwoordelijkheid voor die beslissing nam — inhield dat ik verantwoording aan mijn hemelse Vader verschuldigd ben en aan het eeuwig heil van mezelf en anderen moet werken, zodat ik aan de verwachtingen van mijn hemelse Vader kan voldoen. Op deze hele bijzondere dag getuig ik dat God onze Vader en zijn geliefde Zoon leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Let wel: 'Hoewel het avondmaal voor de leden van de kerk bestemd is, maakt de bisschop niet bekend dat het alleen aan de leden zal worden bediend, en er wordt ook niets gedaan om te voorkomen dat niet-leden eraan deelnemen' (*Handboek 2: de kerk besturen* [2010], 20.4.1).
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Fielding Smith* (2013), 311.
3. Zie Leer en Verbonden 132:21–23.
4. Thomas S. Monson, 'De reddende hand', *Liahona*, juli 2001, 58.
5. Leer en Verbonden 107:99.
6. Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland* (1920), 89.
7. 1 Nephi 8:10.
8. Mattheüs 7:14.
9. 2 Nephi 32:3.
10. 2 Nephi 32:5.
11. Leviticus 19:12.
12. Zie Mattheüs 5:37.
13. Markus 2:5.
14. Markus 1:40.

Wees vruchtbaar, vermenigvuldig u en onderwerp de aarde

Onze hemelse Vader heeft ons geboden en gezegend om vruchtbaar te zijn, ons te vermenigvuldigen en de aarde te onderwerpen, zodat we zoals Hij kunnen worden.

Bedankt, Tabernakelkoor, voor dat aangename eerbetoon aan de Heiland van de wereld. Toen God de Vader een beroep deed op zijn eniggeboren Zoon om de mens naar zijn beeld en gelijkenis te scheppen, zegende Hij zijn kinderen met de woorden: 'Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u, en vervult de aarde en onderwerpt haar en hebt heerschappij [...] over ieder levend wezen dat zich op de aarde beweegt.'¹ Aldus begon onze levensreis met een goddelijk gebod en een zegen. Een liefdevolle Vader gaf ons het gebod en de zegen om vruchtbaar te zijn, ons te vermenigvuldigen en heerschappij te hebben, zodat we ons kunnen ontwikkelen en zoals Hij kunnen worden. Broeders en zusters, vanmiddag vraag ik om uw geloof en gebeden terwijl ik met u spreek over drie fundamentele eigenschappen van onze goddelijke natuur. Ik bid dat we allemaal onze heilige plicht — het gebod van onze Vader — in grotere mate zullen

erkennen en vervullen, namelijk onze goddelijke natuur ontwikkelen zodat we onze reis met succes volbrengen en onze goddelijke bestemming bereiken.

Ten eerste gaf God ons het gebod om vruchtbaar te zijn

Een belangrijk aspect van vruchtbaar zijn, dat soms over het hoofd wordt gezien, is het vestigen van het koninkrijk van God op aarde. De Heiland heeft gezegd:

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. [...]

'Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen.

'Hierin wordt mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.'²

Wij worden vruchtbaar als we in Christus blijven. Wij nemen 'de naam van Jezus Christus op [ons], met het vaste voornemen Hem tot het einde

te dienen'³ door anderen de kans te bieden tot Hem te komen.

In onze tijd nodigen levende profeten en apostelen ieder van ons uit om afhankelijk van onze vaardigheden en mogelijkheden volledig aan het heilswerk deel te nemen.

Het beginpunt van een respons die veel vrucht draagt, is 'zachtmoedig en nederig van hart' zijn.⁴ We kunnen dichter tot Christus komen als we gehoor geven aan de influisteringen van de Heilige Geest en alle verbonden nakomen die we hebben gesloten.⁵ We kunnen om de gave van naastenliefde vragen en die ontvangen. Dan kunnen we onze eigen familieleden, voorouders, naasten en vrienden uitnodigen om het evangelie van Jezus Christus te ontvangen.

In de geest van naastenliefde werkzaam zijn is geen plicht maar een vreugde. Moeilijkheden worden mogelijkheden om geloof te ontwikkelen. We worden 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [een] getuige van [de goedheid van] God [...] zelfs tot de dood.'⁶

We kunnen en behoren allemaal volledig deel te nemen aan het heilswerk. De Heiland heeft ons de volgende taak met een belofte gegeven: 'Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.'⁷

Ten tweede heeft God ons geboden ons te vermenigvuldigen

Ons lichaam is een zegen van God. We hebben het ontvangen om het werk van onze hemelse Vader te vervullen, namelijk 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'⁸ Ons lichaam is het middel waarmee we ons goddelijk potentieel kunnen bereiken.

Het lichaam stelt de gehoorzame geestkinderen van onze hemelse Vader in staat om het leven op aarde te ervaren.⁹ Als wij kinderen krijgen, bieden we andere geestkinderen van God de kans om ook naar de aarde te komen. Iedereen die op aarde geboren wordt, krijgt de kans om door gehoorzaamheid aan Gods geboden vooruitgang te maken en de verhoging in te gaan.

Het huwelijk tussen man en vrouw is de manier die God heeft ingesteld om ons te vermenigvuldigen. Een relatie tussen mensen van hetzelfde geslacht leidt niet tot vermenigvuldiging.

Een wettelijk en wettig huwelijk dat in de tempel wordt verzegeld en waarin de verbonden worden nagekomen, biedt de ouders en hun kinderen de grootste kans op een liefdevol en vruchtbaar leven. Het biedt ze de ideale omstandigheden om de verbonden na te komen die ze met God hebben gesloten.

Daar onze hemelse Vader van ons houdt, heeft Hij ervoor gezorgd dat al zijn getrouwe kinderen die buiten hun schuld om niet de zegeningen van een verbondshuwelijk en kinderen

ontvangen, of een volheid van die zegeningen, op de tijd van de Heer alsnog die zegeningen zullen ontvangen.¹⁰

Levende profeten en apostelen hebben iedereen die de kans heeft om een eeuwig huwelijksverbond te sluiten, geadviseerd om dat met wijsheid en geloof te doen. We mogen die heilige dag niet uitstellen om wereldse redenen, of zulke hoge eisen aan mogelijke huwelijkspartners stellen dat alle kandidaten bij voorbaat zijn uitgesloten.

De belofte aan allen die het eeuwig huwelijksverbond hebben gesloten en vruchtbaar zijn doordat ze die verbonden nakomen, is dat de tegenstander nooit de macht zal hebben om het fundament van hun eeuwige huwelijk te ondermijnen.

Ten derde heeft God ons het gebod gegeven om de aarde te onderwerpen

De aarde onderwerpen en heerschappij hebben over alle levende dingen op aarde, houdt in dat we ze zo beheren, dat ze de wil van God vervullen¹¹ en zo de doeleinden van zijn kinderen dienen. Onderwerpen omvat

ook de beheersing van ons eigen lichaam.¹² Dat houdt *niet* in dat we hulpeloze slachtoffers van die dingen zijn of dat we ze in strijd met de wil van God gebruiken.¹³

De vaardigheid om aardse dingen te onderwerpen, begint met nederigheid, zodat we onze menselijke zwakheden onderkennen en de kracht die ons dankzij Christus en zijn verzoening ter beschikking staat. 'En Christus heeft gezegd: Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat ik raadzaam acht.'¹⁴ Deze macht staat ons ter beschikking als we zijn geboden onderhouden. Onze vaardigheden zullen toenemen als we naar de gaven van de Geest streven en onze talenten ontwikkelen.

Ik ben onder nederige omstandigheden geboren en opgegroeid, wat voor veel gezinnen in Afrika geldt. Ik heb de vaardigheden ontwikkeld om me uit die omstandigheden op te werken door, met de zorgzame hulp van mijn ouders, een goede opleiding te volgen. Het was van wezenlijk belang voor mijn vooruitgang dat ik mij een beeld kon vormen over wat ik kon worden. Later hebben mijn vrouw, Gladys, en ik, als jong echtpaar, het herstelde evangelie gevonden, waardoor ons leven nog steeds met geestelijke leiding gezegend wordt. Zoals elk gezin hebben we onze zorgen en problemen. Maar toen we ons op de Heer voor hulp verlieten, vonden we de antwoorden die vrede en troost boden, zodat we niet gestrest raakten.

De problemen in de huidige samenleving, zoals onzedelijkheid,

pornografie, gewapende conflicten, milieuverontreiniging, drugsgebruik en armoede, worden steeds groter omdat veel mensen zich vrijwillig hebben overgegeven aan 'de wil van de duivel en het vlees'¹⁵ in plaats van aan de wil van God. 'Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is.'¹⁶

Maar God moedigt *al* zijn kinderen aan om zijn hulp in te roepen zodat zij de dagelijkse problemen kunnen doorstaan en oplossen:

'Ik ben God; Ik heb de wereld gemaakt, en de mensen eer zij in het vlees waren.

'[...] Indien gij u tot Mij wilt keren en naar mijn stem luisteren en geloven

en u bekeren van al uw overtredingen en u laten dopen, ja, in water, in de naam van mijn eniggeboren Zoon [...], zult gij de gave van de Heilige Geest ontvangen, alle dingen vragende in zijn naam, en wat gij ook vraagt, het zal u gegeven worden.'¹⁷

Getrouwe heiligen der laatste dagen die beseffen wat hun goddelijk potentieel is en volledig vertrouwen op de kracht die door de verzoening van de Heer Jezus Christus beschikbaar is, worden gesterkt in hun natuurlijke zwaktes en kunnen 'alle dingen'¹⁸ doen. Daardoor kunnen zij alle kwade verleidingen weerstaan, die velen ertoe brengen zich aan de macht van de boze over te geven. Paulus heeft gezegd:

'En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.'¹⁹

'Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen.'²⁰

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze hemelse Vader heeft ons geboden en gezegend om vruchtbaar te zijn, ons te vermenigvuldigen en de aarde te onderwerpen, zodat we zoals Hij kunnen worden. Hij stelt hulp beschikbaar zodat we allemaal, afhankelijk van onze eigen keuzen, vooruitgang kunnen maken om zoals Hij te worden. Ik bid dat we allemaal zo zullen leven dat we het beeld van onze goddelijke natuur voor ogen houden, al onze goddelijke voorrechten opeisen en onze goddelijke bestemming bereiken.

Ik getuig dat God de Vader en zijn geliefde Zoon, onze Heiland Jezus Christus, leven. Ik getuig van zijn glorierijke plan van geluk, en van de sleutels die Hij aan de levende profeet op aarde heeft gegeven: president Thomas S. Monson, die we liefhebben en steunen. Ik bid dat we in staat zullen zijn om de volheid van zijn zegeningen te ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 2:28; zie ook Mozes 2:26–27; Genesis 1:26–28.
2. Johannes 15:5, 7–8.
3. Leer en Verbonden 20:37.
4. Moroni 7:44.
5. Zie Mosiah 3:19.
6. Mosiah 18:9.
7. Johannes 15:16.
8. Mozes 1:39.
9. Zie Mozes 5:10–11.
10. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.3.3; Ezra Taft Benson, 'To the Single Adult Sisters of the Church', *Ensign*, november 1988, 96–97.
11. Zie Jakob 2:18–19.
12. Zie 1 Korinthe 6:19–20; Galaten 5:16–25; 1 Thessalonicenzen 4:3–7; 2 Timotheüs 2:22.
13. Zie Jakob 2:12–16, 20–21.
14. Moroni 7:33.
15. 2 Nephi 10:24.
16. Leer en Verbonden 1:16.
17. Mozes 6:51–52.
18. Alma 26:12.
19. 1 Korinthe 10:13.
20. Hebreeën 2:18.

De sabbat is een verlustiging

Hoe kunt u ervoor zorgen dat uw gedrag op de sabbat tot blijdschap en verheuging leidt?

Geliefde broeders en zusters, dit waren twee heerlijke conferentiedagen. We zijn opgebouwd door inspirerende muziek en welsprekende gebeden. Onze geest is verheven door boodschappen van licht en waarheid. Deze paaszondag danken wij God eensgezind en oprecht voor profeten!

De vraag voor ieder van ons is: hoe verander ik mijzelf naar aanleiding van wat ik gedurende deze conferentie heb gehoord en gevoeld? Wat uw antwoord ook mag zijn, ik wil u tevens uitnodigen om u af te vragen wat u van de sabbatdag vindt, en hoe u zich op die dag gedraagt.

Ik vind de woorden van Jesaja intrigerend. Hij noemde de sabbat 'een verlustiging'.¹ Maar ik vraag mij af: is de sabbat voor u en voor mij echt een verlustiging?

Ik ging de sabbat vele jaren geleden voor het eerst als een verlustiging beschouwen toen deze voor mij als drukke chirurg een dag van persoonlijke genezing werd. Tegen het eind van elke week deden mijn handen zeer van het herhaaldelijk borstelen met zeep en water. Ik moest bovendien uitrusten van werk dat veel van me

vergde. De zondag bracht mij de verlichting die ik zo hard nodig had.

Wat bedoelde de Heiland toen Hij zei: 'De sabbat is gemaakt ter wille van de mens, niet de mens ter wille van de sabbat?'² Ik geloof dat Hij ons wilde laten inzien dat de sabbat zijn gave aan ons was, een onderbreking van de dagelijkse ontberingen, en een kans op geestelijke en fysieke hernieuwing. God gaf ons die speciale dag niet voor amusement of dagelijks werk, maar om uit te rusten van onze taken, en ons lichamelijke en geestelijke verlichting te bieden.

In het Hebreeuws betekent de term *sabbat* 'rust'. Het doel van de sabbat vindt zijn oorsprong in de schepping van de wereld, toen de Heer na zes dagen arbeid uitrustte van het scheppingswerk.³ Toen Hij later de tien geboden aan Mozes openbaarde, gebod God: 'Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.'⁴ Later werd de sabbat geheiligd als herinnering aan de verlossing van Israël uit hun slavernij in Egypte.⁵ Maar het is misschien nog wel belangrijker dat de sabbat als eeuwigdurend verbond werd gegeven, een voortdurende herinnering dat de Heer zijn volk kan heiligen.⁶

‘want voorwaar, dat is de dag die voor u is ingesteld om van uw arbeid uit te rusten en om de Allerhoogste uw toewijding te betonen; [...]

‘En [zorg dat] die dag [...] uw voedsel met eenvoud des harten bereid wordt, opdat uw vasten volmaakt zal zijn, [...] opdat uw vreugde overvloedig zal zijn. [...]

‘En voor zoverre gij die dingen met dankzegging doet, met een opgewekt hart en gelaat, [...] [is] de volheid der aarde de uwe.’¹³

Denkt u zich de strekking van die verklaring eens in! De volheid der aarde wordt beloofd aan hen die de sabbat heilig houden.¹⁴ Geen wonder dat Jesaja de sabbat ‘een verlustiging’ noemde.

Hoe kunt u ervoor zorgen dat uw gedrag op de sabbat tot blijdschap en verheuging leidt? Door welke bezigheden, naast uw kerkgang, uw deelname aan het avondmaal en het grootmaken van uw roeping, wordt de sabbat voor u een verlustiging? Welk teken geeft u de Heer om te laten zien dat u Hem liefhebt?

Daarnaast nemen we nu op de sabbatdag deel aan het avondmaal, ter gedachtenis aan de verzoening van Jezus Christus.⁷ Nogmaals verklaren we bij het sluiten van dat verbond dat we gewillig zijn om zijn heilige naam op ons te nemen.⁸

De Heiland identificeerde Zich als de Heer van de sabbat.⁹ Het is zijn dag! Hij heeft ons herhaaldelijk gevraagd om *de sabbat* heilig te houden¹⁰ of de sabbatdag *te heiligen*.¹¹ Wij staan onder een verbond om dat te doen.

Hoe *heiligen* we de sabbatdag? In mijn veel jongere jaren bestudeerde ik het werk van anderen die lijsten hadden gemaakt van dingen om wel of *niet* op de sabbat te doen. Pas veel later leerde ik uit de Schriften dat mijn gedrag en houding op de sabbat een *teken* was, iets tussen mij en mijn hemelse Vader.¹² Toen ik dat eenmaal begreep, hoefde ik niet meer bij te houden wat ik wel of niet mocht doen. Als ik moest besluiten of een bezigheid gepast was voor de sabbat, vroeg ik mezelf gewoon af: ‘Wat voor *teken* wil ik God geven?’ Die vraag maakte mijn keuzen voor de sabbat volkomen duidelijk.

Hoewel de leer aangaande de sabbatdag uit de oudheid stamt, is deze in de laatste dagen hernieuwd, als onderdeel van een nieuw verbond, met een belofte. Luister naar de kracht die van deze goddelijke bepaling uitgaat:

‘En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag;

De sabbat is een uitstekende gelegenheid om familiebanden aan te halen. Tenslotte wil God dat wij, zijn kinderen, als begiftigde heiligen bij Hem terugkeren en in de tempel als familie aan elkaar, onze voorouders en ons nageslacht verzegeld worden.¹⁵

We maken van de sabbat een verlustiging als we onze kinderen het evangelie leren. Onze taak als ouders is volkomen duidelijk. De Heer heeft gezegd: ‘Voor zoverre ouders kinderen hebben in Zion, [...] en hun *niet* de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zal de zonde op het hoofd van de ouders rusten.’¹⁶

Jaren geleden heeft het Eerste Presidium uitgelegd hoe belangrijk het is om kwaliteitsuurtjes met het gezin door te brengen. Zij schreven:

‘Wij vragen de ouders hun uiterste best te doen om hun kinderen de beginselen van het evangelie bij te brengen en in de kerk groot te brengen. In het gezin krijgt een rechtschapen leven vorm, en het gezin kan dan ook door niets of niemand worden

vervangen, omdat alleen daar de noodzakelijke en door God gegeven taken kunnen worden uitgevoerd.

‘Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten. Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, moet men niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God heeft toegewezen aan ouders en gezin.’¹⁷

Als ik over die raad nadenk, wens ik bijna dat ik weer een jonge vader was. Tegenwoordig hebben ouders zulke fantastische middelen tot hun beschikking om de tijd die ze op zondag en op andere dagen met hun gezin doorbrengen zinvoller te maken. Ze hebben LDS.org, Mormon.org, de bijbelvideo’s, Mormon Channel, de evangelieplatenbibliotheek, de *Friend*, de *New Era*, de *Ensign*, de *Liahona* en nog — veel meer. Die middelen zijn heel nuttig voor ouders die hun heilige plicht aangaande het onderwijzen van hun kinderen vervullen. Geen enkel ander werk is belangrijker dan dat van een rechtschapen ouder die doelgericht opvoedt!

Als u uw kinderen het evangelie leert, leert u zelf ook meer. Dat is de manier waarop de Heer u zijn evangelie duidelijk maakt. Hij heeft gezegd:

‘En Ik geef u een gebod dat u elkaar in de leer van het koninkrijk zult onderwijzen.

‘Onderwijst ijverig [...], opdat u volmaakter kunt worden onderricht [...] in de leer, in de wet van het evangelie, in alle dingen die met het koninkrijk van God te maken hebben.’¹⁸

Zo’n studie van het evangelie maakt de sabbat een verlustiging. Deze belofte geldt altijd, ongeacht gezinsgrootte, -samenstelling of woonplaats.

Naast de tijd die u met uw gezin doorbrengt, kunt u op de sabbat ook erg genieten van familiehistorisch werk. De familieleden opzoeken die u op aarde zijn voorgegaan — zij die in dit leven geen gelegenheid hadden om het evangelie aan te nemen — kan u onuitsprekelijke vreugde bieden.

Ik heb dat zelf gezien. Enkele jaren geleden besloot mijn lieve vrouw, Wendy, dat ze wilde leren hoe ze familiehistorisch onderzoek moest doen. Aanvankelijk boekte ze slechts langzaam vooruitgang, maar stukje bij

beetje leerde ze hoe makkelijk dit heilige werk is. En ik had haar nog nooit zo blij gezien. U hoeft niet naar andere landen of zelfs naar een centrum voor familiegeschiedenis te gaan. Met behulp van een computer of mobiel apparaat kunt u thuis de gegevens opzoeken van zielen die reikhalzend naar hun verordeningen uitzien. Maak van de sabbat een verlustiging door uw voorouders op te zoeken en hen te bevrijden uit de geestengevangenis!¹⁹

Maak van de sabbat een verlustiging door anderen te dienen, met name hen die zich niet goed voelen, eenzaam zijn of hulp nodig hebben.²⁰ Als u hen opbeurt, wordt u zelf ook opgebeurd.

Toen Jesaja de sabbat ‘een verlustiging’ noemde, leerde hij ons ook h oe we er een verlustiging van kunnen maken. Hij heeft gezegd:

‘Indien u [...] ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt; indien u de sabbat een verlustiging noemt, [...] indien u [de Heere] eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover een woord spreekt,

‘dan zult u vreugde scheppen *in de Heere*.’²¹

Niet uw ‘eigen wegen volgen’ op de sabbat vergt zelfbeheersing. U zult uzelf misschien iets leuks moeten ontzeggen. Als u ervoor kiest om u *in de Heer* te verheugen, staat u zichzelf niet toe om de sabbat net zo te behandelen als elke andere dag. Routinekarweitjes en recreatieve activiteiten kunt u op een andere dag doen.

Denk hier eens over na: als we tiende betalen, geven we een tiende van onze toename aan de Heer. Als we de sabbat heilig houden, reserveren we één van de zeven dagen als zijn dag. Het is dus een voorrecht om zowel geld als tijd toe te wijden aan Hem die ons elke dag leven geeft.²²

Geloof in God wekt liefde voor de sabbat op; geloof in de sabbat wekt liefde voor God op. Een heilige sabbat is werkelijk een verlustiging.

Dus, nu deze conferentie tot een einde komt, weten wij dat we, waar we ook wonen, voor onze familieleden, burens en vrienden een voorbeeld van de gelovigen moeten zijn.²³ Ware gelovigen houden de sabbat heilig.

Ik besluit met de afscheidswaarden van Moroni in het Boek van Mormon. Hij schreef: ‘Komt tot Christus en wordt

vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan [wordt gij] volmaakt [...] in Christus.’²⁴

Met liefde in mijn hart laat ik u dit als mijn gebed, getuigenis en zegen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 58:13.
2. Markus 2:27.
3. Zie Genesis 2:2–3.
4. Exodus 20:8; zie ook Deuteronomium 5:12; Mosiah 13:16; 18:23.
5. Zie Deuteronomium 5:14–15. Mensen die ervoor kiezen om zeven dagen per week te werken bevinden zich in feite in slavernij — ze zijn verslaafd aan werk of misschien geld, maar ze zijn niettemin slaven. Een miljonair die zeven dagen per week werkt, is een rijke slaaf.
6. Zie Exodus 31:13, 16.
7. Zie Leer en Verbonden 59:12. Voor zijn kruisiging introduceerde de Heer bij zijn discipelen tijdens het Pascha het avondmaal (zie Mattheüs 26:26–28; Markus 14:22–24). De herrezen Heer stelde onder het volk in Amerika ter gedachtenis aan zijn verzoening het avondmaal in (zie 3 Nephi 18:1–12; Moroni 4:1–3; 5:2) en herstelde dat in deze tijd (zie Leer en Verbonden 20:77, 79). Door van het avondmaal te nemen, hernieuwen we ons doopverbond om zijn geboden te onderhouden (zie Leer en Verbonden 20:68).
8. Zie Leer en Verbonden 20:37, 77.
9. Zie Mattheüs 12:8; Markus 2:28; Lukas 6:5.
10. Exodus 31:13; Leviticus 19:3, 30; Leviticus 26:2; Leer en Verbonden 68:29
11. Zie Ezechiël 20:20; 44:24.
12. Zie Exodus 31:13; Ezechiël 20:12, 20.
13. Leer en Verbonden 59:9–10, 13, 15–16.
14. Zie Leviticus 26:2–4.
15. Zie Leer en Verbonden 128:15–18.
16. Leer en Verbonden 68:25; cursivering toegevoegd; zie ook Mozes 6:58–62.
17. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; aangehaald in *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.4.1.
18. Leer en Verbonden 88:77–78.
19. Zie Jesaja 61:1; Leer en Verbonden 128:22; 138:57–59.
20. Zie Mattheüs 25:35–40.
21. Jesaja 58:13–14; cursivering toegevoegd.
22. Zie Mosiah 2:21.
23. Zie 1 Timotheüs 4:12.
24. Moroni 10:32–33.

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Neil L. Andersen	(119) Toenmalig ouderling Thomas S. Monson zegt tegen Neil L. Andersen dat de Heer deuren opendoet en wonderen verricht. Het geloof van een echtpaar in Thailand blijft sterk nadat de man verlamd is geraakt. Na een ontmoeting in Ivoorkust bouwen twee echtparen van de kerk daar Gods koninkrijk op.
Wilford W. Andersen	(54) Een man van indiaanse afkomst zegt tegen een arts dat hij hem wel kan leren dansen, maar dat hij de muziek moet horen.
David A. Bednar	(46) Als jonge jongen is David A. Bednar bang dat hij naar de gevangenis gaat omdat hij de ruit van een winkel heeft gebroken.
Linda K. Burton	(29) Een vader zegt tegen zijn kinderen dat ze veilig zijn als ze binnen de met koord afgebakende grenzen van hun tuin blijven. De Heer leidt een zuster in het scheppen van een omgeving thuis waar waarin de Geest welkom is.
Gérald Caussé	(98) Als ze al 22 jaar in Parijs hebben gewoond, beseft de familie Caussé dat ze nog nooit naar de Eiffeltoren zijn geweest. Drie Afrikaanse mannen lopen ruim 480 kilometer naar een districtsconferentie, betalen hun tiende en nemen exemplaren van het Boek van Mormon mee.
D. Todd Christofferson	(50) D. Todd Christofferson moedigt een vrouw aan die zich als moeder tekort vindt schieten, en bidt voor haar.
L. Whitney Clayton	(36) Een meisje van zeven jaar overleeft een vliegtuigongeluk en strompelt in de richting van een licht in de verte totdat ze in veiligheid is.
Quentin L. Cook	(62) De oom van Quentin L. Cook sneuvelt tijdens de Tweede Wereldoorlog. Een Samoans kerklid wil bidden over zijn ziekte en gaat naar een arts om erachter te komen wat er mis met hem is.
Cheryl A. Esplin	(8) Cheryl A. Esplin woont een bijeenkomst bij waar zusters leren dat hun gezin door waarheid en de Heilige Geest de kracht krijgt om het kwaad te weerstaan. De zuster van Cheryl A. Esplins overgrootvader krijgt een krachtige ingeving om haar getuigenis te geven.
Henry B. Eyring	(17) De Heilige Geest biedt ouders die rouwen om hun zoontje, dat bij een ongeluk is omgekomen, troost en kracht. (22) Henry B. Eyring voelt zich gezegend omdat zijn vastengave hulp kan bieden aan heiligen in Vanuatu wier leefomgeving verwoest is door een tropische storm. Een zuster spreekt haar dankbaarheid uit voor de vastengaven die haar en andere kerkleden van hun levensonderhoud voorzagen tijdens een burgeroorlog in Sierra Leone. (84) De dertienjarige Henry B. Eyring haalt vastengaven op, maar een man zegt dat hij weg moet gaan. Henry B. Eyring wordt geïnspireerd om bij het zalven van een gewond kind de zegen te zeggen dat het in leven zal blijven. De Heilige Geest inspireert een stervende man om zijn roeping uit te voeren en laat hem aanvoelen hoe zwaar de last is die zijn bisschop draagt.
Larry M. Gibson	(77) De vader van Larry M. Gibson geeft hem een zilveren dollar om hem aan zijn eeuwige bestemming te herinneren. Larry M. Gibson loopt met zijn zoons tachtig kilometer in negentien uur.
Jeffrey R. Holland	(104) Een jongeman redt zijn oudere broer door hem bij de polsen te grijpen en hem uit een afgrond te trekken.
Thomas S. Monson	(88) Als diaken voelt Thomas S. Monson zich gezegend als hij een zieke man het avondmaal bedient. Thomas S. Monson gaat na een bezoek aan het graf van Martin Harris van het Boek van Mormon houden. In de marine geeft Thomas S. Monson een vriend een zalving, en zijn vriend geneest. (91) Als hij in de tempel over zijn terugkeer naar zijn zendingsgebied bidt, wordt een jonge man door een teruggekeerde zending uit datzelfde gebied gerustgesteld.
Brent H. Nielson	(101) Brent H. Nielson en leden van zijn familie brengen met hun liefde een minderactief lid terug in de kerk.
Bonnie L. Oscarson	(14) In 1850 biedt een jonge vrouw in Italië het hoofd aan een bende. Bonnie L. Oscarsons dochter verdedigt op de school van haar kinderen het moederschap.
Boyd K. Packer	(26) Boyd K. Packer wacht buiten het klaslokaal van zijn toekomstige echtgenote, Donna Smith, en krijgt van haar een koekje en een kus.
Kevin W. Pearson	(114) President Heber J. Grant bidt dat hij getrouwd kan blijven tot het einde. Kevin W. Pearson geeft zijn baan op om een roeping als zendingspresident aan te nemen.
Rafael E. Pino	(117) De kinderen van Rafael E. Pino leren door een televisieprogramma en een legpuzzel perspectief waarderen. Een jongen vraagt Michelangelo hoe hij wist dat de Davidfiguur in een blok marmer zat.
Dale G. Renlund	(56) Een moeder in Zuid-Afrika brengt haar dochter tolerantie bij. Een zending krijgt een ingeving waardoor hij leert geduld met zijn collega te hebben.
Michael T. Ringwood	(5) Michael T. Ringwood leert op zijn zending en in het seminarie dat het doorgaans alleen God is die de belangrijkste vormen van dienstbaarheid waardeert.
Ulisses Soares	(70) Een diaken waarschuwt zijn klasgenoten voor pornografie. Ulisses Soares leert op zending dat het kwaad de kracht van het getuigenis van een discipel niet kan dwarszitten.
Joseph W. Sitati	(126) Joseph W. Sitati stijgt uit boven zijn nederige omstandigheden door een goede opleiding te volgen.
Carole M. Stephens	(11) Carole M. Stephens bezoekt in de Amerikaanse staat Arizona een indiaanse zuster die zichzelf als ieders grootmoeder beschouwt.
Dieter F. Uchtdorf	(80) Een gouverneur in Rusland vergadert landlieden en verzorgt winkelfaçades om indruk te maken op bezoekende ambassadeurs. Ringleiders stellen doelen om zich op hun bediening te concentreren.
Rosemary M. Wixom	(93) Een minderactieve zuster blaast met steun van familie- en wijkleden haar geloof nieuw leven in door het evangelie te bestuderen en het Boek van Mormon te lezen.
Jorge F. Zeballos	(123) De vader van de twaalfjarige Jorge F. Zeballos geeft hem toestemming om lid van de kerk te worden. Een getrouwd echtpaar aanvaardt de wil van hun hemelse Vader als hun baby overlijdt.

De conferentie deel van ons leven maken

Kies de activiteiten en vragen die u wilt gebruiken om thuis een discussie op gang te brengen of zelf te overdenken.

Voor kinderen

- Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen vertelde dat hij bang was toen hij per ongeluk een ruit van een winkel in de buurt had gebroken (p. 46). Vervolgens legde hij uit dat we ons in plaats van bang rustig kunnen voelen als we opzien naar Jezus Christus en we Hem volgen. Wat kunt u dagelijks doen om ertoe bij te dragen dat uw kinderen naar de Heiland opzien? Hoe kunt u ze leren om Christus te blijven volgen, zelfs in moeilijke tijden?
- Zuster Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, vertelde over een gezin dat naar een woning verhuisde zonder afrastering om de tuin (p. 29). De vader bakende de grenzen met koord af en zei tegen zijn kinderen

dat ze binnen de lijnen veilig zouden zijn. De kinderen gehoorzaamden, zelfs als er een bal over het koord stuitte. Hoe kunnen ouders bijdragen aan de veiligheid van hun kinderen? Welke zegeningen staan ons te wachten als we naar onze ouders luisteren? Welke grenzen stelt onze hemelse Vader voor ons?

- Bisschop Gérald Caussé, eerste raadgever in de Presiderende Bisschop, vertelde een verhaal over drie mannen in Afrika die twee weken lang over modderige paden naar een districtsbijeenkomst liepen (p. 98)! Ze bleven ongeveer een week zodat ze van het avondmaal konden nemen voordat ze terugliepen. Op de terugweg droegen ze dozen met exemplaren van het Boek van Mormon op hun hoofd om aan de

mensen in hun dorp te geven. Vindt u het evangelie geweldig? Wat voor opofferingen wilt u zich getroosten om het evangelie na te leven?

Voor jongeren

- Deze conferentie werd in veel toespraken nadruk op het belang van ons gezin en thuis gelegd. Een voorbeeld: algemeen jongevrouwenpresidente, zuster Bonnie L. Oscarson, vroeg de kerkleden hun 'thuis [te] verdedigen als een plek die slechts voor de tempel in heiligheid onderdoet' (p. 14). Wat kunt u doen om uw thuis te verdedigen? Hoe kunt u ertoe bijdragen dat uw thuis een heilige plek wordt?
- Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen leerde ons dat onze houding en gedrag op de sabbat een teken zijn dat we onze hemelse Vader geven (p.129). Denk bij het lezen van de toespraak van ouderling Nelson aan komende zondag en vraag u af: 'Wat voor teken wil ik God geven?'
- Ouderling Ulisses Soares van de Zeventig sprak over een diaken die het voorbeeld van bevelhebber Moroni volgde (p. 70). Toen de jongeman enkele klasgenoten op hun mobieltjes naar porno zag kijken, zei hij dat ze iets deden wat verkeerd was en dat ze ermee op moesten houden. Eén vriend stopte ermee. Hoe kunt u kracht opdoen door het goede te kiezen? Hoe weten we waar we veilig van kunnen genieten?
- Digitale apparaten geven ons een gevoel van macht omdat ze toegang bieden tot vrijwel onbeperkte informatie en media. Maar hebt u zich wel eens afgevraagd of *zij u* in hun macht hebben? Ouderling José A. Teixeira van de Zeventig zei: 'Het is verfrissend om onze elektronische apparaten even uit te zetten' (p. 96). Geef het een kans. Kies op korte termijn een dag om

het zonder apparaten te doen. Het lijkt misschien wel het laatste wat u wilt doen, maar het zal u verbazen hoeveel meer tijd u dan besteedt aan praten en herinneringen scheppen met vrienden en familieleden.

- Vasten is een van de beste manieren om bewust geestelijke kracht op te bouwen. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft ons eraan herinnerd dat toen de Heiland in de woestijn was, Hij door vasten en bidden tegen de verleidingen van Satan gesterkt werd (p. 22). Probeer volgende vastenzondag eens om het voorbeeld van Jezus te volgen door met een doel te vasten. Dan krijgt u goddelijke hulp en bescherming.

Voor volwassenen

- Diverse sprekers hadden het tijdens de conferentie over het belang van het huwelijk en het gezin in de samenleving en in het heilsplan. U kunt de vijf vragen van zuster Burton op pagina 31 beantwoorden en er onder gebed over nadenken hoe u de mensen om u heen meer kunt opbeuren en liefhebben. Bespreek als gezin hoe u zich samen beter op Christus kunt richten en hoe u elkaar beter kunt steunen.
- President Thomas S. Monson heeft ons herinnerd aan de zegeningen die voortvloeien uit aanbidding in de tempel — waaronder een geestelijke instelling, vrede, en de kracht om verleidingen en beproevingen te overwinnen (p. 91). Hij zei: 'In de tempel kunnen we een spirituele dimensie en een gevoel van vrede ervaren die elk ander gevoel in het menselijk hart overstijgen.' Wat kunt u doen om uw tempelbezoek zinvoller te maken?
- Geloof in Jezus Christus is een handelingsbeginsel. 'We gaan

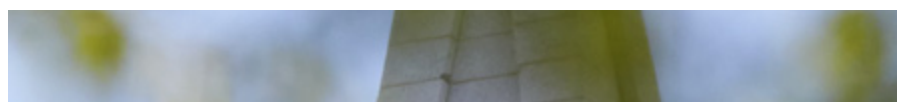
niet per ongeluk in de Heiland en zijn evangelie geloven, net zo min als we per ongeluk bidden of tiende betalen', aldus ouderling L. Whitney Clayton van het Presidium der Zeventig. 'We nemen een actieve beslissing om te geloven' (p. 36). Bij het lezen van zijn toespraak, en die van ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen (p. 32), Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresident (p. 93), bisschop Gérald Caussé (p. 98), en ouderling Kevin W. Pearson van de Zeventig (p. 114), bedenkt u manieren om uw geloof in Jezus Christus en zijn evangelie te sterken.

Vervolgens maakt u een lijst van de zegeningen die ons voor het vergroten van ons geloof beloofd zijn.

- Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen leerde ons dat de verzoening en de opstanding van de Heiland 'de verhevenste manifestatie van zuivere liefde [waren] waar ooit in de geschiedenis van deze wereld blijk van is gegeven' (p. 104). Hoe kunt u in uw gedachten, woorden en daden beter uw waardering voor wat de Heiland heeft gedaan tot uiting laten komen?
- President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, legde de wonderbaarlijke gave van genade en het belang van gehoorzaamheid en bekering uit. 'Als we met hart en ziel trachten Gods gave van genade te bevatten, krijgen we des te meer reden om onze hemelse Vader zachtmoedig en dankbaar lief te hebben en te gehoorzamen', zei hij (p. 107). U kunt overwegen het onderwerp van genade nader te bestuderen door Romeinen 3:23; 6:1-4; 2 Nephi 25:23, 26; Mosiah 2:21; 5:2; 27:25; Alma 34:10, 15; Ether 12:27; en Moroni 10:32 te lezen. ■

Drie nieuwe tempels aangekondigd

Tijdens de zondagmorgenbijeenkomst van de algemene conferentie heeft president Thomas S. Monson nieuwe tempels aangekondigd voor Port-au-Prince (Haïti), Abidjan (Ivoorkust) en Bangkok (Thailand). In alle drie die landen wordt het de eerste tempel. Later worden de exacte locaties bekendgemaakt.

‘Wat staan onze trouwe leden in die gebieden, en in feite overal ter wereld

waar tempels staan, fantastische zegeningen ter beschikking’, zei president Monson.

Port-au-Princetempel (Haïti)

In Haïti wonen ruim twintigduizend heiligen der laatste dagen onder een bevolking van zo’n tien miljoen. Het zendingswerk is in 1980 officieel begonnen. De dichtstbijzijnde tempel is momenteel de Santo Domingotempel

(Dominicaanse Republiek). Hoewel die tempel op hetzelfde eiland ligt, moeten de leden bijna een hele dag reizen.

Abidjantempel (Ivoorkust)

In Ivoorkust wonen ruim 27 duizend heiligen der laatste dagen, in een land met zo’n twintig miljoen inwoners. Het zendingswerk is in 1988 officieel begonnen. De dichtstbijzijnde tempel is momenteel de Accratempel (Ghana), op zo’n 550 kilometer afstand.

Bangkoktempel (Thailand)

In Thailand wonen zo’n 19 duizend heiligen der laatste dagen, in een land met ongeveer 67 miljoen inwoners. De kerk is in 1966 officieel in Thailand georganiseerd. De Bangkoktempel is bestemd voor de heiligen der laatste dagen in Thailand en de leden in heel Zuidoost-Azië. De dichtstbijzijnde tempel is momenteel de Hongkongtempel (China), op zo’n 1.610 kilometer afstand.

Overig tempelnieuws

Ook zijn er voor vijf tempels open dagen, culturele vieringen en openingsdatums in 2015 bekendgemaakt: Córdoba (Argentinië), Payson (Utah), Trujillo (Peru), Indianapolis (Indiana) en Tijuana (Mexico). Ook de gerenoveerde tempel in Mexico-Stad wordt in 2015 opnieuw ingewijd.

De afgelopen twee jaar heeft de kerk zich geconcentreerd op het bouwen van voorheen aangekondigde tempels. Naast de drie nieuwe tempels zijn er 144 tempels in bedrijf, worden er vijf gerenoveerd, zijn er dertien in aanbouw en zijn er dertien aangekondigd, die in verschillende fasen van voorbereiding op de bouw verkeren. ■

Nieuwe leidinggevenden gesteund

Er zijn tijdens de algemene conferentie vijf nieuwe algemene autoriteiten voor het Eerste Quorum der Zeventig voorgesteld: de ouderlingen Kim B. Clark, Allen D. Haynie, Von G. Keetch, Hugo Montoya en Vern P. Stanfill.

Er is ook een nieuw algemeen jongemannenpresidium voorgesteld. Stephen W. Owen is de nieuwe president, met Douglas D. Holmes als eerste raadgever en M. Joseph Brough als tweede raadgever.

Er is ook een nieuwe raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium voorgesteld. Mary R. Durham is als tweede raadgeefster geroepen. Rosemary M. Wixom blijft presidente, en Cheryl A. Esplin, die voorheen tweede raadgeefster was, is nu eerste raadgeefster geworden.

Op de pagina's 140–144 kunt u de biografieën van de nieuwe leidinggevenden vinden. ■

President Eyring in het Vaticaan

Tijdens een interreligieus congres in het Vaticaan, dat door de katholieke kerk was georganiseerd, riep president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, op 18 november 2014 op tot een 'wederopbloei van het huwelijks-geluk'. Het congres, met als titel 'Complementariteit van man en vrouw', werd door godsdienstleiders van 14 geloofsrichtingen uit 23 landen bezocht.

'Een man en vrouw die in het huwelijk zijn verenigd, hebben de superieure kracht om voor zichzelf, hun gezin en de mensen om hen heen geluk te scheppen', zei president Eyring. ■

Het Boek van Mormon in 110 talen

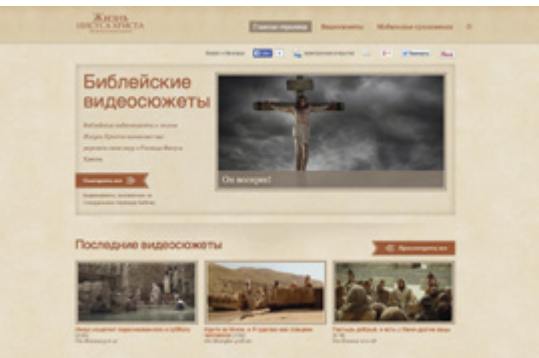
Met de recente publicatie in het Kosreaans is het Boek van Mormon nu in 110 talen vertaald. Kosrea is een eiland in de Federale Staten van Micronesië.

Gedrukte exemplaren van het Boek van Mormon in het Kosreaans zijn in juli 2015 verkrijgbaar. De digitale versies zijn al vanaf maart beschikbaar op LDS.org en in de mobiele applicaties Gospel Library en Book of Mormon. De kerk publiceert nu de digitale versies van de Schriften zodra de tekst ervan naar de drukkerij wordt gestuurd. Op die manier zijn de nieuwe vertaalde Schriften eerder beschikbaar voor de leden.

De komende twee jaar zullen er verscheidene nieuwe vertalingen van de Schriften worden aangekondigd. Alleen al in 2015 worden er drie nieuwe vertalingen van het Boek van Mormon en vijf vertalingen van de tripelcombinatie (het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde in één editie)

gepubliceerd. De leden die die talen spreken, worden op de hoogte gesteld zodra de digitale versies gepubliceerd worden. ■

Ons geloof versterken met bijbelvideo's

U kunt dit jaar uw geloof in Jezus Christus versterken – uw eigen geloof en dat van anderen – door de bijbelvideo's over *het leven van Jezus Christus te bekijken en aan anderen te laten zien* op BibleVideos.org en met behulp van de applicatie met bijbelvideo's.

Deze geloofsversterkende hulpmiddelen worden gratis door de kerk beschikbaar gesteld om de boodschap van de Heiland over de hele wereld te verkondigen, zodat de kijkers zijn liefde zullen voelen en worden geïnspireerd om meer op Hem te gaan lijken.

Van de 92 bijbelvideo's die de kerk de afgelopen drie jaar heeft geproduceerd, is ruim de helft vanuit het Engels vertaald in het Spaans, Portugees, Italiaans, Frans, Russisch, Duits, Koreaans, Japans en Chinees. ■

Vraag en antwoord met ouderling en zuster Bednar

Jongeren uit de hele wereld worden uitgenodigd om deel te nemen aan een live, interactieve vraag- en antwoordbijeenkomst met ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen en zijn vrouw, Susan.

De jongeren kunnen deelnemen aan de interactieve chat op 12 mei 2015, om twee uur 's morgens (Nederlandse en Belgische tijd). Ze gaan daarvoor naar de live streaming op LDS.org, de LDS Youth Facebook pagina, de activiteitenpagina voor jongeren (lds.org/youth/activities) of de YouTube pagina van Mormon Channel. De uitzending wordt vertolkt in het Spaans, Portugees, Italiaans, Duits, Frans, Russisch, Koreaans, Japans en Chinees.

De jongeren worden aangemoedigd om hun vragen vóór en tijdens de

uitzending in te sturen. Ze kunnen het gesprek ook volgen met #LDSface2face.

'We moedigen de jongeren aan om bij hun voorbereiding op dit evenement onder leiding van de Geest te overwegen wat voor vragen ze willen stellen', zegt ouderling Bednar. 'Als we de Geest bij ons hebben, zullen we allemaal van elkaar leren.' ■

Haardvuuravond voor jongvolwassenen

Ouderling Lynn G. Robbins van het Presidium der Zeventig is op zondag 3 mei 2015 (live om twee uur 's morgens in Nederland en België, maar de opname wordt later heruitgezonden) de spreker tijdens een wereldwijde uitzending voor jongvolwassenen. Deze uitzending is de tweede van drie wereldwijde haardvuuravonden voor jongvolwassenen in 2015.

Alle jongvolwassenen (18-30 jaar) en leerlingen in het laatste jaar van de middelbare school zijn voor deze haardvuuravond uitgenodigd. De bijeenkomst wordt via het kerkelijk satelietstelsel, het internet en andere media uitgezonden. Aanvullend materiaal betreffende de haardvuuravonden is beschikbaar op devotionals.lds.org. ■

Websites over dienstverlening

Wat doen heiligen der laatste dagen om de gemeenschap waarvan ze deel uitmaken te verbeteren? Ga naar MormonNewsroom.org voor meer informatie. Hier zijn enkele voorbeelden van recente berichten die op de landenwebsites zijn geplaatst.

Nieuw-Zeeland en Vanuatu

Toen de cycloon Pam het kleine eiland Vanuatu in Oceanië trof, schoten heiligen der laatste dagen uit Auckland (Nieuw-Zeeland) — met noodgoederen van de afdeling humanitaire diensten van de kerk — de inwoners te hulp. Ze paktten tweeduizend bakken met voedsel in om zoveel mogelijk mensen te helpen. In elke bak zat meel, rijst, ingeblikte vruchten, bonen, cornedbeef, vis, crackers, rozijnen, noedels, melkpoeder en een blikopener. De bakken kunnen ook voor andere doeleinden gebruikt

worden, zoals het dragen van water.

Dominicaanse Republiek en Canada

In de Dominicaanse Republiek en Canada hebben vrouwen van de kerk de internationale vrouwendag gevierd, een evenement dat door de Verenigde Naties wordt gesponsord. Ruim twaalfhonderd vrouwen kwamen in kerkgebouwen in de Dominicaanse Republiek bij elkaar voor een eerbetoon aan vrouwen om hun vele bijdragen in de wereld. Gosdienstige, burgerlijke en militaire leidinggevenden namen deel aan het programma met muziek en toespraken. In Canada vierden vrouwen van de kerk de dag door informatie te verstrekken over de zustershulpvereniging. Daarbij maakten ze duidelijk dat

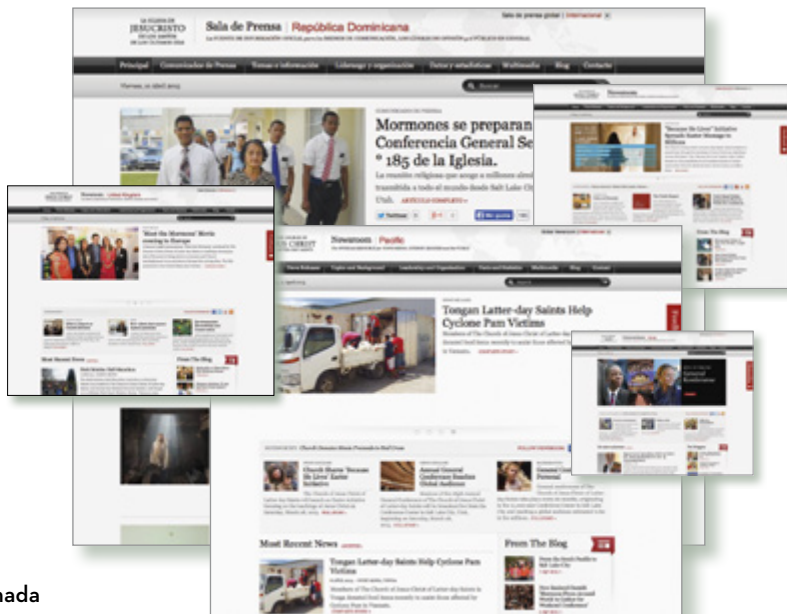
de vereniging een uitstekend hulpmiddel is om over de hele wereld hulp te verlenen.

Verenigd Koninkrijk

Hun oorspronkelijke doel was om honderd jurken te naaien voor hulpbehoevende kinderen in Afrika. Maar toen ze klaar waren, hadden de zusters van de wijk Coventry meer dan 230 jurken gemaakt. De eenvoudige jurken zijn van kussenslopen gemaakt en zijn eenvoudig in elkaar te zetten. Een zuster die nog nooit had genaaid, had er drie gemaakt.

Arkansas (VS)

Ruim zeshonderd mensen woonden een interreligieuze bijeenkomst over godsdienstvrijheid bij, georganiseerd door de ring Little Rock (Arkansas). Er waren vertegenwoordigers van de katholieke, methodistische en islamitische gemeenschappen, en er was een evangelische radiopersoonlijkheid aanwezig. Tijdens het interreligieuze evenement werd er ook een opgenomen videoboodschap van de vicegouverneur van de staat afgespeeld. En het slotgebed werd uitgesproken door een senator van de staat. Beiden zijn baptist. Volgens de organisatoren zijn er door het evenement 'bruggen van begrip' geslagen. ■

LDS.org gebruiksvriendelijker

LDS.org krijgt in mei een nieuwe menustructuur en een gestroomlijnde navigatie. Dat zijn de nieuwste van de voortdurende verbeteringen die de kerk aanbrengt om haar website persoonlijker en gebruiksvriendelijker te maken.

Ontwikkelaars en ontwerpers hebben jarenlange gebruikersfeedback

met aanvullend onderzoek gecombineerd om een intuïtiever menu te creëren. Uit testen blijkt dat het met de nieuwe navigatie veel makkelijker is om informatie en hulpmiddelen te vinden.

Er is nu ook een videorondleiding voor LDS.org om de leden met de nieuwe opzet bekend te maken. ■

Verlagen van het eerste visioen

Er zijn nu vier verslagen uit de eerste hand van het eerste visioen, geschreven door Joseph Smith, in tien talen beschikbaar. Ze zijn te vinden op josephsmithpapers.org, met een online viewer die toegang verschaft tot originele documenten en dagboeken. ■

Leringen voor onze tijd

Van mei tot en met oktober 2015 dienen de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van de maand over één of meerdere toespraken van de algemene aprilconferentie 2015 te gaan. In oktober 2015 mogen er toespraken uit de aprilconferentie 2015 of de oktoberconferentie 2015 gekozen worden. Het is aan de ring- of districtspresident om de toespraken uit te kiezen. Hij kan dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident.

Wij moedigen allen die de lessen op de vierde zondag bijwonen aan om de geselecteerde toespraken van tevoren te bestuderen. De conferentietoespraken zijn in veel talen beschikbaar op conference.lds.org. ■

Ouderling Kim B. Clark

Eerste Quorum der Zeventig

Zijn levenslange onderwijs — als student en als leerkracht — zal ouderling Kim Bryce Clark zeker ten goede komen in zijn nieuwe roeping in het Eerste Quorum der Zeventig. Ouderling Clark, die op 4 april 2015 is voorgesteld, begint zijn nieuwe taak enkele weken nadat hij zijn functie als president van Brigham Young University–Idaho neerlegt.

‘Ik zit al vanaf mijn vijfde jaar op school’, zegt de nieuwe zeventiger. ‘Ik ben gek op leren en onderwijzen.’

Hij is op 20 maart 1949 in Salt Lake City (Utah) geboren, als zoon van Merlin en Helen Mar Clark. Hij is de oudste van drie kinderen. Hij is in Salt Lake City opgegroeid, tot zijn elfde levensjaar. Toen kreeg zijn vader een baan in Spokane (Washington) aangeboden.

Hoewel hij aanvankelijk had besloten om naar de Brigham Young University in Provo (Utah) te gaan, kreeg hij later het gevoel dat hij ook andere opties moest overwegen. Hij besloot naar de Harvard University in Massachusetts te gaan, een staat waar hij uiteindelijk ruim drie decennia zou blijven wonen.

Na zijn eerste jaar op Harvard vervulde ouderling Clark van 1968 tot en met 1970 een zending in het zuiden van Duitsland. Na zijn zending ging hij naar de Brigham Young University, waar hij al snel Sue Lorraine ontmoette. Ze trouwden enkele maanden later, op 14 juni 1971. Ze hebben zeven kinderen.

Vlak na hun huwelijk verhuisden ze naar Boston (Massachusetts), waar ouderling Clark opnieuw aan Harvard ging studeren. Daar behaalde hij zijn bachelors-, masters- en doctorsgraad in de economie. Ouderling Clark werd in 1978 lid van de faculteit van de Harvard Business School, en in 1995 werd hij decaan van de faculteit. In 2005 werd hij president van BYU-Idaho, een functie die hij bijna tien jaar bekleedde.

Ouderling Clark is werkzaam geweest als quorum-president ouderlingen, wijksecretaris, raadgever in de bisschop, bisschop, hogeraadslid, raadgever van de president van de ringzending, raadgever in een ringpresidium en gebiedszeventiger. ■

Ouderling Allen D. Haynie

Eerste Quorum der Zeventig

Ouderling Allen Decker Haynie is op 4 april 2015 voorgesteld als lid van het Eerste Quorum der Zeventig.

Ouderling Haynie is op 29 augustus 1958 geboren in het gezin van Van Lloyd en Sarah Lulu Lewis Haynie.

Hij is in Logan (Utah) geboren, maar heeft het grootste deel van zijn jeugd in andere steden in het noorden van Utah en in de Californische Silicon Valley doorgebracht. Hij heeft op vijf lagere scholen en twee middelbare scholen gezeten, en is uiteindelijk op een middelbare school in Bountiful (Utah) terechtgekomen.

Door al die verschillende ervaringen 'heb ik iedereen leren waarderen,' zegt hij, 'omdat ik bijna elk jaar verhuisde en nieuwe vriendschappen moest sluiten. Wat ik zo fijn vind aan de kerk is dat ik de kans krijg om met verschillende mensen om te gaan en veel te leren van hun verschillende achtergronden, ervaringen, talenten en vaardigheden.'

Hij is van 1977 tot 1979 in het zendingsgebied Cordoba (Argentinië) op zending geweest.

Hij heeft een bachelorsgraad in de politicologie van de Brigham Young University en heeft in 1985 een graad in de rechtsgeleerdheid behaald aan de J. Reuben Clark Law School.

Hij is een jaar werkzaam geweest voor de rechtbank belast met bezwaar- en beroepszaken in San Diego (Californië). Vervolgens is hij bij het advocatenkantoor Latham and Watkins in San Diego gaan werken. Zo'n vijf jaar geleden is hij met zijn broer een eigen advocatenkantoor begonnen.

Ouderling Haynie is werkzaam geweest als quorumpresident ouderlingen, jongemannenpresident van de wijk, seminarieleerkracht, hogeraadslid, bisschop, ringpresident en gebiedszeventiger.

Hij heeft Deborah Ruth Hall aan de BYU ontmoet. Ze zijn op 19 december 1983 in de Salt Laketempel getrouwd. Ze hebben zes kinderen.

Ouderling Haynie wordt emotioneel als hij over zijn getuigenis praat. Hij heeft het Boek van Mormon voor het eerst gelezen en er teksten in gemarkeerd toen hij twaalf was. 'Ik kan me niet herinneren ooit niet te hebben geloofd; en ik kan me niet herinneren ooit niet te hebben gebeden.' ■

Ouderling Von G. Keetch

Eerste Quorum der Zeventig

Toen ouderling Von G. Keetch na zijn rechtenstudie voor de rechters Warren E. Burger en Antonin Scalia van het hoogerechtshof van de Verenigde Staten werkzaam was, moest hij een beslissing nemen die zijn verdere loopbaan zou bepalen.

Hij had in elke stad in de Verenigde Staten voor een van de vele grote advocatenkantoren kunnen werken. Maar met zijn vrouw, Bernice Pymm Keetch, bad hij om inspiratie zodat ze de juiste beslissing zouden nemen. Na enige tijd verhuisden ze terug naar Salt Lake City (Utah), waar hij werd aangenomen op het advocatenkantoor van Kirton McConkie.

Ouderling Keetch was toen bang dat hij wellicht toonaangevende rechtszaken moest opofferen om dichterbij familie te wonen. Maar als externe jurist voor de kerk heeft ouderling Keetch grondwettelijke zaken en precedentscheppende zaken op het gebied van godsdienstvrijheid behartigd. Hij heeft bijna alle grote godsdienstige groeperingen in het land vertegenwoordigd. 'Ik vond het fijn om zo'n geweldige klant te vertegenwoordigen en in zulke belangrijke zaken op te treden,' zegt hij.

Hij is op 17 maart 1960 in Provo (Utah) geboren. Hij is de zoon van Gary en Deanne Keetch, en is de oudste van vier kinderen. Zijn familie woonde in Orem (Utah) voordat ze naar Pleasant Grove (Utah) verhuisden — waar zijn toekomstige vrouw en hij lid van de seminarieraad waren.

Ouderling Keetch is in het zendingsgebied Düsseldorf (Duitsland) op zending geweest en is van de Duitse bevolking gaan houden. Na zijn zending trouwde hij op 21 november 1981 in de Salt Laketempel met Bernice Pymm. Ze hebben zes kinderen. Ouderling Keetch heeft in 1984 zijn studie politicologie aan de Brigham Young University afgerond en in 1987 aan diezelfde universiteit zijn rechtenstudie voltooid.

Voordat hij op 4 april 2015 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd voorgesteld, is ouderling Keetch in de loop der jaren werkzaam geweest als lid van bisschappen en hoge raden, als ringpresident en als gebiedszeventiger. ■

Ouderling Hugo Montoya

Eerste Quorum der Zeventig

Toen hij als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen, was het begrijpelijk dat ouderling Hugo Montoya zich afvroeg of hij zijn nieuwe roeping wel aankon. Hij vond tijdens een instructiebijeenkomst voor nieuwe algemene autoriteiten troost in de vriendelijke woorden van president Thomas S. Monson: 'U bent hier omdat u van de Heiland houdt.' Ouderling Montoya voelde zich opgebouwd en weet dat hij in zijn roeping met het werk van de Heer bezig is.

'Ik hou van de Heiland, en ik ga waar Hij mij wil hebben', zegt hij. 'Ik doe wat er van mij gevraagd wordt. Ik zeg wat ik moet zeggen.' Ouderling Montoya is tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst van de 185ste algemene aprilconferentie voorgesteld.

Ouderling Montoya vindt ook kracht in het erfgoed van geloof in zijn familie. Zijn overgrootvader, Rafael Monroy, heeft een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van de kerk in Mexico. In 1915 werden broeder Monroy en een ander lid, Vicente Morales, tijdens de Mexicaanse revolutie door een groep revolutionairen gearresteerd. Beide mannen kregen te horen dat ze vrijgelaten zouden worden als ze onder andere hun godsdienst zouden afzweren.

Dat weigerden ze en ze werden door een vuurpeloton doodgeschoten.

Ouderling Montoya zegt dat het voorbeeld van zijn overgrootvader nog steeds grote invloed op zijn leven heeft. 'Ik heb geleerd dat ik gevoelens van angst door mijn geloof en getuigenis kan overwinnen, vooral als ik weet dat ik het goede doe.'

Ouderling Montoya is op 2 april 1960 in Fresno (Californië) geboren in het gezin van Abel Montoya en Maclovia Monroy. Hij heeft het grootste deel van zijn leven in Mexico gewoond.

Hij is in Hermosillo met Maria del Carmen Balvastro getrouwd. Ze zijn op 6 april 1983 in de Mesatempel (Arizona) aan elkaar verzegeld. Ze hebben vijf kinderen.

Na zijn zending van 1979 tot en met 1981 in het zendingsgebied Mexico-Stad-Noord is hij werkzaam geweest als jongemannenpresident, hogeraadslid, bisschop, ringpresident, gebiedsverificateur en gebiedszeventiger.

Hij is in 1986 afgestudeerd aan de staatsuniversiteit van Sonora in de landbouwtechniek. Hij is werkzaam geweest als manager bij Xerox en als instituutsleraar voor de kerk. ■

Ouderling Vern P. Stanfill

Eerste Quorum der Zeventig

Ouderling Vern P. Stanfill is van mening dat toeval niet bestaat. Hij gelooft dat er in dit leven kruispunten zijn waar mensen elkaar met een bepaald doel tegenkomen, en dat de Heer zijn kinderen kan inspireren om anderen tot zegen te zijn.

Ouderling Stanfill vindt het fijn om anderen in het evangelie te dienen. Hij werkt vooral graag persoonlijk met mensen.

Hij is op 8 augustus 1957 op een veehouderij bij Townsend (Montana) geboren, als zoon van Jed en Peggy Stanfill. Hij heeft geleerd dat het belangrijk is om hard te werken en een getuigenis van de Heiland Jezus Christus te ontwikkelen. Ouderling Stanfill heeft twee oudere broers en een jongere zus die trouw in de kerk werkzaam zijn.

'Ondanks onze zwakheden is de hand van de Heer in ons leven aanwezig', zegt hij. 'Mijn vrouw en ik zijn niet volmaakt. We hebben geen volmaakt gezin. We zijn gewone mensen die dag in dag uit hun leven leiden en de Heer daarbij betrekken.'

Nadat hij in Toulouse (Frankrijk) op zending was geweest, ging hij aan de Brigham Young University landbouweconomie studeren. Toen ontmoette hij Alicia Cox, en hij trouwde met haar. Ze traden op 17 december 1980 in de Salt Laketempel in het huwelijk.

Toen hij was afgestudeerd, verhuisden ze naar Montana, waar hij op de familieboerderij werkte. Hij werkte met vee, hooi en graan. Hij verkocht de boerderij in 1998 en ging een portefeuille met onroerend goed en financiële instrumenten beheren. Hij structureerde ook filantropische en erfrechtelijke zaken.

Ouderling Stanfill is ook gek op luchtvaart en heeft vliegbrevetten voor zowel commercieel als privégebruik.

Ouderling Stanfill, die met zijn vrouw vier dochters opvoedt, is werkzaam geweest als quorumpresident ouderlingen, bisschop, hogeraadslid, ringpresident en gebiedszeventiger. Hij was lid van het Zesde Quorum der Zeventig toen hij als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen. ■

Mary R. Durham

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Mary Richards Durham heeft in haar huwelijk gemerkt dat als zij en haar man de Heer op de eerste plaats zetten, ze beter in staat zijn om evenwicht te vinden in hun gezinsleven, kerkroepingen, werk en andere taken. 'Het is zo fijn. Als je vertrouwen hebt, zal de Heer je zegenen', zegt ze.

Dat is een thema dat zich in haar leven herhaalt. Ze werd als jongevrouwenpresidente van de wijk geroepen toen haar man in het ringpresidium zat. Later, van 2000 tot 2003, hebben ze samen het zendingsgebied Tokio (Japan) gepresideerd. Nu is zij werkzaam als tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en haar man als gebiedszeventiger.

'Als we samen het juk van de Heer op ons nemen, gaat alles veel beter', zegt ze.

Mary Lucille Richards is op 15 maart 1954 in Portsmouth (Virginia) geboren. Ze is de dochter van L. Stephen Richards jr. en Annette Richards. Haar vader was arts. Het gezin woonde aanvankelijk in Minneapolis (Minnesota) en verhuisde later naar Salt Lake City (Utah).

Mede door het geloof en de liefde van haar ouders en andere familieleden leerde ze dat het evangelie waar is. 'Het was altijd fijn om het evangelie na te leven. Het was niet moeilijk. Het was gewoon leuk', zegt ze.

Als jongevrouw voelde ze hoe belangrijk het was om met een jongeman te trouwen die het evangelie naleefde. Daar bad ze dagelijks en vastte ze wekelijks voor. Na de middelbare school ging ze met een studiebeurs dans aan de Brigham Young University studeren. Toen ontmoette ze Mark Durham, die aan de University of Utah studeerde. 'Ik merkte meteen wat een goed mens hij was', zegt ze.

Ze trouwden in juni 1974 in de Salt Laketempel. Ze hebben zeven kinderen.

Zuster Durham is werkzaam geweest als ZHV-presidente van de ring, raadgeefster in het ZHV-presidium van de wijk, leerkracht evangelieleer, jongevrouwenpresidente van de wijk en onlangs als lid van het algemeen jeugdwerkbestuur. ■

Stephen W. Owen

Algemeen jongemannenpresident

Toen Stephen W. Owen veertien was, nam zijn buurman hem aan om elke week zijn grote grasveld te maaien en het onkruid in zijn tuin te wieden. 'Het kostte me drie dagen om dat grasveld te maaien', zegt broeder Owen, die op 4 april 2015 is voorgesteld als algemeen jongemannenpresident.

Toen de jonge Stephen uiteindelijk klaar was, liep zijn verstandige werkgever met hem door de tuin om wat onkruid aan te wijzen dat hij over het hoofd had gezien.

'Hij zei dat ik ál het onkruid moest wieden', vertelt hij. 'Dat was mijn eerste baantje, en toen leerde ik hoe belangrijk plichtsbesef is.'

Broeder Owen leerde dat jaar veel meer dan gras maaien en onkruid wieden. Hij leerde bijvoorbeeld hoe bevredigend het is als je moeilijke taken goed uitvoert. Hij leerde ook hoe waardevol een mentor kan zijn.

De buurman verwachtte het allerbeste van Stephen. 'Het leek wel of hij tegen me zei: "Ik weet wie je kunt worden, en ik wil je helpen."'

Alle jongemannen in de kerk hebben volgens hem mentors nodig die ertoe bijdragen dat ze de beste priesterschapsdragers worden. 'Ik heb veel medeleven met de jeugd', zegt hij. 'Ik heb ze lief en besef dat ze een kritieke tijd doormaken waarin het fundament voor de rest van hun leven wordt gelegd.'

Broeder Owen is in San Antonio (Texas) op zending geweest. Hij is later werkzaam geweest als scoutleider, jongemannenpresident van de wijk, bisschop, hogeraadslid en ringpresident.

Hij komt uit Holladay (Utah) en was samen met zijn vrouw, Jane Stringham Owen, van 2005 tot 2008 werkzaam in het zendingsgebied Arcadia (Californië), dat hij presideerde. Ze zijn op 28 december 1979 in de Provotempel (Utah) getrouwd. Ze hebben vijf kinderen.

Hij is op 22 maart 1958 in Salt Lake City geboren in het gezin van Gordon en Carolyn Owen. Hij heeft aan de University of Utah bedrijfskunde gestudeerd en is directeur van de Great Harvest Bread Company in Provo (Utah). ■

Douglas D. Holmes

Eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

‘Deze generatie jongeren is beter in staat om gehoorzaam te zijn dan alle voorgaande generaties. Dat komt volgens mij door het tijdschema en de voorbereiding van de Heer in deze tijd’, zegt broeder Douglas D. Holmes, die op 4 april 2015 is voorgesteld als eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium.

Broeder Holmes is op 27 februari 1961 in Salt Lake City (Utah) geboren in het gezin van Dee W. en Melba Howell Holmes. Hij is in Cottonwood Heights (Utah) opgegroeid.

Nadat hij van 1980 tot 1982 in het zendingsgebied Glasgow (Schotland) op zending was geweest, behaalde broeder Holmes in 1986 een bachelorsgraad inde gezinswetenschappen aan de Brigham Young University. Vervolgens behaalde hij zijn MBA aan de Marriott School of Management.

Na zijn studie werkte hij drie jaar als managementconsulent, waarna hij aan een succesvolle carrière in de telecommunicatie begon. Hij is uiteindelijk vice-president van de afdeling strategie en bedrijfsontwikkeling van de Media One Group geworden. Van 2000 tot zijn roeping als zendingspresident in 2010, en opnieuw sinds 2013, is hij als zelfstandig ondernemer werkzaam in investeringsprojecten en projectontwikkeling geweest.

Hij heeft veel tijd besteed aan liefdadigheidsinstellingen. Hij is bestuurslid geweest van United Way in Davis County; Parents for Choice in Education; Safe Harbor Women’s Shelter in Davis County; en de Academy for Creating Enterprise.

Hij is werkzaam geweest als zendingsleider van de wijk, jongemannenpresident van de wijk, bisschop en onlangs als raadgever in een ringpresidium. Van 2010 tot 2013 is hij president van het zendingsgebied Detroit (Michigan) geweest.

Hij is op 22 juni 1985 in de Salt Laketempel met Erin Sue Toone getrouwd. Ze hebben zes kinderen.

‘We hebben de kracht van het woord in ons leven gezien: het woord van de profeten, het woord van de Schriften en de influisteringen van de Heilige Geest’, zegt broeder Holmes. ■

M. Joseph Brough

Tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

In de drie jaar (2011 tot 2014) dat M. Joseph Brough president van het zendingsgebied Guatemala-Stad-Midden (Guatemala) was, overleden zowel zijn vader als zijn schoonvader.

Hoewel zijn vrouw voor de begrafenis naar huis had kunnen gaan, besloot het echtpaar in Guatemala te blijven om het zendingswerk voort te zetten. ‘We wisten dat het beter zou zijn om te blijven en hard te werken’, zegt broeder Brough, die op 4 april 2015 is voorgesteld als tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium. ‘Dat was precies wat haar vader en mijn vader van ons hadden verwacht.’

Broeder Brough is op 11 december 1963 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren in het gezin van Monte J. Brough en zijn vrouw Ada. Hij is opgegroeid in Farmington (Utah) en Robertson (Wyoming). Het gezin verhuisde naar Minnesota toen zijn vader, die later lid van de Zeventig zou worden, als zendingspresident werd geroepen. Joseph zat in de laatste klas van de middelbare school toen de termijn van zijn vader als zendingspresident voorbij was. In plaats van naar een andere middelbare school te gaan, deed Joseph een toelatingsexamen en ging hij meteen naar de Weber State University in Ogden (Utah).

Zijn ouders stonden er echter op dat hij wel zijn seminariediploma zou halen. Op het seminarie aan de Davis High School ontmoette hij zijn toekomstige vrouw, Emily Jane Thompson. Ze trouwden op 25 april 1985 in de Salt Laketempel. Ze hebben vier kinderen.

Voordat ze trouwden, ging broeder Brough op zending in het zendingsgebied Quetzaltenango (Guatemala). Zijn zendingspresident, Jorge H. Perez, werd een ‘invloedrijk man in mijn leven’, zegt hij.

Hij is de oprichter en eigenaar van Rotational Molding of Utah. Hij heeft een bachelorsgraad in financiën en een MBA van de University of Utah. In de kerk is hij bisschop, jongemannenpresident van de wijk en hogeraadslid geweest. ■

Tot U, o Heer, Annette Everett

*Tot U, o Heer, richt ik mijn zang
Dankbaar voor al wat ik ontvang.
Mijn hart springt op en mijn ziel juicht
Wanneer uw Geest tot mij getuigt.
Zalig het woord dat ik hier heb gehoord!
Heer, wees mijn gids in dit tijd'lijke oord.
Moog' 'k met geduld steeds doen mijn deel.
Vul met uw woord mijn hart geheel.
(Lofzangen, nr. 107)*

‘Moge onze hemelse Vader ons zo zegenen dat we de geest van aanbidding in de tempel hebben, zijn geboden gehoorzamen, en nauwkeurig de voetsporen van onze Heer en Heiland, Jezus Christus volgen’, sprak president Thomas S. Monson in de 185e algemene aprilconferentie. ‘Ik getuig dat Hij onze Verlosser is. Hij is de Zoon van God. Hij is degene die op die eerste paasochtend uit het graf opstond en de gave van het eeuwige leven voor al Gods kinderen teweegbracht.’

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

